

خالد ئىرتوغرول

رومك

گه پانه مه له هه لدر

منتدی اقرأ الثقافی

WWW.IQRA.AHILAMONTADA.COM



منتدی اقرأ الثقافی

للکتاب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com



پۆدایەزانەکانی چۆرمەها کتێب: سەردانی: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

لتسبيل أنواع الكتب راجع: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

پەراي دانلود کتایبەکانی مەختەلف مەراجە: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com



www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)



ناوی کتیب : گهړانه وه له هه لډیر

نوسهر : خالد ئیرتوغروډ

ومرگړې : هیمن عوسمان

دارشتمه وهی : بهره محمد، شیرین که ریم

تیراژ : (۲۰۰۰) دانه

نؤبه ی چاپ : په که م

لمبهړنؤم بهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره (۱۰۳۹) ی سالی ۲۰۱۲ ی پی دراوه

مافی له چاپدانم وهی ئم بهرهمه بارئزراوه

بؤ ناوه ندی راگه یانندی ئارا

گه پړانه وه له همدلیر

نوو سینی

خالد نیرتوغروڼ

ومرگ پړانی

هیمن عوسمان

چاپی په کڅه م

۱۴۳۳ ک - ۲۰۱۲ ز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی

وہ کہ لہ کتیبہ چاپکراوہ کانی دیکہ ماندا ہاتوہ، ئەم ھەولەش لہ
لەسەرەتادا گەرنەگرتین کیشەکانی مەرۆڤ، پاشانیش کیشەکانی
کۆمەلگا نیشانەدات و پوونیان دەکاتوہ.

ئەو کیشانە ی کە دەریخستوون بە نموونەکان، بەو ساتانە ی کە
تیاياندا پووینداوہ و، چیرۆکە راستەقینەکان نیشان دەدات و
چارەسەری زۆر باش پیشکەش دەکات.

چیرۆکە زیندووہ کانی ژیان، لەگەڵ شتە پیچەوانەییەکانی مەرۆڤ،
کیشە دەروونییەکانی، ئاستەنگەکانی، مل نەدانەکانی، و بۆ ھەموو
ئەمانە پەرە لە پرێگە چارە.

ئەم کۆششە پیکھێنانی پەيامە دیاریکراوہکانە، بۆ ئەو
پرسیارانە ی میشتکی داگیرکردوون، ئەو فرمیسکانە ی دەپژێن، ئەو
گەشەسەندنانە ی جۆش و خروش دەبەخشن، ئەو پرێگایە ی کە بۆ
دەربازبوون دەدۆزێتوہ لەکاتیکیدا بەرەو خۆکۆشتن دەچن .

بەخوێندنەوہ ی ئەم کتیبە ھاتنە ناوہوہ ی ژیا نیکی دیکە یە بۆ
ژیانتان، دونیایەکی دیکە یە بۆ دونیاتان.

له مانهش گرنګتر، چارهسهری نه و نه پنیانیه نه تانتوانیوه بڼ
که سی بدرکینن، پښګای دهرچوونی له و تنګه ژانه نه تانتوانیوه
له ګل که سدا به شداری پټیکه ن، چارهسهری دهرده کانی قهیرانی
دونیا ی دهروونتان و به تایبه تی کښه کانی دونیا ی خوتان و پښګای
دهرچوون فیر دهن .

نه ګر پزګار کردنی نه و که سانه ی ده چنه که نده لانه وه،
ګه پانه وه ی نه و که سانه ی دلته نګن به ره و ناسووده یی، ته و او بوونی
بی نومیدی، پوښکردنه وه ی تاریکی و، سهرله نوی سهر و زکردنه وه ی
دله کان بڼ ئیوه گرنګه، نه و پټویسته نه م کتبه بخویننه وه .

بڼ سهرله نوی ه لسه نګاندنی خوتان، پښخستنه وه و چاو
خشانده وه به زیانتاندا، نه و خوتان بخنه باوه شی نه م
دهرخستانه وه، بوونی جیهانیکي پر له ناسووده یی و خوشبه ختی
ناشکرا بکه ن .

به هیوای سودمه ندبوون...

خالید ئیرتوغرول

مه لهك فاته



مامۇستاي به پېژ:

دواى نه وهى بېنېم زۆرىك له خوښه ران، بېره وه رېيه گرنگه كانى
خويانيان نووسيوه ته وه، بۆيان ناردوون. منيش بېرارمدا بېره وه رى
خوم بنووسمه وه .

بېره وه رېيه كهى من زياتر گېرانه وهى خه ونېكه . به لام چ
خه ونېك ... دلنېام له وهى، نه م خه ونهى كه زور كارى تى كردووم و
چهندين پوژ له ژير كاريگه ريدا ماومه ته وه، نيوهش و خوښه رانېش
زور به لاتانه وه سه يره ده بېت .

من له شاروچكه يه كى گهره دا پېگه يشتووم. دهرچوى ناوه نديم.
شوومكردوه و دايكى دوو كچم، سوپاس بۆ خوا ژيانىكى
ناسووده مان هه يه .

هاوسه ره كه م، كتيبه كانتانى كپى بوو. هه ر دوو كمان
خويندماننه وه. له سايه كتيبه كانتانه وه به په يامه كانى نور

ناشنابووین. سوپاس بڼو خوا دهستان کرد به نهجامدانی
په رستش کانتان و، به رده وام هه ولده دهین سوود له بابته
نیمانییه کان وهریگرین .

ژنیک به ناوی "مه لک فاته" ژور پوڅی هه بوو له هاندانم بڼو
بالاپوڅی و ده ست کردن به نهجامدانی په رستش کانتان. نه م ژنه
ته مهنی چهند سالتیک له من گه وره تر بوو. دوو سی سالتیک پیش نیستا
هاوسره کوی و کورپکی له ده ست دابوو، له گه ل کچیکیدا ده ژیا،
ژنیک داوین پاکو سه رپاست و دینداربوو .

ماموستای نه خش و دروومانی شاروچکه که مان بوو، له هه مان
کانتا وانه ی نیمانی و قورثانیی به کچه لاوه کان ده وتوه .
به هه ر پڼگایه ک بووایه "مه لک فاته" کتیه کانی نیوه ی به
کچه کان ده خوینده وه .

"مه لک فاته" ژنیک نه ودهنده نیاز باش و پوڅ پاک بوو که هیچ
کهس هه له و، پووگرژی لی نه بینییوه یاخود وته ی لار و هه له ی لی
نه بیستوه. له بڼه رتدا له بهر نه م هویه ش بوو ناوی به "مه لک
فاته" ده رکړدبوو .

ماموستای به ریز:

نه م "مه لک فاته" یه ی که بوم باسکردن تووشی نه خووشی
شیرپه نجه بوو گیانی سپارد. نه خووشکه وتن و، وه فاتکردنی ژور
که می خایاند .

له شه وی جه ژنی په مه زاندا کڅچی دواپی کرد. خودا لیڅخوش
بیټ. له پاش کڅچی نه و، هه موو شاروچکه که فرمیسکمان پرشت.
فریشته ی چاکه ی شاروچکه که و، دڅستی هه مووان، خوشکه گوره و
ماموستامان "داده فاته" لیمان جیابڅوه .

من له گه ل داده فاته دا نزیکیه کی تاییه تیم هه بوو.
خانوره کانمان زڅر له یه کتریه وه نزیک بوون. زڅر گرنگی به من
ده دا. نه و منی فیڅری نویژ کردن و قورشان خویندنه وه کرد.
له بهرنه وه، بڅ وه فاتی داده فاته زڅر خه مبار بووم و زڅر گریام .
هر له پاش وه فات کردنی شه ویک له خه وندا بینیم .

نه و شه وه که میک دره نگ نویژی خه و تنانم کرد. داده فاته
دیسان هر له میشک و خه یالما بوو. راستر بلیم هیچ له میشکم
دهرنه ده چوو .

له خه وندا، له که ناری پوویاره بچوکه که ی به رده م
شاروچکه که ماندا بووین. نه وی شوینیکه پره له دار و سه وزایی.
سه یر ده که م داده فاته ش له وییه و ۱۰ - ۱۵ که س له ده وری
کڅبوونه ته وه. هه مووشیان ثافره تن. به لام ثافره تانیکي پاک و
نووردانی و، پووخسار دره وشاوه. خویشی سه ریوشیکي سپی
پڅشیبوو، نه و کاتیک له ژياندا بوو به رده وام سه ریوشی سپی
ده پڅشی. به پاکردن چووم بڅلای وتم: "داده فاته، من زڅر خه مبار
بووم بڅت، زڅر گریام " .

له باوه شی گرتم .

ژنیکی زږد به به زه یی و میهره بان بوو. هه موو کات ناموزگاری ده کړدم و، وهك دایكېك سوزو میهره بانی بؤ دهرده بریم. وتی: "خوشه ویستم،" بؤچی نه وهنده خه فته ت خوارده؟! نابې له دواى كه سى كړچكردو خه فته بخویت و بگریټ. پټویسته دوعای بؤ بکه یت."

وتم: "داده فاتمه ئیستا چونی؟"

- زږد باشم پؤله كه م، سه یركه نه وانه ش هاوړپكېكانمن. كه سانی كرده وه باشی دنیا له گوردا سه ربه ستن. له گهل هاوړپكېكانیا ندا په كتر ده بینن. نه مړوش هاتین بؤ شاروچكه كه ی نیمه. تو په كه م كه س بوویت كه سهر دانت كړدین.

داده فاتمه پرسى: "نازداره كه م چونه؟"

نه و نازداره ی كه هه والی پرسى، كچی بوو. كچیكى ته مه ن ۱۴ - ۱۵ سالانى له ژياندا مابوو. له گهل پوریدا به په كه وه ده ژيان. وتم: "زږد باشه، هه موو پؤژك په كتر ده بینن. زوو زوو دیت بؤ لاما ن."

- ناممان به نازداره كه م بللى واز له په رسته شه كانی نه هینیت. غه ییه ت نه كات، زږد ناگاداری خواردن و، خواردنه وه ی بیت. درؤ نه كات و بوختان هه لته به ستیت. پؤله كه م له به رنه وه ی له گوردا زږدترین لټپرسینه وه له باره ی نه مانه وه ده بیت .

وهك ئهوهى بيهويتهكانى داده فاتمه له بهريكم، له
خهوهكه مدا دووباره م دهكردهوه:

۱- واز له په رسته كاني نه مينيت.

۲- غه بيهت نه كات.

۳- ناگاداري خواردن و خواردنه وهى بيت.

۴- درو نه كات.

۵- بوختان هه لته به ستيت.

بابه تى مردن و گور، له و شتانه بوون كه من به رده وام گرنگيم
پيده دان، لتيان ده ترسام و خه م بوو. گورستان بو من هه ميشه
وهك شوينيكى ته م و مزاويى، پاچله كينه ر، كه ميكيش ترسينه ر
وابوو. له بهر ته م خه م، له داده فاتمه م پرسى: "له گوردا زور
ترسايت؟"

وتى: "نه خير پوله كه م، چون ده بيت له گور بترسين؟ گور
دهرگايه كه، پيايدا تپه پرده بين بو دنيای نويمان. به لام له گوردا زور
پرسى قورس پوه به پووت ده كرينه وه. نه گه مروفه كان، له
ليپرسينه وهى گور تپه گه يشتنايه و له بيرىان بووايه، نه وا به ترس و
له رزه وه هه نكاويان دنا، چونكه له سه ره هه نكاويك كه ده مينين و
هه ر كرده وهيك كه نه نجامى ددهن لتيان ده پرسنه وه."

پرسيم: "ايا "ليپرسينه وهى گور، زور قورسه؟"

وتى: "زۆر قورسە كچم، بەلام ئەوانەى بە تەواۋى بەندەى خودان
و مافى خەلگىيان لەسەر نىيە، زوو پزگارىيان دەبىت. با مافى كەست
لەسەر نەمىنەت. ھىچ پەرسەشەكت دوا مەخە. ئەگىنا گۆپ دەبىت بە
شۈينى سزا".

ھەر لەم گەفتوگۆيە دا بووم لە خەونە كەمدا، ئەوئەندەى پى نەچو
بەخەبەر ھاتم. بەرزىوومەو، ھەستامە سەر پى. پەنا بە خوا،
تەنانەت خەون بىنەن بە مردن و سزاي ناو گۆپەو بەئەستەم
بەرگەى دەگىرەت... ئەگەر ئافەرەتەىكى فرىشتە ئاساي وەك دادە
فاتمە، باشى باشەكان، كەسەك كە ھەموو تەمەنى بۆ خزمەتى ئيمان
و قورئان تەرخانكردبوو، لىپرسىنەوئەى گۆپ بە زۆر قورس وەسەف
بكات، ئەى ئىمە چى؟ باشە بەم حالەمانەو چىمان لىدەت؟

ھەر چۆنەك بىت، زوو يا درەنگ، بەو پاستىيە دەگەين و دەبىت
بزانين چۆن وەلامى لىپرسىنەوئەى ناو ئەو گۆپە بەدەينەو كە تىي
دەچين؟ ياخود چى دەكەين بۆئەوئەى ئەو لىپرسىنەوئەى بە ئاسانى
بەسەرماندا تىپەپەپەت؟ ئامۆزگارىيەكانى دادە فاتمە زۆر سەرنج
پاكىش بوون. ئەم ئامۆزگارىيانە، مايەى پزگارىبوون لە سزاي گۆپ،
بەلگە پىگاكانى بەدەستەينانى بەھەشتى بەرىن.

ھەرچۆنەك بىت ئەو گۆپەى باوەرمان پىيەتى پۆزەك تىي دەچين،
ھەلەت چارەيەكى ترمان نە.

خوشكتان، سىفەدا تىكىن

کورم خهفەت مەخۆ رۆژیک دەبیتە مامۆستا



هه‌موو دونیا لای من، ئەو شارۆچکە یە بوو کە تیایدا لە دایک بووبووم. وامدەزانی مرقفەکانی ئەو شارۆچکە یە، شاخو، دارستان و کانیاوەکانی ... بریتیین لە هه‌موو دونیا .

بۆ کێشانی سنوورەکانی ئەم دونیا بچووکەم، لە خەیاڵی خۆمدا دەستمکردبوو بە بەراوردکردنی گەورەترین لوتکە شاخی دونیا بە بچوکتەری شاخی شارۆچکە کە، دەریا و پووبارەکانی دونیا بە کانیاوانە ی شارۆچە کە مان کە لە هاویندا کە میان دەکردو، هەرچی دارستانەکانی دونیا شە بە دار توووەکانی شارۆچکە کە مان و، هه‌موو خەلکی سەرزەویش بە دانیشتوانی گوندە کە مان کە نزیکە ی هەزار کەس دەبوون. هەتا خویندنی قۆناغی سەرەتاییشم تەواوکرد، نەچووبوومە قەزا و پارێزگا کە مان. نەمدیبوو شار چۆن شوینیکە تەنھا بە خەیاڵ هەولم دەدا پیشبینی شار بکەم کە چۆن شوینیکە.

هاوړيكانم كاتى ده يانوت:

- چووين بؤ شار، له بازاردا گه پايڼ، شيريني و به سته نيمان خوارد. پاشان به پاص گه پايڼه وه.

به سه رساميه وه گويم له باسه كانيان ده گرت.

شاخو ده بى شار چؤن شوينيك بيت؟ شاه، په كجار بمتوانيايه بچو مايه و بمديايه. تواناى مادديمان كه م بوو، كيښه ي ثابووريمان زؤريوو. نه مانده توانى وه كو پيويست سهرداني شاره كان بكهين و بگه پيڼ.

دوو سال بوو خويندنى قوناغى سهره تايم ته واو كړد بوو. له بهر نه وه ي بارى ثابووريمان لاوازيوو نه متوانى دريژه به خويندنى قوناغى ناوه ندى بدهم.

له به يانيه وه تا ئتواره له دهشت و دهر، به شوين گا و مانگاوه بووم، ئتوارانيش هيلاك و ماندوو ده گه پامه وه بؤ ماله وه.

كاتى هاوړيكانم ده بينى ده چوون بؤ خويندنگه، زؤر په ريښان ده بووم كه منيش ناتوانم دريژه به خويندن بدهم، حه زم نه ده كړد پووبه پوويان بيمه وه، نيره يم پى ده بردن، چونكه حه زم ده كړد وه كو نه وان له سهر خويندن به رده وام بم.

كاتى به دواى گا و مانگاكاندا ده پويشتم، ناخوشى خوم بؤ دارو به ردى سهره پى باس ده كړد، قسه م له گه ل ده كړدن و باسى حال و

گوزەرانى خۆم بۆ دەکردن. ھەندى جارىش دەبوومە مامۇستا و
قسم بۆ دەکردن.

لەبەرئەوھى نەمدەتوانى درىژە بە خويىندن بدەم زۆر بىزارو
نارەحت بووم بەجۆرى كە ھەندى جار دەموت:

- خاوبە گيان، چى دەبىت، قۇلىكم، چاويكم، تەنانت
قاچىكىشم نەبىت، بەس تەنھا بتوانم بخوئىم.

بە تىپەپىوونى ئەو پۇژانەى كە نەمدەتوانى بخوئىم لە ناخەوھ
تووشى داپمان بووم، زۆر خەفەتم دەخوارد، بەو ھۆيەشەوھ نەخۇش
كەوتم. ھاوپىيەكم بردى بۆ لای پزىشكى شارەكە. كە دەلتىن شار،
واتە، قەزاكەمان.

- ئاى ئەو شارە چەندە گەورە و دلپەين بوو.

بىناى گەورە گەورە، دوكانى پاراۋە، ئۆتۆمبىلى ھەمەجۆر،
شەرىەت و شىرىنى و، ئەو منداالانەى بەستەنىيان دەفرۆشت...
خەلكى شار پانتۆلەكانيان ئۆتوكراو و بۆينباخيان بەستىبوو... چ
دونىايەك بوو، تىر نەدەبووم لە سەيركردن و خەيال بىنين
پىيانەوھ.

ئەو پزىشكەى پشكنىنى بۆ دەكردم پرسى:

كوپم، خەفەت بەچى دەخۆيت؟ چى نىگەرانى كرىوويت..

ئەو دلە بچوكەم وەك بالئندە لە شەقەى دا، چاۋەكانم ھۆن ھۆن
فرمىسكيان پىدا ھاتەخوار.

کاتیک که نهیتوانی له منه وه وه لامی دهستبکه ویت، له
هاوپیکه می پرسى. هاوپیکه م وتى:

- دکتورى به پړز، نه م کړه زور حه زى له خویندنه، هاوپیکانى
چوونه ته قوناغى ناوه ندى، به لام نه م نهیتوانى له سهر خویندن
به رده وام بیت و بچیته نه و قوناغه. خه فته بۆ نه وه ده خوات.

پزیشکه که به میهره بانیه کی زوره وه له جیگاکی هه سستا،
دهستى به سهرمدا هیئا و، باوه شى پيدا کردم و، شاهیکى قوولئ
هه لکیشاو وتى:

- که واته وایه، ها، تو ده تویست بخوینیت، به لام نهیتوانى،
له بهر نه وه خه فته ت خوارد و نه خوش که وتیت.

به چاره فرمیسکاوییه کانه وه پووم کرده نه و پزیشکه میهره بانه
و به دهم گریان وه وتم:
به ئی.

- وتى: ئای خودایه، مندالی خه لکی حه ز ده کات بخوینیت، به لام
له بهر بى دهرامه تى ناتوانیت و، خه فته ده خوات و نه خوش
ده که ویت، مندالی ئیمهش له ناو نازونیمه تدايه، واز له قوتا بخانه
ده هیئت و پاده کات. خواى گوره هر به نده یه کی به جوریک تاقى
ده کاته وه. پزیشکه ته مه ن ناوه نده که گه پایه وه بۆ لام و وتى:

- کوپم، من بپوام به ده سلات و دادپه روه رى خودا هه یه.
بیگومان به نده کانى ده خاته شوینی شیاو.

له بهرته وهی تۆ نه وهنده حهز ده کهیت بخوینیت، هیچ خهفهت مهخۆ، ههرده خوینیت .

دوو باره لیم نزیك بوویه وه وتی:

- نه گهر بخوینیت حهز ده کهیت ببیت به چی .

وهك نه وهی بلتی هه رنیستا داخواییه کهم جیبه جی ده کهن.

هاوارم کرد و وتم:

- ماموستا.

پزیشکه که زۆر گرنگی پیدام.

هاوړیکه م وتی:

- دکتوری به پێز، زۆر سه رقالمه کردیت. ئیتر به یارمهتیت نیمه

ده پۆین .

پزیشکه که قۆلمی گرت و وتی:

- نه خێر، من ئهم کوپه م زۆر خوش ده ویت. نیستاش کاتی

نیوه پۆ هاتوووه. دهی با به یه که وه ده رچین. ئهم کوپه به و

قوتابخانه یه ی به رامبه رماندا ده گیرین و نانیش ده خۆین. پاشان

بپۆن .

به یه که وه چووینه ده ره وه. پۆیشتین بۆ قوتابخانه یه کی نزیك

کلینکی پزیشکیه که. به ناو هه موو به شه کانی قوتابخانه که دا گه راین

و، له گه ل ماموستا کانی ئه ویدا به یه کتری ناساندین، داخواییه که ی

منیشی بۆ به پێوه به ری قوتابخانه که باس کرد .

ئەو قوتابخانەيەو مامۇستاكان لە بەرچاوم يەكجار مەزن بوون،
بەجۆرىك كە تەواو سەراسىمەيان كەردبووم، بە بىنينيان خەفەت و
بىتاقەتيم زياتر بوو.

ئەو مامۇستا پرىك پۇش و، چاويلكە لە چاوانە بە تەواوى دونيا
بچووكەكەى منيان هەژاندىبوو. شكۆمەندى و جوانى ئەو قوتابخانەيە
بووبوو جىگەى سەرنج و تىپرامان. لەپاستيدا ئەم دىمەنانە وەكو
كلپەى خۆشەويستى ناخى منيان دەستوتاند، بەجۆرىك كە ناتوانم
گوزارشتيان لى بكم.

لە ناخدا دەپارامەو:

- خوايە گيان چى دەبىت، منيش بىم بە مامۇستايەكى ئاوەها بۆ
قوتابخانەيەكى لەم شىئوہ يە .

بەپىئوہ بەرى قوتابخانەكە خواردنەوہ يەكى گەرمى پيشكەش
كردم. هەروہا بۆ وەرەپىدانىش وتى:

تۆ مندالىكى نۆر بە تواناى. ئادەى با بتبىنم. بە هەر شىئوہ يەك
بىت دەخوينىت و دەبىتە كەسىكى خويندەوارو پىگەيشتوو.
إن شاء لله ! ...

پزىشكە بەپىزەكە، من و هاوپىگەمى برد بۆ چىشتخانە.
خواردنە هەمە جۆرەكان، پىز پىز پىكخران. كەچكەكان تەختە
نەبوون، كانزابوون. مپزەكان ئامادەكراو و پىك وپىك بوون .

جاریکیان نانی نهو شاره‌ی بهرام‌به‌رمانیان هیئا. من زور کهم
نانی شارم بینیبوو. هیچ نه‌بی بۆ ته‌نھا جاریک به پاستی خواردنی
شارم له نیوان نانی ناسکدا دانا و خواردم. ئیستا زۆریک له و نانه‌یان
له به‌رده‌مدا دانا .

پزیشکه به‌پێژه که چه‌ناگی گرتو، سه‌ری به‌رزکردمه‌وه بۆ لای
پوهه ده‌مه‌خنده‌که‌ی .

- ئاده‌ی بلۆ بزانه‌م چیت ده‌وێت، با شاگرد که بیهێنێت.

ئایا له شه‌رما و له شه‌رمه‌زاریدا ده‌نگ ده‌ردی؟
میژیکێ گه‌وره‌یان به‌ خواردن پازانده‌وه، به‌ بینینی شله‌ژام،
له‌نیو هه‌موو نه‌و خواردنانه‌دا ته‌نھا پالو و زه‌لاته‌که‌یم ده‌ناسی.
پیشتر سوراحیی و په‌رداخ‌یی له‌و شیوه‌یه‌م نه‌بینیبوو.
نهمه‌زانی له‌ کوپوه ده‌ست پێبکه‌م. له‌ لایه‌ك نانه‌م ده‌خواردو، له
لایه‌کیشه‌وه خه‌می نه‌وه‌م بوو که ده‌بێت دووباره‌ بگه‌ڕێمه‌وه بۆ
شارۆچکه‌و جاریکی تر نه‌م جوانییانه‌ نه‌بینمه‌وه .

پزیشکه‌که ده‌رمانه‌کانی بۆ کرپیم و سه‌باره‌ت به‌ ته‌ندروستیم
پێنمایی کردم، ده‌رباره‌ی داهاتووم ئامۆژگاری کردم. هه‌روه‌ها
سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی پاره‌ی پشکنینه‌که‌ی لیوه‌رنه‌گرتم پاره‌ی پێدام بۆ
خه‌رجیم .

زور دلخۆشی کردم و هانی دام. وه‌ك بلۆی دونه‌یام پووخابوو،
ته‌واوبوو. نه‌و سه‌ره‌له‌نوێ ژيان‌دیه‌وه‌و، پری کرد له‌ ئومید.

سى سال دواى تەواوكردى خويندى قۇناغى سەرەتايى،
 نەمتوانى لە خويندى قۇناغى ناوەندى بەردەوامىم. بەلام خواى
 بالادەست، دوعاى بەكولى بەندەكانى ناگىرپتەو، دەرگاكانى
 بەزەيى بەپووياندا داناخات و ھەل و دەرەتەى جۆراوجۆريان بۆ
 دەرەخسىنىت.

لە كۆتايىدا پيشەى مامۇستايى بووبە قسەتم، ئەو پيشەيەى كە
 زۆر لەخوا دەپارامەو، بىكات بە نسيبم و، بەردەوام لە خەيالىدا
 بو.

لە سىتەمىن سالى دەستبەكاربووندا وەك مامۇستا، ئەوەى كە
 لە بىرمدا نەبوو، دامەزراندنم بوو لە قەزاكەى خۆم .

تەماشاي گەورەيى و مېھرەبانى بى كۆتايى ئەو خودايە بكن، ئەو
 قوتابخانەيەى كە دامەزراندنەكەمى بۆ دەرچووبوو، ھەمان ئەو
 قوتابخانەيەبوو كە پزىشكەكە بردمى. بەلى، لەو قوتابخانەيەى كە
 بەپۆەبەرەكەى خواردنەو، گەرەكەى پيشكەش كردم، زۆرىك لە
 مامۇستاكانى تا ئەو كاتە لەوئى مابوون.

كە لە دەرگاكە چوومە ژوورەو، نەمتوانى خۆم بەرامبەر بە
 دەسلەت و بەزەيى خواى پەرورەدگار پابگرم، دەستم كرد بە
 گريان. دواى چەند سالىك، بووم بە بەپۆەبەرى ئەو قوتابخانەيەى
 كە چەندىن سال خەونم بەو، دەبىنى كە تايىدا بىم بە مامۇستا،

خودای بالادەست ھەنگاویك زیاتر بەرەوپیشی بردم و، بووم بە
بەپێوەبەر .

ئاخر مەرفە چون دەتوانیت لە حەزوری ئەو ھەموو شکۆمەندی و
بەخشینە بۆ سنووری خۆی گەرەدا چۆك دانەدات و نەگری؟
چون دەتوانی سوپاسی ئەو پەرەردگارە مەزن و دانایە نەکات.
ئەو پزیشکەکی کە پێنمایی کردم و ھانی دام کۆچی دوايي کردبوو،
چارەنووسی یەکتەر بینین نەبوو، بەلام بەردەوام لە پارانەوکانمدا
یادی ئەو مەرفە گەرەیی دەکەمەو.

خودای بالادەست ھەم بۆ ئەم نەعمەتانە و ھەمیش بۆ ئەم ئەركە
پێرژە شایستەمان بکات.

ده چمه بوو کيڼی

حەلیمە خان، تەمەنی زۆر بچوک بوو کە باوکی کۆچی دوايي کرد. له گەڵ دایکیدا کە وتیبوونە ژيانیکی سەختەوه، بە تەنها مابوونەوه، پارێزگارییان له خۆیان دەکرد، کە سێکیان نەبوو چاودێریان بکات. تەنها بەختیان نەوه بوو کە له گوندیکی بچوک و ئارام و جی متعانه دا له نێوان دۆسته کانیاندا بوون.

حەلیمە خان، لەبەر دابینکردنی بژژیوی خۆی و دایکە ئیفلجە کە ی، دواي خویندنی قوناغی سەرەتایی خۆی فێری دروومان و نەخش کردبوو. بۆ پەیداکردنی پاره تا ئێواره له ماله وه خەریکی جلدورین بوو.

کاتیك کە گەنج بوو، خوازیڤینی کارانی نەدەوێست و پەسەندی نەدەکردن. دەبیوت: دایکم بە تەنها دەمیتێتەوه. پاشانیش تەمەنی چوو پێش و تووشی نەخۆشییه کی ترسناک بوو. بەم شیوه یه

هاتېبوه سەر ئو باوه پەى كه ئو جيهازييهى ئاماده يكردبوو له گەل
 ئو جلى بوكئينييهى كه به وردى دوريبووى ئيتەر مانايه كيان نه ماوه .
 زۆر نه خۆش بوو، هه ستنى به ساردى هه ناسهى مردنى ده كرد .
 دايكه پير و ئيفليجه كه شى زۆر خه فه تى بۆ بارودۆخى كچه كهى
 ده خواردو، به دريژايى پۆژ له ماله وه فرميسكى ده پشست .
 له لايه ك كئشهى ماددى و ته نهايى و، له لايه كى ديكه شه وه داپمانى
 خه ياله كانى كچيئنى و هه نكاوانان به ره و مردن، هه ليمه يان
 به ريژشانكردبوو .

له و پۆژانه دا مامانئيك هات بۆ گونده كه . له گەل ئه وهى
 گوندنشينبوو خانمئيكى وريا و زانا و ئيماندار بوو، زۆر به خياريى
 له گەل به رامبه ره كهى پيكد ههات .

مامانه به پريزه كه بيستى كه هه ليمه نه خۆش كه وتوو، سه ردانى
 كردو، كاتئيك كه هه ليمهى بينى به ده ست نه خۆش ييه كى قورسه وه
 ده نالئيني، خزمه يه تى و به زه يى نيشانداو، دلنه وايى كرد و گرنگى پى
 دا .

كئتيبى په يامى بيمارانى دا به هه ليمه و . هه موو پۆژئيك سه ردانى
 ده كرد و به شيك له و كئتيبى بۆ ده خوئنده وه، دلى هه ليمهى
 پر كردبوو له باب ته كانى ژيانى كاتيبى و گرنگى به ندايه تى و
 ئاماده كارى بۆ پۆژى دوايى و شكۆمه ندى به هه شت، ميه ر و به زه يى
 به روه ردگار و دونياى هه تا هه تايى .

هه موو نه و باسانه سه بارهت به حه قيقه تي پۆڙى دوايى و
 هه ميشه يى له دواى مردن نه و نه دهى تر مردنيان لائى حه ليمه خان
 خۆشه ويست كردبوو، چونكه مردن حه ليمه له كيشه كانى نه م دونيا
 كاتيه پزگار دهكات و، هۆكارى كه ياخود بليتى پيوارى كه بۆ گه يشتن
 به پۆڙى دوايى به نارامى و ناسووده يى.

نه و پۆڙهش له گه ل مامانه به پۆڙه كه دا په يامى بيمارانيان
 ده خويناوه.

نه گه نه م دونيا به به ده وام بووايه و مردن له پۆڙه ماندا نه بووايه.
 نه گه په شه باى جيا بوونه وه و له ناوچوون هه لى نه كردايه، گه ر له
 داهاتوودا وه رزه مه عنه وييه كانى زستان نه گه تي و گه رده لولول
 نه بووايه. منيش له گه ل تۆدا به زه ييم به حالئا ده هاته وه. به لام مادام
 پۆڙى كه له پۆڙان دونيا پيمان ده لئيت دهى بۆ ده ره وه، گوئى له هاوار
 و زريكه مان داده خات. پيش نه وهى بمانكات ده ره وه، با ئيمه به
 وريا كردنه وهى نه م نه خۆشيانه، له ئيستاو وه واز له خۆشه ويستى
 نه و به ينين. پيش نه وهى نه و ئيمه به جيبه يئلايت، پيويسته له دله وه
 هه و له بده ين به جيبه يئلايت. به لى نه خۆشيان به و واتايه ي كه بيرمان
 ده خاته وه، ده لئيت: "لاشهت له به رد و ئاسن نييه، له مادده يه ك
 پيكاها توه كه به ده وام ئاماده ي جيا بوونه وه يه. واز له نفهس به رزى
 به يته، له بى ده سه لاتيت تيبگه. خاوه نه كه ي ده ستنيشان بكه،
 نه ركه كه ت بزانه، فير بيه كه بۆچى هاتويته دونيا وه."

نه خوشی وهك صابوون، چلگی تاوانه کانتان پاکده کاته وه،
 خاویتیان ده کاته وه، نه خوشییه کان که فاره تی تاوانه کانن. له
 فرموده ی صه حیدا هاتوه؛ وهك چۆن به پاره شانندی
 درهختیکی باش میوه کانی ده که ونه خواره وه، له رزینی
 نه خوشییه کی به ئیمانیش تاوانه کانی بهو شیوه یه هه لده وه رینێ.

"... ئه وه ی خوای گه وره نانسیت، ژیا نی پره له به لا، ئه وه یشی
 خوای گه وره ده نانسیت ژیا نی پره له نوور" (به دیعوزده مان)

هه موو پۆژێك له گه ل مامانه به پژه که دا به یه که وه ئه م
 راستیانه یان ده خوینده وه. که دونه یای هه لیمه یان پرکردبوو له نوور
 و شادی و تبووی:

- دایکه ئیتر له مردن ناترسم. له دایکبوون نیعمه تیکی خودایه،
 هه روه ها مردنیش ... مادام له خودا وه دیت بۆچی بترسم. خوای
 په روه ردگار هه رگیز زۆلم له به نده یه ك ناکات که په روه ردگاری
 ده نانسیت و په نای بۆ ده بات، به لکو به به زه یی و سۆزه وه
 هه لسوکه وتی له گه ل ده کات.

هه لیمه خان سه ره پای ئه وه نه خوشیه قورسه یشی، نوێژه کانی
 له سه ر جیگای نه خوشییه که ی ده کردو، به رده وام خه ریکی
 خوینده وه ی قورئان و ته فسیری قورئان بوو. پۆژێکی دیکه مامانه
 به پژه که هاته وه لای. ئه وه پۆژه هه لیمه له خوشی و ئاسوده ییه کی

تردا بوو. وهك نه وهی هه موو ناماده کارییه کی کردبیت، چاوه پړی میوانیکی ده کرد.

سندوقیکی نیشانی مامانه به پړزه که داو وتی:

- داده نه و سندوقه بکه ره وه.

مامانه به پړزه که پرسى:

- چى ده که یت کچم.

که حلیمه پېداگری کرد، که میك به جدی وه ریگرت. مامانه به پړزه که نه و سندوقه ده سترکده ی حلیمه ی کرده وه. که زه حمهت و نومید و چاوه پړوانی چه ندین ساله ی کچیکی که نجی تبادا شاردرابږوه.

مامانه به پړزه که به دلته نگیه وه ده سترکرد به ته ماشا کردنی سندوقه که. چاوه کانی برپیووه نه و جیهازیانه ی که نه که یشتبوونه مه به ست، ده بیت به چ خه یالیکه وه نه مانه ی دروستکردن!

- وتی: داده، نه و جله بوکټینیانه ی نه ویا ده ریښته و بوم به ښته. مامانه به پړزه که نه یتوانی له وه تیښکات که حلیمه ده یه ویت چی بکات.

جلی بوکټینیبه که ی ده ره ښتا. حلیمه به وردی جلی بوکټینیبه که ی له به رکړد. ده ستنوژی تازه کرده وه. قورثانی پیروزی گرتنه ده ستنی و سوره تی یاسینی کرده وه. پړوی کرده دایکی و مامانه به پړزه که که به سه رسو پمانه وه سه یریان ده کرد وتی:

- ئىتر من پېيوارم. من به ئيمان و به قورئان و جله
بوكتېنييه كانمه وه ده چمه به ردهم خوائ پيروهر دگار. له خه و نمدا
وايان پى و تم.

مامانه به پېزه كه به سه رسورمانه وه پرسى:

- كى و تى؟ له خه و نتدا كى ت بينى؟

هليمه خان چاوه كانى گه ش داگېرسان و له ده رگا كه ي ده پوانى.

- نه وه تا داده، نه و خانمه يه كه دى ت...

مامانه به پېزه كه و دايكى هليمه له يه ك كاتدا پوويان كرده
ده رگا كه. به لام نه يان توانى هيچ ببينن .

مامانه به پېزه كه پېش بينى ساته كانى كوتايى ژيانى هليمه ي كرد
و تېگه يشت كه فرېشته ي روح كېشان نه ركي خوى به جېده هېنيت.
بۆيه له هليمه نزيك بووه وه.

هليمه و تى: ته ماشا كه داده، نه م خانمه ده ناسيت، هر نه و
داده يه بوو؟

مامانه به پېزه كه بى دهنك ببوو، ته ماشا ي ده كرد.

هليمه به رده وام بوو.

- نه م خانمه من ده بات. با ئيمانمان نوئ بكه ينه وه.

هليمه خان ليوه كانى به هېواشى كرانه وه و، له ناخه وه به
قوللى شه هاده تى هېنا. پاشانېش له گه ل نه و فرېشته يه ي ته نېشتى
كزچې كرد بۆ نه و دونيا و، پويشت.

مامانه به پریزه که و دایکی حالیمه هیچ نه گریان. به پیچه وانه وه
پیرۆزباییان له حالیمه کرد. له بهرئه وهی حالیمه پۆیشت بۆ
مه نزلتکی هه میشه یی و نه برپاوه، له بری ئه م دونیا کاتی و چه ند
سالییه، زیانیکی هه تا هه تایی برده وه. ئایا پتویست ده کات له دواى
که سیکى له م جوړه بگرین؟

کاتى ئه م بیره وه ریبه م له مامانه به پریزه که وه بیست، زۆر کارى
تی کردم.

خوای په روه ردگار، ئیمان و قورئان بکه یته قسمه تی کوتا
هه ناسه مان.

شەرمەزارم مەكە

...

لە و پۆژەدا لە پۆلی چواری سەرەتایی بۆ پۆلی پێنج دەرجوو بووم،
لە خانەئە تەبەییەکانی ئەو کارتەئە وەر مگرت لە سەرەتا تا کۆتایی
(زۆر باشە) نووسرابوو، پێگای مائەوێم گرتەبەر، هەر دەپۆیشتم و
نە دەگەیشتم، لە خۆشیاندا چۆلە کە ئاسا دەفریم. ناخەم پەڕیویو لە
خۆشی، و تەکانی مامۆستا کە مان و ستایشەکانی لە مێشکەمدا
دەنگیان دەدایەو.

مامۆستا کە مان پێی و تەم کە باشترینی پۆلە کە مان بووم. خوایە
گیان ئەمە چ هەستێکی خۆش بوو؟ وام دەزانێ سەرم گەیشتۆتە
ئاسمانەکان. هاتە بەردەم ئەو بālە خانەئەئە مائە کەمانی لێبوو.
دراوسێکانمان لە بەردەم دەرگای بālە خانە کەدا کۆبوو بوونەو، بە
دەنگێکی نامۆ هەوالم پێدان، هەموویان لە بێدەنگییەکی
قوڵدا بوون. لە بەر ئەوێ زۆر دڵخۆش بووم، زۆر لە سەر ئەمە
نەوێستام و دەستم کرد بە سەرکەوتن بە سەر پلیکانەکاندا.

له دلی خۆمدا ده موت: پاش که میکی تر ده رگا که ده که مه وه،
 ده لایم: "دایکه، دایکه نه وه تا کارته که م. سهیرکه، یه که می پۆله که م.
 له هه موویان با شترم".

له لایه کی دیکه شه وه باو کم به لینی پیدابووم پاسکیلیم بۆ بکړیت...
 له بهر نه وه له بهر خۆمه وه ده موت: به درێژایی وه رزی هاوین پۆز
 به سه ر هاو پێکاندا لیده ده م و به پاسکیل وه به به رده میاندا دیم و
 ده چم. کاتی گه یشتمه نه و قاته ی شوقه که مانی لیبوو، ده نگی هاوار
 به رزیو یه وه، نه و خۆشییه ی له دلدا بوو له یه ک ساتدا ته واو یوو،
 ترسیکی نه زانراو جیگای گرته وه. شتی خراپ به می شکمدا ده هات.
 خه م و په ژاره دایگرتم...

نه و خه می جار جار له ناخی دایکمدا سه ری هه لده دا، ناخمی
 وروژاند .

باو کم فرۆکه وان بوو، دایکیشم نه وه نده نار هه تی چه شت بوو
 به ده ست نه م کاره وه. ده یوت: "پیاوه که به رگه ناگرم. به ده ست
 خۆم نییه ؟ ئیتیر واز به ینه ... پاروویه ک نانی بی ترس و مه راقمان
 ده رخوا رد بده، زۆر ده ترسم".

باو کم مرقیاتی زۆر جوامیر و کامل بوو، هه موو جارێک دایکمی
 هێورده کرد وه و ده یوت: "خوا ی په روه ردگار گیانیکی به قه رز داوه
 به هه موو که سیك، نه وانه ی ده مر ن ته نها فرۆکه وانه کان نین. نه وانه ی
 له سه ر کورسی گه رمیش داده نیشن هه ر ده مر ن. ده ئیتیر نه و ترسه

له میشتکت لایبه. ئەم پیشەیه ئەوەندە شەرەفمەندانەیه، خوانەکا
لێی جیایبمەوه، ئەگینا دەمرم."

باوکم دەیویست منیش بێم بە فرۆکەوان. بۆ ئەوەی وام لێبکات
حەز لەو پێبازە بکەم، بەردەوام هەولی دەدا قایل بکات. لەبەرئەوە
هەر لە منداڵییەوە حەزم دەکرد بێم بە فرۆکەوان... بەلێ، بێپاریکی
خێراو بۆ ژیان، بەلام ببومایە دەبووم بە فرۆکەوان. کاتێ دایکم
پووبەپووم دەبوو، بۆئەوەی تووێی بکەم، هاوارم دەکردو
دەموت: "یان دەبمە فرۆکەوان یان دەمرم."

مردن ها؟ پەنا بەخوا! ئەگینا!!؟

بەزۆر خۆم فری دایە مالهە...

بەداخەوه، ترسەکی دایکم بەدیھاتبوو.. باوکم لە مەراسیمیکی
فرۆکەوانیدا شەھید بووبوو.

ئێتر لەو پۆژە بەدواوە فرۆکەوانی هێندە لەپیش چاومدا مەزن
بوو، کە خولیای فرۆکەوانی کەوتبوو سەرم، بەجۆرێک کە هەموو
هەستەکانمی کۆنترۆڵ کردبوو، بووبوو تیشکۆ ناوەپۆکی ژیانم.

ئێتر وەک منداڵی باوکیکی شەھید، ئامانج تەنھا فرۆکەوانی بوو.
بۆ نیشتمانەکەمان، بۆ ئاسوودەییان... ئەم هەستە کاری کردبوو
سەر میشتکم و چووبوو خۆینمەوه.

لە کۆتاییدا خۆیندنی قۆناغی ناوەندیم تەواو کرد، باری
ئابووریمان زۆر لاواز بوو، نەمدەتوانی فریای ئارەزووی بوونە

فرۆكەۋانى بىكەم، پىۋىست بوۋ لە پىڭايەكى كورتەۋە دەستم بە
ئىشىك بىگات.

بە يارمەتى ئەفسەرىكى ھاۋپى نىكى باۋكى خوالىخۇشبووم
چوۋمە قوتابخانەى ئامادەى ئەفسەرىيەۋە، بە تەۋاۋكرىنى
پەرۋەردەى تەكنىكى ھەۋاى بە سەركەۋتوۋىى، بوۋمە ئەفسەرى،
نەبوۋمە فرۆكەۋان، بە لام كاتىك لەگەن فرۆكەۋانەكاندا بەيەكەۋە
دەفرىن، ھەنگاۋىك لەم ئارەزوۋەم نىك دەبوۋمەۋە .

ئىتر دەفرىم، پىشەكەم زۆر لا خۇشەۋىست بوۋ بەجۆرىك كە
دەمۋىست ھەموو شىك لەبارەيەۋە شارەزابىم. ھەمىشە ئەۋ
پرسىارە مىشكىم دەۋروژاند كە: بۆچى دەبىت كەسانى تر
تەكنەلۇجىا دابەئىن؟ ئاىا ئىمە چ كەموكۋىيەكمان ھەيە؟
ھەرچۆنىك بىت منىش دەبىت لەۋ بوارەدا شىك بىكەم .

بەلى ھەۋلەم دەدا ھەموو شىك دەريارەى ئەۋ ئامىرانەۋ
نۆۋەنكرىنەۋەيان بزانم... ئەۋ ئارەزوۋانە چوۋبوۋنە ناۋ خوينمەۋە.

ماۋەيەك تەكنىككارى فرۆكەيەك بوۋم... زۆر باش لە ھۆكارى
ئەۋە تىگەيشتم كە بۆچى باۋكم دەۋىست بىمە فرۆكەۋان. ئەم
ئالودەيىيە بە ھىچ شىك پىۋانە ناكرىت، باۋكم دەيوت: "تەنھا مردن
من دادەبىرەت لەم پىشەيە" ... ئاى چەندە راستى دەۋت.

لەبەر ئەۋەى لەۋ بوارەى خۇمدا سەركەۋتوۋبوۋم، نارديانم بۆ
ئەمريكا. زانىارى تەكنىكى ئەۋ ھىلىكۋپتەرە نوپىيانەمان ۋەردەگرت

كه ده ياندا به ولاته كه مان. به جورتيك خوم دابوويه ئهم ئاميره نايابه
كه، جار جاره بيرۆكهي وهك: "ئوه يان زياد بكردايه، ئوه يان به و
شيويه بوايه" ده هات به مي شكندا، ئوه بيرۆكانه ي كه له و باره يه وه
پيشنيازم ده كردن، سهرنجي پسيوره ئه مريكا يه كانى پاكيشابوو.

پۆتيكيان ئه و كه سه ي نيشه كانمانى پيكد ههست بانگي كردم بۆ
ژوروي ئه فسه ريكي ئه مريكي، ئيواره خوانتيكيان بۆ ئاماده
كردبووم .. له پاشانيشدا داخوازييه كي زۆر سه يريان هه بوو. وتيان:
ئه گه ر له گه ل ئيمه دا له ئه مريكا ئيش بكه يت، فيلايه ك، تازه ترين
مۆديلي ئۆتۆمبيل... مانگانه ش ده هه زار دۆلارت ده ده يني ..

پاش هه فته يه كيش وه لاميان ده ويسته وه.

به پاستي له به رامبه ر ئهم داخوازييه گه وريه دا سه رم
ده خولايه وه. بۆ مۆفتيكي ئاسايي وهك من... هيشتا ژيانى له
سه ره تادا بييت و دنيا بكريت، بۆ ناييت؟ به وردى بيرم له
داخوازييه كه كرده وه. وه لامه كه م ئه ري بوو، به لام پتيويست بوو
له گه ل دايكندا پايۆز بكه م. هه ر واشم كرد...

زۆر به سه رنجي كه وه باب ته كه م به دايكم راگه ياندو، لايه نگري
خوشم بۆ ئهم نيشه خسته پوو.

دايكم، زۆر به په قى وتى: "كوپم،... تۆ شيت بوويت؟ چۆن بيرت
ده چيت كه تۆ مندالي كييت؟ خوينى كه سيكت هه لگرتوو كه بۆ
نيشتمان هه كي گيانى به خشيوووه. تۆش هه لده ستيت ده ست له گه ل
بيگانه دا تيكه ل ده كه يت ها؟ سه يركه پۆله كه م، شه رم ده كه م دايكى

كەسك بىم كە بۇ خۇشىي ژيانى خۇي تېدەكۇشى، لە كاتى
پېۋىستىدا گيان و خويىن و ھەموو شىتېكى نابەخشىت بە
نىشتىمانە كەي. پۆلەكەم، تكا دەكەم شەرمە زارم مەكە."

ئەم وەلامە پې مانايەي دايكم منى پووخاند.

بەلئى، ئەوئى ژيانى پېداوين بۇ ئەم نىشتىمانە، دەبىت لەكاتى
پېۋىستدا ژيانى خۇمانى پى بدەينەو.

ئەمپۇ، لە ئاھەنگى ولاتەكەمدا بەخۇشحالېيەكى زۆرەو دەفېم،
لەوانەيە ھىندەي ئەمريكيەكان دۆلارم نەبىت، بەلام خۇشەويستى
خەزمە تىكردى ئەم نىشتىمانە و ئيمان و شانازىم ھەيە. بە تېپەپېوونى
پۆزگارىش لەو تىگەيشتەم زۆر شت ھەن كە لە پارە گىرنگىرن بۇ
مىۋۇ.

لە پرسەي سەرھەنگىكى خانەنشىنى دراوسىمان ئەم
ئەفسەرەمان ناسى، زۆر كارى كىردە سەر من و ئەوانەي ئامادەي ئەو
پرسەيە بوون، وەك نمونەيەكى زىندووى نىشتىمان پەرورەي
پاستەقىنە، ھەموومان شەيداي بووين.

مامۆستاکەم

ژیانی پی بەخشییم



دوای تەواوکردنی خوێندنی قۆناغی ناوەندی، سوودم لە تاقیکردنەوهکانی خانەی پێگەیاندنی مامۆستایانی سەرەتایی ئیواران وەرگرت. دەرئەچوونم لە تاقیکردنەوهکانی خانەی پێگەیاندنی مامۆستایانی سەرەتایی، دەبوو خاڵی گەپانەوه بۆ دواوە لە ژیاندا. چەندین مانگ بوو کە هەموو سەرئەچ و جۆش و خرۆش و، ئاواتەکانم لەم خاڵەدا چڕکردبوو.

نەمەدەتوانی ئاواتی بوونم بە مامۆستای قۆناغی سەرەتایی لەبەر بکەم، ئەم داخوایەیی من جیاوو لە داخوای هەر خوێندکاریکی دیکە، چونکە خێزانەکانمان کەم دەرمانت بوو، لە پێگەیەکی کورتەوه هەڵپەڕی ئەوەم دەکرد کە بە ناچاری پشت بە دەوڵەت ببەستم. لەبەرئەوەی لەو سالانەدا دەوامی خانەی

پینگه یاندنی مامۆستایان ئیواران بوو، ئەو قوتابییانەی که باری ئابوورییان لاواز بوو نه یانده توانی دهست بهرداری بین.

هۆکاری دووه می ئەوهی که ده مویست ببمه مامۆستای قۆناغی سهره تایي ئەوه بوو که له پاش خویندنی قۆناغی سهره تایي به شه و پۆژ بهم خه یالـه وه ده ژيام. هـموو پارانه وه، ئومـیدو، چاوه پوانیه کانم له سهر ئەمه بونیاد نابوو. جیا له وهش، ئەگەر مامۆستایه تی قوتابخانه ی سهره تاییم به ده سـسته هـیـنایه زۆر باش ده مزانی که له داهاتوودا ناتوانم درـیـژه به خویندن بـدهـم. له بهر ئەوهی باری ماددیم بۆ خویندنی قۆناغی ئاماده یی و پاشانیش زانکۆ گونجاو نه بوو.

له گهـڵ ئەوه شـدا له گهـڵ دایکی خوالـیـخۆشبوودا به یه که وه خه یالی مامۆستایه تی سهره تاییمان خستبوو مـیـشـکـمان، ئومـیدـه وـارو چاوه پوان بووین، به کورتی، بوون به مامۆستای سهره تایي بۆ ژایانی من بوو بووه بـهـمـای خه یالی بوون و نه بوون.

به نه خـشـه ی خۆم، ئاماده کاریم بۆ تاقیکردنه وه کانی خانه ی مامۆستایان کرد. به لام کاتیـک بیستم سالی رابوردو له و قوتابییانـه ی به شداری تاقیکردنه وه کانیاـن کردبوو که له ٦٠٠ کهس زیاتر بوون تهـنـها ٢٠ کهسیان وه رگـیراون، ئیتر ورهـم پووـخا.

کاتیـک ئەوانه ی ده ورپـشـتم ده یان وت ئومـیدـه وـار مه به، ئەوانه ی پـشـتـیان هـه بیـت ده چـن و وهـرده گیرـیـن. تهـنـا ته له ئیـسـتاوه دیاره کیـ

وهرده گيريت، يهك پارچه ده پووخام و، ئوميدو خوزگه كانم ده بوونه سه راب.

بۆ تاقىكردنه وه كه ئيمه يان برده هۆلى وه رزشى خانه ي مامۆستايانه كه وه، قوتابيه كان هينده زۆربوون، هۆله كه يان پر كرد. منيش كه وئمه دوايين پىزى پشته وه.

له ناو جۆش و خرۆش و ترستىكى زۆردا بووم، ده رچوون له نىوان ئه وه موو قوتابيه دا يه كجار زه حمهت بوو.

تاقىكردنه وه ده ستىپى كرد. ده پرسىار هاتبووه وه. تاقىكردنه وه كه شيوازيكى كلاسيكى هه بوو. پرسىاره كان پىنجيان ويژه يى و پىنجيشيان زانستى بوون.

جۆش و خرۆشه كه م نوئ بووه وه، خۆم كۆكرده وه. به خويندنى هه موو ئه و دوعايانه ي ده مزانين، يارمه تيم له په روه ردگار ده خواست. له به رئه وه ي ئه م تاقىكردنه وه يه، يان ئه وه تا به شيويه كى مه عنه وي ده بپته مايه ي به رده وامى ئه م ژيانه م، يان ده بپته هۆكارى شكست و له ناوچوونم.

زۆر به وردى چاوم به پرسىاره كاندا گىپرا، له نيو پرسىاره زانستيه كاندا شيكردنه وه ي يهك دوو هاوكيشه ي بىركارىم زۆر به لاوه قورس بوو. ده مزانى بۆ ئه وه ي كه له م تاقىكردنه وه يه دا ده رچم ده بپت وه لامي هه موو پرسىاره كان بده مه وه. ده ستمكرد به وه لامدانه وه ي ئه و پرسىاران ه ي كه وه لامه كانيانم ده زانى. هاوه يهك

بهو شیویه چاوم به هۆله که دا خشانده. که سهیر ده کهم، هه ندی
 مامۆستای چاودیر، یارمه تی هه ندی له قوتابییه کان ده ده ن وتم:
 - ئای هاوار! نه گهر ئه م مامۆستایانه هه ریه که و قوتابییه ک
 پزگار بکه ن، له وه ناچیت بیه سه ره ی من .
 سه ره له نوێ که وتمه وه ناو بی ئومیدی، ده سه ته کانم وشک بوون،
 نه متوانی هیچ بنووسم.

دوای ماوه یه ک ها تمه وه سه ر خۆ.
 وه ک دلدا نه وه یه ک به خۆم وت: "هیچ نه بی با چه نه ده ده توانم
 وه لام بده مه وه، خۆ نه گهر ده ریش نه چووم ئه وا گرنگ نه وه یه
 هه وای خۆم دا بیه ت". گه پامه وه سه ر تا فیکر نه وه که .
 وه لامی هه موو پرسیاره کانم دا بوویه وه بیجگه له سی هاوکیشه،
 ها تمه سه ر ئه و با وه په ی که نه وانی دیکه م زۆر باش وه لام دا وه ته وه .
 نه وه نه ده زۆرم له خۆم کرد و خۆم تۆقان، که خۆم بق نه گیراو
 به بی ده نگی ده سه تمکرد به گریان .

- نه ی په ره و ده گارا یارمه تیم بده، ئیتر ته واو بووم. ئه مه کۆتا
 هه له . (له بهر خۆمه وه هه ر ده کوپوزامه وه).

مامۆستایه کی ئافه ره ت که ته مه ن مامنا وه ند بوو و له نیوان
 ریزه کاندای ده گه را، لیم نزیک بووه وه. وتی:
 - پۆله که م خیره. بۆچی ده گریت ؟

- وتم: مامۆستا، بئجگه له م سى پرسىاره پرسىارهكانى ترم
وه لām داوه ته وه. به لām له مانه دلنیا نیم. ئه گه وه لāmیان نه ده مه وه
به پاستى هه موو شتىك ته واو ده بئت...

- پۆله كه م، بۆچى ته واو ده بئت. ژيان بریتى نیه له م
تاقىكرده وه. زۆر بواری ترت دئته به رده م... ده ی له سه ر وه لām
دانه وه كانت به رده وامبه...

ماوه يه ك چاوى به و هاوكيشانه دا خشانده كه نه متوانیبوو
شىكاریان بكه م.

- سه یركه، به پاستى وه لāmى يه كىك له و هاوكيشانه ت داوه ته وه.
دوه مین هاوكيشه ش پىگاكه ی پاسته، به لām پیايدا بچۆره وه
ده يدۆزیته وه. زۆر به باشى بیر له دوايىن هاوكيشه یان بكه ره وه...
دواى نه وه ی سه رله نوێ هیواى پى به خشىم، مامۆستا ئافره ته كه
پۆشت و لیم دووركه وته وه نه وه له یه ی كه له دوه م هاوكيشه دا
باسىكرد دۆزیمه وه و شىكارم كرد. به لām نه متوانى دوايىن هاوكيشه
شىكار بكه م.

له و ساته دا تاقىكرده وه كه ش ته واو بوو...

وامده زانى هه موو دونیا به سه رمدا پووخواوه. ئومیده كانم
كوژانه وه. ناچار ده فته ره كه م هه لگرت. بردم بۆ لای نه و میزه ی كه
له نزىك ده رگاى چوونه ده ره وه دا ده فته ره كانى له سه ر كۆده كرایه وه.
مامۆستا ئافره ته كه ش لای میزه كه ده فته ره كانى جیا ده كرده وه.

دەفتەرەكەم لەسەر مێژەكە داناس. كەمێك بەبێ ئومێدی و،
ناچارییەو وەتەم: "مامۆستا، سوپاست دەكەم". دەفتەرەكەم داناس
پۆشیستم.

چەند هەنگاوێكم ناسوو، هەستم بە دەنگی بەرزى مامۆستا
ئافەرەتەكە كرد پاست پوو و من وتی:

— تۆ، سەیرمەكە بێ مێشك، بێرت چوو و ناوت لەسەر دەفتەرەكە
بنووسیت. وەرە دەى بینوسە.

بۆ ساتێك سەرسام بووم. چۆن دەبێت بیرم بچیت. یەكەم جار
ناوم نووسی. زۆر بەباشی دەهاتە بیرم.

بە سەرسامییەو وە لێى نزیک بوومەو و، دەفتەرەكەم لە دەستی
وەرگرت. بەبێ دەنگی پێى وەتەم:

— ئەو هاوکیشە بێکارییەت بە هەڵە شیکار کردوو. بەو شیوەیە
دەبێت. هەر ئەوەندەى وەلامەكەى پێى وەتەو و لێم دوركەوتەو.

بە گەرم و گۆپەو وەلامى ئەو پرسیارەشم داوەو. بەراستی
یەكجار دلخۆش بووم، وامدەزانى هەموو دنیا مۆلكى منە.

مامۆستا ئافەرەتەكە بە پوویەكی خۆش و دەم بە پێكەنینەو
بەپێى كردم. وتی:

— دەى پۆلەكەم، بە ئیزنى خودا سەركەوتوو دەبیت و
دەردەچیت، هەفتەى داهااتوو پۆژى دوو شەممە ئەنجامەكان بە
دەروازەى قوتابخانەكە دا هەڵدەواسریت، وەرە سەیری بكە...

منیش له دلی خۆمدا دەموت: "تۆ بۆلێی پۆژی دووشه مەه بێت،
 ئایا چۆن دلی مۆڤ بەرگه دهگریت بۆ یهك ههفتهی پهبهق له
 چاوه پوانی و نیکه رانی دا بێت؟ ئەم راستییە ئه قوتابییه نه باش
 ده یزانن که چوونه ته تاقیکردنه وه وه و چاوه پوانی نه نجام ده کهن."
 له کۆتاییدا ئه پۆژی دوو شه مەیه ی که باسی کرد له گه له ئه
 ٦٠٠ قوتابییه ی دیکه دا له بهردهم قوتابخانه که دا چاوه پوانی
 نه نجامه که مان ده کرد.

قوتابییه کانی ده و روبه رم ههستیان به و تامه زۆیییه ی من نه ده کرد،
 جا هه ندیکیان له گه له دایک و باوکیاندا هاتبوون و، به ترسه وه
 چاوه پۆی نه نجامه کانیان ده کرد.

یه کێک له فرمانبهرانی قوتابخانه که، لیستی ناوی
 سه رکه و تووه کانی هێناو، به شوشه ی ده رگای قوتابخانه که دا
 هه لێواسی. به لام نه وه نده قوتابی لێبوو نه مده توانی لێی نزیک
 بیه وه و بیخوینمه وه. قه ره بالفیه کی زۆر دروستبوو، هه ر قوتابییه ک
 ده یویست بگاته لیسته که و نه نجامه که ی خۆی به رچاو بکه وێ.

له بهر نه وه فرمانبهرێکی قوتابخانه که وتی:

— هاو پێیان، هیچ پێویست به م قه ره بالفیه ناکات، نه گه ر هیمن
 بن و به بێ دهنگی گویم ئێ پابگرن. ئه وا به دهنگێکی بهرز ناوی
 نه وانه ده خوینمه وه که ده رچوون. هه مو تان گوێبگرن.

هەر که گوئیان لەم قسانە بوو دەستبەجێ هەموویان بێ دەنگ
بوون و بەدیفقەتەوه گوییستی ئەو ناوانە بوون که دەخویندرانەوه .
فەرمانبەرەکه بە خویندەنەوهی ناوی (خالید ئیترتوغرول) دەستی
پێکرد .

ئەمە خۆشییەکی بێوا پێنەکراو بوو، چاوەپوانیی و خەیاڵی
چەندین ساڵە بوو.

نەمدەتوانی چیتربەپێتو پراوەستم و هەر لە شوینی خۆم
دانیشتم، لە خۆشیدا دەستم کرد بە گریان... بە هیچ شتێوەیەك
خۆم پێ هێور نەدەکرایەوه .

ئافەرەتیکی بە تەمەن که خزمی قوتابییهك بسو لیم نزیک
بوویەوهو، دەستی گرتم وتی:

- پۆلەکم، بۆچی دەگرییت؟ خودا که ریمە. خۆ ئەم
تاقیکردنەوهیە کوتایی دنیا نییە. إن شاءالله جارێکی تر بەشداری
دەکهیتەوه. خودای گەرە دەرگایەکی تەرت بۆ دەرگاتەوه .

ئافەرەتە بە تەمەنەکه نەیدەزانی لەخۆشیدا دەگریم، وای دەزانی
دەرنەچووم بۆیە دەگریم .

هەستامە سەر پێو، خۆم گۆرج کردەوه. پاشانیش چوومه ناو
بینای قوتابخانەکهوه بۆ ئەوهی ئەو مامۆستا ئافەرەتە بدۆزمەوه که
یارمەتی دام، ویستم لە یەکیەک لە فەرمانبەرەکانی قوتابخانەکه
بپرسم که ئەو مامۆستا ئافەرەتە کێیە و لە کۆی دەتوانم بیدۆزمەوه .

كاتى كە تەواو چوومە ناو قوتا بخانە كەو و لە نزيك ژوورى
بە پۆبەردا، لە گەل ئەو ئافرەتەدا پووبە پووبوومە وە.

بە خۆشەويستى و ميهره باننیه وە وتى:

چاوت پوون پۆلەكەم، نۆرم پيخۆشبوو كە سەرگەوتيت.

دەستى مامۆستا ئافرەتەكەم گرت، ديسان لە خۆشياندا نەمتوانى

فرميسكى چاوه كانم رابگرم. وتم:

- مامۆستا، ئێو دەزانن يارمەتى كيتان داو. لە پاستيدا

يارمەتى قوتابيه كتان داو كە دەستگورتيرين قوتابيه. بە راستى

ژيانى منتان پزگار كرد.

باسى حالى خۆم و ئەو هۆكارانەم بۆ كرد كە بوونەتە پالنەر بۆ

ئەوێ حەزم لە پيشەى مامۆستايەتى بێت. مامۆستا ئافرەتەكەش

بە بيستنى قسەكانم زۆر هەستى بزواو فرميسك بە چاوه كانيدا

هاتە خوارەو. وتى:

- ئا هەر بەو شێوێه! ئیستا بۆ ئەم ئيشە نۆرم پى خۆشبوو.

بەلام ئاگاداربە وائەزانى بە پالېشتى دەرچوويت. ئەگەر كۆتا

پرسياريشت وەلام نەدايەتەو هەر دەرەچوويت.

ويستى بەم قسانەى دڵم بداتەو. ئەو مامۆستا بە پزێه،

مامۆستاي بىركارى قوتا بخانە سەرەتاييه كە بوو. وتم:

- مامۆستا، بۆچى يارمەتيت دام؟

مامۆستا چاوه‌كاني له خه‌يالدا پۆچوون، وه‌ك بۆلى له‌دوو‌ره‌وه
شتىكى مانادارى دۆزيبېته‌وه، نىگاكاني له‌ خاښكدا وه‌ستاند و
فرمىسك به‌ چاوه‌كانيدا هاتنه‌ خواره‌وه .

دواى وشك كردنه‌وه‌ى فرمىسكه‌كاني به‌ ده‌سته‌سپره‌كه‌ى. وتى:
- پۆله‌كه‌م، كوپىكم هه‌بوو زۆر له‌ تۆ ده‌چوو. هاوینی پابردوو
هه‌م كوپه‌كه‌م و هه‌م باوكيشيم له‌ ده‌ستدا. بۆيه‌ كاتى تۆم بينى
نهم‌توانى خۆم پابگرم و هۆگرت بووم. تۆ نازانى دلى دايك چۆنه‌.
ئەى خوداى مه‌زن! ئەگه‌ر بته‌ويّت كارىك بۆ به‌نده‌كانت ئاسان
بكه‌يت، هۆكارىكى له‌م شىوه‌يه‌ ده‌هينىته‌ مه‌يدان و بۆيان ئاسان
ده‌كه‌يت...

تا قوتابخانه‌ ته‌واو بوو ئەو مامۆستا به‌پۆژه‌ بۆ من بووه‌ دايك و
به‌رده‌وام تواناى پۆحى پى ده‌به‌خشيم. يارمه‌تى و پالپشتى و
هاندانه‌كاني هينده‌ زۆر له‌باس نايه‌ن. به‌ وه‌ پرشنگداره‌كاني ژيانى
پووناك كردمه‌وه‌و، له‌ پۆژه‌ سه‌خته‌كاني ژياندا ده‌ستى هاوكارى بۆ
درىزكردم و ده‌ستى گرتم. قوتابىيه‌كاني قوتابخانه‌كه‌ له‌م مرقفه‌وه
په‌روه‌رده‌يه‌كى زۆر گرنگيان له‌ به‌هاكاني و‌ره‌به‌رزى و، ئيمانى ته‌واو
و، خۆشه‌ويستى ميلله‌ت و ولات وه‌رگرت.

زۆر سوودمان لىوه‌رگرت. له‌ كه‌سىتى راسته‌قينه‌يى و، نيشتمان
په‌روه‌رى و، به‌ندايه‌تى بۆ خواى په‌روه‌ردگارو، نمونه‌يى بوون
له‌وه‌وه‌ فيربووين.

پاش تەواو بوونی قوتا بخانه له گەل مامۆستادا ماوێهێك نامەمان
بۆ یەكتر دەنارد. بەلام دوای ئەو ۱۷ سالی تەواو چاومان بە
یەكتری نەكەوت. زۆر ئارەزووم دەكرد لەو ماوێهێدا سەردانی بكەم،
بەلام بە جۆرێك لە جۆرهكان قسەت نەبوو.

له سالی ۱۹۹۴ دا، له وهزارهتی پەرۆردهی میلی، کاتی که
ئەرمی پوێژکاری وهزارهت به پێوه دهبرد. له گەل ئەو مامۆستایه مەدا
که ژیانی پێبه خشیمه وه پاش ۱۷ سال به یه كتر شاد بووینه وه.

مامۆستا به هۆی جێبه جێ کردنی دامهزاندنێکه وه هاتبوو بۆ
وهزارهتی پەرۆردهی کاری میلی. له بهرئوهی دامهزاندنه که
کێشهی تێدا بوو بۆیان جێبه جێ نەدهکرد. لهوئێهه مانبه رێکی
ناسیای ناوی منیان پێ وتبوو. وتبوو:

– ئەو پوێژکاره دهتوانی به شەخسی ئەم دامهزاندنه جێبه جێ
بکات.

بەلام مامۆستا نەیزانیبوو که من قوتابییهکی خۆی بووم، دوو پوێژ
ههولیدا بوو چاوی به من بکهوێت. سکرتهیره که ئەمهی پێ پراگه یاندم.
لهو پوێژانه ییشدا بهرنامهیهکی قورسمان پیاده دهکرد. ئەو مامۆستا
ئافرهته دوو پوێژ بوو به دوای مندا دهگهرا، منیش نهمدهزانی که
مامۆستا که مه.

هاته ژۆره که مه وه، به بێنیی حه په سام!! له دلی خۆمدا وتم: تق
بلی ئەوه مامۆستا که بێت؟ وتی:

- پاپوژکاری به پېژ، من بۆ جېبه جی کردنى کارىك هاتووم که
کېشه ی تېدايه، به لām بۆم نه نجام نادهن. منيش دواى ته واوکردنى
نه م کاره خانه نشين ده کړيم. وتيان تۆ ده توانيت نه م کېشه يه
چاره سر بکه يت. نه گهر ده توانيت يارمه تيم بده.

پير بوو بوو، پشتى چه ما بوه وه... بۆ نه وه ی دلنیا بېم که
ما مۆستا که مه نموونه ی بېر نارنامه که م له ده ستى وه رگرت.

له شويتى خۆم هه لسام وتم:

- ما مۆستا گيان، شه ره فمه ندت کردین. چووم ده ستى ماچ
بکه م .

نۆر سه رسام بوو وتى:

- ببوره به پېژ، بېوا بکه نه متوانى بتانناسم .

- وتم: من (خاليد ئيرتوغول)م.

- ئانا ئا، خاليد گيان، تۆى. به وتنى نه مانه ته واو وه ک دايکىکى
ميهره بان و به سۆز باوه شى بۆ کردم وه، منى له جىى نه و کوپه ی
که چه ندين سال بوو کۆچى دوايى کردبوو له باوه ش گرت. وتى:

- خاليد، له خو شيدا وا ده زانم هه موو دونيا هى منه، بينينى تۆ
نه م نه نقه ريه ی به من به خشى. خو شى و کامه رانى له مه زياتر
نابيت.

به‌لّی، مامۆستا که م پاستی ده‌وت: "گه‌وره‌ترین سه‌رمایه‌ی مامۆستایه‌کی پاسته‌قینه، ئه‌و قوتابیانیه‌تی که له‌سه‌ر چاکه‌خواری بۆ میلله‌ت و نیشتمان و، پێزگرتن له‌ دین و نیمان پێی گه‌یاندوون".
 خوای په‌روه‌ردگار، بمانخاته‌ ناو پۆلی مامۆستایانی له‌م شیوه‌یه‌.
 ئه‌م بیروباوه‌ په‌ بکاته‌ قسه‌تی مامۆستا گه‌نجه‌کانی هاو‌پێشم.
 ئه‌م‌رۆ، هه‌موو خێزانی‌ک پێویستی به‌ مامۆستایه‌کی له‌م شیوه‌یه‌ هه‌یه‌.

پاراستنی نیشتمان و، ئاسووده‌یی میلله‌ت پێویستی به‌ بوونی مامۆستایانی له‌م شیوه‌یه‌یه‌.
 ئیتر له‌ خزمه‌تی مامۆستا که‌مدا بووم، ئه‌و چی بخوایه‌ت، به‌ نه‌نجامی ده‌گه‌یه‌نم.

نه خوښی شيرپه نجه

خيرانيکي رزگار کرد

...

به مه به سستی به شداری کردن له کونفرانسیکدا پښستم بڼ
پاريزگايه کمان، دواي ته واوکردنی کاره کانم بڼ شوینکاری هاوړپیه کم
دهگه پام که درمانساز بوو و هاوړپي قوناغی ناوه ندیم بوو. نو
ناونیشانهای که له ده فته ری تیښینییه که مدا نووسی بووم نیشانی
پیاوړیکم دا که ته مه نی مامناوه ندبوو زور به زه حمه ت به سه ر
شوسته که دا هه نگاوی ده نا.

ناونیشانهای خوینده وه و نه خوینده وه ناوړی لیډامه وه وتی:
- سهیری نه م کاره، چ پیکه وتیکه! منیش ده چم بڼ نو
شوینه.

به یه که وه ده ستمانکرد به پښستن پرسى:

- ده یناسی؟

- وتم: هاوړپیه.

به رده وام بوو وتی:

- كاك په سول كه سيكي زور باشه، هاوپي منیشه.
 - هاوپي هاوپيكم به هاوپي منيش نه ژمار ده كړي. كه واته با
 به كتر بناسين.
 به كه مجار پيكنه نين. پاشانيش به ته وځه كړنه وه خومان به به كتر
 ناساند. هه تاوه كو چوپينه دهرمانخانه كه شه وه هه ر قسه مان ده كړد.
 سالانيكي دوو دريژ كاك په سولم نه ديپوو، پاش ماوه به كه له
 پويشتن چوپينه به ردهم دهرمانخانه به كي گوره.
 له گهل كاك عاسفدا كه له رنجه دا به كترمان ناسي چوپينه
 ژوره وه به رامهر به كتری دانېشتين. پاش كه ميكيش كاك په سول
 هات بق لامان، دهمه ته قيه كي خوش دهستي پيكرد.
 كاك په سول به ناوردانه وه بق كاك عاسف وتي:
 - ده تراني كه كاك خاليد نووسه ره؟
 كاك عاسف به جوش و خروشيكه وه وتي:
 - ناي نه و خاليد نيرتوغروله؟
 كاك په سول به شيوازيكي كه ميك گالته ناميزه وه وتي: به لي.
 ده سته جي كاك عاسف هه ستايه سر پي وتي:
 - كاكي به پيژ، كاتي له ناسمان به شويندا ده گه پيم ليږه
 ده تدوزمه وه، ليم نزيك بووه وه و له ناميزي گرتم.
 كاك عاسف له ناو جوش و خروشيكې سرسوپه پنه ردا بوو.
 كه وته قسه كړدن.. وتي:

— کتیبه کانت ژيانی نيمه يان گزپي. به رده وام دوعات بۆ ده که ين.

کاک په سول به بېړنی قسه کانی کاک عاسف، وتی:

— کاک عاسف، کاک خاليد ټاگاداری ټو پووداوه نيبه. له

سره تاوه بۆی باس بکه با گوئی بیستی بیت.

کاک عاسف هه ناسه يه کی قوولی هه لکيشاو، به نازاره وه خوی

گرموله کرد و پووخساریشی زیاتر چرچ کرد و چاوه کانی گپړاپه ناو

نازاریکی نادیاره وه وتی:

— ټاټاټا! ټو پووداوه. ټاټاټا خواجه گيان.

ماموستا، من زؤر دهوله مه ند بووم... له بهرته وهی منداله تاقانه ی

باوکی خوالیخوشبووم بووم، میراتیکی باشم بۆ مابوه وه.

هاوسه رداربووم، خوی په روه ردگار کچیکي پی به خشین که به

ته واوی وهک تۆپه گول و ابو. زؤر دلخوش بووین، هه موو شتیکیان

هه بوو. خیزانیک بووین که له ژياندا هه موو شتیکیان دهست

دهکه وت، هه موو کهس به خیلی پیده بردین.

هه تاوه کو ټو هه واله ناخوشه مان بیست...

کچه که م دهستی کردبوو به خویندنی قؤناغی ټاماده یی. پؤژ

له دواي پؤژ به ره و بی هیزی و لاوازی دهچوو، کاتی بردمان بؤلای

پزیشک زؤر درهنگ بوو، تووشی شیرپه نجه ی خوین بوو بوو.

ټم هه واله نيمه ی سوتاند، له ناوی بردین. به هیچ شتیه يه ک

دانمان پيادا نه دنا، هه موو سه روهت و سامانمان بۆ چاره سه رکردنی

له ناوهوه و دهرهوهی ولات سهرفکرد ... به لām بئ هوده بوو ... به هیچ جۆرێک نه مانده توانی چاره یه کی بۆ بدۆزینهوه . به بهره وامی له یاخێ بووندا بووین . وهك نه وهی بلێنی حاشا وا بیرمانده كرده وه كه خوای گه وره زولمی له كچه كه مان كرده بێت . هه م پۆله كه مان به بهرچاومانه وه تیا ده چوو ، هه مێش وهك كاردانه وه یهك ئێمه خوای پهروهردگار مان تاوانبار ده كرد . به م شیوه یه ئه و ئیمان و باوه په كه مه ی له ناخماندا بوو نه ما ، (حاشا) به حسابی خۆمان به م شیوازه تۆله مان له خودا ده كرده وه .

ئه وه مان له كچه كه مان شاردده وه كه به ره و كۆتاییه کی ترسناك ده پوات ، به لām ئه ویش ههستی به م مه ترسییه كرده بوو . منیش و دایكیشی كه وتبووینه ناو قهیرانیکی نا ههواره وه . بیری لێبكه نه وه ، تاقانه كه مان له دهست ده دهین . چۆن بتوانین له شیرینترین ساته كانی گه نجیدا به خاکی بسپێرین . دایکی نهیتوانی زیاتر بهرگه ی ئه مه بگرێت ، تووشی تهنگژه ی دهروونی بوو ، دهستی كرد به وهرگرتنی چاره سه ر . به لām خوای پهروهردگار ئه گه ر به لایه ك بدات به سه ر هه ر كه سێكدا به هه ر جۆرێ بئ هه زاره ها حیکمه تیشی پێوه ده نیژێت . نه وه ی ئێمه ش به و شیوه یه بوو .

خوای پهروهردگار به هۆی نه خۆشی كچه كه مه وه به ته واوی ژیا نمانی گۆپی ، ده رگایه کی پوونا کی به پووی ژیا نی تاریكماندا والا كرد .

برېنېچېك هه بوو كه چاودېرى نه خوښى كچه كه مى ده كرد.
خانمېكى زږد پووخوش و بهرېز بوو.

به رده وام هه ولې دده دلى كچه كه مان بداته وه و يارمتهى بدات بڼو
نه وهى بېركردنه وهى بهرام بهر به نه خوښيه كهى و مردن بگورېت،
بڼو نه مه بهسته شكتېبى (نه و پياوهى له دووى خوى ده گه پږت)ى
نېوه و (په يامى بيماران)ى حه زده تى به دبع و زه مانى بڼو هېنا بوو.
نم كتيبانه به جورېك بوو بوون به دلنه واييه كى باش بڼو كچه كه م
كه ناتوانم باسى بكم. كچه كه م به و ته مه نه وه ده ستېكرد به
دلده ودهى نېمه و ده يوت:

- بابو نيتر هيچ نيگه ران نابم. نه و په روه دگاردهى منى
دروستكردوه، نه گه ر بيه وېت نه مړينېت، بېشيه وېت ده ممرينېت.
نه و زاته باشتري نه نجام و كوتايى بڼو به نده باوه پداره كانى فراهه م
ده كات، نيدى له بهرچى خه مبار بين. نه و زاتهى نېمهى
دروستكردوه ده مانمړينېت و ده مانبات بڼو شوينېكى نارام. له و
دونيا دا، له به هه شتدا به يه كتر شاد ده بينه وه. له وى نيش و خه م و
كه سهر و نه خوښى بوونيان نيه. هه موو مړوفه مه زنه كان،
پتغه مبه ره كان، صه حابه كان، دايك و باوانم له وېن. نيتر بڼوچى له
مردن بترسين؟ هه ر خودا به ديمان ده هېنېت و هه ر نه وېش
ده مانباته وه...

کچه که م ده سستی کرد به نویژ کردن. زۆر هه سستی به دلنایایی ده کرد. به جۆرێک ئیمانی به ده ستهینا بوو که قه ناعه تی ته وای بۆ دروست بوو بوو به رامبه ر به مردن.

زۆر له ئیمه ده پاراپیه وه و ده یوت:

- په رسته شه کانتان ئه نجام بدهن، ئه گینا له و دنیا خوای په روه ردگار له یه کتریمان جیا ده کاته وه. من نامه ویت له ئیوه جیا بیه وه. فه رمانه کانی خودا جیبه جی بکه ن تا له و دنیا شدا به یه که وه بین .

مامۆستا گیان، کتێبه کانتانمان خوینده وه، پاشانیش په یامه کانی نوورمان خوینده وه. زۆر سوپاس بۆ خوای گه وه که قسه مته خویندنه وه ی ئه و کتێبانه ی پێداین. که له پێگه یانه وه له ئاما نچمان تێگه یشتین و، هه ستمان به به ندایه تییمان کرد. درکمان به وه کرد که دنیا کاتییه و شوینی تاقیکردنه وه یه .

هه زاره ها سوپاسی بۆ پایان بۆ خوای په روه ردگار، که إن شاء الله ئه و نه خۆشیه هه م پله ی شه هیدی پۆچی کچه که می به رز کرده وه، هه م چاوی ئیمه یشی کرده وه. کچه که م له باوه شمدا کۆچی دوا یی کرد. به شیوه یه ک گیانی سپارد که هیشتا ده ترسم باسی لیه وه بکه م. له کۆتا هه ناسه یدا، خه نده یه کی شیرین لیه و کانی کرده وه. پوو خساری گه ش گه ش داگیرسا. به چاوه فرمی سکاوییه کانییه وه ئاو پێکی له دایکی دایه وه که ته ماشای ده کرد وتی:

— دايكه گيان، مه گری، پیرۆزبايم لتيكه. ئيستا شوينتيكي زۆر خوش دهبينم كه ناتوانم باسی ليۆه بکه م. دلتيام له وي زۆر دلخۆش دهيم. ته ماشاكه، بانگم دهكهن. هه مووشيان ئافره تاني نوورانين. جل و بهرگه كانيان چهنده جوانه. ئه وه تا زهرده خه نه م بۆ دهكهن. دايكه گيان، ئيتړ پتيويسته برۆم.

كچه كه م به دهم شه هاده ت هينانه وه گياني سپارد. په نا به تو خوايه گيان! به زه يي و، ليبيورده يي و، نيعمه ته كانت چهنده جوانن! هه ر ناخۆشيه كه به نده كانتى پي تاقي ده كه يته وه، جۆره ده رمانتيكه. هه ر نه خۆشيه كه ده ينيريت، جۆره شيفايه كه.

هاوسه ره كه م پاش چه ند پۆژيكت له كۆچى دوايى كچه كه م خه ونيكى بينى.

بينىبوى كچه كه مان له شوينتيكي زۆر پووناك و، شاد و ئاسووده نيديايه.

له ته نيشت كچه كه مه وه، زاتيكي جوان و نووراني، به هاوسه ره كه مي وتبوو كه: "نيگه راني كچه كه تان مه بن، من چاوديري نه وم گرتۆته نه ستۆ، ديسان پاده ستاني ده كه مه وه". هاوسه ره كه م به و زاته ي وتبوو: "ئيۆه كيّن؟"، ئه و زاته ش وتبوو: "من هه زه ته ي نه بوبه كرم".

واته حەزرەتى ئەبوبەكر كچەكە مان وەك پۆلەيەكى پۆجى دەباتە
لاى خۆى. ئەمە يارمەتییەكى گەورەى خوای پەرورەردگارە و
نامەيەكى قوول و پەرمانايە بۆ ئیمە.

ئەو یادەوهرییەى كە كاك عاسف باسى كرد. بە قوولئى كارى
كرده سەر ئیمە. بە جۆرئىك كە چاوەكانمان پەرپووبوون لە فرمیسك.
ئەو راستییانەى گوى بیستی بووین، نابیتە قسەتى هەموو مۆفئىك.
لەناخەو دەپاراینەو دەمانوت:
پەرورەردگارا! لەدوونیدا هیدایەتمان بدەو كۆمەکیمان بكە كە بە
ئیمانى راستەقینەو بەگەپئینەو بۆ بەردەم بارەگاكت.. ئامین.

کوټا ساته کانی



کاک سالمی به پریز مړونکی دهوله مندو، جهر به زه و، ناسراو بوو. دهستی بختایه سر هر کیشیه ک چاره سهری ده کرد، هر شتیکی بویستایه به دهستی دهینا و بیري له هر شتیکی بگردایه ته وه دیکرد.

له نیوان فرمانبرانی میری و، که سه سیاسیه کانی ده ورو به ری و که سه دهوله منده کانداه اوپتی متمانه دار و کاریگری هه بوو .

پاش نه وهی که به سالآچوو، بۆ نه وهی ژیانیکي هیمن به سهر به ری و، له جوانی ده ری و تیشکی خور و، سهرنچراکیشی هه وارگی هاوینه و زستانه ببینی، له میړسین نیشته جی بوو .

له بهر نه وهی که پیش سالانیکي دوور و دریژ هاوسه ره که ی کزچی دوايي کردبوو، له گه ل شو فیتره که یی و خزمه تکاره که یدا به یه که وه ده ژیان. کوپه تاقانه که شی که ناوی زه کی بوو، به هیچ جوریک به ته نها به جی نه ده هیشت .

زهكى هاوپتي قۇناغى سەرەتايمم بوو. قوتايىهكى زيرەك بوو،
جياواز له باوكى مۇقشكى سەريەرزو، بەپىزو، سادەو، دىندار بوو.
باوكى زهكى له ژيانيدا هيچ ئەركىنكى بەندايەتى بەجى نەدەهيتا،
بەردەوام سەرقالى كارى دونياىى بوو.

ئەو زەككىيەى كە فرمانەكانى خوداى بەشيۆەيهكى ورد
بەجىدەهيتا، زۆر خەفەتى بۆ باوكى دەخوارد. ھەر جارى كە ئەم
باسەى بەبىرى باوكىدا دەهيتايەو، وەلامى زۆر پەقى
وەرەگرتەو، ھەموو جارىك باوكى دەيوت:

— خۆت له ئيشى من ھەلمەقورتىنە.

بەشيۆەيهكى زۆر پەق وەلامى دەدایەو.

بەھۆكارىك پىم كەوتە مېرسىن، سەردانى زهكى هاوپىم كرد. ئەو
ئىوارەيه باوكى واتە كاك سالمىش ميوانى بوو.

گفتوگۇكەمان سەبارەت بە ناوہپۆك و سروشتى مۇژد،
فرمانەكانى بەندايەتى بوو. كە ھاتىنە سەر ئەوہى بۆچى و
لەبەرچى دەژىن، زهكى ئاوپى دايەو بۆ لای باوكى و، لە دلەو و،
بە دلسۆزى و تەكاردنەو وتى:

باوكە، ئىتر سەرزەنشتم مەكە، مەم شكىنە. گوى لە وتەكانم
بگرە. من كوپى تۆم. ئەو مافەم پى بدە.

تۆ چوويە تەمەنەو، بەراستى پىويستە پووبەپووسە لەسەر
ھەندى شت بگەين، كاتى كە مۇلەتم نادەيت زۆر خەفەت دەخۆم،
چى دەبىت باوكە گيان، ئىتر خەمبارم مەكە.

كاك سالمی باوکی له بهرئه وهی كه له وی میوان بوو، ماوهیهك دهنگی لیوه نه هات، پاشانیش به دهنگی سارد و به ره لستیكارییه وه وتی:

- ده زانم ده ته ویت چی بلیت، به لام نه گهر ده ته ویت جاریکی تریش خۆت ماندوو بگه ره وه .

زه کی به وه رگرتنی نیوه مۆله تێك له باوکی به جۆش و خرۆشیکێ زۆره وه دهستی به قسه کانی کرد وتی:

- باوکه گیان، ته مهنت له ۷۰ سالی تیپه پییوه، له کۆمه لگا که ماندا ته مهنی ۷۰ سالی ته مه نێکی که م نییه، خودا ته مه ن دريژت بکات، به لام له کۆمه لگای ئیمه دا نه وانه ی زۆرتین ده ژین زۆر که م ۹۰ سال تیده په پێنن. واته ته مه ن ده گوزه ری و، کات ته واو ده بیّت .

ته ماشای ژیا نی بوونه وهران و سیستمی ئه م دونیا یه بکه ! بۆ ئه وه ی ژیا نی مۆف له سه ر زه وی به رده وام بیّت، خوی گه وره هه موو لایه کی سه ر زه وی به نیعمه تی جۆراوجۆر پازاندوه ته وه . هه موو دروستکراوو نیعمه ته کان خزمه ت به مۆف ده که ن. خوی گه وره ئه م سیسته مه ناوازه و پێکوپێکه ی خولقاندوه و، هه ر پێکهاته و بو نه وه رێک له چوارچێوه ی ئه م سیستم و پێسایه دا ئامانجیکێ هه یه . له م دونیا یه دا هه یج که سێک به یی به رامبه ر شتێک نادات به به رامبه ره که ی. ئایا هه یئنده نیعمه تی بی شو مار و نه ژمیژدراو

به خۆپایى ده دریت به مړو؟ پاش خه رجبیه کی زږو بئ سهروبه رواز
له مړو ده هیتریت؟ نابیت هه موو نه مانه لیپرسینه وه په کیان هه بیت؟
زه کی به هیمنی پوښت بۆ لای باوکی و دهستی گرت و وتی:
- باوکه گیان، تکات لئ ده که م سهرنجی نه م پاستیه بدهو، بیر
بکه ره وه...

نه م بوونه وهره به دیهینه ریکی هه یه، که نیمه ی هیناو ته
دونیا وه، دنیای کردو ته شویتنی تاقیکردنه وه بۆمان، له دوی
مردنیش له پوښی دوایدا لیپرسینه وه مان له گه لدا ده کات له سهر نه و
کاروکرده وانه ی که له دنیا دا نه نجاممان داوون.

خوای په روه ردگار به ندایه تی له نیمه ده ویت، ده یه ویت گوپراهی
فه رمانه کانی قورئان بین، په رستشه کانمانی ده ویت. هه لبه ته
بۆنه وه ی له پوښی دوایدا سهر فراز بین.

کاک سالم له پرده قسه که ی زه کی بری و که میکیش به شیوازیکی
په ق وتی:

- هه موو نه وانه ده زانم. پیویست ناکات دیسانه وه دوباره یان
بکه یته وه. ئامانجی به ندایه تی و په رستشه کان پاراستنی مړو فکانه
له خراپه کاری. پاستیه که ی من خراپه م بۆ که س نییه، هه روه ها پاک
و خاوینی دلله کان شهرته، دلی منیش پاکه. زه رهم بۆ کی هه یه؟
من پیویستم به په رستشیش نییه. خۆت هیلاک مه که، من ده زانم چی
ده که م.

زەكى ويستی كه مېك زياتر نه و بابته بۆ باوكى پوون بكانه وه
وتى:

- باوكه گيان، تهنه به وتنى " دلّم پاكه " دلّ پاك ناييت،
ههروهه به وتنى " من خراپه كارى ناكه م " پزگارت ناييت له
خراپه كارى به كان.

پاكى دلّ و پزگار پوون له خراپه كارى به كان ماندوو پوون و هه ولدانى
دهويت. نه گهر مرقه له م پېناوه دا كوشش نه كات، قسه كانى بى ناكام
دهبن. ئايا خانمى مالتىك به وتنى " ماله كهى من پاك و خاوينه "
ماله كهى پاك خاوين دهبيت؟ بۆنه وهى ماله كهت پاك خاوين بيت
نه و به بهرده وامى پيوستى به پاك كردنه وهيه. مرقيش هه به و
شيوهيه، بۆ پاك پاكرتنى دلّه كان و خوپاراستن له خراپه كارى به كان
پيوسته به بهرده وامى نهركى به ندايه تى نه نجام بدريت و به لّين به
خودا بدريت، پيوسته به جورىك بژين كه خوى پهروه ردگار لّى داوا
كردووين، نه و كاته زمان و دلّ و دهروون و ژيانى پاك و بېگهرد
دهبن. چونكه مرقه بۆ نه وه به ديهينراوه كه پهروه ردگار (زاتى الله)
بناسيت و بيهه رستيت.

زەكى زۆر به پێكوپىكى و بهوپه پى دلسۆزى به وه دريژهى به
قسه كانى دا، به لام باوكى به توندى ئىشاره تى بۆ كردو قسه كانى له
نيوه دا پى بهى و وتى:
- تىگه يشتم، به سه.

ههستايه سهر پيۆ، له ژوورهكهى چووه دهرهوه و دهرگاكهى
به سهریدا داخستهوه .

ئو ههلسوكهوتهى كاك سالم زۆر خه مبارى كردين، به تاييه تيش
زهكى كوپى...

پاش ماوهيك له گهڵ زهكى دا پيگهوه دانىشتين، به هۆى ئو
پووداوهوه زۆر سه غلّت بووين، زهكى چاوهكانى پريپوون له
فرميسك، ليوهكانى دهلهرزين. وتى:

— مامۆستا خاليد، به داخهوه باوكم له من تينهگهيشت، ئو
تهمهنى تهواودهبيت و، ههست بهمه ناكات. به پراستى چيتر نازانم
چۆن ئو كيشهيه چارهسهر بگم و، پهنا بهخوا ئهترسم باوكم به
بى ئيمانى بپوات، زۆر خه مبارم، ئهه ئاگره ناخم ئهسوتينيت،
چونكه ژيانى ههتا ههتايى به ههدهر دههات و... گوئى به پراستيهكان
نادات...

بهلى، ئو ئىوارهيه به هۆى ئو پووداوهوه زۆر خه مبار بووين.
زويى و دلشكاوى زهكى ئيمهى له ناخهوه ههژاند. مندالتيك لهو
تهمهنه دا به و پادهيه له خه مى باوكيدا بيت، بهلام ئو به
خه مسارديهوه له قسه و داواكانى بپوانيت.

چهند سالتيك به سهر ئهه پووداوه كاريگه ره دا تپيه پى، پاشان
بيستم كه باوكى زهكى كۆچى دوايى كردوه.

له سهرداندا بۆ لای زهکی، گوی بیستی کوتا ساتهکانی مردنی
 باوکی بووم، که یه کیک بوو له و پووداوه سامناک و دهگمه نانه ی
 له ژياندا گوییستی بووم. وهك نه وهی خوای په روهدگار په رده ی
 تاقیکردنه وهی هه لگرتبیت، زۆر ناشکرایانه راستیه کانی نیشاندابوو.
 به سه رهاتی کاک سالم له کوتا ساتهکانی ژياندا به م شیوه یه
 ده بیت:

کاک سالم له کوتا ساتهکانی ته مه نیدا، له سه غله تیه کی
 سامناکدا ده بیت، به جۆرێک که به رده وام هاوارده کات و باوهش به
 کوپه که یدا ده کات و ده لیت:

— کوپم، نه وانه دین بۆم، پێگه یان پێ مه ده، ده مکۆژن.

زه کی به سه رسوپمانه وه ده پرسیت:

— باوکه، کی دیت؟

— نه و که سانه نابینیت که لای ده رگا که چاوه پوانن، ته ماشا بکه
 سی که سن، بالا به زو، نه سمهرو سامناکن، ئامیزی
 نه شکه نه دانیان به دهسته وهیه.

زه کی ده لیت: باوکه ته ماشا بکه، شۆفیره کات کاک چه سه ن،
 خزمه تکاره کات کاک یوسف و منی لێن. بێجگه له م سیانه مان
 که سی تری لێ نییه.

کاک سالم نه قسه کانی زه کی ده بیستی و نه گویی لێ ده بیت، نه و
 له تاو ترس و سه غله تی به رده وام له کوپه که ی ده پارێتته وه:

— کورم، دهريانکه. تهماشاکه ئه مانه به چه قوکانی دهستان پارچه پارچه دهکن .

کاک سالم به ناماده بوونی سی کهس له لای، کوتا ساتهکانی به هاوار کردن و پارانه وه "دین، ئه شکه نجم دهدهن، دهمکوژن، دین بمبهن، پینگه یان پی مهدهن" کوتایی پیدیت.

کاتی کوتا هه ناسهش ده دات، وهک ئه وهی بلایی به پانزه بیست کهس ئه یخنکینن به راست و چهپدا په له قازه دهکات.

له گیان سپاردنیدا پوو خساریکی سامناکی ده بیئت و ده موچاوی ته واو رهش هه لده گه پیت.

زهکی ده یوت کاتی ک لای سهریه وه دانیشتبوم، ههستم به هه موو شتی ک کردبوو، به سهر سوپمانه وه سه یرم ده کردو ده پارامه وه که به به زهیی و مه غفیره تی خوی لئی خوش بیئت.

ئه و پسته یه م دووباره ده کرده وه که له مندالییه وه له بهرم کردبوو: "مردن بۆ ئیمانداران و چانیکه له فرمانهکانی دونیادا. گوپینی شوینیکه، سه رکه وتنیکه بۆ چوونه بهردهم خوای پهروهردگار، پویشتنه بۆ سهردانی هاوپییان. بۆ کافرهکانیش قه نارهی ههتا ههتاییه". (بدیع الزمان) .

به لئی کاک سالم له کوتایی ژانیدا نه هاوپیکانی و، نه دهوله مهنیدی و سهروهت و سامانهکی نه یانتوانی یارمهتی بدهن و ببنه فریاد په سی.

ئەو ەى لە پەتئائو دونىادا بە دەستى ەىئابوو لە دونىادا بە جىيەشت.
ئەگەر لە دونىادا زەحمەتى بۆ پۆڭى دواىى بکىشايەو کارو کردەو ەى
چاکی ئەنجامبدايە، ئەوا لەگەڵ خۆيدا دەيىردن.
"گرنكى لە بىرنەکردنى ئەو پاستىيەى کە (مردنى ەر
لە دايکبوويەك و، لىپرسىنەو ەى ەر مردوويەك) چەند بە پوونى خۆى
نیشان دەکات! چونکە باو ەپنەبوون بە پۆڭى دواىى، بۆ مردن
بەريەست نىيە، لە چوونە ناو بەهەشت بەريەستە."

بابه، سبهینی دهمرم



له گەل کاک شه فیدا به یه که وه له قوتابخانه دا بووین، شه وه له هه موو بارودۆخیکدا جیاواز بوو. گه نجیک بوو زۆر ده یخوینده وه، لیکۆلینه وهی زۆری نه نجام ده دا... له یه ک پۆژیدا کاته کانی به باشی به پێوه ده برد، بێجگه له خه وێکی چوار سه عاتی کاتیکی به تالی نه بوو.

"دوو پۆژی به کسان بۆ یه کتری له زیاندان" هه ولیده دا به تایبه تی شه وه فرموده یه پیاده بکات، هه موو پۆژیکه نوێ هه ولێکی زۆری ده دا بۆ شه وهی به ره همدار بێت .

به هینده ی چه زی بۆ زانسته هونه ری و ته کنه لۆژیه کان چه زی به زانستی قورئانیش هه بوو. له لایه ک خۆی فێری زمانێ ئینگلیزی ده کرد، له لایه کی تریش خۆی فێری عه ره بی ده کرد. میشکی به وانه کانی قوتابخانه و به و زانستانه پرده کرد که توێژینه وهی له باره وه ده کردن، دل و ده روونیشی به جوانیه کانی ئیمان و باوه پ

پشوری ددها، به رده وام وره و ئومیدی ده به خشی. به کورتیه که ی؛
کاک شه فیک که سیکی جیاواز بوو.

ئه م جیاوازییه ی کاک شه فیک له ماوه یه کی کورتدا ده رکه وت. ئیتیر
ئه و بوو بوو به دکتور شه فیکی به پیز، خوی به زانسته مادی و
مه عنه و بیه کانی په روه رده کرد بوو. هم که سیکی زانستی و کلتوری
بوو، هم که سیکی ئیماندار و به به زه یی بوو. ئیتیر کاک شه فیک
فریخته ئاسا پاریزه ری ده و روبه ره که ی بوو، دکتوریکی دیندارو
ته واو به ناویانگ بوو که به رده وام یارمه تی هه ژارانی ده داو، پاره ی له
فه قیر و غه ربیه کان و هرنه ده گرت.

د. شه فیکی به پیز به شیوه یه ک خزمه تی خه لگی ده کرد که
هه میسه له ش ساغی و ئاسووده یی ئه وان یه که م مه به سستی بوو،
هه رگیز نرخه ی پشکینه کانی نه ده خسته حساب به که وه، ته نانه ت به یی
به رامبه ر سه دان نه خوشی هه ژاری ده پشکینی، زور کاتیش له
گیرفانی خوی پاره ی پی ده دان.

له وه ش زیاتر، به شیک له و که سانه به دکتوری به پیزیان
ده وت: "به م گرنگیدانه ی تو ده لئین ئیستیغلل"، ئه ویش به
هاوپیکانی ده وت:

— خوی په روه رده گار پله ی مرقایه تی و، ژیری و دکتوری پیدام،
نیعمه ته مه زنانه ش سوپاسگوزارییه کی زوریان پتویسته،
سوپاسگوزاری دکتوریک ته نها به جیبه جیکردنی په رسته شه کانی

نییه، مړوډ به هوی بوونه دکتورییه وه نابیته خاوه نی هیچ
سه رمایه یه ک.

نیمه ی پزیشکان سوپاسگوزاریمان به رامبه ر نیمه تی پزیشکی
نه وه یه که به په روښه وه یارمه تی نه خوښ وه ه ژاره بی چاره کان
بده ی، کاتیکیش که نه ده که ی، هیه به گویره ی میښکی خوی
لیکدانه وه بۆ نه یارمه تی یانه ی نیمه ده کات، به لام نه مه هیچ
گرنگییه کی نییه، چونکه نیمه له به ر په زامه ندی خودا یارمه تی
پیشکش ده که ی، به هیچ جوړیک بیر له لایه نه که ی تری ناکه ی نه وه.
نه وان له و نییه ته دا، زو و یا دره نگ به هوی نه ی نیمه تانه وه شهرم
ده که ن.

د. شه فیقی به پرېز له به ر نه وه ی له لایه ن خه لکه وه زور خوښه ویست
بوو، حربه کان خویان داویان لیده کرد ببیته سه روکی شاره وانی و
نه ندام په رله مان. به رامبه ر به م ده ستپیشخه رییه د. شه فیقی به پرېز
زور به جوانی وه لامی ده دانه وه ده ویوت:

- دلې خه لکی شوین و سه لته نه تی منه، پارانه وه پاکه کانی
نه وان و داوا باشه کانیا ن مایه ی به خته وه ری منه، نیوه ده تانه وی به
داوا یه ک بۆ شوینیک کی کورت و کاتی، من له سه لته نه تیک کی دوور و
دریژ و جی متمانه بیبه ش بکه ن.

د. شه فیقی به پرېز نه که ته نها نه خوښه کان، به لکو یارمه تی
نه وانه شی ده دا که کاریان ده کرد، نه و قوتا بییانه ی زیره ک بوون و

نه وانه شی توانای ماددیان که م بوو مالی بۆ دابین ده کردن، جل و
 بهرگ و خوراکي بۆ دهسته بهر ده کردن و، که سهردانی ده کردن
 نهیئی سهرکه و تنی بۆ باسده کردن. جیا له وهش، زوو زوویش به
 بیري ده هیئانه وه که سهرکه و تن ته نهها به بوونی پاره و پله و پایه و
 ده وله مهندي به دهست ناهيئريت، به لکو گرنگ نه وه یه مرؤف و ره بهرز
 بیئت و، بزانیئت له بهر چي ده ژي و، چۆن لیپرسیینه وه ی له ته کدا
 ده کریئت، ههروهك گرنگي و پئویستی به هاکانی ئیمان و باوه پیشی
 به بیرده هیئانه وه.

"پئویسته وانهکانی هونه رو ئایین به یه که وه باس بکریئن، نه گهر
 قوتابی به ته نهها باسی وانه ی هونه ری بۆ کرا نهوا گومانایی و
 نکولیکار ده رده چيئت، خو نه گهر به ته نهها وانهکانی ئایینی پی
 خویندرا نهوا ده مارگیر و که له پره ق خوئی نیشان ده دات " زوو زوو له
 شیوه ی بیر و پاکانی به دیع و زهمانی بۆ پوون ده کردنه وه .

له نامه یه کی (کاک شه فیق) دا ئه م پستانه جیی سهرنجی
 قوتابییه که ی بوون:

"پئویسته له میشکی قوتابیدا زانستو، سهرکه و تنو، نه رکی
 به ندایه تی هه بیئتو، به رماله که یشی له چه که چه ی میزه که یدا بیئت".
 ههچ گومانی تیډا نییه که نه و قوتابییه ی به م جوړه بیئت، هه م له
 سهرکه و تنیکه وه به ره و سهرکه و تنیکي تر هه نگاو ده نیئت، هه میش بۆ

یارمه تیدانی مرقه کان و به ده سته پنانی په زامه نندی خودا هه موو
کاته کانی به کاری به سود پرده کاته وه .

کاک شه فیک ژیانکی خاکی ده گوزهراند، له مالیکی زور ساده و
ساکاردا ده ژیا، جلی ساده ی ده پوښی، ئوتومبیلکی مودیل نرمی
لیده خوپی، به جوریک که له م پوه شه وه سهرنج پاکیشبوو بۆ
هاویشه کانی، هندی له هاوړکانی به ره لستیان ده کرد.

کاک شه فیکیش وه لای ده دانه وه ده یوت:

— نه خیر، من له گه ل ئیوه دا له سهر هه مان بیروبوچوون نیم، به
پیویستی ده زانم وه مرقه کانی ده وروبه رم بژیم، نه گه روه که نه وان
نه ژیم چون له کیش و نه داری نه وان تیده گه م؟ هه روه ها نه گه ر له
ژیانکی که شخه پیدا بم، مرقه هه ژار و بی که سه کان به ئاسانی لیم
نزیک نابنه وه و باسی کیشه کانیا نم بۆ ناکه ن.

پوژیک چووم بۆ سهر دانی هاوړی پیزداره که م کاک شه فیک،
هاوسه ره که ی که ماموستا بوو له بهر سهر پوښ کردن له کار دووریان
خستبووه، که چوارده سالانه که شی نوریه جگه ری نه خوشیه کی
قورسی هه بوو، له بهر نه وه ی د. شه فیک له کیشه یه کی گه ورده دا بوو
چووم دلنه وایی بده مه وه .

چوومه کلینکه که یه وه، ته واو قه ره بالغ بوو. نه خوشگه لیکی زور
ده هاتن و ده چوون، ده گریان، ده یان نالاند، پرسیاریا ده کرد... د.

شەفییی بە پێزیش بە ئارامی وەلامی دەدانه وەو پشکنینی پێویستی
 بۆ ئە نجام دەدان و هەولێ دەدا فریای هەموو نەخۆشەکان بکەوێت.
 خۆم کێشایە گۆشە یە کەو، بۆ ماوێ یە کە سەیری ئەو جەنجالییەم
 کرد، بەراستی ئەو خزمەت و فیداکارییە ناوازییە د. شەفییی بە پێز
 زۆر کاری تێکردم، زۆر هەستم بنوا.

لەبەر خۆمەو، وتم:

– ئانا ئاها، دکتۆرەکان، چی دەبوو ئەگەر چەند کەسیکتان وەک
 د. شەفییی بوونایە، ئەو کاتە قەرەبالی نەخۆشخانەکان تەواو
 دەبوو، پاشکۆکان پێدەگەشتن، سکالاکان کە میان دەکرد؛ لە
 جیاتی نەفرەت و نەعلەت لە مۆرفەکانەو دوعاتان پێ دەگەشت.
 پاش تەواو بوونی پشکنینەکان د. شەفییی بە تەنها مایەو،
 دواجار بواریان بۆ پەخسا کە دوازی چەند سال دوری چاومان
 بەیەکتر بکەوێت و، پازو نیازی دلمان بۆ یەکتر دەربڕین.
 هەرچەندە زۆر هەولم دا کە گوێبیستی خەم و پەژارەکانی بم،
 بەلام د. شەفییی سەریاری هەموو ئەو کێشە و ناپەرەتیانەی کە
 دووچاری بووبوو نە بێزاری دەربیری و نە هیچ سکالایەکیشی کرد،
 بەلکو بەو پەڕی ئارامییەو وتی:

– دنیا مالی تاقیکردنەوێ، خۆی پەرەدگار هەر بەندە یەکی
 بەجۆرێک تاقی دەکاتەو، تاقیکردنەوێ کە ی ئێمەش بەم
 شیوێ یە ... ئێمە ئەرکمان ئەوێ کە بە ئارامی سوپاسگوزاریین.

نهركى ئېمه سوپاسگوزار بيه نهك سكالآ، چونكه ئېمه به ديهيتر اوين و
خودا به ديهيتره، ئېمه مافى نه وه مان نيه سكالآ به رامبه ر به و زاته
بكه ين .

له كاتيكدا من وام ده زانسى هاوپيكم له ژيتر قورسايى
ناپهحه تيه كاندا سكالآ بكاتو، له بهر خيزانه كه ي په خنه له ده ولت
بگريت، له بهر نه خوشى كچه كه ي خه مه كانى ده ربپرېت، ماندووبوون
و شه كه تى ناشكرا بكات. بهر پز د. شه فېق به و ه لسوكه وته ي منى
شه رمه زار كرد و ده رسيكى وردى دادام.

له بهر نه وه ي له گه ل خويدا رابردوويه كمان هه بوو، دواى ماوويه ك
له نيو قسه كانماندا پرسى:

— نايآ تو له خه ون تېده گه يت؟

— وتم: نه خير، كه سيك خه ون به پاست و دروستى نه بينيت چوَن

له خه ون تېده گات؟

پيكه وه پيكنين...

به لام نه و ده يويست خه ون يكي پاستيم بى بگيرپته وه، كاتى

ههستم به مه كرد وتم:

— ناتوانم له ماناى خه ون تېبگه م، به لام گوى ده گرم. ويستم

له سه ر قسه كانى به رده وام بيت.

بهر پز د. شه فېق، كه ميك بى دهنگ بوو. چاوه كانى بى سه ره وه

به رز كرده وه، بى نه وه ي فرميسكه كانى ده رنه خات كه له

پوانینه‌کانیدا یاریان ده‌کرد، بۆ ماوه‌یه‌ك چاوه‌كانی داخست، به‌لام
نه‌یتوانی پێگه‌ له‌و فرمی‌سكانه‌ بگه‌ژێن كه‌ به‌سه‌ر پوومه‌ته‌كانیدا تكان.
بۆئهو‌ی به‌پێژ د. شه‌فیق ئه‌و نا‌په‌حه‌تییه‌ی خۆی له‌ بیربكات و
زیاتر هه‌ستی گه‌رم نه‌بێت و تم:

- خیره‌ ئین شالله.

ئه‌ویش به‌ ده‌نگێکی نوساو و خه‌مناکه‌وه‌ وتی:

- ئین شالله.

كاتی پێداگریم کرد كه‌ ئه‌و بابته‌ به‌اس بكات، ده‌ستی‌کرد به‌
باسکردنی:

هه‌رجاریك برۆیشتمايه‌ بۆ ئه‌نقهره‌، ده‌چووم بۆ مزگه‌وتی حاجی
بایرام. له‌وێ نوێژم ده‌کرد. ئه‌وه‌بوو شه‌ویك له‌ خه‌وندا له‌ مزگه‌وتی
حاجی بایرام نوێژم ده‌کرد، کاتی نوێژ ته‌واو بوو جوول‌ه‌یه‌ك پوویدا.
یه‌كێك وتی: بایان "به‌پێژ هه‌زه‌تی عه‌لی" لێره‌یه‌، پاست پۆیشت
بۆ لای میحراب. منیش ده‌ستم‌کرد به‌ پۆیشتن. له‌به‌رده‌م میحرابدا
زاتیك هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ كه‌سیکی بالا به‌رز، پێش سه‌پی، زۆر نوورانی
و پووگه‌ش، پاست به‌ره‌و قه‌ره‌بالتفییه‌كه‌ پۆیشت بانگی‌کرد وتی:
- پاوه‌ستن.

پوو‌خسار و چاوه‌كانی ئه‌و زاته‌ تیشکیان ده‌دايه‌وه‌و، چاوه‌كانی
ئێمه‌ی پاده‌كه‌یتشا، به‌ زه‌حمه‌ت به‌رامبه‌ر ئه‌و زاته‌ ده‌مانپوانی وتی:

- براكانم، من ئىمامى عەلىم، ھاتووم سەردانى ئۆۋە بىكەم. كاتم كەمە، ناتوانم بۆ ماۋەيەكى دور و درىژ قىستەتان لەگەل بىكەم.. تەنھا نەگەر ھەركەسىكتان پىرسىيە ھەيە با پىرسىيەت ۋەلامى دەدەمەۋە. لە پىشدا لە كۆمەلەكەدا دوو دلىيەك دروست بوو. پىش ئۆۋەي لە ھىچ كەسىكەۋە جوۋلەيەك بىكىت، من خۆم ھەلدايە پىشەۋە، دەستمىكرد بە پىرسىيە كردن وتم:

- قورىبان، كۆمەلىك ھەن لە پىگەي ئۆۋە لايان داۋە، پىيان دەلىن "ەلەۋىيەكان". چى بەمانە دەلىت؟

ئەو سىما نورانىيە بە جارىك گىزىۋو، بە توۋپەيەۋە وتى:
 - پىگەكى ئىمە، پىگەي خوداۋ پىغەمبەرە ﷺ ھەركەسىك لەسەر ئەم پىيازە بىۋات ئەۋا پىكەۋەين، ئەۋانەيشى كە پەپرەۋى ئەم پىيازە ناكەن ئەۋا لە خۇپايى خۇيان لە ئىمە ئەزمار دەكەن، ئەگەر ئەۋكەسانە خۇيان لە ئىمەش ئەزمار بىكەن، ئەۋا ئىمە لەۋان نىن .
 - باشە قورىبان، ھۆكارى پارچە پارچە بوۋنى موسولمانان و سەرنەكەۋتنيان چىيە لە دۈپۇزدا؟ پىۋىستە چى بىكىت بۆ سەركەۋتن؟

كەمىك ئاسودەتر ۋەلامى ئەم پىرسىيەۋى دايەۋە وتى:
 - موسولمانەكان بە ناۋبانگى پابىرۋويان ھەلخەلەتان و، شانازيان پىۋە كردو، سەرەنجام تەمەلىيان نۈندو ئامادەكارىيان بۆ داھاتوۋ نەكرد. ئەھلى كوفرىش بۆئەۋەي لە تىكشكاندن لە بەرامبەر

ئىسلامدا پىزگارىيان بىت نۆر تىكۆشانو، سەرەنجام سەرگەوتوو
بوون .

لەبەرئەو پىوېستە موسولمانەكان بە ھەلسوكەوتى ئىجابى
پىنگاى ئاشتى ھەلبۇرئىن و بە شوئىن پىنگاى ھاودەنگىدا بگەپىن،
چونكە ئەوانەى پىككەوتن دەكەن شىاوترىنن بۆ نوئىنەرايەتىكردنى
ئەھلى پاستى.

مەھىلن ئەھلى كوفر دووبەرەكى بخەنە نىوانتان. تىگەىشتووبىن.
با خالى بىننىنتان قورئان و ئىمان بىت، بۆ ئەوھى كۆك و تەبابىن
پىكەوھ. خۆ ئەگەر خالى بىننىنتان بىتتە سىاسەت ئەوا دووبەرەكى
دەكەوتتە نىوانتان.

بەكىكش لە كۆمەلەكەدا پرسىارىكى كرد:

– قورىان، پەيوەست بە داھاتوومانەوھ ئومىد ھەيە؟

حەزەرتى عەلى (پەزەى خواى لىبىت) بە شىوہەكى نۆر سەرنج
پاكش وەلامى داہەوھ :

– بەلى، ئومىدتان ھەيە. لە داھاتوودا بەھىزترىن دەنگ دەنگى
قورئان دەبىت. لە داھاتوودا ئىمان و قورئان فەرمانپەوايى دەكەن.
پرسىارىكم سەبارەت بە پۆلى موسولمانان ئامادەكردبوو كە لە
كتىبى وتارى شامى ناودارى بەدىعوززەمان سەعید نورسشدا
باسكراوھ، پىش ئەوھى من بپرسم حەزەرتى عەلى (پەزەى خواى
لىبىت) وەلامى داہەوھ:

- بهائی، سه بارهت به پۆله مه عنه و بیه که مان زانای گه وره
 به دیعوززه مانی به پیزیش باسی کردوو. بیگومان پاسته قینهی
 وتوو، دروستی وتوو. نه گهر موسولمانان سه رقائی دونیای مادی
 بن و دالغیان هه ر لای دنیا بیت، نه و دو به ره کی ده که ویته
 نیتوانیان و، نه که سه ره که کانیا له بیرده که و، نه هلی کوفیش
 دلخۆش ده بن، سه ره نجام خوی په ره ردگاریش ته مه نیا له دنیا دا
 کورت ده کاته وه، له پۆزی دوا بیدا له جیگه ی سه رده می قورئان،
 سه رده می زو لم ده هیتیت. به پررسی نه مه ش نه و موسولمانان که
 له و سه رده مه دا ده ژین.

- له پۆزی دوا بیدا موسولمانان کان لیپرسرای چین؟
 سه ره ره مان بۆ نه م پرسیاره، هتواش هتواش به دو بهاره
 کردنه وه وه وه لای دایه وه:

- به له ئامیزگرتنی قورئان... به جیه جیکردنی
 په رسته شه کان... به نه هیتشتنی دو به ره کی... به هه ل سوکه وتی
 نیجایی... به ناشتی و... به په ره رده کردنی موسولمانان ه پۆله ی
 موسولمانان...

پرسیاری تریش کران، به لام له بهر جۆش و خرۆشی نه و خه ونه و
 لیالی هه ندیکیشی نه متوانی به ته وای وه لامه کانیم ده ستبکه ویت .
 که به خه به رها تم، له بارودۆخیکی سه یردا بووم .

به‌لّی، به‌پاستی خه‌وئیکى سه‌رسوپه‌ئنه‌ر بوو... بوو به‌ ناوه‌پۆکى
 بابه‌ته‌کانى نه‌مپۆمان، بوو به‌ ئاگادارکردنه‌وه و وریاکردنه‌وه...
 له‌پاستیدا ئه‌م په‌يامانه هه‌نده گرنگن که ده‌بنه بنه‌مای سه‌ره‌کى
 له‌ژيانى تاك و کۆمه‌لدا... باشترین پزگای پزگاریوونن بۆ مۆفه‌کان.
 هه‌لبه‌ت له‌ پوانگه‌ى ئایینى پیرۆزى ئیسلامه‌وه مۆف
 به‌دیه‌ئراوێکى به‌پزوه‌و پێویسته ژيانیکى شایسته بژى که له‌سه‌ر
 بنه‌مای کاروکرده‌وه‌ى چاک و هه‌لوێستى ئیجابى بنیات نه‌رابێت.

پێویسته مۆف ئه‌وه بزانیته که له‌ دونیادا ئه‌رکى چیه‌و... گرنگى
 به‌ زانست و ئیمان بدات و... خودى خۆى پزکبخات و... سوود به
 ده‌ورو به‌ره‌کەى بگه‌یه‌نێت... پێویسته نه‌وه‌کانى به‌ باشترین شیواز
 په‌روه‌رده‌بکړێن، خه‌لکى له‌ ژيانى سه‌رده‌میان‌ه‌و تاییه‌تمه‌ندییه
 سه‌ره‌کيه‌کانى تیبگه‌ن و به‌شێوه‌یه‌کى ته‌ندروست مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ
 گۆرپانکاریه‌کاندا بکه‌ن.

هه‌رچه‌نده سه‌ردانه‌که‌م بۆ لای د. شەفیق به‌مه‌به‌ستى دلدانه‌وه‌ى
 بوو، به‌لام من گه‌وره‌ترین دلدانه‌وه‌م له‌وه‌وه ده‌ستکه‌وت.

به‌پاستى سه‌ره‌که‌وتنى ئه‌و مۆفه به‌پزوه له‌کارو پیشه‌که‌یداو،
 جیهانی پاک و بێگه‌ردى ناخیشى بیرو هه‌زیان والا کردم، جیهانى
 ناخى ئه‌وه‌نده نوورانیى و پووناك و پڕ نییه‌تى پاک بوو که
 خه‌ونه‌کەى باشترین سه‌لماندنى ئه‌مه‌بوو .

بهائی نه و د. شه فیهی که له لایه که وه سه رقائی خزمه تکردن بوو
له بواری پیشه که یداو، له لایه کی دیکه شه وه گرفتار بوو به ده ست
تاقیکردنه وه یه کی قورسه وه له ژیانیدا، نه مړې خه ریکه ژیانیکې
ساده ده ژی. بژنه وه ی بتوانم نه م بیره وه ریبه ی بنووسمه وه
له سه ردانه که مدا مژله تم له خوی وه رگرت، نه ویش له وه لامدا وتی:

— به گورپینی ناوم ده توانیت بینووسیته وه.

منیش هر وام کرد، ناویکی خوازاوی وهك به پړز (د. شه فیهی) م
به کارهیتنا.

بیره وه ری به پړز د. شه فیهی لیره دا ته واو نه بوو.

کچه چوارده ساله که ی (نوریه) که نه خوشی جگه ری هه بوو له
کاتی کۆچ کردنیدا پووداویکی سهیری به سه رهاتبوو.

نوریه پوژیک پیش نه وه ی کۆچی دواپی بکات، بارودوخیکی له م
شیوه یه بۆ باوکی باس ده کات:

— باوکه، نه مړو له کاتی نیوه پوژا، ته له فون لیددا، منیش
هه لمگرت. له ته له فونه که دا ده نگیکم بیست وهك بلتی ده نگیکې
نه فسوناوی که زور کاری تی کردم، زور جیاوازیبوو. پیاویک به
ده نگیکې گر و شیرین پیی وتم:

— کچم خوت ناماده بکه، سبهینی ده تبهین بۆ گه شت.

— وتم: چ گه شتیک، من ناتوانم له جیگا که م به رزبیمه وه.

- سبهینی زۆر باش ده‌بیت، ته‌نانه‌ت ئاسه‌واری نه‌خۆشیه‌که‌ت
نامینیت. ده‌تبه‌ین و ده‌تگی‌پین، بۆ شوینی وه‌هات ده‌گی‌پین که زۆر
خۆش‌حال ده‌بیت .

- باشه ئیوه کین؟ ئایا باوکم ناگاداره له‌م گه‌شته‌؟

- ئیمه‌ هاوه‌لی سه‌روه‌رمان (حه‌زه‌تی عه‌لی)ین (په‌زای خوای
لیبیت)، سبه‌ینی (پۆژی هه‌ینی) له‌ کاتژمێر ۱۲:۰۰ دا هه‌وال به‌
باوکیشت ده‌ده‌ین .

هه‌م به‌پێژ شه‌فیع و هاوسه‌ره‌که‌ی، هه‌م نووبیه‌ تیده‌گه‌ن که
قه‌سه‌کانی ئه‌م په‌یوه‌ندیه‌ ته‌له‌فۆنیه‌ پپه‌ له‌ نه‌هینی. هاوکات نووبیه‌
خانم به‌ باوکی ده‌لێت: "پیده‌چی سبه‌ینی من بمرم".

پاش پۆژێک واته‌ پۆژی هه‌ینی له‌ کاتژمێر ۱۲:۰۰ دا
نه‌خۆشیه‌که‌ی نووبیه‌ خانم قورس ببوو، سه‌ری که‌که‌ له‌ سه‌ر
کۆشی به‌پێژ شه‌فیع بوو، دایک و باوک سوهره‌تی یاسینیان بۆ
که‌که‌یان ده‌خویند، که‌که‌ش هاوپێیه‌تی ده‌کردن، له‌ پپێکدا
چاوه‌کانی نووبیه‌ گه‌شانه‌وه‌ و تی:

- باوکه‌ هاتن.

به‌پێژ شه‌فیع و تی:

- کێ که‌م؟

- هاوه‌له‌کانی سه‌روه‌رمان عه‌لی (په‌زای خوای لیبیت)... چه‌نده

مرۆفی پوو‌خۆش و شیرین... ده‌مه‌به‌ن بۆ گه‌شت...

به پیز شه فیک و خیزانه که ی ناستوانن که س له و ده وروپشته دا
ببینن، به لام هیچ گومانیا ن بیه له وه ی که نه وانه ی هاتوون
فریشته ن و بۆ دوا یین کار هاتوون.

نوورییه خانم که خوینهری ژیا نی هه زره تی عه لی (په زای خوای
لیبیت) بو، سه رسام بوو به تیگۆشان و خزمه ته کانی، به رده وام
ورده کاری ژیا نی هه زره تی عه لی (په زای خوای لیبیت) و په یامه کانی
ده خوینده وه، بۆیه له کۆتا هه ناسه یدا چوو بوویه چاودیری مه عنه وی
هه زره تی عه لییه وه (په زای خوای لیبیت) به م شیوه یه کۆتا
هه ناسه ی دا بوو.

هاوپی پی پیزدارم کاک شه فیک به خوشی و سروره وه نه و
بوودا وانه ی ده گتپایه وه ده یوت:

سو پاس بۆ خوا، که چه که م وه ک شه هیدیکی مه عنه وی به ئیمان وه
پویشته، که وره ترین سه رمایه ی پیو یستی به ده ست هینا.

نه و زۆر پاست بوو. که وره ترین سه رمایه ی مرۆف نه وه یه که به
ئیمان وه بجیتته ناو گۆر و، ژیا نی هه تا هه تای ی به ده ست به یینیت.
خوای په روه ردگار بیکاته قسمه تی هه موومان. ئامین

زافه‌ری سه‌رفراز

...

له‌به‌ر "پۆڤی واڤو" چووم بۆ پارێزگایه‌کی به‌ناوبانگی
پیشه‌سازی ئه‌نادۆڵ. ئه‌و پۆڤه‌ له‌گه‌ڵ نوێنه‌ری ده‌زگایه‌کی
پیشه‌سازیدا باسما‌ن له‌ به‌رنامه‌که‌ی ده‌کرد وتی:

- مامۆستا، پێش ئه‌وه‌ی بیرم بچێته‌وه‌ با پێت بڵێم؛ ئه‌مڕۆ بۆ
نانی ئێواره‌ بانگهێشتی له‌ ئاكاو كراوین بۆ مائێك.

به‌ په‌رۆشه‌وه‌ پرسیم: بۆ كۆی؟

- پیاویك بیستبووی كه‌ ئێوه‌ دێن، پێش دوو پۆڤه‌ات بۆ لای
ئێمه‌. وتی: "بۆ نانی ئێواره‌ به‌لێن به‌ هیچ شوێنێك مه‌ده‌ن، من
میاندا‌ری مامۆستا ده‌كه‌م".

كه‌ پێداگیریم كردو وتم: "ئه‌و پیاوه‌ كێیه‌؟" ناوی نه‌وت، وتی:

- مامۆستا سه‌رسام ده‌كه‌م، ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ كه‌ بزانی‌ت
قوتابییه‌کی پێشووییم.

هه‌م خه‌م ده‌خوارد و هه‌م دڵخۆشبووم.

له پاستیدا هه موو مامۆستایه کی دلسۆز به هه والی پیگه یشتنی قوتابیه که ی و میواندارییه که ی زۆر دلخۆش ده بیئت، چونکه قوتابی بۆ مامۆستا وه ک تاکیکی خیزانه که ی وه هایه، به هه والیکی خۆشی قوتابیه که ی هه ست به خۆشیه کی زۆر ده کات و، به هۆی باری نیگه رانبوونیشیه وه، هه ست به ئازاریکی قوول ده کات، نه مه سۆزیک ی زۆر سهیره، ته نها مامۆستا ده توانیئت لیی تیبگات .

به نزیک بوونه وه ی کاتی ئیواره، بهرده وام چاوم له ده رگا که بوو بۆ بینینی قوتابیه که م که پیش وهخت هه زم ده کرد بزانه کتیه .

پاش که میک ئۆتۆمبیلکی که شخه له ده رگا که نزیک بووه وه، که نجیکی بالا به رزو، پووگه ش و چاویلکه له چاوه ئۆتۆمبیلکه دابه زی. کاتیک ئه و گه نجه ده م به خه نده و سه رنچا کتیه لیم نزیک ده بووه وه، پێشبینیم کرد هاو نیشتمانیک بیئت و هاتبیئت تا یه کتری بناسین و کتیبی بۆ واژوو بکه م، چونکه گومانم هه بوو له وه ی که ئه و قوتابیه ی چاوه پیم ده کرد خاوه نی ئۆتۆمبیلکی ئاوا که شخه بیئت.

که لیم نزیک بووه وه زه رده خه نه که شی زیادی کرد، به هه لۆیسته کانیدا وام هه سته کرد که سیکی نزیک بیئت.

بریسکه ی چاوه کانی کاری له ناخم کرد، ته وژمیکی جۆش و خروۆش هات و هه موو لاشه می داپۆشی .

- مامۆستا، ده ستت ماچ ده که م، من زافه رم، خویندکاره که ی کۆلیژتان، له یه ک ساندای میشکی ماندوو و هیلاکم هاته وه سه رخۆو

ئەو خويندكارەى بېرھاتەو. لەگەل ئەو خويندكارەمدا كە ناخۆشى
زۆرى چەشتبوو، جىگەيەكى تايبەتى لە دڵمدا ھەبوو باوھ شەمان كرد
بەيەكتردا.

- ئاھ زافەر گيان تۆى! چۆن ناتناسم. كەم مەنت گرياند؟ كەم
لەبەر تۆ خەوم لى زپا؟ كەم بۆت پارامەو؟ تۆ بەم بەژنە جوان و
ئۆتۆمبىلە كەشخەيەو ھاتوويت ميوانداریم بکەيت ھا!

خوايە گيان، تۆ چەندە مەزنى. زافەرى خويندكارم بى پۆل و
پارە، بى كەس، نا ئومىد، ژيانىكى سەختى گوزەراند... ئىستا تۆ
ئەو زافەرەيت وا نىيە؟

دووبارە لە ئامیزم گرت، كەسەمان نەمانتوانى بەرەستى ئەو
خەمە بىن كە لە چاوەكانمانەو دەپژا، بەشێكى بۆ ناخمان،
بەشێكىشى لە پوومەتمانەو تا چەناگەمان تكا؟

ئاھ زافەرە بەدبەختەكم... ئاگادارم كە چەند سال پيش ئىستا
لەدەست چووبوو، لەگەل ناخۆشى و ئازاردا دەژيا.

ھەوھەل پۆژم بەبىردىت كە ھات بۆ قوتابخانە. زۆر لاوازو بى ھىز
بوو، لەخۆيدا نەقۆم ببوو، لە بارودۆخىكى ناھەمواردا بوو ھەك ئەوھى
بارىك لەسەر شانەكانى بىت و نەتوانىت ھەلبىگرىت ماندوو بوو وتى:

من زافەرم، خەلكى يۆزگاتم. سى براين، من گەورەترینیانم. كاتى
تەمەنم دە سالان بوو دايكم كۆچى دواى كرد. باوكىشم ئاسنگەر

بوو، له سهر بيټا كه وته خواړه وه، له ناوځه دى بڼو خواړه وه ئيش
ناكات، له ماله وه له جيگادا كه وتووه .

بڼو نه وهى دلته وايي نه و قوتابيه څه مباره م بده مه وه قسه كانيم
تاقى كړده وه، پرسيم:

- باشه كى ناگادارى باوكټ ده بټټ؟

وتى:

- ماموستا باوكم ته نها كيښه نيه. خوشكيكم هيه ته مهنى
دوانزه سالانه، نه خوڅى گورچيله هيه، نه گهر چاره سهر نه كړيت،
كوټايى باش نابيت... نه ویش له جيگادا كه وتووه.

- كه سى ترت نيه؟

- براهه كم هيه دوو سال له من بچو كتره، هرچه نده زور زيره ك
بوو به لام وازى له قوتابخانه هيتا، واته خوڅى كړده قوربانى من له
لاى بهرگدروويه ك كار ده كات .

زافهر له وه زياتر خوڅى بڼو پانه گيراو قسه كانى بڼو، هه نسكه
هه نسكى ناڅى هه موو قوتابيه كانى هه ژاند.

هرچه نده زورم له خوم كړد بڼو نه وهى نه گريم، به لام نه متوانى
سهر كه وتوويم. له گه ل قوتابيه كاندا بڼو نه و نازاره به سوئيهى
زافهرى قاره مان ده ستمان كړد به گريان.

زافهر له سهر قسه كانى به رده وام بوو وتى:

- چى بکه‌م، به‌زۆر ناردمى، نه‌مده‌ويست بيم. ده‌مويست جاودىرى باوکم و خوشکه‌که‌م بکه‌م، به‌لام نه‌متوانى باوکم پازى بکه‌م. باوکم پيى وتم: "گەردنت ئازاد ناکەم"، وتى: "ناتوانم له‌خۆم ببورم که‌م تو به‌هۆى ئيمه‌وه بى چاره‌ بيت، ئيمه‌مردووین، به‌لام پيويسته‌م تو بژیت". زۆر پارامه‌وه، به‌لام نه‌متوانى پازى بکه‌م. من ئیستا ده‌توانم چى بکه‌م، کاتى ئه‌وان له‌هۆى له‌گه‌ڵ مردندا شه‌پ بکه‌ن، من چۆن بتوانم ليره‌م بخوینم؟

به‌لى، هاواری زافه‌ر هه‌نده به‌ ئازارو سوتينه‌ر بوو، بيجگه‌ له‌ پارانه‌وه له‌ خوای په‌روه‌ردگار و داواکردنى يارمه‌تى لى چاره‌يه‌کى ترمان نه‌بوو.

له‌ پشوى نيوه‌پۆدا بانگم کرده ژووره‌که‌مه‌وه، به‌ نيازبووم قسه‌ى له‌گه‌ڵ بکه‌م و دلشادى بکه‌م، که‌ قسه‌مانکرد باسى ئه‌وه‌ى کرد که‌ کيشه‌که‌ى ته‌نها نه‌خۆشى باوک و خوشکه‌که‌ى نيه‌، به‌لکه‌ زۆریش هه‌زار و بى پاره‌يه‌.

خانويان نه‌بوو، له‌ خانوى کریدا نيشته‌جى بوون. براکه‌ى که‌ لای به‌رگدروو نيشى ده‌کرد، ئه‌و پاره‌يه‌ى وه‌رى ده‌گرت به‌ته‌نها به‌شى کرى خانوه‌که‌ى ده‌کرد. بۆ دابينکردنى خواردن و داوده‌رمان و پيداويستيه‌کانى دیکه‌ش چاوه‌پيى ده‌ستى که‌سانى خي‌رخوازيبوون.

هه‌رچەند نەدەکرا هەموو کێشه‌کانی زافەر چاره‌سەر بکەین، بە‌لام
 هیچ نە‌بێت پێویست بوو کە لە‌لای بێن و ئاگاداری بێن.
 بۆ‌ئە‌وه‌ی زافەر کە‌مێک هە‌ستێتە‌وه‌ سەر‌پێ، لە‌گە‌ڵ قوتابییە
 فیداکارە‌کاندا پشتمان گرت، پلانێکمان دانا .
 باوکی قوتابییە‌کم دە‌وله‌مە‌ند بوو، کرێی ئە‌و خانووە‌ی گرتە
 ئە‌ستۆ کە‌ خێزانی زافە‌ری تێدا نیشته‌جێ‌بوون. هاو‌پێ‌یه‌کی زۆر
 بە‌پێزیشم کە‌ خواوە‌نی نە‌خۆشخانه‌یه‌کی تاییه‌تی بوو ئە‌رکی
 تیمارکردنی باوکی و خوشکە‌که‌ی خسته‌ سەر‌ خۆی .
 قوتابیانی پۆله‌کە‌ بە‌ جارێک هاتن، خە‌رجی زافە‌ریان دا‌بین‌کردو،
 هە‌موو ئە‌مانە‌ لە‌ ماوه‌ی یەک دوو مانگدا هاتنه‌ دی.
 زافەر هە‌م قوتابییە‌کی زۆر زیرە‌کی پۆله‌کە‌و، هە‌م خاوی‌ن و، پێک
 و پێک و تێکۆشەر بوو...
 زۆر خۆش‌حال بووین لە‌بەر ئە‌وه‌ی کە‌ کارە‌کانی زافە‌رمان خسته‌
 سەر‌ پێگای خۆی، بە‌لام چە‌ند پۆژێک لە‌ پێش تاقیکردنە‌وه‌ی کۆتایی
 ساڵدا هە‌والی کۆچی دوایی باوکی پێگە‌یشته‌، زۆری نە‌برد
 خوشکە‌که‌شی کۆچی دوایی کرد.
 زافەر جارێکی تر بە‌هۆی ئە‌م ئازارانه‌وه‌ پوو‌خا، بە‌لام هاو‌پێ‌کانی
 ئە‌ویان بە‌ تە‌نها جێ‌نه‌هێشت، لە‌ هە‌موو جارێکدا دە‌بوونه‌ پالێشتی،
 نمۆنه‌ی پشتیوانییە‌کی ماددی و مە‌عنە‌وی جوان بوون.

من به هژی پئویستی کاره که م چوومه پارێزگایه کی تر، له گهل زافهردا په یوه ندی ته له فزنیمان بهردهوام بوو، تا دواچار توانای خۆ به پێوه بردن و، وزه و متمانه به خۆبوونی به دهستهێنا.

نزیکه ی شهش ساله له گهل زافهردا نه مانتوانیوه چاومان به یه کتر بکهوێت. بانگهێشتی کردم بۆ یه که م دهستهپێکی کاره که ی نه متوانی بچم، پێش دوو سال ئاههنگی هاوسهرگیری هه بوو نه متوانی به شداری له وه شدا بکه م.

ئه وه تا ئیستا ئه و زافه ره میوانداری کردوین...

به یه که وه چووینه ماله که یه وه...

که ته و او بووین له و سفره و خوانه ی که هاوسهره که ی پازاند بوو یه وه، توانیم گوێ بیستی به شیکیش له ژیا نی بم که له پاش من تیایدا ژیا وه.

ئه و براهی که له لای به رگدروو کاری ده کرد، دهستی کردبوو به بازرگانی کردن به پۆشاکێ ئاماده کرا وه و گه یشتبوو به ژیا نیکی پێک و پێک... زافه ریش له گهل کچی ب نه ماله یه کی ده وله مه نندا هاوسهرگیری کردبوو، به شیکێ ژیا نی کردبوو و قوریا نی بۆ هه ژاریی .
نیتر ئه ویش مامۆستا بوو، تێده کۆشا بۆ پزگارکردنی زافه ره کانی دیکه .

پاش ئه وه ی به یه که وه نوێژمان کرد، ئه و تابلۆیه ی نیشاندام که به دیواره که وه هه لێواسی بوو وتی:

- مامۆستا، ئه‌و وته‌یه‌م له‌به‌ر کردووه‌ که‌ پشتیوانم بووه‌ و توانای پێ‌ به‌خشیووم .

"ئه‌وه‌ی زاتی (الله) بناسی‌ت و گوێ‌ رایه‌لی بکات گه‌ر له‌ به‌ندیخانه‌شدا بی‌ت به‌ختیاره‌، ئه‌وه‌ی له‌ بیری بکات له‌ کۆشکیشدا بی‌ت له‌ به‌ندیخانه‌دایه‌ و چاره‌ په‌شه‌". (وته‌کان)

ناخۆشییه‌کانی ژيانی، ئیمان و باوه‌ری پته‌وی به‌ خوای په‌روه‌ردگار بێ‌ هیوانه‌بوون و سنگ‌ فراوانیه‌که‌ی، ماله‌ خۆش و دلگیره‌که‌ی، هه‌موو ئه‌مانه‌ سه‌رله‌نوێ‌ جۆش و خروّشیان خسته‌وه‌ دلّه‌ ماندوو‌ه‌که‌مه‌وه‌ و پرپیان کرد له‌ خۆشی، چونکه‌ قوتابی به‌شی‌که‌ له‌ ژيانی مامۆستا، پێ‌ویسته‌ به‌و شیوه‌یه‌ش بی‌ت. خوای په‌روه‌ردگار ئیمه‌ شایسته‌ بکات بۆ‌ قوتابییه‌کانمان، ئه‌وانیش بۆ‌ به‌دییه‌نه‌ره‌که‌یان .

چیرۆکی ژيانی قوربانیه کی دهستی هیرۆین



چیرۆکی ژيانی کچکی گنجی بیهش له ئامیزی گهرمی خیزان،
بیزار بوو له شه پی دایک «باوک»، مه حروم له ژيانیکی شایسته. که
ژيانی که نجیتی له ژێر کاریگهری خراپی ماده هۆشبه رهکان و خووه
نامۆ زیانبه خشه کاندایه سه ر برد.

ئه و ژيانهی که به ئومیده وه دهستی پێکردو، به ناخۆشی سالانی
گوزه راو، به خۆکوشتن کۆتایی هات...

ئه م چیرۆکه پیشکەشه به وانه ی که خه می مندا له کانیا نه و،
ئاماده ن په ند له ئه زموون و به سه رهاتی کهسانی ده وره ریان
وه ریگرن.

ناو، کانات گیونیز... له سالێ ١٩٧٠ دا له (موش) له دایکبووه.
له بهر بیروبۆچوونی سۆشیا لیستیانه ی باوکی ژيانی مندا لێی له شاره
جیاوازه کانی ئه نادۆله به سه ر بردووه.

چووه ته كۆلئىچى پزىشكى زانكۆزى جەراح پاشاي ئىستەنبول. لە ماوهى (۸) سالددا بە زەحمەت توانىيوپەتى تا پۆلى (۴) بخوئىتتو، دواجار بەهۆزى دەروونى وئىل و بىر و خەيالى پەرش و بلاوو، دەورەبەرە زيانبەخشەكەيەوہ كەوتۆتە تەلەي ھىرۆينەوہو، نەيتوانىوہ دريژە بەژيانى ئاسايى بدات.

لە گىرپانەوہى چىرۆكى ئەم ژيانە پىر پەند و ئازارەدا، ئاماژە بەو تىببىنييانە دەكەين كە ئەم گەنجە ماوہيەكى كورت پيش خۆكوشتن نووسىونى:

سەرنجىم گەرت بە دەستەوہ، بە جۆرئىك كەوتەم گۆبەندەوہ كە زۆر دىرەين بوو، دەبوو ھىچ شتئىك لە دواي خۆم بەجئەھىلەم، بىرم لەوہ كەردەوہ كە بە لايەنى كەمەوہ ھۆكارى خۆكوشتنەكەم بزانن؛ لە راستيدا قەرزارى كەس نىم، دوژمنايەتشم لەگەل ھىچ كەسئىكدا نىە، تەنھا دەمەوئىت پەيامئىكى گەنگ بەگەيەنم، كە ئامانجى سەدان سالى ھەبئىت. وەك ئەو سىگنالانەي دەنئىردرئىنە بۆشايى ئاسمان كە سەدەھا سالى تيشكىي دورە.

كاتى بىر دەكەمەوہ چى بنووسم نامەوئىت پىرىم و بە ئەجەلى خۆم بىرم، بەلام ئاشزانم چۆن دەست پئىبەكم، بۆ نموونە ئەگەر بەم شئوہيە دەست پئىبەكم: خەلكينە، من بىريارى خۆكوشتنم داوہ، دەزانن بۆچى؟ چونكە تا ۲۷ سال بەرگەي ئەم ئازارانەم گەرت، ئەوانەشى وەك من پئويست ناكات لەوہ زياتر بژين. خۆيشم ئازانم

دەلەم چى ئەى ئەگەر لەجىياتى خۇكۈشتىن بېرىرى مانەو دەم بەدايە بۇ
ئەو دەى نەو دەم ەبەت! گىىگ نىيە كە ەشتا زىرى لە مەشكەدەيە،
ئەو شەينەى كە پەيۈستە بۇ چەوئە سەر شائۇ دابىنم نەكرد، بەلام
ئەو شەينە دەزانم كە پەيۈستە لىو دەرىچم. زۇر باش ئاگادارى
خۇتان بن، دۇر بن لە خو پەوشتە خراپەكان.

كەسەك شەك نابەم تا پەيۈستە بىكات زىانمى لە پەناودا بىكەمە
قۇربانى، پەيۈستەش ناكات ەكارى خۇكۈشتىن بزانن، ەروا چەند
دەپەك پەش دەكەمەو.

"تەنە دەمەوئە چەند شەك بۇ بنەمالەكەم كە بەەوئە مەو
تياچەوئە پەكەيان كەوت، پەوئە بىكەمەو.

ەمەوئەو شەتانەم كىر كە لە مەن چاەو پەوان نەدەكرا، زۇر
شەرمەزارم كىرەن، چەنكە ئەوان بەو جۇرە مەيان پەى گەيانە كە
دەوۈرەر بەلەن: "ئەا چە مەدالەكەى باشتان پەروەردە كىرەو".
بەتايەتەى دايەم...

بەگشتى نەمەتەوانى زۇر چاوم بە دايەم بىكەوئە، ئەو دايەكەى
تەكۇشەر بوو. وەك دايەى مەدالەكانى دىكە لە مەلەو داندەنەشت
خواردن نامادە بىكات و، خۇى فەرى چەن بىكات. پەيۈستە بوو كار
بىكات. ەمەشە گەبەى دەكرد، بەلام لە پاستىدا كارەكەى زۇر
خۇشەوئەست. لولە خەينەكانى قاقى فراوان بووۈو. گزىگى
بەيانەن دەپەشت، تارىكى ئىوارە دەهاتەو. ئەمەى لەگەل لادەيە

نەخوئەندە ۋارەكاندا گەۋرە كرد، كەسيانم خۆشەندە دەۋىست، گالئەم
پەندە كردن، لەگەلئاندا پامدە كرده كۆلان، ياريم لەگەل دەكردن.
هەميشە كۆلانم لە مال پى باشتربوو.

كاتى تەمەنم ۱۰ سالان بوو سەرى پوچى تىيەلداروم بەخەمى
مال و ۋلات جەنجال بوو بوو. چوونە كۆلان قەدەغە بوو، چونكە
ئەفسەر و پۇلىسى لىتوو، باوكم و دايكم لە يەكترى جيا بوو بوونەو.
ئەو سالە گواستبوومانەو بۆ ئەو شارە بچوكى ئەنادۆل، كە دايكم
و باوكمى تىادا لە دايك بوو بوون و پىگەيشتبوون، ھەر ۋەھا دايكى
دايكم و دايكى باوكمى تىادا ژيا بوون. ئىتر نيوەى ئەو شارە خۆيان
لە شەپى دايكم و باوكم ھەلەدە قورتاندى، ژەھرى پرتە و بۆلەيەكى
نااسايى تىكەل بە ژيانمان بوو بوو.

شار بوو بوو ۋە دەو بە شەو ە : لايەننىك پالېشتى دايكمى دەكرد،
لايەننىكىش پالېشتى باوكمى دەكرد. مەن لە لايەنگرى دايكم مامەو.
يەك پۆژ دواى ئەو ەى كە دايكم دەستى مەن و براكەمى گرت و
پفاندنىي بۆ مالى ئەنكم، چووين بۆ ھىنانى كەل و پەلەكانمان. باوكم
لەسەر ئىش بوو، ئەو جگەرەنەى كە شەو كىشابوونى لە تەپلەكى
جگەرەكەدا دىئوتاسا مۆلكيان دروستكردبوو، كە بارودۆخى ئەوم
ھىنايە پىش چاۋى خۆم، تەۋژمى ئازارىكى نۆر گەۋرە بەگيانمدا
تىپەپى. باوكم نۆر خۆشەندە دەۋىست، بەلام بەھۆى كارىگەرىي دايكم و
دەۋرەبەرەكەيەو ەزەم دەكرد لە يەكترى جيا بىنەو. دايكم

گرنگی تایبەتی بە من دەدا، چونکە دادوەر وتەى منیشی
 وەر دەگرت. براکەم زۆر بچوک بوو "هەستى بە هیچ شتێک نە دەکرد،
 لە پێشدا ئەویش لایەنگرى دایکەم بوو. پاشان بیرم نایەتەووە چۆن
 بوو، دەستى کرد بە مانەووە لە مالى نەنکەم (دایکى باوکەم) لە گەڵ
 باوکەدا، بیرم دیت پۆزێک لە ناوەندى شارەکە براکەم قۆلێکى بە
 دەست دایکەمەووە بوو، قۆلەکەى تریشى بە دەست باوکەمەووە بوو،
 پایان دەکێشاو هاواریان بە سەر یەکترا دەکرد.

ماوەیهک دواى ئەم پووداوە باوکەمیان پازى کرد کە واز لە براکەم
 بهێنێت. نەگبەتە بۆ ئەوێ خێزانەکەى بتوانن بە یەک شاد ببنەووە
 بە هەموو شتێک پازى بوو. کاتى دادگایى بە پێوە چوو، دادوەر
 پرسى پازى لێکردم کە چى بوو، منیش ئەو قسانەم کرد کە پێیان
 لەبەر کردبووم: "باوکەمەى دەخواتەووە، چاودێرىمان ناکات، خراپ
 لە گەڵ دایکەم هەلسووکەوت دەکات." پارێزەرەکەى باوکەم بە
 دادوەرەکەى وت: "ئەو هێشتا منداڵە لەوانەى ئەم قسانەیان
 فێرکردبێت." منیش دەستەجێ بە توپەییەووە وتم: "جەنابى دادوەر،
 ئایا من ئەوێ نەندە منداڵەم کە بتوانم فریوم بدەن؟ ئەمانە قسەى
 خۆمە." دادوەرەکە زەرەخەنەى کى کرد و بپاریدا کە یەک سال
 بە جیا بمێنمەووە.

ئەو یەک سالە زۆر خوش بوو، کۆتایى هەفتەکان باوکەم ئێمەى
 دەبرد و هەموو داخواییهکانمانى جێبەجێ دەکرد، تەنانەت لە

كۆتايىدا بومە خاۋەنى پاسكىل. لەم ماۋەيەدا ھەموو پۇۋىك باۋىك
كەسىكى دەنارد بۇ لامان تا ھەۋلى ئاشتېۋونەۋە بىدات، لە كۆتايىدا
دايىك نەيتۋانى خۇي پابگىرەت و، دوۋبارە بۇ ماۋەيەك پىكھاتنەۋە.

لە پاستىدا باۋىك زۆر خۇش دەۋىست، ئىستاش زۆر
خۇش دەۋىت. يەككە بوو لە زىرەكتىن ئەۋ مۇۋانەي كە دەمناسىن.
كەسىكى زۆر سەر پاست بوو، ھاپپىيەكى زۆر مېرەبان و گىيانى بە
گىيانى بوو، زۆر خىرا قەناعەتى بە مۇۋەكان دەكردو، زۆر خىراش
دلىكاۋىي دەپەيۋە. لە سايەي ئەۋ سەرپاستىيەيەۋە لەۋ شار بۇ
ئەۋ شار دەسۋاپنەۋە. باۋىك دىنى نەدەكرد، ھەر فەرمانبەرىكى
دەۋلەتلىش لەم ۋلاتەدا دىنى نەكردايە ھىچ كەس خۇشى نەدەۋىست.
پىش ۱۲ ى ئەيلول، نىۋە شەۋىك پۇلىس داي بەسەر مالاكەماندا و
باۋىكىمان دەستگىر كرد، كەسىك ھەۋالى لىدابوو. بىگومان ھىچ
شىتلىكان نەۋزىيەۋە. لەۋانەيە سۇشالىست بوۋىت بەلام ھىچ
كاتىك نەبوو بوو بە كۆمۇنىست، بەدلىيايىشەۋە ھەرگىز پازى نەبوو
ھىچ شىتلىك بەچەك چارەسەر بىكرىت.

قۇناغى ھەرزەكارىم بەۋپەپى ناھاسەنگىيەۋە تىپەپاند. ھىچ
شىتلىك لە پرتە و بۆلەۋ چاۋى ناۋچەكەمان دەربازى نەدەبوو، چاۋ لە
ھىچ شىتلىكى عىيە نەدەپۇشرا.

لەبەرئەۋەي ھەزم لە پاسكىل سۋارى بوو، گۆپم بەۋە نەدەدا كە
بوم بە گەۋرەكچ و شەرم نەدەكرد، كاتىك لە دوكانى مېۋەفروش

له گەل چە قاوه سووه کانی گه پە کدا شه پە دەم دە کرد با پیرم به زۆر ده بێردمه وه بۆ ماله وه دایکم له گه رماوه کدا لێیده دامو، به دهنگیکی ناساز هاواری ده کرد: "ده بیته سۆزانی؟" نه خێر، نیازێکم نه بوو که وه ک سۆزانی به کم لێ بیته، به لام هه موو خێزانه که له م ترسه دا ده ژیا، منیش کتوپێ ئه وانم تووشی سه رسامی کرد. چیم کرد؟ ده ستم کرد به نوێژ کردن! به پانتۆلیکی دپاوه وه له ناوه پاستی پۆسته ره کاندانویژم ده کرد، هه ر پێنج فره زه که م به بی که موکوپێ ده کرد.

زۆر بێزار بووم له و شار ه نه فره تییه. باشت و ابو له زانکو پام بکردایه، به لام له لایه که به کلتوری دایک و باوکه وه به ستر ابوومه وه، له لایه کی تره وه ئه وان ه نه ته وه چیتیان ده کرد پێیان ده وتم سه رلێشیواو.

له ته مه نی (١٥) سالی دا ده ستم کرد به جگه ره کێشان. باوکی شم خۆش بیته! زۆر له میژیوو به مه ی ئاشنا بوو بووم.

له پاستیدا سوپاسی ده که م له به رئه وه ی که وتی بپۆ بۆ نیسته نبول، پێی وتم: "ناگاداریه ئێره تاکسیمه، ئه وی کادیکیه، بۆئه وه ی لێره وه تیپه پیت چاوه پوانی وه ستانی ئۆتۆمبیل ه کان مه که، تۆ تیپه په و ئه وان ده وه ستن". بۆ به جی هێشتنیشم سوپاسی ده که م.

له ته مه نی (١٧) سالی دا بووم، به ته نها له نیسته نبول بووم.

سەرم دەکرد بە ھەموو کونیکدا. سەرەتاش لە پەناگە پەراویز
خراوەکانی کۆلیژەکانو، یانە کۆمەڵایەتیەکانی شۆپشگێڕەکانەو
دەستمپێکرد ... خەلکی لەو شوێنانەدا کاری داوێنپێسی و پڕ لە
شەرمەزاریان ئەنجامدەدا. یەکەم خۆشەویستم لەوێدا پەیداکرد،
ماوەیەکی دوور و درێژیش بە ئازاری ئەو پەيوەندییەو تلامەو.

ناوی گرنگ نەبوو، کەسایەتیشی ... سالانێک نەیتوانیبوو خۆیندن
تەواو بکات، زۆر شۆپشگێڕ بوو. یەکەم خۆشەویستم بوو کە
پێکخەری کاری بەدپەوشتی بوو.

نێتر پۆژەکانی ژێر پردەکە دەستی پێکرد. مەی خواردنەو،
گۆرانی وتن و بێ ئابەوایی ... پاشانیش لە جینگای نوستنی
شۆپشگێڕێکی بێ نرخدا چاوەکانم کردەو.

لە ئێستەنبول ئازاد بووم، بە ئارەزووی خۆم دەچومە دەرەو،
تەنھا ئامانجم گەپان بوو، بەلام لە یادەوهری کەسیکی بێ نرخدا
چێژەکەم لە دەستدا. کاتی دەچومە قوتابخانەیش بە سوک
تەماشایان دەکردم، بۆیە خۆم پێ پانەدەگیراو خێرا پامدەکردەو بۆ
مالەو، ھەر لەسەرەتای خۆیندنەو دەستمکرد بە قۆپی کردن لە
وانەکاندا. بەخۆم دەوت: "ئەمە ئازادییە"، بیگومان نەخێر! تۆ
لەنیو ئەم چوار دیوارەدا ھەرگیز ئازاد نیت، تەنھا لە پوانگە
بیرەلاوازەکانتەو ئەمە بە ئازادی لە قەڵەم دەدەیت.

دووبارە ناشگەپیتەو بۆ لای کەسە ساویلکەکانی قوتابخانە.

دەمەوئیت مەى بخۆمەو! نامەوئیت لە بیرەوەرپیەکانمدا هیچ
شتێکی بیزارکەر هەبێت، دەمەوئیت خۆشحالبم بەو ژيانەى که
بەسەرمبردووه، بەلام بە چى دەچیت ...

زۆربەى کاتەکانم لەژێر پردەکەدا بەسەردەبرد، ئیتەر ژێر پردەکە
بووبوو هە ناوینیشانی دوو مەى من. لەویدا مەبیم دەخواردووه، لەگەڵ
سەرخۆشەکانى تردا پامدەبوارد، بەلام بە تەواویوونى
سەرخۆشییە که ئازارەکان دەستیان پێدەکردەو.

کاتیك بیر لەخۆم دەکەمەو هەست بە شەرمەزارى دەکەم،
نەفەرت لەو کارانە دەکەم که کردوومن، بێزەم لە هەلسوکەوتەکانم
دیتەو... لەناو بچیت مەوئى لەم جۆرە، ژيانى لەم شتێوێه...

بەشداری کۆبوونەوێ هاورپى شۆرەشگێرەکانم دەکرد، تێر تێر بەو
وتە ناپاستانەیان پێدەکەنیم که بەناوی پاستییەو دەیانوت، چونکە
خۆشیان باوەریان بەقسەکانى خۆیان نەبوو.

هاورپى خۆشەویستەکانى من ئەمانەبوون.

لەگەڵ ئەواندا نانم دەخواردو، دەمخواردووهو، گفتوگۆم دەکرد،
خۆشەویستیم دەکرد. بەنارەزووى خۆم دەپۆیشتم بەملاولاداو،
هەرچەبەم بویستایە دەمکرد، دەم و چاوم نەدەشۆرد، جینگای
خەوێهەم نەدەکردەو، ژيانێکى لەو شتێوێه...

لە ژيانێکدام که بە تێپەرپوونى پۆژ زیاتر سەخت دەبێت و ناتوانم
لێی دەرچم. چەند جینگای خەو، چەند خۆشەویست، چەند کەس که

ناپاکیم له گه ل کړدوون... خوا له ناوم بهریت! ناوم بوو به
پوشنبریکي سوزانی!

که بیرده که موه سهرم ده کیشم به دیواره کاند، پاش کورتاژ بیژم
له خۆم دیتوه، پوو پوهش دهیم.
نیت بهرگه ناگرم، نه خۆشم، نیتسکه کانم ناو ده دهن، نه فرهت له
هه موو شتیک و هه موو که سیک ده که م.

خیزانه که م پاش وازه تانم له قوتا بخانهش ته واو بی ئومید بوون
لیم. له کویدا هه لاهم کړدوه؟ به لام نه گهر من مندا لاهه بووایه،
بۆنه وهی نه که ویته نه م شهرمه زارییه وه نه مده هیشت له مال
دهربچیت. نه وه نده هه لاهم کړدوه که له ژماردن نایه ن...

نیت ته واو له پنی ژین دهرچووم .
ده زانم پتویسته چی نه جام بده م .
کهس له ماله وه نییه... به گویره ی نه وهی که هیچ شتیک نه ماوه
بنووسریت... به لی، نیت شاتوی ژیانم ته واو بوو!
(کانات گونیر. پوودای هیروین ۵ - ۱۱۶)؟

کانات گونیری، سهر لیشیواو که له ژياندا هه موو به ها مروییه کانی
له ده سندا، خوی کوشت. پتویسته هه موو تاکیکی کومه لگا که مان
په ند له هوکاره کانی خو کوشتنی کانات گونیر وه ریگرن، به تاییه تیش
دایکان و باوکان و دامه زواوه په روه رده ییه کان که بهرپرسیارن له
په روه رده کړدن و ئاراسته کړدنې نه وه کانی داهاتوو.

فیداکاری مامۆستایه‌کی زانکۆ



نۆڕ منداڵ بووم که باوكم كۆچى دواى كرد. دايكم به‌ته‌نها خۆى په‌روه‌رده‌ى كردم. برا و خوشكى ترم نه‌بوو. دايكىشم هاوسه‌رگيرى نه‌كرده‌وه. به‌يه‌كه‌وه به‌شداربووين له‌ ناپه‌ه‌تبه‌كانى ژياندا. چونكه بارى ئابوورىمان نۆڕ لاواز بوو، مال و داهاتىكى پێك و پێكمان نه‌بوو. دايكم خزمه‌تكارى مالاى ده‌كرد، منيش له‌لاى هه‌ندى بازركان به‌ پاره‌يه‌كى كه‌م نيشم ده‌كرد. به‌لام دايكم نه‌خۆش كه‌وت، نه‌يتوانى له‌سه‌ر كار كردن به‌رده‌وام بێت، له‌به‌رئوه‌ ناچاربووم زياتر كار بكه‌م.

به‌ هه‌زار ناپه‌ه‌ه‌تى له‌ زانكۆم وه‌رگيرام، به‌لام ناپه‌ه‌ه‌تى پاسته‌قينه به‌ وه‌رگيرانم له‌ زانكۆ ده‌ستى پێكرد. به‌ ناچارى دايكىشم هه‌ينا بۆ ئه‌و شارهى كه‌ زانكۆكه‌مى لێبوو، خانويه‌كمان به‌ كرێ گرت، منيش له‌ زانكۆ ده‌ستمكرد به‌ خوێندن. به‌لام خه‌رجى يه‌كجار قورس بوو كه‌ نه‌مه‌توانى دابىنى بكه‌م.

له حانوتی زانکۆکه دا ئیشیکى شهوانه م بۆ خۆم دۆزییهوه. ئه و
 پارهیەشی وهرمدهگرت تهنها بهشی کرێ خانووهکەى دهکرد، نه
 دهرومانم بۆ دایکه نهخۆشهکه م پێ دهسته بهردهکرا، نه خهرجی
 زانکۆشم پێ دابیندهکرد. ئیتر وازم له زانکۆ هێنا و، کاتى له
 گهپانه وهماندا بووین بۆ ناوچهکەى خۆمان، له زانکۆ مامۆستایهکى
 ئینگلیزى ههبوو که زۆر خۆشهویست بوو و، منیش زۆرم
 خۆشدهویست و بریارم دا سهردانى بکه م و بارودۆخهکەى بۆ باس
 بکه م. له ناخه وه گوێى لیگرتم، تهنانهت چاوهکانى پرپوون له
 فرمێسک، زۆر ههستى جولا، وتى: "چیرۆکى ژيانى تۆش له ژيانى من
 دهچیت" تهنها ئه و ئامۆزگارییانهى بۆ زیاد کرد :

- ئارامبه ها ! مهلى واز له زانکۆ دههێنم. من دهبمه پالېشت.
 له شوپىنىك ئیشیک يان دهرمالهیهکى قوتابیت بۆ پهيدا دهکه م. بۆ
 دایکیشته هاوڕێ پزیشکم ههیه داوايان لى دهکه م تیمارى بکه ن.
 سه رها هه ندێ کتیبته ده ده مى بیاخوێنه ره وه و، هه ولېده وره ت
 به رز بێت. پاشان زوو زوو چاومان به یه کتر ده که ویت و، پێکه وه
 هه ولده ده یه کتێشه کان چاره سه ر بکه یه ن .

زۆر دلخۆشبووم که مامۆستا گوێى لیگرتم و بریاریدا یارمه تیم
 بدات. ئومێدیکى زۆرى پێ بهخشیتم. کاتى هه موو شتیك چاره سه ر
 بوو سه ره نوێ "سلاوم" له دونیا و زانکۆش کرده وه .

کتیبه‌کانی ئیوه‌ی پێدام؛ (ئەو پیاوێ لە دووی خۆی دەگه‌پێ،
 محەمەدی دوزجەیی، ژيانکی نوێ)... پاشانیش (پەيامەکانی نوێ)ی
 پێدام. بەتایبەتی زۆر سوودم لە پەيامەکان وەرگرت. دیدو بۆچوونم
 بەرامبەر بە ژيان گۆراو، گەشبینانە بەرەو پیری کارەکانم دەچووم.
 زۆر بە جوانی پەرستشەکانم ئەنجام دەداو لەناخەوێ هەستم بە شادی
 و خوشحالی دەکرد.

مامۆستاگەم ئیشیکێ باشتری بۆ دۆزیمەوێ. تیمارکردنی
 دایکیشمی بە پزیشکەکانی هاوڕێی سپارد. منی وەک مندالێکی خۆی
 پاراست و چاودێری کردم، لەگەڵ دایکەدا زۆری بۆ پارێنەوێ.
 مامۆستاگەم بۆ خۆیندنی ئەکادیمی چوو بۆ ئینگلتەر. منیش
 گەیشتمە دوایین قۆناغی خۆیندن.

لە شوێنی کارکردنەگەم پارەیه‌کی باشم دەست دەکەوت. بەلام
 لەدوای پۆیشتنی مامۆستاگەم ئەو پاستییەم بۆ دەرکەوت کە بەشێک
 لەو پارەیه‌ی مامۆستاگەم هەموو مانگیگە لە گیرفانی خۆی دابووێ
 سەرکارەکە. هەرەها پارەێ تیمارکردنی دایکیشمی لە گیرفانی
 خۆی دابوو. واتە مامۆستاگەم سێ ساڵ بە توانای خۆی ئاگاداری
 ئێمەێ کردبوو.

هەموو ئەو پاستیانەم بۆ دەرکەوت، سەرسام بووم. چۆن مۆفیک
 ئەوەندە باش دەبێت؟ ئەوەندە فیداکار دەبێت؟ ئەوەندە حەزی لە
 یارمەتیدان دەبێت؟

ئەم ھەلۆیستە جوامیرانەیی مامۆستاگەم بێر و دیدەکانمی
 بەرامبەر ژیان و مۆرفەکان گۆپی و زیاتر گەشبینی کردم، فێری
 ئەو هی کردم که پێویست ناکات مۆرف بۆ ژیان نیکەران ببیت و یاخی
 ببیت، بەلکو پێویستە ھەموو مۆرفێک لە ژياندا ھەولبەدات پووبە پووی
 کێشەکان ببیتەو، ئەو کاتە خوای بەبەزەیی دەرگای پزگاریوونی
 لەبەردەمدا والا دەکات. خوای گەورە لە مامۆستاگەم و
 ھاوشتیوکانی و ئێوەش پازی بیت، نمونەی مامۆستایانی لەو جۆرە
 زیاد بکات تا کەسانی بێچارە و لائەوایی وەك ئێمە پزگاریکەن لە
 یاخی بوون.

ئەمرە چاودار

گاتس و قاوشى بەكاربەرى

ماددەى ھۆشبەر



لە ویلايەتى فلۆرىداى ئەمریکا بەندیخانەىەكى بەناویانگ ھەيە بە ناوی (خانەى چاکسازى)، ئەو گەنجانەى لیدەمیتیتەوہ کە ئالودەى ماددە ھۆشبەرەکان بوون.

(مالى چاکسازى) وەك لە ناوہکەشیدا ئاشکرایە؛ گەنجەکان بە ئاراستەى پزگارى دەبات لە خووہ زیانبەخشەکانو، خەریكى پراکتیزە کردنى بەرنامە پەرورەدەییەکانە. پەيوەست بەو گەنجانەى کە ئالودەبوون بە ماددە ھۆشبەرەکانەوہ، ژمارەى ئالودەبووانیش پۆڭ بەپۆڭ لەزیادبووندایە بەجۆرێک کە (مالى چاکسازى) بەو گەنجانە خەریکە پەر دەبیت.

وہك ئاشکرایە بەکارھێنانى ماددە ھۆشبەرەکان لەلایەن تاکەکانەوہ ژيانى کۆمەلگا دەشیۆینیت و زۆرێک لە بەھا

مۆڧايەتپەكان دەسپىتەو، بۇ دەربازىبون لەم خووە زىانبەخشە
 ئەم دامەزراوہیەو ھاوشىۋەكانى لەسەر سى پىڭا دەپۆن:
 ۱- ھەولدان بۇ دۆزىنەوہى كار بۇ گەنجەكان و بەرزكردنەوہى
 ئاستى ماددىيان... بەلام لە ئەنجامدا بۆيان دەركەوتووە كە لە
 بەرزىوونەوہى ئاستى ماددىدا چاوەپوان دەكرىت بەكاربەرانى ماددە
 ھۆشبەرەكان ژمارەيان زياتر بىيەت.

۲- پاوڤۆكردن بە دەروونناسان بۇ پرڭاركردى گەنجەكان لەو خووە
 زيان بەخشانە، بەلام پاش ماوہىك دەركەوتووە كە ھەندىك لە
 ئالودەبووان سەرەپاى مانەوہىشيان لەژىر چاودىرى پسپۆپى
 دەروونناسىدا ھەر وابەستەن بە ماددە ھۆشبەرەكانەوہ.

۳- سەردان كرىدى قەشەكان، كە دواتر بۆيان دەركەوتووە كە ئەم
 پىڭەيەش كارىگەرى نىيە.

گارى نىكالىس بەپۆتەبەرى بەندىخانەكەو، مارى بىر بەپۆتەبەرى
 توڤىزىنەوہى دەروونناسى سەبارەت بەوہى كە چۆن چارەسەرىك بۇ
 ئەم بارىدۆخە بدۆزىنەوہ، لە لايەكەوہ توڤىزىنەوہى جۆراو جۆريان
 ئەنجامداو، لە لايەكى دىكەشەوہ پىشنىيازەكانى بابەتەكەيان بىردە
 لای پسپۆپەكان .

سەبارەت بە قاوشى بەناوبانگى (A) پاپۆرتىكى نۆر سەير بۇ
 بەپۆتەبەرى (مالى چاكسازى) دىت، كە پاپەرانى گەنجانى بەكاربەرى
 ماددە ھۆشبەرەكان تيايدا بەندكراون. لە پاپۆرتەكەدا نووسراوہ؛

ئەو كەسانەى ماددەى ھۆشبەر بەكار دەبەن زۆر ئارام كراونەتەو،
شەپ ئاگەن، دەستيان كىردوۋە بە دووركەوتنەو لە ھەلسوكەوتى
تىكدەرانە .

گارى نىكالىس بەپۆتەبەرى بەندىخانەكە ئەو فەرمانبەرەى
پاپۆرتەكەى پىشكەش كىردىو بانگ دەكاتە لای خۆى و، لەگەل
مارى بىر بەپۆتەبەرى توڭزىنەوەى دەروونناسى بەيەكەو دەواى
وردەكارى و زانىارىى لىدەكەن .

ئەو فەرمانبەرەى بەدواداچوونى لە قاوشى (A) كىردىو، دەلەيت:
- منىش سەرم سۇرماو. قاوشى (A) قاوشىكى بەدناو بو،
ھەموو پۆزىك كارى سەرشىتتەنەى تيا ئەنجام دەدراو خوينى تيادا
دەپزدا. بىجگە لە ھەوالى بىزاركەر و ناخۆش ھىچ شتىكى دىكەم لە
پاپۆرتەكەمدا نەدەنووسى، بەلام لەم مانگەدا شتىكى سەير لەو
قاوشەدا پوويداو!

نىكالىسى بەپۆتەبەر و بىرى دەروونناس بە تاسەوە پرسىيان:

- شتى ۋەك چۆن؟

- ۋەك لە پاپۆرتەكەمدا ئامازەم پىكىردوۋە، بەندىبەكان ئارام
بوونەتەو، ھىرش ئاگەنە سەرىكەترى و بەھىچ جۆرىك زيان
بەكەس ئاگەنەن، تا ئىوارە بەھىمنى دادەنىشن و كىتب
دەخويننەو، گىفتوگۆ دەكەن .

- چ كىتبىك دەخويننەو؟ بابەتى گىفتوگۆكەيان چىيە؟

- نه متوانی به ته واوی ئه مه شیکار بکه م، به لام که سیک هه به که
ورده کارییه کانی ئه م بابه ته باس ده کات.

به پێوه به ره که یه کسه ر پرسی:

- نه و که سه کێیه؟

- دوو مانگ له مه و به ره که سیک ته مه ن مام ناوه ندی
به ره ورده بیان هینا، ناوی (دارییل گاتس) ه. له ئۆتۆمبیل که یدا
ماده دی هۆشبه ریان دۆزیوه ته وه، به لام دیاره که خۆی هیچ
به یوه ندیه کی به م ئیشانه وه نییه. که سانیک تووشیان کردوه،
چونکه مرۆفیکێ زۆر سه ر پاست و کاریگه ره، له هه مان کاتدا
شوینکه وته ی محه مه ده، واته موسولمانه.

گاری نیکالس به پێوه به ری به ندیخانه ی (مالی چاکسازی)، له گه ل
ماری بێر به پێوه به ری توێژینه وه ی ده رووناسی، پشکنه ری قاوشی
(A) دا چون بۆ قاوشه که، دیه نیکێ زۆر سه ریان به رچاوکه وت؟
هه موو به ندیه کان له یه ک پیزدا پوویان کردبووه یه ک لا، به ی
ده نگێ پاوه ستابوون و، که سیکیش له به رده میاندا پابه رایه تی
ده کردن...

نیکالسی به پێوه به ره سه رسوپمانه وه له فه رمانبه ری قاوشه که ی
پرسی:

- ئه مانه چی ده که ن؟ په نگه هه موویان ژیرییان له ده ستداییت،
یاخود برپیکێ زۆر ماده دی هۆشبه ریان هیناییت.

فەرمانبەرەكە بە دلخۆشییە وە وتی:

- ئەو كەسەى بۆم باسكردن ئەوێه كە لە پێشى پێشەوێه
پاڤەرایەتى دەكات. با چاوەپوان بكەین، ئێشەكەیان تەواو بكەن،
ئەم پرسىارانە لەو دەپرسین.

بەندییەكان لە ناو جۆش و خڕۆشیكى زۆردا بە كەلەپچەكراوى
بەپێتۆ دەوێستان و بە پێك و پێكى دەچەمانەوێه، سەریان
دەخستە سەر زەوى و، لە دلەوێه بە پاڤانەوێه دەیانپوانى بۆ ئاوات
و خواستەكانیان.

بە تەواوبوونى كاری كۆمەلەكە، بەپێتۆبەر دارپێل گاتسى پاڤەرى
كۆمەلەكەى بانگ كرده لاى خۆى:

- ئێتۆ چى دەكەن؟

گاتس بەوێپەى متمانە بوخۆبوونە وە وتی:

- ئێمە نوێژمان كرد.

- ئەمە مانای چیبە.

- نوێژ، پەرستشیكى موسولمانانە. هەموو پۆژێك پێنج جار

دەچینه حەزور خۆای پەرورەدگارو، بەندایەتى خۆمانى پى
پادەگەيەنین و داواى یارمەتى لى دەكەین .

- واتا ئێتۆ موسولمانن؟

- بەلى.

- باشە، ئەم ئالودەبووانەش موسولمان بوون؟

- به ئی.

سه رسو پمانی به پړوه بهرکه زیادی کرد:

- نه و سوودانه چین که موسو لمانیتی بو تاک و کومه لگای

ده سته بهر ده کات؟

- موسو لمانان، باوه پریان به وه هیه که بو تاقی کردنه وه

هاتوونه ته دونیا وه، دوی مردن دووباره زیندوو ده کړینه وه،

لیپرسینه وه یان له گه ل ده کړیت ده رباره ی نه و کارانه ی که

نه نجامیاندوه. له ژیانیدا گوپراهی لی فرمانه کانی خوی به دیپینه رو

فرموده کانی پیغه مبری خوا حه زده تی موحه مده د ﷺ ده که ن و،

هه موو ژیانیا ن به پتی قورئان و ناموزگارییه کانی حه زده تی

پیغه مبر ﷺ پیکده خه ن.

به پړوه بهری (مالی چاکسازی) به رده وامی ددها به پرسیاره کانی:

- باشه، موسو لمانان له ژیاندا چون هه لسو که وت ده که ن؟

- نه و په رستشانه نه نجام ددهن که خوی په روه ردگار فرمانی

پیکردوون، پیز له ماف و یاساکان ده گرن، هه رگیز به بی مؤله ت

ده سته کاری هیچ شتیکی که سیتی تر ناکه ن، خویان به دوور ده گرن

له تیگدانی ناسووده یی کومه لگا، زور دوورن له وه لسو که وتانه ی که

کومه لگا ناته ندروسته کانیان ته نیوه وه ک درو، فیل، فریودان، دزیی،

کوشتن، بوختان و ده ستریزئی کردنه سه ر مافی که سانی دیکه و،

متمان نه بوون به به دیپینه رو، شیواندنی به ها کانی مو فایه تی. له

گرنگترین نه وه لاسوکه وتانه ی له موسولمانان داواکراون بریتین له :
په یداکردنی پاره به ئاره قی نیو چه وانو، یارمه تی دانی نه دارو
داماوه کان و، به جیته پانی ئه رکی به ندایه تی له گه ل نه دنامه کانی
خیزاندا.

ماری بیړی ده رووناس له بهرام بهر باسه کانی (دارییل گاتس) دا
خوی بو پانه گیراو وتی:

- نه گهر نه وه ی باسی ده که یت پاست بیت، نه و له کومه لگادا
کیشه نامیتیت، واته نیمه ش بی کار ده میتینه وه!

گاتس ده پرسیت: "نایا ناگونجیت؟"

بیړیش ده لیت: "به سه تو پاست ده که یت، قایلیم"

به پتوه بهر به رده وامه له سهر پرسیاره کانی:

- تو چون هیترایت ئیره؟

- مادده ی هوش به ریان کردبووه ناو تو تو مبیله که مه وه و

پاشانیش هه والیان لی دابووم.

- بوجی؟ که تو که سینکی نه وه نده سهر پاست بیت، له بهرچی

نه مه ده که ن؟

- له بهر نه وه ی سهر پاستیی ته گهره له بهر ده م قازانجی نه وانه دا

دروست ده کات که کاری نادروست ده که ن.

بیړی ده رووناس ده پرسیت: ئیوه چون بوونه موسولمان؟

پاشان نیکالسی به پټوه بهر ده سستی خسته سهر شانی (گاتس) و،
هاواری کرد.

نهمه زور سهر سوپهینه ره. هیتانه سهر پټی نه و گه نجان هی که
نیمه و کومه لگا و خیزانه کانیاں به ده ستیانه وه بیزار بوین، نه گهر
لیره له په پره وکردنی نهم بهر نامه یه دا سهر که وتو و بوین، نه و
پټویسته له هه موو به ندیخانه کانی نه مریکا دا بلاویکریته وه، ته نانه ت
له هه موو کومه لگای نه مریکیدا... له مه و دوا هه ر داخواییه کتان
هه بیت جیبه جی ده کریت. هه ر چیه که بخوازن... کتیب؟ پاره؟
له سهر پرگار کردنی نهم گه نجان به رده و امین بو نه وه ی چیر
کومه لگا به ده ست نهم کیشان وه نه نالینیت.

باسه کانی گاتس و نه وانه ی له به ندیخانه که دا بوون زور
کاریگه ریاں له سهر نیکالسی به پټوه بهر و بیتری ده رووناس
به جیهیت. نهم به ره و پیشچوونه یه کجار سهر سوپهینه ر و گرنک
بوو. نه مریکا به و هه موو پیشکه وتنه ته کنه لوجیه وه بی توانایه
به رامهر کیشه یه که، به لام موسولمانیک به هه لسوکه وت و په وشتی
جوانی چاره سهری ده کات. نهمه وه رچه رخانیک گرنک بوو بو
کومه لگای نه مریکی، خیرا بلاو بوونه وه ی نیسلامیش له نیوان
هاولاتیانی نه مریکیدا له مانه وه سهر چاوه ده گریت.

نه و پټوه ی که نیکالسی به پټوه بهری (مالی چاکسازی) و بیتری
یاریده ده ری له سالی ۱۹۹۸ موسولمان بوون، له به ندیخانه که دا

مه‌راسیمێك پێكخرا، یه‌كه‌مین جار بوو په‌روه‌رده‌ییه‌كان له‌گه‌ڵ
به‌ندییه‌كاندا ده‌ست له‌ناو ده‌ست بکه‌ن.

وته‌ی نیکائسی به‌پێوه‌یه‌ر له‌ مه‌راسیمه‌که‌دا، نه‌ك ته‌نها بۆ
ئه‌مریکا به‌لکو بۆ هه‌موو ئه‌و مۆرفانه‌ی و ره‌یان له‌ده‌ستداوه
وانه‌یه‌کی په‌روه‌رده‌یی، پێشنیاریکی گه‌رنه‌گ بوو.

- به‌پێزان، ئه‌مه‌ڕ سه‌ره‌له‌نوێ له‌ دایکه‌بوونمان پێڕۆزده‌که‌ین.
گه‌وره‌ترین داهێنان بۆ مۆرفه‌كان و کۆمه‌لگاکان، گه‌وره‌ترین
به‌دواداچوون و متمانه و ئاسووده‌یی؛ بوونه به‌نده‌ی خوای گه‌وره‌یه
به‌ زانین و سه‌رکه‌وتنه‌وه. ئه‌و مۆرفه‌ی که به‌ تێگه‌یشتنی ته‌واوه
نیمانی به‌ خوای په‌روه‌ردگار هه‌یه هه‌م خۆی و هه‌میش کۆمه‌لگا له
خراپه‌کارییه‌كان به‌دوور ده‌گرێت. ئیستا پێویسته به‌ خێرای ئه‌م
نیمانه به‌ کۆمه‌لگادا بلۆبکه‌ینه‌وه. پێویسته هه‌ر له ئیستاوه بۆ هه‌ر
به‌ندیخانه‌یه‌ك، قوتابخانه‌یه‌ك و جێگایه‌کی ئیش و ته‌نانه‌ت بۆ هه‌ر
خێزانیك گاتس ئاسایه‌ك دابنێین، ئه‌گینا داهاتووی ئه‌مریکا زۆر
مه‌ترسیدار ده‌بێت. مۆرفه‌كان به‌ هێزو، فشارو، پاره‌ کۆنترۆڵ
ناکړین، چونکه ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌یانه‌وێت خه‌لکانی دیکه کۆنترۆڵ
بکه‌ن ئه‌و که‌سانه‌ن که له‌ نێو خووه‌ زیانبه‌خشه‌کاندا. پێویسته
له‌ پێناو به‌ره‌وه‌پێشبردنی ئه‌مریکا و ئاسووده‌یی کۆمه‌لگاکه‌ماندا هانی
بلاوبوونه‌وه‌ی ئیسلام بده‌ین.

واته.. ئۆوه.. ئەو پیاوھن؟



هه موو سالتیک له مانگی ږهه زاندا بانگه‌یشت ده کرام بۆ
پیشانگای کتیب که له حهوشه‌ی مزگه‌وتی سولتان نه‌حه‌د
ده‌کرایه‌وه.

ږوخساره گه‌شاوه‌کان، نه‌و ږرسیاران‌ه‌ی به‌خه‌یالدا نایه‌ن، نه‌و
هه‌ستانه‌ی له‌دله‌وه و دلسوزانه به‌ره‌مه‌کانیان ده‌نرخاند، ږیوزیایی
و ده‌ستخوشتی و ته‌نانه‌ت سه‌رکونه‌کانیشی جو‌ش و خروشتیکی
زوریان پیده‌به‌خسیم. له‌م به‌کتر بینینه‌دا له‌گه‌ل خویته‌ره‌کاندا به‌ک
مه‌به‌ست کۆیکردینه‌وه نه‌ویش هه‌لسه‌نگاندنی کارو به‌ره‌می
نووسه‌ران و ناماده‌کاران بوو له‌لایه‌ن خویته‌ران و ناماده‌بووانی
پیشانگا که‌وه.

سه‌رنج و تیبینی ناماده‌بووان سه‌باره‌ت به‌ به‌ره‌مه‌کان به‌رچاو
ږوونیان پیده‌به‌خسیم و نه‌زموونیکي گرنگ بوو بۆ من.

له کاتیکدا پښگای (ئەمینۆن) م گرتیوه بهر، له که شتییه که دا بیرم
له مانه ده کرده وه .

له که شتییه که دا له ته نیشته جامه که وه دانیشتم، زۆر سه یر
نوقمی نیو ده ریای خه یال بووم .

پاش که میك به قسه کردنی پر که یفی دوو پیای به ته مه ن،
له گه ل دوو ئافره تی که نه به ناگا هاتمه وه .

له گه ل پیاه به ته مه نه کاندای به ئیشاره ت کردنیکی ساده
سلۆمان له یه کتر کرد، زۆریش تی نه پهری یه کترمان ناسی . پیاه
پیره کان باوکی ئافره ته که نه کان بوون . که چه که نه کانی
خویندکاری زانکو بوون . به یه که وه ده چون بۆ پیشانگای کتیبی
سوڵتان ئەحمەد .

یه کیک له که چه که نه کان که ناوی (عاکیف) بوو، چانته
ده ستییه که ی کرده وه . له ناویدا کتیبه که ی منی به ناوی (ئه و
پیاه ی له دووی خۆی ده که پیت) ده رمینا، له و جیگایه ی که تیایدا
وه ستابوو ده ستی کرده وه به خویندنه وه .

پرسیم: "چۆن کتیبیکه ؟"

وتی: "زۆر ناوازه یه . کتیبه کانی (مه مه دی دوزجیه ی) و (خۆم
دۆزییه وه) ی ئەم نووسه ره م خویندوه ته وه . ئیستاش ئەمه
ده خوینمه وه . پاسپارده یه کتان پیده لئیم، زۆرتان به دل ده بیت؟

ئەگەر مندالتان ھەيە، ئەم كەتتېبانەيان بۆ بکېن و پېشكەشيان بکەن.
بەپاي من ئەم كەتتېبانە جوانترین دیاری باوکن بۆ مندالەکانی".
كچه گەنجەكەي ھاوپېشى كە لە تەنیشتییه وە دانیشتبوو
پالپېشتی قسەکانی عاكیفە خانی کرد كە بە گیان و لە دلەوہ
دەیکردن.

بەكێك لە پیاوہ بە تەمەنەکان ھاتە پېشەوہ :

پرسی: "چ كاریك دەكەیت؟"

وتم: "مامۆستای زانكۆم".

بۆ ساتێك خۆی كەشەنەوہ و خۆی پێك کردو، بە دەنگێكى كەمێك
ھیواشتەر وتی:

- كچهكەم ببوین. ئێوہ ئەم كەتتېبانەتان خویندووہ تەوہ.
لەبەرئەوہی ئەم كەتتېبانە كاریگەرییان ھەبووہ لەسەری ھەركەس
دیتە بەردەمی پېشنیاری ئەوہی بۆ دەكات كە بیانخویننیتەوہ.
وتم:

- نا نا زۆر ئاساییە. كچهكەت، پاست دەكات. بە دلنیاپیەوہ
پێویستە مەرۆف پاسبێردرێت بۆ خویندەنەوہی ئەو كەتتېبانەي كە
ئامانج و ئەرکەکانی بەندایەتی بیری مەرۆف دەھێننەوہ. ئەمە ئەرکی
ھەموو مەرۆفێكى خاوەن پەيامە.

لەمەوہ كچه گەنجەكە پەوی كرایەوہ پرسى:

- شوینی كارەكەتان لە ئیستەنبولە؟

ۋەتەن:

— نە خېر، لە دەردە ۋەى ئىستەنبولم.

— چ ۋانە يەك دەلئەنە ۋە؟

— ۋانەى پەرۋەردەىى.

— منىش لە كۆلئىجى پەرۋەردەم. خۆزگە مامۇستايەكى ۋەك

ئىۋە تىگە يىشتو ۋانەى پى بۇتىنايە ۋە. ئىمەيان بە ھىلاكا بردوۋە .

ۋەتەن: نا ۋا نىيە. مامۇستاكەن بە ھىلاكتان نابەن. تەنھا لە ۋانەيە

بىيانە ۋەتەن زىاتر ھە ۋەلدەن ۋ خۇتان ماندوۋىكەن.

پەرسى: مامۇستا، ناۋتان چىيە.

ۋەتەن: خالىد ئىرتوغرول.

بەلام كچە گەنجەكە ھىچ بىرى بەلاى ئەۋەدا نەچوۋ. لە كۆيۈە

دەزانىت (خالىد ئىرتوغرول)ى مامۇستاي زانكۆ لەگەل (خالىد

ئىرتوغرول)ى سەر بەرگى كىتئەكە ھەمان كەس بن...

— بۇ ئەركىك ھاتوۋن بۇ ئىستەنبول؟

— بەلى، بەلام منىش بەم ھۆيە ۋە سەردانىكى پىشانگەى

كىتئەكە دەكەم.

— زۆر باشە، مامۇستا، نووسەرى ئەم كىتئە ئەمپۇ ۋاژو لەسەر

كىتئەكانى دەكەت. ئىمە دەچىن بۇ ئەۋەى بىناسىن و ، ھەمىش

ۋاژو لەسەر ئەم كىتئەكە بىكەت.

سه رسام بووم له وهی که چی به م ئافره تانه بلّیم که سوودیان له کتّیبه کانم وه رگرتووه. ئایا ئیستا باشه بۆ یه کتر ناسین، یاخود له کاتی واژوو کردنه که دا. راستییه که ی بوار نه مابوو، پردی که شتییه که گیشته، ئیمهش دابه زین. به هۆی قهره بالّغیه وه یه کترمان ون کرد. به لام له شوینی واژوو کردنه که پویه پووی یه کتر ده بووینه وه. زۆر بیرم له و کاته ده کرده وه، ئاخۆ چۆن کاردانه وه یه کم ده بیت.

پاش ئه نجامدانی نوێژی نیوه پۆ که مێک درهنگ چووم بۆ شوینی واژوو کردنه که. تا بلّی قهره بالّغ بوو.

خیرا دهستم کرد به واژوو کردنی کتّیبه کان و له م نیوه نده شدا که م که م ده مه ته قیم له گه لّ خوینه راندا ده کرد. به درێژایی ئه و ماوه یه ش هه ر له بیرى سه رسوپمانی کتوپپی عاکیفه خانمدا بووم.

زۆری نه خایاند، گوئیستی هاوارێک بووم، وتی:

— ئانا ئانا، ئه و پیاوه بوو.

من و هه موو ئه و خوینه رانه ی ده وری میزی واژوو کردنه که پوومان کرده ئا راسته ی هاتنی ده نگه که.

عاکیفه خانم له گه لّ هاوپێ که نه که ی ته نیشتی و پیاوه به ته مه نه کاندایه سه رسوپمانیه کی زۆردا بوون.

به ده نگیکێ پێ جۆش و خروشه وه وتی:

- گله بییت لی بیت ماموستا گیان. بۆچی له کهشتیه که دا نه وه ت
شارده وه که تو خالید ئیتر تو غرو لیت؟

وتم: بۆنه وهی تو بخرمه نه م سهرسامیه کتوپره وه.

- منت زۆر سهرسام کرد. به درێژایی ته مه من نه م پوودا وه
کتوپره له بیر ناکه م.

گه پامه وه بۆ لای خوینه ره کانم وتم:

وا هه ست ده که م بیر له و جۆش و خرۆش و سهرسامیه ی عاکیفه
خانم ده که نه وه، بۆنه وهی تیپگه ن گویم لی بگرن، چونکه زۆرێک له
خوینه رانی کتیه کانم ده پرسن: له بهرچی نه و پوودا وه ناوازانیه ی له
کتیه کاندایاس ده کرین هه ر به سه ر تۆدا دین. نه وه تا نه وه
نمونه یه کی زیندوو... هه مو نه مانه ش توانستی خوای
په ره ردگارن، که زانا و ئاگاداره به حالی به نده کانی. ویستی وابوو
که زۆرترین وانه له پوودا وه کانه وه وه ریگرم.

هه‌له‌مان کرد

هاوپی زۆر به‌پێزم کاک خالید..

هه‌رچه‌نده سالانێکی دوور و درێژه پووبه‌پوو یه‌کترمان نه‌بینیوه، به‌لام کاتێک کتێبه‌کانت ده‌خوینمه‌وه هه‌ست ده‌که‌م که هه‌شتا هه‌ر له‌یه‌ک دوورنه‌که‌وتوینه‌ته‌وه.

درێژه‌دانت به‌هه‌له‌کانت له‌بواړی نووسیندا به‌رهمی زۆر باشی به‌خشیوو. به‌بینینی کتێبه‌کانت له‌پیشانگای کتێب فرۆشه‌کاندا، وه‌ک هاوپییه‌کی دیرینت هه‌ست به‌شه‌ره‌فیکی زۆر گه‌وره‌ ده‌که‌م. هه‌ندی جاریش که ده‌چمه‌لای کتێب فرۆشه‌کان به‌وتنی ئه‌وه‌ی "نوسه‌ری ئه‌م کتێبانه‌ هاوپی قوتابخانه‌مه" خۆم پشکدار ده‌که‌م. تا ئیستا نه‌متوانیوه له‌ته‌له‌فۆندا درێژه‌ی ئه‌و پووداوانه‌ باس بکه‌م، دیاره هه‌نوکه‌ش له‌سه‌ر پێداگری تو‌قه‌له‌م هه‌لده‌گرم و ئه‌م به‌سه‌رهاته ده‌نووسمه‌وه، هیوادرم بپێته‌مایه‌ی خێر.

دوای نه وهی له گه ل تودا له قوناغی دواناوه ندی ده رچووین و ده ستمانکرد به خویندنی زانکو، شه پی پاست و چه پی قوتا بخانه که مان له لوتکه دابوو. ماموستا کانمان هه ندیکیان لایه نگری پاست و هه ندیکیشیان لایه نگری چه پ بوون. نیمه ی قوتا بیانیش به هه مان شیوه دابه ش بوو بووین به سهر نه و دوو ده سته یه دا.

منیش له بهر نه وهی له خیزانیکی دینداردا په روه رده کرابووم وابه سته ی نایین بووم و لایه نگری پاست بووم.

یه کیك له و ماموستایانه ی که له قوتا بخانه که ماندا خواوه نی بیرو باوه پی چه پ بوو، هه ندی جار له پر ده هاته نیو چه ند وانه یه کی نیمه وه. نه و پسپوړیکی باش بوو له گوره پانه که دا. له سیاسه تیشدا که سیکي سه نگین بوو. به لام بی پروا و خودا نه ناس بوو. باوه پی به خوداو پیغه مبه رو قورئان و هیچ بابه تیکی نایینی نه بوو، جگه له وهش به ئاشکرا نکولی ده کرد.

نیمه ش به رامبه ر به م هه لویسته ی ماموستا که مان، له جیاتی قه ناعه ت پیکردن و پازیکردن پښگای به ره نگاریوونه وه مان به باشتر ده زانی.

چه ند جار له ماموستا که مان دا، پووخساریمان بریندارکرد، هه په شه مان لیکرد، زیانمان به نو تو مبیله که ی گه یاند و شوشه ی په نجه ره کانی ماله که یمان هیئایه خواره وه.

ئەو ەش سەرکېشىەکانى گەنجىتى! پىمان وابوو بەو جۆرە کارانە
خزمەت بە ئايىن دەكەين. بە دلتىيايىيەو ە لەو تەمەندە نەماندەزانى
كە ناکرى بە لىدان و ترساندن قايىل بکرىت.

کاتى بەسەرىدا دەهاتىن، مامۇستا کەمان زياتر تووپە دەبوو و،
زۆر زياتر گوپى بە کۆششەکانى دەدا.

قوتابخانەمان تەواو کردو، بووين بەخاوەن پىشەى جۆراو جۆر.
هاوکات بەگژىە کداچوونەکانى کۆمەلگا ئارام بوونەو ە. ئىتر ئىمەش
هەستمان بەو ەلەنە کرد کە ئەنجاممان دابوون. تىگەيشتىن کە قايىل
کردنى کەسەکان بە ەەر بىروياو ەپىک لەپىگەى ترساندن و
توندرپەويىەو بەدى نايەت، بەلکو لەپىگەى گفتوگۆى ەيمنانەو
قەناعەت پىکردنەو ە دىتەدى.

هەرچۆنىک بىت سالان تىپەرىن، بەمەبەستى بەجىهتتەننى کارىک
هاتم بۆ تراپزۆن. ئەو مالەى بە کرىم گرتىبوو نزيك مزگەوت بوو.
پۆڭىكى ەينى کاتى لە مزگەوت دەهاتە دەرەو ە پووبەپووى
کەسىک بوومەو ە کە زۆر لەو مامۇستا خودا نەناسەمان دەچوو،
چونکە ئەو مامۇستايەشمان خەلکى تراپزۆن بوو. بىر مکردەو ە وتم
لەوانەى ەم کەسە برا يان خرمى بىت، چونکە ئەو کەسەى کە بىنىم
کالوى لەسەردا بوو و پىشيشى ەبوو. چووم بۆ لای وتم:

– ببوورە، تۆ لە مامۇستايەکم دەچىت، ئەويش خەلکى تراپزۆن
بوو. لە زانکو مامۇستام بوو...

هیتشتا قسه کاهم ته و او نه کرد بو و تی:

- نالیت ته وه نه و مامۆستایه مه!

نا توانم باسی بکه م زۆر شهرمه زاریبوم، و تی:

- گرنگ نییه کوپم. نه و سهرده مه پاستی له گه ل چه و تی و

درۆکاندا تیکه لی یه کتری بیوون، سهرده میك بوو که خاوه ن

بیروباوه په جیاوازه کان به گزیه کدا ده چوون. له و سهرده مه دا

هه ردوولامان هه له مان کرد، له کاتی کدا ده کریت کیشهی نیوان

مروقه کان له پرنگهی گفتوگۆو لیکتیگه یشتنه وه چاره سهر بکریت،

به بی نه وهی هیچ کهس ناچار بیت په نا بیاته بهر هیرشکردن و

شه پرکردن. نه گهر بیروپاکانت به هیز بچنه پیشه وه، شه پر و

دوژمنایه تی له دلدا ناگیرین.

مامۆستاکه م زۆر پاستی وت.

به بیری کیدا ده هات خودا نه ناسیکی به ناویانگ بگه پێته وه،

ده ست بکات به نویژ کردن، پیش به یلێته وه؟ له وانه شه نه گه ر ئیمه

له و سالانه دا تیگه یشتووانه تر هه لسوکه وتمان بکردایه، مروقی وه ک

نه م زوو تر پاستییان ببینیایه. له بهر شیوازی هه له ی ئیمه که سانیکی

زۆر پێداگریان کرد له سهر پێبازی بیباوه پی بمیننه وه.

هیوام وایه جاریکی تر هه له ی له و جۆره دووباره نه کهینه وه، له و

پۆژانه شدا نه ژینه وه. به هیوای بینینه وه، له ئامانه تی خودا بیت.

ئەسرینە ترسینەرەکانی

فارووق



بەیانیان ماندوو بووم بە دەستی وانە و تنەو، نێوە پوانیش کە
دەگە پامەو، مالهەو، یە کسەر دە چوو، زوورە کە مەو، تا کە مێک
پشوو بدەم، بە لام ئەو نەندە ی پێ نە دە چوو لە دەرگا دە درا.

ئەمپۆش کە وێم با کە مێک پشوو بدەم، یە کسەر لە دەرگا درا.
هەر کە دەرگام کردەو، وە کە هەمیشە فارووق خۆی کرد بە ژووردا.

فارووق منداڵی خێزانێکی کەم دەرامەت بوو، قوتابییهکی
غەریبو، نییەت باش و تێکۆشەر بوو .

بەردەوام لە هەول و تێکۆشاندا بوو بۆ ئەوێ بە سەر کێشەکانیدا
زال بێت، بۆ ئەم مەبەستەش زوو زوو سەردانی دەکردم و پرسباری
جۆراوجۆری لێ دەکردم، دەبویست شتانیکی زۆر بزانییت و لە
پووداوێکەکان تێبگات.

ته‌ن‌ها كه مو‌كو‌پ‌ی نه‌وه‌بوو كه زۆر هه‌ست ناسك و په‌شۆكاو بوو.
له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌یویست خێرا هه‌موو كار ه‌كانی له‌یه‌ك كات‌ندا نه‌ن‌جام
بدات، پێویستییه‌كانی سه‌ركه‌وتنی زۆر باش به‌ده‌ستنه‌ده‌هێنا.

سه‌رله‌نوێ ئه‌م‌پ‌رۆ ئه‌و جۆش و خ‌رۆش و ترسه‌ی له‌سه‌ردابوو. به‌
كه‌شانه‌وه‌ی چاوه‌كانیدا دیاربوو، كه‌چه‌نده‌ له‌ بێ ئارامیدا به‌و
بابه‌ته‌ی ده‌یویست پرسب‌اری له‌ باره‌وه‌ بكات و لێی تێب‌گات.

بۆ هێوركردنه‌وه‌ و ئارامكردنه‌وه‌ی و‌تم:

- فارووق په‌له‌ مه‌كه، كاتم زۆره. تا كو‌تایی گو‌یت لێده‌گرم، هێچ
په‌له‌ مه‌كه، یه‌كه‌مجار به‌و شێوه‌یه‌ دانیشه، ده‌ی با بزاتم.
به‌رامبه‌رم دانیشه، داوای دوو چام كرد. چه‌ند بابه‌تێكم بۆ
باسكرد بۆ ئه‌وه‌ی هێوری بكه‌مه‌وه.

پاش ماوه‌یه‌ك ئارام بووه‌وه‌ و‌تم:

- ئێستا گو‌ییب‌ستی باسه‌كانت ده‌بم، ده‌توانیت ده‌ست
پێب‌كه‌یت."

فارووق به‌ و‌تنی:

- ئه‌م‌پ‌رۆ له‌ وردەكاری بابه‌تێکی زۆر گ‌رنگ تێگ‌ه‌یشتم. چووه‌ ناو
باسه‌كه‌وه. "چۆن بووه‌ كه‌ تا ئه‌م‌پ‌رۆ سه‌رنج‌م له‌م بابه‌ته‌ نه‌داوه.
له‌به‌ر نه‌وه‌ زۆر له‌ خۆم توو‌په‌ ده‌بم."

و‌تم: "منیش خه‌مه‌، ئه‌و بابه‌ته‌ چیه‌، ده‌مه‌و‌یت گو‌ی بیستی
بم."

به نیکا گهرم و گورپه کهیدا دیاره، ده بیټ له بابەتیکى نۆز گرنګ
تیکه یشتبیت، به سەر سوږمانه وه له خالیک پاماو، ناخی هه لږشت،
وتی:

— مامۆستا، خهفته به هه موو شتیکى ده وروبه رمان دهخۆم،
دهمه ویت لییان بکۆلمه وه و فیڕ بېم، بۆچى ناچینه نیو ورده کارى
ئه و بابەتانهى که په یوه ندىیان به خۆمانه وه ههیه؟

پرسیم: "چۆن ورده کاربیه که؟"

ته واه به جۆش و خرۆشه وه وتی:

— نازانم له کوپوه دهست پێبکه م.

پاش ماوه یه که به رده وام بوو وتی:

— مامۆستا، خواى په روه رداگار ئیمه ی به شیوازیکى ناوازه و پێک و
پێک به دیه پناوه، به لام ههستى پێناکهین.

وتم: "پێرۆزباییت لیده که م که گه یشتویته ئه م بیرکردنه وهیه."

— به داخه وه تازه به مه گه یشتووم. به دلنیا ییه وه ئه ویش به هۆى

په وداویکه وه...

فارووق درێژه ی به قسه کانیداو وتی:

— دایکى باوکم به هۆى به رزى فشارى خۆینه وه تووشى ئیفلجى

بوو. چاره کانى کراوه ن، به لام نابینن. گوێچکه کانى ئاسایین، به لام

نابیسستن، زمانیشى ده جوولیت، به لام ناتوانیت بدویت. ناتوانیت

دهسته کانى بجوولیت، ناتوانیت هه لسیته سهر پێکانى و بپوات .

بۆچی ئېمە ھەست ناکەين که خوای پەرورەدگار چەندین ئەندامی
ناوازی پێ بەخشیوین و، لە چوارچێوەی سیستەمی
سەرلێکەوتەو ئەندازەکارییەکی بێ وێنەدا ئێمە بە دیھێناوە که
ژیری پە پێنابات. ئێمە ھەست بەو ناکەين که لە ناو نازو
نیعمەتێکی بێشوماردا دەژین.

مامۆستا، بێرکەنەو ئەگەر چاوەکانمان نەبین، ئامادەین
ھەرچیمان ھەبە ببەخشین تا ببینە خواھەنی یەك چاو. باشە،
بەرامبەر بە یەك چاو چەندە سوپاسی پەرورەدگارمان دەکەين؟
ئەگەر گوێگانیشتان نەبێست، بۆ ئەوێ ببینە خواھەنی یەك گوێ،
ھەموو ھۆکاریك دەگرین بەر، باشە بەرامبەر بەوێ خوای گەورە
گوێی پێ بەخشیوین، چی دەکەين؟ ئەگەر ژیریمان لە دەستدایەت و
وێك شەیت لەم نێوەدا بسوڕێنەو، کە سێکیش مێشکێکی
تەندروستمان پێ ببەخشەت، دڵنیام لەوێ کە خۆمان دەکەين
قوربانی بۆ ئەو کەسە، بەلام بەرامبەر خوای پەرورەدگار کە مێشکی
پێ بەخشیوین چەندە ئەرکی بەندایەتی جێبەجێ دەکەين.

سەرنج لە ھەموو ئەندامەکانم دەدەم، کە لە چوارچێوەی
سیستەمی ناوازدە ھەر خانەییەو ئێشی خۆی بە جێدەھێنێت.
بەرامبەر بە و زاتە کە ھەموو ئەم نیعمەتانە پێ بەخشیوین،
پێویستە چی بکەين و چۆن ئەرکی بەندایەتیمان جێبەجێ بکەين؟
بەپرێسیاریتی مۆژ زۆر قورسە.

بۆ کرپنی بوکه شوشه یه کیش ده بی پاره بدهین، هرچی پاره و توانامان هه یه به شی به ده سته یانی نه ندامه کانی جه سته مان ناکه ن، که واته چۆن سوپاسگوزار نه بین به رامبه ر به و زاته ی که هه موو نه و نه ندامه پێک و پێک و گونجاوه ی پی به خشیوین؟ به پای من گرنه گرتین بابته که مروه پتویسته بیرى لی بکاته وه ده بیته نه مه بیته.

فاروق له بابته یکی زۆر گرنه تیگه یشتبوو، که تایه ته بوو به بیرکرنه وه و تیرامان به مه به سته تیگه یشتن له ئامانج و نه رکی مروه له ژياندا.

فاروق به گهرم و گوپی به رده وام بوو له باسکردنی ورده کارییه کان.

باوکم نه نکمی نه خوشخانه به نه خوشخانه گێپا. بردی بۆ لای پزیشکه پسپۆره کان، پاره ی زۆری خه رج کرد، هه موو نه م زه حمه تانه به س نه بوو بۆ نه وه ی بتوانی هه لسیته سه ر پی. له کۆتاییدا وتیان بیبه نه وه با پشوو بدات، شتی که نه ماوه بۆی بکریته، ئیستا چاره پێی پۆژی کۆچکردنه که ی ده که ی ن.

نه م بابته هانیدام بیربکه مه وه چاوێ که نه بینیتو، گوئییه که نه بیستیت و زمانێ که نه توانیت گۆ بکات و، به ناویانگرتین پزیشکه کانی دونیاش نه توانن چاکی بکه نه وه، بلێن: "هیچ

شتیکمان له دهست نایهت". هه موو ئه مانه به لگن له سه ر ئه وه ی
که له سه روو مروفه وه هیزیک هه یه که ئه مانه ده کات.
کار به ئه وه ندهش ته واو نابیت. لاشه یه کی به نرخ و به هادارمان
پیده به خشیت و، هاوکات پتویسته کانی ئه و لاشه یه ش ده نیرتیه
دونیاوه؛ (خواردن و، خواردنه وه، هه موو ئه و شتانه ی که تام و
خۆشی ئی وهرده گرین)... هه موو ئه مانه به بی به رامبه ر و به خۆپایی
ده به خشیت.

باشه مامۆستا، ئه م نیعمه ته زۆر بی که موکۆپی و نه ژمیردراوانه
به خۆپایی ده دریت؟

پاسته وخۆ ته ماشای ئه و فارووقه م کرد که له ناخوه به هه ستیکی
شیرین و پاکه وه باسی ئه و وورده کاریبانه ی بۆ ده کردم که تازه
پێیان گه یشتبوو.

وتی: مامۆستا ئیمه زۆر سپله یه، چون بیر له م نیعمه ته زۆر و له
ئه ندازه به ده رانه ناگه یه وه و خۆمان به شتانی لاوه کییه وه سه رقال
ده که یه؟

باوه یم وایه که لیپرسینه وه ی ئه مه زۆر قورسه و، سزاکه شی زۆر
توند ده بیت. فرمیسک به چاوه کانیدا پێچکه ی به ستبوو.

ئه و فارووقه ی که هه موو کاریکی به جۆش و خروشه وه ئه نجام
ده دا، ئه م جاره له پیش بابه تانیکه ی زۆر گرنگدا ده ترسیت و
ده گری.

بەلام ترسانی لەو جۆرەى زۆر لێدیت، لەبەر چاوم گەردەى دەکاتو، سەرسوپمان بەرامبەرى زیاد دەکات. بە تەواویوونى قسەکانى فارووق، ئەو کتیبەى کە لەسەر مێزەکە دامناو کردمەوه و دەستم کرد بە خویندەوهى:

"ئەى ئەو کەسەى خۆت بە مڕۆڤ دەزانیت! خۆت بخوینەرەوه! مەگەر دەکریت گیانلەبەرەو بێگیانەکان بێنە مڕۆڤ".

...تۆ بەبى ھودە نەخولقیندراویت، چونکە لەم میوانخانەییەى دنیادا ھیچ شتێک بەبى مەبەستو، بەبى یاسا نابینیت، کەواتە تۆ چۆن دەتوانیت بى مەبەست و بى یاسا بیت؟

... مڕۆڤ جلەوى بۆ بەرەلا نەکراوە تا چۆن و لەکویدا دەیهویت بەسەرەستى راپوێریت. بەلکو کردارەکان لەسەر تۆماردەکریڤ و وێنەیان دەگیرێڤ، ھەرچى دەکات دەنووسریت، تاكو لە ئەنجامدا بەرپرسیارى کردەوهکانى بیت.^۱

لەسەر ئەم بیرکردنەوه جوانەى پیرۆزباییم لە فارووق کردو، خودا حافیزیم لێکرد. چونکە منیش زۆر سووڤم لەو وردەکاریانە بێنى کە لێیان تێگەشتبوو.

۱- کتیبى (وتەکان) - بە زمانى کوردى/ نووسینی م. سەعیدی نورسى، لاپەرە ۱۰۹

ژیان بو من رښواردن و خهوتن بوو ...

ماموستای به پېژم:

پېشه کی سوپاستان ده کم که به وپه ری دلسوزی و
له خوردرنه وه بوونه ته یارمه تیده رو پېنیشاندهرم.

پېشتر به لېنم دابوو که به رده وام نامه تان بڼووسم، به لام به
جوریک بوار نه بوو. له کوتاییدا چاره نووس نه مړو بوو. دایک و باوکم
خه لکی بینگولن. له سالی ۱۹۸۹ دا گواستمانه وه بڼو نیسته نبول و،
من له مندالییه وه هر له نیسته نبولم. باوکم بازرگانه، دایکم ژنی
ماله وه یه. پېنچ خوشک و براین؛ ۳ کچو، ۲ کوپ. خوشکیکی گه ورده م
هاوسه رگیری کردووه، دوو برام ده خوینن، خوشکه گه وره کانی
تریشم کار ده کهن، منیش ده چم بڼو خویندنگا. نیستاش ده مه ویت
بچه ناو بابه ته که وه.

تا نیستا هیچ ناره حه تییه کم نه بینییوه. هرچییه کم ویستوه
بووه، به لام نه مه من دلخوش ناکات. هه میشه له ناخمدا هه ست به

که ساسی و دلشکای ده که م. سه رقالی گه پان بووم به دوی
 دۆزینه وهی بیروباوه پدا که سه ره نجام به ره و هاوبهش دانانی بر دم.
 له به ره وهی بیرم له بابته زۆر قوله کان ده کرده وه و وه لأم ده ست
 نه ده که وت، باوه پم دابه زیوو بق سفر. هاوپیکانی ده و روبه ریشم باش
 نه بوون.

له پووی باوه په وه ژیان به لای منه وه به ته نها بریتی بوو له نان
 خواردن و، پاباردن و خه وتن. بیرم له هیچ شتیکی دیکه نه کرده وه.
 له قوناغی خویندنی ناماده بیمدا (نازادی بیرکردنه وه) لای من له
 هه موو شتی گرن گتر بوو هه موو مرقفیکی دیندارم به کۆنه په رست له
 قه لأم ده دا. کاتی له خویندنگا بووم زۆر حه زم له وانهی فه لسه فه
 ده کرد. له گه ل مامۆستای فه لسه فه دا بیروپاکانمان گونجا بوو، نه ویش
 ژیانی نازادی ده خواست، ئیمهش به رده وام پرسیارمان ئارپاسته ی
 مامۆستا که مان ده کرد و داوای وه لأمه کانیا نمان ده کرد نه ویش بی
 نه وهی له خۆی تیکبدات پرسیری دیکه ی ئارپاسته ی ئیمه ده کرد.
 ئیمهش ده چووینه بیرکردنه وهی قوله وه. مامۆستامان به پاست
 ده زانی و، پاکانی به لامانه وه ژیرانه بوو.

ژماره یه کی دیکه له مامۆستا کان که باوه پیان لاوازیوو. به تایبه تی
 مامۆستای نه ده بیات هه موو کات پرسیری لیده کردین، هه میشه
 پیویست بوو قسه کانی نه و پاست بن، چونکه ئیمه مافی نه وه مان
 نه بوو په خنه بگرین. به تیبینی هه په شه ی ده کرد. له به ره وه هیچ

كه س نه يده توانى پوويه پووى بېته وه . دواچار پاوېچوونى نه و
مامؤستانه كارىگه رى زؤريان هه بوو له سهر بيركردنه وه كانم و بهر و
ژيانى نازادىخوونى ناراسته يان كردم .

نه ندامانى خيزانه كه شم هه رچه نده له پووى دينه وه به ته واوى
به هيژ بوون و، نه ركه كانى دينيان به جيده هيتا، به لام هيچ كاتيك
له منيان نه ده پرسسيه وه . نه مهش زياتر بووه پالنه ر بزم تا له
گوشه ي بيروپاوه تووشى لادان بيم .

خويندنگام ته واو ببوو . پتويست بوو ئامانچيك بۆ خۆم هه لېژيرم .
يان ده بوو له خويندنگه به رده وام بيم يان كار بكه م . له ده وروبه ر
دور كه وتمه وه ته نها بووم ، نه وهش منى هؤگرى كتيب خويندنه وه
كرد . دهستم كرد به كتيب خويندنه وه .

كتيبيك ته واو ده بوو ، دهستم ده كرد به خويندنه وه ي كتيبىكى
تر . به لام نه مده توانى نه و كتيبانه به دهست بخم كه ده مويست .

پؤژيكيان له ماله وه كتيبىك هاته بهرچاوم . كتيبىكى به پريز
مامؤستافه تحولا گولن بوو . له سهره تادا نه مويست بيخوينمه وه .
گوپانكارى له بيركردنه وه كاندا دهستى پيكر دبوو . له گفتوگويه كدا
خوشكه گه وركه م به شدارى كرد و ، وتى كه چيروكى ژيانى (محمدي
دوژجيه ي) و بيروپاكانى ليكچوون له گه ل هى مندا ، له كتيبخانه كه
پيشكه شى كردم . له سهره تاوه نه مويست نه م كتيبشه بخوينمه وه ،

به لām هیزیک منی ئاراسته ی خویندنه وه ی کرد و خویندمه وه. زۆر کاری کرده سهرم، نه و شه وه تا به یانی نه خه وتم.

پاش خویندنه وه ی کتیبه که که وتمه ناو بیرکردنه وه ی قووله وه. نه م کتیبه زۆر منی هه ژاند. "هه مان نه و بیروپایانه ی که من هه مبیون و هه مان نه و پرسیارانه ی که ده مپرسین". به لای منه وه شتیکی باوه پپینه کراو بوو. نه و ئیواره یه ته وه به م کرد. نه و پۆژه بق یه که مجار باوه پم به خوی پهره ردگار هینا. به دریزایی نه و هاوینه نزیکه ی ۳۰ کتیبی دینیم خوینده وه .

له کتیبه کانتاندا چیرۆکی زۆر سه رسوپهینه ری ژیان هه ن. زۆر کاریگه رییان هه بوو له سهرم. کتیبه کانی (مه مه دی دوزجه ی، نه و پیاوه ی له دووی خۆی ده که پیت، خۆم دۆزییه وه، ژیانیکی نوێ)م خوینده وه. هه مووشیان یه که له یه کتری باشترن. نه که ر خودا بیکاته قسه تم نه وانی تریش ده خوینمه وه. ژماره ی ته له فۆنه که تانم له که ناله کانی راگه یاندنه وه وه رگرت و خیرا په یوه ندیم پتیه کردن. له و پۆژه وه تا ئیستا ده لیم نامه تان بق ده نووسم، به لām قیسمه ت وابوو که نه مپۆ بینووسم. ده بوایه چاومان به یه کتر بکه وتایه، به لām به جۆریک ریکنه که وت. مامۆستا ئیشه لا پۆژیک چاومان به یه کتر ده که ویت.

نه که ر له ده وره به ریش دانه برپم و کتیبه کانی (به دیعوزده مان) نه خوینمه وه نه و ئیه ده وریکه ی گه وره تان هه بووه. نه که ر

کټیبه‌کانی توم نه‌خویندایه‌ته‌وه له‌وانه‌یه به‌رده‌وامیم به‌بیروړا
کونه‌کان بدایه. خوا لیت پازی بییت ماموستا گیان، به‌ه‌شت
شوینت بیټ. له‌خوای په‌روه‌ردگار ده‌پارټمه‌وه که کټیبه‌کانتان
بیټه مایه‌ی هیدایه‌ت بؤ که‌سانی وه‌کو من.

پاش نه‌و داپرانه‌م له‌ده‌وربه‌ره‌که‌م شیوازی ژیانم زور گؤړا.
ده‌چوومه ناو کؤړو گفتوگؤوه و، ده‌ستم کرد به‌خویندنه‌وه‌ی
په‌یامه‌کانی نور. خو‌شه‌ویستی ناخه به‌رامبه‌ر به‌ماموستا نورسی
زیادی کرد، وینه‌که‌ی له‌و مال‌ه هه‌بو که بؤ وانه خویندن بؤی
ده‌چووم. داوای وینه‌یه‌کیم کرد بؤ خوم. پټیاندام و هه‌لمواسی به
می‌زی کوشش‌کردنه‌که‌مه‌وه پاشانیش لیم‌کرده‌وه و به‌کټیبخانه‌که‌دا
هه‌لمواسی، چونکه که ته‌ماشای نه‌و وینه‌یه‌م ده‌کرد وه‌ک نه‌وه و ابو
بیه‌وئ شتی‌کم بؤ‌باس بکات، به‌رده‌وام ناموزگاری تیدا ده‌بینرا.
له‌وانه‌شه من وام هه‌ست کرد بیټ. ده‌مویست بیمه قوتابی ماموستا
سه‌عیدی نورسی به‌لام خوم به‌شیاو نه‌ده‌زانی، پشووی هاوینم به
خویندنه‌وه‌ی کټیبه و چاره‌سه‌رکردنی پرسیاره دینییه‌کانمه‌وه
به‌سه‌ر برد.

دوای نه‌وه‌ی خویندنگا کرایه‌وه، ده‌ستم کرده‌وه به‌کوشش کردن
له‌وانه‌کانمدا. سیستمی وانه‌ی پابه‌رایه‌تی خویندنگا که‌م زور به‌دل
بوو. گرنگی به‌پرسیاری هه‌موو خویندکاره‌کان ده‌دا و وه‌لامی
پرسیاره‌کانیانی ده‌دایه‌وه. له‌ماوه‌یه‌کی کورتدا دیمانه‌یه‌کم له‌گه‌ل
ماموستای پابه‌رایه‌تیدا سازکردو بووینه‌هاوپی. له‌بابه‌ته

دینیه کاند زور یارمه تی ده دام. هه ولکی زوری له گه لدام له
فیروونی نویژدا.

ده ستمکرد به نویژکردن، ته نانه ته گه به مانا ته واوه که شی
نه بیته نویژکردن فیرووم. کاتی نیواران ده خه وتم بیرم ده کرده وه
له ناخما ده نگیک پیی ده وتم: "شه وه خه وندا که سیکی به ته مه ن
ده بینیت". به لام ده موت په نگه نه مه خه یال بیت. نه وه بوو شه ویک
به راستی له خه وندا که سه به ته مه نه که م بینی، هاتبوو بۆ لای نیمه.
بوختانیان بۆ هه لده به ست، که س نه وی له خه نه ده گرت، له به رنه وه ی
له به ندیخانه ده رچوو بوو. ده رگا که ی مالی نیمه کراوه بوو، هاته مالی
نیمه. له ژوره که دا له گه ل مامدا به رامبه ر به یه ک دانیشتن. منیش
له که لیتی ده رگا که وه ته ماشام ده کردن. پوی کرده من و وتی:
"پاش دوو سالی دیکه ده مریت".

خه ونیکی سه رسوپهینه ربوو، نه وه که سه م ده ناسی له خه ونه که دا
بینیم، ماموستا (سه عیدی نوورسی) بوو. زور سه رسوپهینه ر بوو
شه و کاتی خه وتم وه نه وه ی که سیکی پییم بلیت خه ونیکی له و
شیوه به ده بینیت.

به یانی که به خه به رهام بۆم ده رکه وت نه وه ده نگه ی شه و راست
ده رچوو. به راستی له خه ونه که مدا که سیکی به ته مه ن بینی، ترسیک
که وته ناخمه وه. خه ریک بوو له هۆش خۆم بچم. له تاوا گریام.
ته مه ن ۱۸ ساله. هیتشتا شتانیک هه ن که ده بیته نه نجامیان بده م.

له پاستیدا له مردن ناترسم، چونکه ده چم بۆ لای نه و كه سانه ی
 خو شم ده وین، به لām له وه ده ترسم كه خو م ناماده نه كړدوه .
 ئیستاش خشته یه كم داناوه بۆ جیبه جی كړدنې كار ه كانی پوژانه :
 چوار كاتژمیر بۆ خه وتن و یه ك كاتژمیر بۆ (۲) ژم نان خواردن و
 شه ش كاتژمیر بۆ سه عیكردن له وانه كانمداو نه وی تری به
 عیباده ته وه به سهر ده به م. نه گهر له زانك و هریگیریم نه وا پشتیوان
 به خوا له و بواره دا خزمه ت ده كه م.

"دوا جار ده مه ویت بلیم كه له نامه نو سیندا لی هاتوو نیم، له وانه یه
 نو سین ه كه م كه مو كوپې زوړی تیدابیت، هیوادارم به پړزتان
 چاپو شى له هه له كانم بكن " زیان یاسایه و، نو سین سهر فزاییه ".
 له كورترین ماوه دا چاوه پړی نامه تان ده كه م. له نامه تى خوا دا
 بن.

فاتمه ئیشك

ئافرىمىكى گەراۋە لە خۆكۈشتن



مامۇستاي بەرپىزم:

ئەۋەى پراستى بېت لەسەرەتادا زۆر دوۋدل بووم نەمدەزانى ئەم
نامەيە بنووسم يان نا، لە پاشاندا بە ھاۋكارى ھاۋسەرەكەم، بېيارمدا
بينووسم، بۆئەۋەى كچە لاۋەكان پەندى لىۋەرىگىن.
ژيانىكى زۆر بىماناۋ ناشىرىن دەژيام كە لىرەدا نامەۋى ئاماژە بە
ور دەكارىيەكانى بكەم، بەلكو دەمەۋىت پەيامىكى تايىبەتى ئارپاستە
بكەم، بەھىۋاى ئەۋەى ئەۋكەسانەى كە ۋەك من لەكىشەدا دەژىن و
گىرۆدەبوون بە دەستى كۆمەلگاي بى بەزەبىيەۋە گۆتايان لەم دەنگە
بېت و سوۋد لەم بەسەرھاتە ۋەرىگىن. ئومىدەۋارم ئەۋكەسانەى لە
ژيان بېزارىبون و، بىر لە خۆكۈشتن دەكەنەۋە، جارىكى دى
بگەپىنەۋە بۇ ژيان و لەپىناۋ بەختەۋەرى و ئاسۋودەيىدا تىپىكۈشن.
دەخۋازم منىش بە نووسىنى ئەم نامەيە ئەركى سەرشانى خۆم
جىيە جى كىر دىت.

هەلبەت ھەموو مرقۇڤىك لەژياندا بەچەندىن وىستگەى جۇراوجۇردا
گوزەردەكات و پووبەپووى زۆر پووداوى خۆش و ناخۆش دەبىتتەو.
منىش وەك ھەر مرقۇڤىك لەيەككە لە قۇناغەكانى ژياندا دووچارى
قەيرانى دەروونى بووم.

زۆر دلتەنگ بووم، وامدەزانى ھەموو دونيا بەسەر مندە پووخاوە،
خۆشىم لە ھىچ شتەك وەرئەدەگرت. خۆم لە خزم و دۆست و
ھاوپىكانم دەدزىيەو، چونكە وامدەزانى ھەموو ساتى ھەلەكانم
دەدەنەو بە پوومدا .

لە قەيرانىكى دەروونى سەختدا دەژيام، زۆر بەخىراى كەسەكانم
دەشكاند. خەزم نەدەكرد بچە ژىر فەرمانى كەسەو ئامۇژگارى
وەرگرم. بووبوومە فیدای ھاوپى نياز خراپەكان. ھەموو بەھا
جوانەكان لەدەستدا.

بۆئەوھى لەسەر تاوانەكانم سزا نەدرىم و لىپرسىنەو ھەلگەل
نەكرىت، باوھپم لەدەستدا، باوھپم وابوو كە خودا و دواپۇز بوونيان
نييە، ياخود دەمخواست بەو شتوھە بىت.

ئەو كەسە دىندارانەشى كە دەمناسىن، لەجياتى خۆشەويستى و
پووخۆشى بە سزا و ترساندن لىم نزيكەبوونەو. وەك ئەوھى دىن
ناوھندى سزا و بەنديخانەو، خوداش ھىزىكى بى بەزەبى بىت.

ئەم جۆرە بىركردنەو و تىگەيشتنە ھەلەتەو و بىزاريان
كردبووم. وامدەزانى ھەموو شتەك تەواو بوو، بۆيە بپارمدا بىر لە

خۆكۈشتن بگەمەو. بەخۆم وت: "پتۈيسته ئەم ژيانە كۆتايى
پىيىت، چونكە تەنھا مايەى نازارە بۆ من".

باوكم لە مال دەريكردم و وتى: "ئيتەر تۆ بوويته كچى كۆلان! ...
دايكيشم نەبوو كە بە دوامدا بگەپت، لىم بېرسىت، دەستم بگرپت.
ئەو بوو پۆژىك مامۇستا سىبىل مامۇستاي زانستى ھونەرى
قۇناغى ناوەندىم لە بەرامبەرم دەرکەوت. خوايە گيان تۆ چەندە
مەزنى. ھەرگىز ستم لە بەندەكانت ناكەيت، بەزەيىت ھەموو
دونيای داپۆشيوە.

چۆن گەپامەو بۆ ژيان؟

ناتوانم باسى بگەم:

مامۇستا سىبىل ئاگادارى ئەو پووداوانە بوو كە بەسەرم ھاتبوون.
بەلام نەيىشت من ھەست بگەم. تەنانەت دەيوت تۆ لە كچە
سەرکەوتووە سەرپاست و خۆشەويستەكانى قوتابخانەيت، منيش لە
ناخمدا پىدەكەنيم و پامدەبوارد.

وەكو دايكىكى بەسۆزو مېھربان گرنگى پىدەدام ... پۆژانە لە
مالەكەيدا سەنگين دەبووم، بەيەكەو دەپۆيشتين و كارمان دەکرد.
خوای گەورە پەحمى پىكردم و نوورى شادىي خستە دلەو.
دونيامى پۆشنكردەو.

مامۇستا سىبىل يەكەمجار كتيبەكانى ئتوھى پىدام (ئەو پياوھى
لەدوى خۆى دەگەپت، خۆم دۆزىيەو، مەمەدى دوزجەيى) و

ئەوانى دىكە... پاشان پەيامەكانى نوورى مامۇستا (سەئىدى
نوورسى) پېئام.

هەلبەت لەم دونيا بېزاركەرەدا بەهەشتىكىش ھەيە، بەلام ئىمەي
مىرۇف زۆرچار ئاگادارنىن...

ئەگەر لە كۆتا بارودۇخم دەپرسن، ئەوا زۆر دلخۆشم. كەسىك
دەركەوت كە منى پەسەند كرد. ھاوسەردارم. يەكەم مىندالم كۆچى
دوایی كرد، بووہ چۆلەكەي بەهەشت. ئىستا لەگەل مىندالى
دوہەمماندا (زەھرا نوور) بە خۆشى ژيان دەبەينەسەر .
زۆر دۆعات بۆ دەكەم. ياخوا خامەت بە بېرشت بېت.

خوشكت، ئەسرا گيونىش

تهنانهت بیرم له خوځوشتن کردهوه



مامۆستای به‌پۆرم:

من ته‌مه‌نم ٢١ ساله، ده‌رچووی ئاماده‌ییم. له‌ نه‌کچای سه‌ر به‌
بالک نه‌سه‌ر که شوپینکی بچوکی نیشته‌جی بوونه له‌ که‌نار ده‌ریا
ده‌ژیم. تا نه‌مپۆکه‌ش به‌بی هوده ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌م و ئیسلامیه‌تیم
په‌سه‌ند نه‌کردوه. که‌سیکم به‌ دل و گیان باوه‌پم به‌ بوون و تاک و
ته‌نهایی خودا هه‌یه، به‌لام تا ئیستا نه‌وه‌ی پێی ده‌لێن نوێژ کردن و
پۆژوو گرتن نه‌نجام نه‌داوه.

تا نه‌مپۆ خو‌م داوه به‌ ده‌م کاری بی سووده‌وه و به‌پێی
پێویست له‌ دینه‌که‌م شاره‌زانیم. ته‌نانهت بی نه‌وه‌ی بیر له‌ داهاتوو
و قیامهت بکه‌مه‌وه، تا هه‌نوکه‌ش له‌ نێو سه‌رکێشیه‌کانی که‌نجیتیدا
ده‌ژیم. له‌ هه‌لسوکه‌وت و فه‌لسه‌فه‌ی ژیا‌ندا لاسایی نه‌ووپا
ده‌که‌مه‌وه. له‌ ژیا‌ندا زۆر که‌سیکی سه‌ره‌پۆم و هه‌له‌ی زۆرم

ئەنجامداۋە، تەننەت جارېك كار گەيشتە ئەۋەى كە بىر لە
 خۇكۇشتىن بگەمەۋە، سەرەتاي ئەم پوۋداۋەش بەمبۇرە بوۋ:
 پۇژىكىيان لەگەل كەسېكدا يەكترمان ناسى و خۇشم ويست.
 مەموۋ شىتېك زۇر باش بوۋ. پاشان لەبەر ھەندى ھۇكار
 جىابوۋىنەۋە. مەن پاش جىابوۋىنەۋەكە زۇر گۇپام. خوۋم دايە مەى
 خواردنەۋە. مەيلى خۇكۇشتىنم دەكرد، بەلام نەمتوانى خۇم بكوژم.
 پاشان خىزانەكەم بۇ ئەۋەى مەن لە ئاكاچاي دوۋرىخەنەۋە ناردىميان
 بۇ مالى خوشكەكەم. زاۋاكەمان و خوشكە گەۋرەكەم لە گدیز سەربە
 كوتاه دەژىن. ھاتمە گدیز، زاۋاكەمان كەسېكى دىندارە. پزىشكە.
 كېشەكانىم بۇ باسكرد و پېم وت كە لە گەراندام و لە دوۋى خۇم
 دەگەپېم .

كتىبەكەى تۇى بە ناۋى "ئەۋ پىاۋەى لە دوۋى خۇى دەگەپېت"
 پېدام خويندەۋە. پاشان كىتېبەكانت بە ناۋەكانى "مەمەدى
 دوزجەيى" و "ژيانىكى نوئى" م خويندەۋە. بەھۇى كىتېبەكانتەۋە
 بە ھەزەرتى بەدىعوززەمان سەئىدى نوۋرسى ئاشنا بوۋم، چونكە
 تۇ ھەمىشە باس لەۋ دەكەيت و دەربارەى پەيامەكانى نوۋر لە
 زاۋاكەمانم پەرسى. كىتېبىكى خۇى پېدام، كە باس لە ژيانى
 ھەزەرتى سەئىدى نوۋرسى دەكات، خويندەۋە. پاشان پەرسىيەم
 كرد كە ئايا خۇى پەيامەكانى نوۋرى ھەيە يان نا. كىتېبى
 "تەكان"ى پېدام. با زۇر درىژەى پېتەدەم، لە ناخمدا
 پەشۋىيەكى زۇر گەۋرە ھەيە. دەمەۋىت بگۇپېم بەلام نازانم لە

کۆيۆه دەست پى بکەم و بپيارمدا ئەم نامە يە بۆ تۆ بنووسم. وابزانم
تەنها تۆ دەتوانیت يارمەتيم بەدەيت...

مامۆستا، لە کۆيۆه و چۆن دەست پى بکەم. چۆن پابردووم لە ياد
بکەم و سەرلەنوێ بەئاسوودەيى بژيم. چۆن هەولێ گۆرپانکاری بەدەم
و لەکاری هەلەو بئسوود دوور بکەومەو. لەم سەردەمەدا
موسولمانان لە ژێر فشارێکی زۆردان. فەلسەفەي ماددى کاریگەری
سلبى هەيە لەسەر مێشکى هەموو تاکێکی کۆمەلگا و زۆرێک لە
کەنالهکانى پراگەياندن و ناوەندە کۆمەلایەتیهکان هەول دەدەن بۆ
ئەوێ کاریگەری لەسەر کچان و کوپان دروست بکەن و، گەنجێک
بەرەم بێنن کە شوناسى خۆى ون کردبێت و بووبێتە کۆیلەي
حەزوناڕەزووھەکان. مامۆستای بەرپۆز لە سەردەمێکی وەھادا چۆن
خۆم کۆنترۆل بکەم و لاپەرەيەکی نوێ لەژياندا هەلبەدەمەو، وەك
موسولمانێکی راستەقینە بژيم.

مامۆستا گيان، لەو بابەتەدا يارمەتيم بەدەن کە لە کۆيۆه و چۆن
دەست پى بکەم، چۆن لە دونیادا خۆم لە هەلەو تاوان بپارێزم، چۆن
لەسەرەتاو دەست بکەم بە دیندارى. پێگام نیشان بەدە، من
چاوھەروانى نیشانەکانى حەزەرەتى بەدیعوززەمان سەعیدى نوورسى
دەکەم، لەو بېروایەدام دەبێتە يارمەتیدەرم.
لەگەڵ پۆز و خوشەويستيمدا...

ئىروەن پەشیل

خۆم دەكوشت



مامۇستای بەرپۆزم:

نزیكەى كاتژمیریکە پینوسم بە دەستەوہیو، كاغەز لە
بەردەمەدایەو، بەلای میژەكەوہ دانیشتووم. دەمەوێت نامەت بۆ
بنووسم، بەلام نازانم چۆن دەست پێكەم.

لەناو سەرسوڕهێنەرترین جۆش و خروش و ترسدام. بڕوا بكە لە
پەشوكاويدا پینوسەكەم بۆ ناگیریت.

چیرۆكى ژيانم پەرە لە لادان و سەرەپۆیی، كاتى ھەر
بەسەرھاتىكى ئەو ژيانەم بێردەكەوێتەوہ ھەست بە غەمبارى
دەكەم.

كاتێك دەمەوێت بەشێك لەو بەسەرھاتانە بخەمە سەر كاغەز
دەترسم لەوہى كە گومانەت ھەبێت لە قسەكانم، بەلام پێویستە لە
شوێنیکەوہ دەست پى بكەم، چونكە تازە یاریام داوہ ئەگەر
قورسیش بێت. پێویستە پووداوہ سەیرەكانى ژيانم بۆ باس بكەم

بۆ ئەو هی کهسانی دواى خۆم په ندی ئی وه ربگرن، چونکه ئەمه بهرپرسیارییه کی گرنه و ته نانه ت ئه رککی به ندایه تییه .

هیوادارم به هۆی ئه و پووداوانه ی که باسیان ده کهم، به چاوی هه له سه یرم نه کهن و به که سێکی دوو پووم له قه له م نه دهن، چونکه ئەو هی نووسیومه پاسته و پوویداوه و تیایدا ژیاوم .

من له کریککالدا هاتوومه ته دنیاوه . خێزانه که مان له نه بوونیدا بوون . باوکم له داخی هه ژاری ده سستی دابوو یه مه ی خواردنه وه و بێ ئیش ده سوپایه وه .

دایکم له ده ست بێ ئیشی و مه ی خواردنه وه ی باوکم نۆز توو په بوو، له بهر ئەوه ش به رده وام شه پ و ده مه قاله یان بوو .

باوکم له لایه ک له بهر هه له کانی خۆی و، له لایه کی دیکه شه وه له بهر نه وه ی دایکم زیاد له سه ری ده پویش ت مائی به جیه پویش ت، وتی: "ده چم بۆ ئه لمانیا"، سه ره پای ئەو هی ۲۶ سال تێ په ریوه هیش ت نه که پاره ته وه . که س نییه هه وائی بزانی ت که ئایا چی به سه ر هاتو وه، چی ده کات، ده ژ یان مردو وه . هه رچه نه ده مه ده بی ته درامایه کی نۆز جیاوازی زنجیره پووداوی ئازاری ژیا نم، هیش ت دلم به رده وامه له کپووزانه وه .

به بێ باوک گه وره بوون چه ند زه حمه ته .. خودایه، به سه ر که سیدا نه هیتیت . گورگه برسیه کان فیل بازان ه چاودیری ئه وانه ده که ن که

به بی باوک گه وره بوون و له بی هیژترین سائدا هیژشیان بو ده به ن.
کۆمه لگا پره له م نمونه پر ئازارانه .

که باوکم ماله وهی جیهیشت من هیشتا پیم نه نابوو ته مه نی یه ک
سالییه وه. دایکیشم ژنیکی به شان و شه وکت و ته مه ن ۱۹ سال بوو،
ده رچووی قوناغی سه ره تایي بوو. جگه له وهش باوک و دایکی
دایکیشم له ژياندا نه بوون.

له بهر چه ند هۆکاریک نه مانتوانی له کریککال نیشته جی ببین.
دایکم ژنیکی زۆر په وشت به رزو به جهرگ و ده سه لاتدار و خو سه پین
بوو. له قسه و ته دا درێغی نه ده کرد. له وانه شه له بهر نه مانه باوکم
به بی چاره یی وازی لیهیناییت.

به یارمه تی خزمیکی دوورمان له نه کهره نیشته جی بووین.
لیره وه نا په حه تیه کانی دایکم ده ستیان پیکرد.

مامۆستا گیان بیربکه نه وه، له شویننکی وه کو نه کهره دا، ژنیکی
گه نجی جوان، مالتیک و ئیشیکی پیک و پیک نه بیته، ناخو چ
مه ترسییه ک چاوه پوانی بکات؟ من که سه ره تا دنیا و مرقه کانم
ده ناسی به یه که وه له گه ل دایکدا له م ناخوشیه سه ختانه دا ژیاين. تا
بلی ژیا نیکی ناخو ش و تال بوو، خوايه که س به و شیوه یه نه ژئی.

دایکم هاوسه رگرییه کی سه رنه که وتووی کردبوو. له بهر نه وه
سووربوو له سه ر نه وهی که جاریکی دیکه هاوسه رگری نه کات. هر
به وه یه شه وه تووشی کیشه و ناسۆری زۆره ات.

که دهستم کرد به خویندنی سهره تایی، دایکم تووشی کۆمه لێک نه خۆشی درێژخایه ن بوو، چونکه بهردهوام ههولێ ده داو له سه رو توانای خۆیه وه ئیشی ده کرد بۆ ئه وه ی ژيانیکی شایسته م بۆ دابین بکات.

دایکم له ده ره وه به تواناو خۆسه پێن ده رده که وت، به لام که ده هاته ماله وه تا به یانی به بی ده نگ فرمیستی ده رشت.

ماوه یه ک خه ریکی خزمه تکردنی ژن و میتردێکی ده وله مند بووین، بارودۆخمان که مێک باش بوو بوو، به لام نه یان هیشت له ویش ئاسوده ببین.

که گه یشته قوناغی ناوه ندی، باشت ههستم به و ئازارانه ده کرد که دایکم ده یچه شتن، چونکه هه ندی که س که ده یانزانی بی باوک و بی چاودێرم منیشیان بی تاقهت ده کرد.

سالان چوونه پیش، ژيانی منیش سهخت بوو. له لایه ک دایکم به هۆی خراپی گوزه رانه وه ده پویشته بۆ کارکردن و به ردهوام نه خۆشییه کانی په ره یان ده سه ند، له لایه کی دیکه وه من کچیکی گه نچ بووم و چه ندین مه ترسی ده وره یان دابووم... به کورتیه که ی؛ زۆر ته نهاو بی چاره بووم.

که گورگه برسییه کانی ده وورویه رم بیزاریان ده کردم، دونیام ئی ده هاته وه یه ک و بیزاریم ده رده به یی و له خودا یاخی ده بووم و ده موت: "له به رچی ئه م ناخۆشییانه هه ر بۆ ئیمه یه؟"، له ناخه وه

ده گريام. له بڼه پرتدا خيژانه که مان دوور بوو له ديندارۍ به م هوځه وه
باوه پيشمان به دلته واييه کي واتايي نه بوو.

له قوناغۍ ناماده ييدا له گه ل ټم بۍ سه رو به ري و
په رته وازيېدا ټالام به گروپه زيان به خشه کانه وه. ده ستم دايه
جگه ره کيژان و مې خوار دنه وه و کوم ټک خووي زيان به خش.
دايکيشم ټور نيگه ران بوو بۍ ټو بارود ټخه ۍ من، ټور هه و ټي ده دا
له م هه ټسوکه و ته زيان به خشانه دوورم بخاته وه.

سهره پای هه موو ټم کاره زيان به خشانه، هيشته دروستيم له
ده ستنه دابوو، يان به و شيږه يه هه ستم ده کرد.

به ټيپه پيووني کات، به هوځي ټو هه ټسوکه و ته زيان به خشانه وه
هه ست و سوزم نه مابوو، مه يليشم بۍ "بۍ باوه پي و پڅخراو و
دامه زراوه چه په کان" دروست بوو بوو. وه ک ټو هه ۍ بلۍ -حاشا-
به بۍ باوه پي به خوداو به چوونه ناو دامه زراوه چه په کان به و ټي
ټوله له کوم ټگا بکه مه وه.

دایکم به هوځي سه ختي ژيان و په ره سه ندني نه خوځشييه که يه وه
نه يتواني له وه زياتر به رگه بگريټ، هيشته ته مه ني (۳۷) سال بوو
کوچي دوايي کرد. منيش له ژياندا به ته نها مامه وه.

له ناو بيهيوايي و ناټاراميدا ده ژيام، هه ندۍ جار له بهر بۍ شويني
له گه ل هاوپځياني گروپه کاندا ده مامه وه، له بهر ټه وه هه ندۍ پوژ
نه مده نتواني سر له دایکم بده م. ټينجا ټو پوژده ۍ دايکيشم کوچي

دوايى كرد، يەككەك بوو لەو پۆزانەى كە نەمتوانى سەردانى بکەم. ئەمە منى تەواو بېزار كرد، ياخى بوونەكەم زىاى كرد، دەستم كرد بە نارەندى نەفرىن بۆ خۆم، بۆ كۆمەلگا، بۆ ژيانم. خۆشەويستەترین كەس، داىكەم كە ژيانى خۆى كرده قوربانى ژيانى من بە تەنھا جىمەيشت، لە كۆتا ساتى ژيانيدا لەلای نەبووم، ئەمە منى پەريشان كرد.

بەريارمدا خۆم بكوژم، بۆ ئەمەش لە ناخى خۆمدا دەستمكرد بە پلان دانان، چونكە ههچ شتێكم نەمايوو كە بمبەستێتەو بە ژيانەو... شوێن و مائەم نەبوو. خوێندەم تەواو كردبوو، نەبووبووم بە دەسك بۆ تەورێك. گوێم بە ژيان نەدەدا لە نێو گروپى هاوڕێياندا شتێكم نەمايوو لە دەستى نەدەم. بى پەروابووم و تەنانەت بى بەزەيى بووم. كە بەو جۆرەش داىكەم لەدەستدا... چيتر بەلامەوە گەنگ نەبوو لەژياندا بمێنم.

شێوازی خۆكوشتن، شوێن و پۆزەكەيم ديارى كردبوو. پاش دوو پۆز ئەم ئىشە كۆتايى دەهات. بۆچى پاش دوو پۆز... چونكە پێويست بوو ئەو دوو كەسەى ژيانى منيان زەهراوى كرد بوو تۆلەيان لێبەكەمەو و پاكيان بکەمەو. پێويست بوو لەگەڵ مندا دوو ميكروپ كە ژيانى پاك و پوختى مەژۆهەكانيان پەش كردبوو بمرن.

چووم بۆ ئەو ژێر زەمىنى كە داىكەم تيايدا كۆچى دوايى كردبوو. ويستم پێش خۆكوشتن بۆ دوايى جار سەردانى ئەو شوێنە بکەم.

كاتى لە ناو دەرگا كەدا وەستابووم دووبارە ئازارى ئەو
يادە وەرييانەم بەبیردا ھاتەو، ئەو ھەندەى پىئ نەچوو بە دەنگى
ژنىكى بە تەمەن ھاتمەو بە خۆمدا.

وتى: "تۆ فاتۆش نیت؟"

ئاو پىم بۆ پشتمەو ھەم دایەو، ئەو بوو.

ھاو پى خۆشەو یستەكەى دایكەم، ھاو بەشى نەینىيەكانى، پوورە
نەريمان لە قاتى سەرەو نیشتمەجى بوو.

زۆر یارمەتى دایكىم دابوو، چەندین جار دایكىم بردبوو بۆ لای
پزىشك، دەرمانەكانى بۆ كپى بوو و زۆر یارمەتى تری دابوو كە
نایانزانم، ژنىكى باش بوو.

كە لە گەل پوورە نەريمان چاومان بە یەكتر كەوت، نەمتمانى
سەیرى چاوەكانى ئەو ژنە پاك و پوختە بكەم. بیرمكردەو و وتم:
"كچىكى گەنج و پىس بوو بە تاوانەكان مافى ئەو ھى نىيە ئەگەر بە
تەماشاكەنىشى بىت ژنىكى نمونەى بە شەرف و فریشتە ئاساى
و ەك پوورە نەريمان پىس بكات".

بەلام ئەو بەو پەپى سۆزو مېھرەبانىيەو ھەمى لە ئامیز گرت.

وتى: "پۆلەكەم، تۆ لە كویتی؟ زۆر شتى گرنگ ھەن كە بۆتى
باس بكەم. ھىچ نەبى وەرە با بچینە مالاو ھە".

قۆلمى گرت، بە زۆر ھەمى بردە مالاكەىو كە قاتىك سەروتربوو.

له و ماله خاوينه دا خۆم لا بيزراو بوو، وهك ئه وهى بلىنى پيم له
هر شويتىكدا داده نا پيسم ده كرد.

به رامبه رم دانىشت. سه ره پاى هه موو پيداگرى و پىگرييه كانم
خواردنى هينا. ئه وه بى چه ند مانگىك ده چىت يه كه م جاره (بسم الله)
ده كه م و به دلى خۆم خواردنىك ده خۆم، هيشتا خواردنه كه به
كه روومدا نه چوو بوويه خواره وه، كه چى هه ستم به خۆشيه كى
به كجار سه ير ده كرد.

به و هه موو خاوينى و نيهت باشيه وه له به رامبه رمدا دانىشتبوو،
پۆشته، پوو خسارى وهك نوور كه شاهه، فرىشته ي چاكه پووره
نه ريمانى پاكو خواوين، كاريگرييه كى سه يرى هه بوو له سه رم
له حزوورى كه و ره يى ئه ودا منى بچوك بچوكت ده بوومه وه.

كه سه يرى حالى خۆم ده كرد هه ستم به شه رمه زارى ده كرد.
ئه وه بوو له پرىكدا دهنگى به رزكرده وه و وتى: "كچم ئاسووده به
منيش له جىگاي دايكتم. بۆچى خۆت به غه ريب ده زانيت.
خواردنه كه ت به باشى بخۆ. قۆريه چاكه شم له ئاگردانه كه دا داناوه،
كه ميكي تر هه م چايه كه مان ده خۆينه وه، هه م قسه له سه ر ئه و
شانه ده كه ين كه دايكى خوالىخۆشبووت بۆى باسكردم."

كه وتى "خوالىخۆشبوو" دهنگى پچر پچر بوو. منيش دلم
به خيراى لىى ده دا. دواى چه ندين مانگ ئه وه يه كه م جار بوو
هه ستم به ئازارو دلخۆشان ده كرد، چونكه پيشتر بۆ ماوه يه كى زۆر

سۆزۈ بەزەيى لە دلەدا نە مابوو، ھەموو شتەكان لە بەرچاومدا خراب
بوون، سەلم لە ھەموو كەسەك دەكردەو، ھەموو شوپەنەك لا تاريك
بوو.

نانەكەم خوارد. دواتر لەگەڵ پوورە نەريماندا باسى ھەموو
شتەكان كرد. بۆئەوێ لە كاتى نان خواردنەكەدا من دلتەنگ
نەكات، نەھاتە سەر باسە سەرەكیەكە.

پاش ئێوێ قۆرى و پەرداخەكانى لەسەر مێزەكەى بەردەم
دانا، بۆ ماوەیەك بە چاوى پەر فرمێسكەوێ لێم وردبوویەو، وەك
ئێوێ ھەستى بە زيانى پەشبینى و خۆكوشتن كردبێت.

وتى: "كچم، لەوانەى تۆ نەزانیت، بەلام وەكو منداڵەكانى خۆم
مامەلەم لەگەڵ تۆ دایكى خوالێخۆشبووت كردو، ھەرگیز جیاوازی
نەكردوون. من ژنیكى نەخویندەوارم، بەلام خواى پەرەردگار پۆژانى
خراپ و باشیشى نیشانداوم. ھەرچەندە كەسانىكى كەم دەناسم،
بەلام بە تەماشاكردنى پووخساریاندا، تێدەگەم لە چ بارودۆخێكدان.

فاتۆش گیان، دەزانم ژيانىكى زۆر سەختتان گوزەراندو. ھەيە
نەزانیت بە تەنھایی، بى پارەيى چ ئازارگەلیكتان چەشتوو؟ بەلام
ھێشتا كچىكى ئازا و بەجەرگیت كە لەسەر پێیەكانى خۆت
پاوەستاویت و، ھاتوویت و پەنات بردوو تە بەر یادەو ھەرییەكانى
دایكت. ھەزار ماشەلا. ئەگەر كەسێكى تەربووايە، كى دەزانى
كەوتبوو چ بارودۆخێكەو."

پووره نه‌ریمان ژنیکی زۆر ساده و دلپاک بوو. هەرچه‌نده به پووخسارمدا ده‌یزانی له چ بارودۆخیکی خرابدام، به‌لام وهك ئه‌وه‌ی هیچ نه‌بوویت به‌پێژه‌وه ده‌ستی به‌سه‌رمدا ده‌هێناو به‌باشی هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ڵ ده‌کردم. راسته‌ که‌سیکی نه‌خوینده‌وار بوو، به‌لام به‌قه‌در ده‌روونناسیك سه‌لیقه‌ی هه‌بوو.

وتم: "پووره نه‌ریمان تامه‌زۆی ئه‌و قسانه‌تم که ده‌تویست سه‌باره‌ت به‌ دایکم بیانلێیت".

وتی: "فاتۆش گیان هیچ خه‌فه‌ت مه‌خۆ، دایکت به‌ شیوه‌یه‌ك وه‌فاتی کرد، که ئیشه‌لا خوای په‌روه‌ردگار ئه‌و شیوه‌ مردنه‌ش ده‌کاته قسه‌تی ئێمه‌ش".

وشه‌ی "مردن" وه‌ك کوته‌ك ده‌ستی کرد به‌ لێدانی می‌شکم. مردن... له‌ مردنیشدا باشی هه‌یه؟ مردن و، جیا‌بونه‌وه له‌ دنیا... مرۆڤ ده‌به‌نه‌ نێو خاك.

باشه ئه‌مه‌ کوێی جوانه؟

پووره نه‌ریمان باسی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که دایکم چۆن به‌ ئیمان‌وه کۆچی دوا‌ی کردوه.

فاتۆش گیان، دایکت چوار مانگ له‌مه‌وپێش له‌ شه‌ویکی پیرۆزدا خه‌ونیکی بینیبوو. خۆ دیاره دایکت به‌هۆی نه‌خۆشییه‌وه زۆر نه‌یده‌توانی په‌رسته‌شکانی ئه‌نجام بدات. ئه‌و شه‌وه پیرۆزه له‌ مائی ئێمه‌ تا ده‌مه‌وبه‌یان خه‌ریکی عیباده‌ت و قورئان خویندن و پارانه‌وه

بووین. دایکی خوالیخو شېبوت ئه و پوژه له خه ونه کهیدا زاتیکی زۆر به پیزی بینیبوو. ئه و کهسه به دایکتی وتبوو: "کچم، ئه جهلت نزیکه. واز له په رستشه کانت مه هیته. نیشه لا ئه و نارپه حه تیپانه ی که چه شتووتن، ده بنه که فارهت بۆ تاوانه کانت، من دوعات بۆ ده کهم". دایکیشت وتبووی: "تاوانه کانم له نه خوشیبه کهم زۆرتن، ئه رکی به ندایه تیم به جینه هیئاوه. زۆر ده ترسم". ئه و زاته پیروژهش وتبووی:

"مه ترسه کچم. لیئوورده یی خوای په روه ردگار له ئه ندازه به دهره، هه رچه نده هه له و تاوانت زۆربیت، پیویسته پووکه یته خودای په روه ردگارو، به رده وام داوای لیخو شېبوونی لیبکه و، په شیمان ببه روه وه، به لئین بده که جاریکی دیکه نه که پیتیه وه سه ر ئه و هه لانه، خودا له هه موویان خو ش ده بیت. به زه یی و لیئوورده یی خوای په روه ردگار یه کجار زۆره، به شی هه موو که سیك ده کات". پووره نه ریمان به هه موو هه ست و سۆزیکیه وه ئه و باسه ی ده گێرپایه وه که ئه و ده نگه گریانای و گهرمه ی هه موو دونیا و ژیری و هه سه کانه ی ژیا نه وه.

ئه و پووداوه زۆر سه رسوپه ئنه رو ئومیدبه خش بوو، پیتشتر شتی له و جوژه م نه بیستبوو... که واته پێگا هه یه بۆ پزگاریبون له خراپه کاریبه کان.

تهوبه ده كه یت و به لاین ده ده یت به خوای په روه ردگار كه جارنكي
ديكه نه وه لانه ی پابردوو نه نجام نه ده یت وه، نه وکات خوای گه وره
له هم موو تاوانه کانت خوش ده بیت، نایا به و شیوه یه یه؟ نه مه
موژده یه کی زور ناوازه بوو. یه که مجاربوو تروسکایی نومید له ناخمدا
ده ریکه ویت.

پرسیم: "نه و زاته کی بوو که چوو یووه خه ونی دایکمه وه؟"
وتی: "زاتیک بوو به ناوی (سه عیدی نوورسی)".

— نه و سه عیده به پړزه کتیه؟

— نازانم پوله کم. هه چو نیک بیت ده بی که سیکي پیروز بیت.

پووره نه ریمان، به رده وام بوو له سهر گپړانه وه ی به سهرهاتی
دایکم:

— کچم دایکت زور گړپا، چو ن باسی لیوه بکه م. دابرا و دهستی
کرد به نه نجامدانی نو پړزه کانی، دهستی کرد به گپړانه وه ی نو پړو
پوړووه کانی. وه که نه وه ی بللی نه خوشیبه که ی که مبوبیت وه، وره ی
زور به رز بوو. به ته وایي گه پایه وه بو لای خوای په روه ردگار و خوی
بو مردن ناماده کرد، به لام له و ماوه یه دا به رده وام بیري لای تویش
بوو، ته نانهت یه که ساتیش ناوی توی له سهر زار لانه ده چوو.

ناه دایکه گیان، به هوی منه وه تووشی نازارو نارپه حتی زور
بوویت... تو پېش نه وه ی کړچی دواپی بکه یت گه پاویت وه بو لای
خودا و خوت بو مردن ناماده کردوه!

گه پانه وه بۆ لای خوا و خۆ ئاماده کردن بۆ مردن... شادی به خشیبووه دایکم، وره ی به رز کردبووه وه... دایکم پێش مردنی تهویه ی کردبوو و خۆی بۆ مردن ئاماده کردبوو بۆ ئه وه ی به ئیمان وه بگه پێته وه بۆ لای خوا... که چی من ده مه ویت به خۆکوشتن و یاخی بوون کۆتایی به ژيانم بهینم. که واته هه موو مردنێک وه ک یه ک نییه.

په وره نه ریمان به رده وام بوو له سه ر باس کردنی کۆتا ساته کانی ژيان ی دایکم:

- هاته خواره وه بۆ ئه وه ی چاودێری خوالێخۆشبوو بکه م، خوا یه گیان، ئه و پۆژه که سێکی تربوو. وه ک ئه وه ی له هه موو ئێش و ئازار و دلته نگیه ک پزگاری بوو ییت، هه موو ئیشه کانی دونه یای ته واو کردبوو، خۆی ئاماده کردبوو وه کو پێبوارێ خوا حافیزی له ژيان ی دونه ی بکات. په و خساری یه کپارچه ده دره وشایه وه.

وتم: "حالت چۆنه یاسه مین خان؟"

وتی: "هه زاره ها سوپاس بۆ خوا، ئه مپۆ به ئارامی نوستم. تا وه کو نوێژی به یانی له خوای په روه ردگار پارامه وه. بۆ کچه که م پارامه وه. ئیشه لا خوای گه وره ئه ویش چاک ده کات."

نه متوانی خۆم پابگرم. خۆم هاویشه ئامیژی په وره نه ریمان وه. یه که م جاریبوو له هه سته کی وه ها شیریندا بژیم و به گریان دلشاد

بیم.

- واته دایکی خوالیخو شېبوم له کۆتا ساته کانی ژيانيدا له خواى
گه وړه پاراوه ته وه بۆنه وهى چاک بېم ها !

- پووره نه ريمان، نه مه گيرا ده بېت؟ واته پارېدوى خۆم واز
لېښېنم.

وتى: "خه فته مه خو فاتوش گيان، نېشه لا خواى گه وړه نزاى
دايكت ناگېرېته وه".

منى له ناميز گرتو فرميسكه کانی سرېم و به سۆزو مېهره باننېه وه
دهستى هېنا به سه رېدا.

وتى: "کچم موزده راسته قينه کم نه وتووه".

دهستى کرد به باسکردنى نه و پووداوهى که منى سه ره وژير کردو
بوو به گرنگترين وانهى ژيانم.

- دايکی خوالیخو شېبوت له پر ته ندروستى تېکچوو. له جېگادا
که وت. زۆر هه ولېدا بېبم بۆ لای پزېشک، به لām نه بېهشت، چونکه
تېگه یشتبوو له وهى که ئېتر دونيا به جېده هیلېت. چاوى برېبوويه
دهرگا که. وتى: "پووره نه ريمان، نه وه تا هاتن" هه ولېدا
هه سستېته وه. زۆر دلخوش بوو. ئاوېم بۆ لای دهرگا که دايه وه و وتم:
"کى هات ياسه مېن؟" وتى: "ده بېنيت پووره نه ريمان. نه وان
هاتون من ده بن". من پېدا گريم کرد وتم: "نه وانه کيڼ؟" "نه و
فرېشتانه که هاوېم ده بن له گۆرېدا. چنده جوان و نوورانين".

بەلام دايكى خوا لىخۇشبووم ئەمەي دەويست، ھاتم بۇ ئەم
شۈيئە بۇئەۋەي پىش خۇكۈشتن بۇ كۇتا جاس سەردانى
يادەۋەرييەكانى دايكم بكم، نەمدەزانى پوۋبەپوۋى پوۋداۋىكى لەو
جۇرە كىتوپر دەبمەۋە. لەوانەيە ھىزىك ھەيىت كە راست بۇ شۈيىنىك
راماندەكىشىت.

پەرداخە چايەكەي بەردەم بەتال بوۋبوۋەۋە. چايەكەم
خواردبوۋەۋە، بەلام بىرم نەدەكەۋتەۋە چۈن خواردبوۋەتەۋە.
نزيكەي دوو سى كاتژمىر لەلاي پوۋرە نەريمان مامەۋە. ئىتر
داۋاي پوۋخسەتم كرد بۇ ئەۋەي بپۆم، ئەۋەندەي پى نەچو ئىسرا
نورى ھاۋپىم ھات.

پىم دەۋت ھاۋپىكەم، بەدلىيىيەۋە ھاۋپى قۇناغى ئامادەيىم
بوو. نەك ۋەكو ھاۋپىيانى گروپەكەم، يان ۋەك من...

لەگەل ئىسرا نوردا بەيەكەۋە قۇناغى ئامادەيىمان خويىند. ئىسرا
نور ئەۋەي پوۋرە نەريمان بوو. يەكەم كچى كوپەكەي بوو. دايكى
ئىسرا نوريش دوو سال پىش ئىستا لە پوۋداۋىكى ھاتوچۇدا گيانى
لەدەست دابوو.

لەم مالاۋدا خۇيى و پوۋرە نەريمان و باۋكى بەيەكەۋە دەژيان.
ئەۋژىر زەمىنە يەك ئوۋرييەي مالى ئىمەش ھى ئەمان بوو، بەلام
پوۋرە نەريمان سەلامەت بىت، لەگەل ئەۋەي بۇ ماۋەي ۲ سال
پارەي لە دايكم ۋەرنەگرتبوو بە ھەموو جۇرىك يارمەتىشى پىشكەش
كردبوو.

نزيكه‌ی سالیكه نه‌متوانیوه چاوم به ئیسرا نوور بکه‌ویت، ئەو
کاته کچیکی گەنجی ئارام و کراوه بوو، بیری چه‌پی هه‌بوو.

یه‌کترمان له‌ ئامیز گرت، ماوه‌یه‌ک غه‌ریبمان به‌لاوه‌ نا.

پیش چوار مانگ مامۆستایه‌کی پیشووی ئیسرا نوور کتێبه‌کانی
تۆی (ئەو پیاوه‌ی له‌ دووی خۆی ده‌گه‌پت، محمه‌دی دوزجیه‌ی و
خۆم دۆزییه‌وه) دابوو به‌ ئیسرا نوور، کتێبه‌کانت زۆر کاریگه‌رییان
له‌ سه‌ر ئیسرا نوور دروست کردبوو، بالاپۆشی پۆشیبوو ده‌ستی
کردبوو به‌ نوێژه‌کانی، ته‌نانه‌ت باوکیشی کتێبه‌کانتانی خوێندبووه‌وه،
ئەویش گه‌پابۆوه‌ و وازی له‌ مه‌ی خواردنه‌وه‌ هێنا‌بوو، ده‌ستی
کردبوو به‌ ئەنجامدانی په‌رسته‌شه‌کان.

ئیسرا نوور و باوکی هه‌ندی پۆژ به‌ شدارییان له‌ وانه‌ دینییه‌کاندا
ده‌کرد.

ئیسرا نوور ئەوه‌نده‌ باسی کتێبه‌کانی کرد، که‌ تامه‌ زێوی بووم.
له‌ جانتاکه‌یی ده‌ره‌ینا و دای به‌ منیش. هه‌روا ته‌ماشایه‌کی پاست و
چه‌پی کتێبه‌که‌م کرد.

پاستیه‌که‌ی پوره‌ نه‌ریمانیش به‌ نیاز نه‌بوو ئەو پۆژه‌ پێگه‌م
بدات بپۆم، له‌وێ بوومه‌ میوانی ئیسرا نوور.

ئینجا مامۆستا گیان، ئەو شه‌وه‌ بوو به‌ خاڵی وه‌رچه‌رخان له‌
ژيانمدا.

ھەر ئۇ وشەۋە كىتئىبى (ئەۋ پىاۋەى لە دوۋى خۆى دەگرئىت)م
خوئندەۋە و تەۋاوم كرد. بە ماناى وشە كىتئىبىكى ناۋازەيە. ئەى
(مەمەدى دوزجەيى)! نەمدەتۋانى پىشېينى ئەۋە بەكم كە كىتئىبىك
ئەۋەندە كاريگەرى ھەيىت لەسەر مەۋۇ و ژيانى بگۇرئىت.

پاش ئەمە پەۋداۋەكان بە شىۋەيەكى جوان بەرەۋپىشچوون...
خۋاى پەۋەردگار دەرگاكانى پەحمەتى بەجۇرئىك بەپەۋمدا كردهۋە
كە.. پاپانەۋەكانى دايكى خۋالئىخۇشبووم بە جۇرئىك گىرا بوون كە..
لە سايەى كىتئىبەكانتەۋە سەرلەنۋى خۇم دۇزىيەۋە گەپامەۋە
بۇ ژيان. سوپاس بۇ خۋاى گەۋرە كە لەۋ خراپەكارى و تاۋانانە
پزگارم بوو.

لەپىگەى خوئندەۋەى كىتئىبەكانتەۋە پەيامەكانى نوورم ناسى.
سوۋدىكى نۇرم لىۋەرگرتن. پەيامەكان بوونە تىشك و ئومئىدى ژيانم.
پىشېينى ئەۋەش دەكم كە ئەۋ زاتەى بەناۋى سەعئىدى
نوورسىيەۋە دايكى خۋالئىخۇشبووم لە خەۋنەكەيدا بىنئىبوۋى،
خەزەتى سەعئىدى نوورسى نووسەرى پەيامەكانى نوورە. ئىۋە
پاتان چۇنە؟

ئىستا بوۋكى پەۋرە نەرىمانم، ئەۋ كەسەى ھەۋلى زۇرىدا بۇ
ئەۋەى پەيۋەست بىم بە ژيانەۋەۋ پاستىيەكان بدۇزمەۋە. واتە بووم
بە دايكى ئىسرا نوۋرى ھاۋرئىم. ھەرچەندە باۋكى تەمەنى نۇر لە من
گەۋرەتر بوو، بەلام بەلامەۋە گرنگ نىيە، چۈنكە ئەۋ مەۋۇ دۇستانە
منيان پەسەند كرد و، پىيان لە جەرگى خۇيان نا. ئىدى من بىرپارم

دابوو به ئاسوودهیی بژیم و، نه گه پیمه وه بۆ ئه و جیگا پیس و خراپانه.

دوو سال ده بیت هاوسه رگیریم کردووه. کچیکمان ههیه جوانی دونیاکان. ته مهنی یه ک ساله. ناوی یاسه مینه. به ناوی دایکی خوالیخۆشبوومه وه ناوم ناوه. خوی پهروه ردار قه ده ری ئه م باشتر بکات.

زۆر شادمان و دلخۆشم. میردیکی زۆر تیگه یشتوم ههیه. ده مانه ویت له گه ل تۆدا یه کتر بناسین و بانگه یشتت بکهین بۆ ماله وه... زۆر خۆشحال ده بین شه ره ف مهنمان بکهیت. ئیستا ته نها داخوازیم ئه وه یه که هه والیکم له باوکم هه بیت، به مردوویی یان به زیندوویی...

له وانه یه زۆر درێژه م به قسه کانم دابیت له م نامه یه دا، به لام هیشتا یه ک له سه ر ده ی به سه ره اتی ژیانم نووسیوه.

یه ک به یه کی ئه م دێرانه م به جۆش و خرقشه وه نووسیوه و به فرمیسک ئاومداون، به بی ئه وه ی هیه وشه یه کی بۆ زیاد بکه م، ته نانه ت له وانه یه وه کو پێویست نه منووسیبت.

مامۆستا گیان، به راستی تۆ نازانیت چه نده سوپاست ده که م، چه نده دۆعات بۆ ده که م. ژیا نی منت پرکار کرد. خوی گه و ره ته ندروست و شادمانت بکات و خامه ت به برشت بکات.

ده سه ته کانت ماچ ده که م.

فاتمه نوور

مامۆستا پەمەزان



لەم نووسراوەدا بڕگەیەکى دوور و درێژى ژيانى خوێندکاریى پەمەزان دەمیرتان پیشکەش دەکەم، کە ژيان و مردنى پەن لە پەندوانە. لەو باوە پەدام کە سوودی زۆر لە خوێندنەوێى یاداشتەکانى وەرده گرن. یادهوهرییهکانى مامۆستا پەمەزان بەم شێوەیە دەستپێدەکات:

لە خیزانیکی کەم دەرامەتدا هاتوومەتە دنیاو. ماوێهە ک بوو بیرم لە داھاتوو دەکردهو. ئەوئەندەى نەخایاند هەوالم پێگەیشیت کە لە قوتابخانەى سەرەتایی وەرگیراوم. لەخۆشیدا وامدەزانی هەموو دنیاى منە.

قوتابخانەکە لە هەژمەکەمانەو زۆر دوور بوو. دەمزانى بە چوونم بۆ ئەوئى زۆر بیرى داىک و باوک و خوشک و براکانم دەکەم، بەلام لەپێناو خوێندندا نامادە بووم بەرگەى هەموو ئەو ناپەرەحتیانە بگرم.

قوتابخانه که شه‌وانه بوو. دهموت له‌وې سکه تیر ده‌بیت و جل و به‌رگی نویم ده‌بیت. ده‌ولت هه‌موو پېداوېستییه‌که‌مان بۆ دابین ده‌کات. به‌ته‌واوکردنی خویندنیس ده‌بمه‌ مامۆستا. ئه‌مانه‌ بۆ مندالی خیزانیکې هه‌ژاری وه‌ک من زۆر گرنگ بوون، چونکه‌ له‌مالی خۆمان نه‌مده‌توانی ته‌نانه‌ت خه‌یالیشیان پتوه‌ بکه‌م.

بۆ یه‌که‌م جار له‌ خیزانه‌که‌م مامۆستایه‌ک هه‌لده‌که‌وت. ده‌بووم به‌ تیشکی ئومیدیک بۆ خیزانه‌که‌م که‌ له‌ ناو نه‌بوونییه‌کی گه‌وره‌دابوون. له‌ نه‌جامدا ده‌بووم به‌ که‌سیکی خاوه‌ن موچه‌و، جوان پۆش، خاوه‌نی خه‌یالی داهاوو، که‌سیک که‌ به‌ هه‌موو جوړیک ده‌متوانی یارمه‌تی خیزانه‌که‌م بده‌م.

دایکو باوک و خوشک و برا و خزمه‌کانم به‌ فرمیسک پرشتن منیان به‌ره‌و قوتابخانه‌که‌م به‌پې کرد. بۆنه‌وه‌ی به‌خۆمان بکه‌ن و که‌وره‌مان بکه‌ن، دایکم و باوکم ده‌یان وت: "کوچم خه‌فته‌ بۆ ئیمه‌ مه‌خۆ، تۆ گرنگی به‌ خۆت و خویندنه‌که‌ت بده‌. ئاگاداریه‌ نه‌گه‌ر پاره‌ت پێ نه‌ما، هه‌والمان بۆ بنیره‌ ئیمه‌ پاره‌ت بۆ ده‌نیرین".

ناه دایکه‌ گیان، بازنه‌که‌ی ده‌ستی که‌ زۆر گران به‌هاش نه‌بوو فرۆشت و، پاره‌ی خه‌رجی پېدام، له‌ کاتیکیدا خۆی نه‌خۆش بوو پتووستی به‌ چاره‌سه‌ره‌بوو.

برا بچوکه‌که‌م پاره‌ی شوانییه‌که‌ی له‌ده‌ستدا بوو بۆ نه‌وه‌ی من ناگام لێی بیت خستبوویه‌ گیرفانه‌وه‌. نه‌و له‌ ژیرگه‌رمای

سوتینه‌دا نانی وشکی ده‌خوارد و، منیش له قوتابخانه بیرم له
داها تووی خۆم و خوشک و براکانم ده‌کرده‌وه.

باوکم چاکه‌ت و پانتۆلیک و جوتیک پیللوی بۆ کړی بووم. نه‌وه
یه‌که‌م جلم بوو که له ژباندا به‌تازه‌یی له‌به‌رم کرد. له کوپوه بزانه
که باوکی زه‌حمه‌ت‌کیشم بۆ پاره‌ی نه‌و جلانه به‌دریژایی بیست پوژ
به‌ته‌ور دار ورد ده‌کات بۆ نه‌و پیاوهری که جله‌کانی لی کړیوه. باوکم
به‌و لاواری و ماندویتیبه‌وه به‌رده‌وام له هه‌ولای نه‌وه‌دا بوو که
کوچه‌که‌ی موحتاج نه‌بیټ.

چووم بۆ قوتابخانه‌و له‌وی نیشته‌جیبووم. دونیایه‌کی زۆر
جیاوازیو بۆ مندا لیکي بچوکی گوندنشین، شوینیکی زۆر
سه‌رسوپه‌ینه‌ر بوو.

هه‌موو شتی که به‌رچاوم نامۆو گه‌وره‌ ده‌رده‌که‌وت، هه‌ر له‌و
قاپانه‌ی که نانمان تیادا ده‌خواردن، تا ده‌گاته‌ چه‌تالو، که‌وچک و،
نوین و دۆلابه‌کان، ته‌نانه‌ت نه‌و قه‌نه‌فانه‌ی که له‌سه‌ریان
داده‌نیشتین.

هه‌ولم ده‌دا به‌م ژبان نه‌وییه‌ پابیم و له‌و چه‌په‌سانه‌ به‌ناگابیم،
چونکه‌ من ته‌نها نامانجیکم هه‌بوو نه‌ویش نه‌وه‌بوو که ساتیک زووتر
قوتابخانه‌ ته‌واو بکه‌م و، کوتایی به‌ بۆ چاره‌یی و هه‌ژاری خۆم و
خیزانه‌که‌م به‌یتم.

به‌لای منه‌وه به‌بوونه‌ مامۆستا هه‌موو شتی که ته‌واو ده‌بوو.

دهستانکرد به ناسینی یهك به یهکی نهو مامۆستایانهی که
وانه یان پێ دهوتینه وه. نهو پهوداوانه شی منیان ده ترسان و لێیان
دهسله میمه وه له وکاته وه ده رکه وتن.

به شیکی زۆری مامۆستاگانمان بێ پرۆا بوون. له هه موو
وانه کانیاندا دژی خودا و دین و قورئان قسه یان ده کرد و، بیری
نیمه یان تیکده دا.

له گه ل تێپه پرپوونی کاتدا که وتبووینه ناو بارودۆخیکی
مه ترسیداره وه، بۆ ته واوکردنی قوتابخانه پێویست بوو به و جۆره
بیربکه ینه وه که مامۆستاگان ده یانویست، نه گینا ژیا نی قوتابخانه
ده که وته به ره ره شه و، خه یالی مامۆستایه تیش به فیرۆ ده چوو.

له سه ره تادا زۆریه ی نهو قوتابیانه ی ده هاتن بۆ قوتابخانه دیندارو
پاک و بێگه رد بوون، هه ولێان ده دا به ره ره چی نهو بیروبوو چوونه
هه لانه ی ناو ناوه ندی خویندن بده نه وه.

نهو قوتابیانه ی که به ره له ستی گفتوگۆی مامۆستاگانیا ن ده کرد،
یا ن کاریگه ریا ن ده خسته سه ر بیری مامۆستاگان، یا ن له ترسا و له
خه می داهاتوویاندا ده ستیا ن ده کرد به گۆرپا ن.

له و ماوه یه دا سالتیک تێنه ده په پی نهو قوتابییه پاک و خاوێن و
باوه پدارانه ی که ده هاتن بیرکردنه وه یا ن ده گۆرپا، وه ک که سیکی دژ
به دین و ئیما ن ده گه پانه وه ناو خێزانه کانیا ن.

نه متوانی نه م بارودوخه بۆ خیزانه که م باس بکه م. ئینجا وه جاران نه مده توانی به خوشحالییه وه نویژ بکه م، بچم بۆ مزگه وت و به گهرموگوپی به هاکانی باوه پ له ناخمدا بیاریژم.

سائی دووم ناسته نگه کان هینده ی تر زیادیان کرد. ئه و هاوپیانه ی که دژی گفتوگزی مامۆستا کان ده وه ستانه وه، یان نه یان ده توانی پۆله کان تیبه پینن، یان به گروپیکه وه تیوه ده گلان و له قوتابخانه دوورده خرانه وه. ئیمهش به هژی ئه و بارودوخه وه خه فه تمان ده خوارد.

هه موو پۆژیک له قوتابخانه پشکنین ده کرا. ئه گه ر کتیب یان بلاو کرا وه یه کی ئایینیان بدۆزیایه ته وه، ئه نجامه که ی زۆر مه تر سیدار ده بوو.

زۆرێک له مامۆستا کان به ئاشکرا و پاسته وخۆ بهرده وامییان به پروپاگه نده کانیا ن ده دا.

باسی ئه وه یان ده کرد که سه ره سستی له کۆمۆنیزم وه سه رچاوه ی گرتوه . (حاشا) خودا بوونی نییه، دین و قورئان بیری ناما قولین، پینغه مبه ر مرقشه کانی فریودا وه، ئه وه ی پتی ده وت ریت پۆژی دوا یی شتی ک نییه بوونی هه بی ت، بابه ته کانی وه ک فریشته، به هه شت، جه هه نه م، لیپرسی نه وه هه موو درۆن، هه موو شتی ک له دونیادا بریتییه له که یف و خوشی و پابواردن.

نه گهر قوتابيه كان بهر هه لستی نه مانه يان بگردايه، به خراپي
هه لسوکه وتيان له گه ل ده کړاو سزا ده دران.

منيش که ماموستا کان به و شيوه يه باسيان له ديد و
بوچوونه کانيان ده کړد که وتبوومه ژير کاريگه رييانه وه، ياخود
به لايه ني که مه وه له بهر داهاتووي خوم وا خوم دهرده خست که کاري
تيکړدووم.

به پاست سه ربه ستی له کومونيزمه وه يه ؟
خوای گه وره (حاشا) بوونی نيه ؟ هه موو به ديهيتر اوان به بي
مه به ست و نامانچ دروست کړاون ؟ ثايا پاش مردن دووباره
زيندوبوونه وه و لير سينه وه ک نيه ؟ ثايا نه و فریشتانه ی که
چاوديريمان ده که ن چاکه و تاوانه کانمان دهنوسن بوونيان نيه ؟
ثايا دينو، ثيمانو، قورثان و پيغه مبه ر، بوونيان نيه ؟
ماموستا کان به رده وام ثيمه يان له مه پ نه م بابنه تانه وه ده خسته
دودلی و نکولی کړدنه وه .
نه م جوړه هه ولانه ميشکميان تیکد ابو، به ته واوی شپړزه يان
کړدبووم.

به خوم د هوت: "شتی و نابيت"، نه م گه ردوونه به ديهيتر ريکی
هه يه . مه گه ر نه وانه ی تا نه مړ باوه پريان به خوداو، پيغه مبه رو، دين و
قورثان هه يه هه ميشه هه له بريان کړدووه ته وه، ثايا ته نها

مامۇستاكانى ئىمە دروست بېردەكەنەو، لە ناخى خۇمدا لەگەل
خۇمدا شەپم دەکرد.

لەناخەو ھەستەم بەو دەکرد كە پۇژىك دىت ئەم بى باوھەپى و
نكولى كردنە ھەلدەوھەشەتەو، بەلام بۇ وەلامدانەوھەيان پىويستەم بە
سەرچاوەيەك ھەبوو.

پۇژ لەدواى پۇژ بىزارتر دەبووم، لەدلى خۇمدا دەموت خۇ من
وھەك مامۇستاكانمان بى شەرمى بەرامبەر بە بەھاكانى باوھەپى نانويىم
و خۇم بەبى باوھەپى نازانم، بەلام چۆن ئەمانە بۇ خودى خۇم
بەسەلمىنم و باوھەپى پى بەيىم؟

تا دەھات پەرسىارەكان لە مېشكەدا زياتر دەبوون.

پاش مردن مەروۇ دەبىتە خۇل، ھەموو ئەندام و ئىسكەكانى
دەپزىن و بلاو دەبنەو، لەوانەشە بسوتىنرەن و ببەنە خۇلەمىش. ئايا
دەكرىت مەروۇ دواى ئەوھى بوو بە خۇلەمىش زىندوو بەكرىتەو؟ كە
مەروۇ زىندوو نەكرىتەو، ئايا پۇژى دواى و لىپرسىنەو دەبىت؟

"ئەو بەدەپىتراوانەشى كە نابىنرەن وھەك فرىشتە، جەنوكە،
شەيتان پەيوەندىيان بە پاستىيەو نىيە". ئەگەر فرىشتەكان و
شەيتان ھەبوونايە ئەوا دەمانىنەن.

"مەروۇكان لە پىغەمبەر ئادەم نەن، لە مەيمونەو ھاتوون. ئەگەر
بەو شىوھە بىت بەدەپىتان ئامانجىكى نىيە".

نه مانه م به ته واوی په سهند نه ده کړد، به لام دهیسه لمینم و ناتوانم
خویشم قایل بکه م، به تپه پوونی پوژ له دین و ئیمان سارد
ده بوومه وه، له پرستشکان دوورده که و تمه وه.

دیسان نه و شوه زور شپړه بووم له ناخی خومدا زور له خواي
په روه ردگار پارامه وه.

وتم: "خوايه گيان، يارمه تيم بده، پښگايه کم نيشان بده. باوه پ
به مانه ناکه م، به لام ههنگاو به ههنگاو له بڼ باوه پي نزيك ده بمه وه.
نه گهر راستييه ك له سهر دهستم پوونه دات، پښگايه ك ناييت به ره و
راستيم ببات، کوتايي نه م کارهش زور ترسناکه".

پارامه وه، گريام، داواي يارمه تي و پزگاريم کړد.
به و شيوه يه خه وتم.

نه وه بوو له و شوه دا خه ونیکي سه یرم بينی.

له خه ونمدا بوومه له رزه يه کی ترسناک پووی دا. زه وی شه قی
بردو، مال له کان پووخان، هه موو لايه ك له ناو ناو و قوردا نو قم بوو بوون
خه ريکبوو ده خنکان، بڼه وهی بيته ده ره وه په له قارزه يان ده کړد و،
به شوين پزگار که ريکدا ده گه پان.

منيش له ناو نه و خه لکه دا بووم که په له قارزه يان ده کړد و داواي
يارمه تيان ده کړد بڼه وهی نه خنکين.

به بڼ و هستان هاوارم ده کړد و ده موت: "فريام بکه ون، پزگارم
بکه ن، خه ريکه ده خنکيم!".

ته ماشام کرد که سیکی ته من مامناو نندی نوورانی و پووگهش له
 حهوشه ی مزگه وتیکدا به پیوه بوو، پاست دهستی بۆ شۆپرکردمه وه،
 له لایه کیش ئیشاره تی ده کرد و دهیوت: "وه ره ئه م لاوه". دهستم
 کرد به پۆیشتن به ره و ئه و پیاوه ی که له قوهره که دا خه ریک بوو
 ده خنکا. به لام که وتمه شوینیکی وه ها که توانام نه ما برۆم،
 تیگه یشتم له وه ی که ئیتر ده مره.

ئاویم دایه وه بۆ که سه نوورانیه که و هاوارم کردو وتم: "پزگارم
 بکه!". له هه مان کاتدا ده موت: "خوایه گیان، یارمه تیم بده" داوای
 یارمه تیم ده کرد.

نۆر نزیك بوو بوومه وه له حهوشه ی مزگه وته که. سه یرم کرد ئه و
 زاته یه ک یه ک و دوو دوو دهستی خه لکه که ده گریت و ده ریان
 ده هیئت و ده یانخاته حه وشه که وه.

به زه رده خه نه وه به منی وت:
 "مه ترسه براکه م، تۆش پزگار ده که م" و پاست گوریسیکی بۆ
 هه لدام. ته واو کۆتایی گوریسه که م گرت. منیشی پاکیشا و خستمیه
 ناو حهوشه ی مزگه وته که وه.

وتی: "ده ی چاوت پوون، پزگارت بوو".
 هه لسوکه وتی هینده دلسۆزانه بوو که ته واو ترسی ناو ناخمی
 په وانه وه.

وتم: "خودا لیت پازی بیت ئه گه ر تۆ نه بوویتایه ده مره م".

وتی: "نه خیر براكه م، له دايكبوون و مردنیش فره مانى خواى
په روه رى گارن، تو سوپاسى من مه كه، سوپاسى خودا بكه ...".

وتم: "هه ندی كه س ده لئین، (حاشا) خودا بوونى نییه".

وتی: "دوايى وه لامى نه و پرسىاره ت ده ده مه وه. سه یركه
ده بینیت كه نیستا كارم هه یه"، به رده وام بوو له سه ر پزگار كړدنې
نه و كه سانه ی كه خه ريك بوو ده خنكان.

به لام له ناخدا جوښ و خرؤشیتكى سه یر دروست بوو.

وتم: "سوپاس بؤ خوا، كه سیكم دؤزییه وه كه وه لامى پرسىاره كانم
ده داته وه. واز له م پیاوه ناهیتم".

به م جوړه به خه به رهام.

خه ونیكى سه رسوپه ینه ر بوو.

زه رده خه نه و دیمه ن و په فتارى نه و زاته م به پوونى له به رچاوه.

ناه چى ده بوو نه گه ر پاست بووايه.

له پاستیدا نه و بوومه له رزه یه ی خه ونه كه ته واو باسى له دونیای
ناخى من ده كړد.

خه ريك بوو له ناو قوپ و چلكاوى بى باوه پیدا ده خنكام.

پتویستم به هیژيك، بیريك، سه رچاوه یه كه هه بوو كه پزگارم بكات.

له وانه شه كه سیكى له و شیوه یه یارمه تی من بدات. له جیگا كه م
هه ستام.

وتم: "خوايه گيان، هۆكار و به زه بيبیت بنیره بۆ يارمه تيدانم. زۆر ئاتاجم. نامه ویت بى دين و ئيمان بژيم. له چلكاوى خنكىنه رى بى باوه پى پزگارم بكه".

ئەو پۆژه پۆژى هەينى بوو. زۆر دەمىك بوو نوێژم نەكردبوو. چى دەبیت با بيبیت، بپيارم دا بچم بۆ نوێژى هەينى. دەمزانى كه ئەمە كارىكى ترسناكه ئەگەر مامۆستاكانم ببیستن كه وا من چووم بۆ نوێژى هەينى، له وانه يه قوتابخانه ش بكه ویتە مه ترسییه وه.

به لام پتویست بوو بۆ چاره سهركردنى ئەو كێشه يه خۆم بخمه نێو مه ترسییه وه. له نزیک قوتابخانه كه ماندا مزگه وتیك هه بوو. بى ئەوهى كه س بمبینى به زوویی چووم، خۆم خزانه گوشه يه كى مزگه وته كه وه.

دەستم كرد به گوێگرتن له وتارى ئىمامه به ته مه نه كه، ته نانه ت نه مه یشت وشه يه كیم له ده ست بچیت، به لام ئەو بابته ی باسى ده كرد ئەو بابته تانه نه بوو كه من ده مویست، قه یناكه هه رچۆنێك بیت سوودی هه بوو.

پاش نوێژه كه چاوه پێم كرد تا هه مووان بچنه دهره وه، بۆ ئەوهى كه س نه مبینیت و هه ندی پرسىاریش له ئىمامه به رێژه كه بكه م. له كه سىكى به ته مه ن و دونیا دیده ده چوو، به هیوا بووم كه وه لامى پرسىاره كانم بداته وه و له قه يرانى بى توانایى پزگارم بیت.

لە دواى نوێژ خەلگەكە چۆلیان كرد. ئىمام چووە حەوشەى
مژگەوتەكەوہ. چەند كەسىكى لە لا بوو. خۆم كۆكردەوہ و لە ئىمام
نزيك بوومەوہ.

وتم: "مامۆستا گيان، ئەگەر مۆلەتم بەدەيت دەتوانم كەمێك قسەت
لەگەڵ بكەم؟".

ئاوپی ئى دامەوہو، بە وردى سەرنجىدام وەك ئەوہى بۆلىى بە
شوێن كەسىكى گومانلێكراودا بگەپۆت، پاش ئەوہى بە باشى
وردبووہو، كەمێك بە دەنگىكى پەق وتى: "چ قسەيەك دەكەيت
لەگەڵمدا".

كەمێك لە و دەنگە پەقەى ترسام، بەلام خێرا خۆم كۆكردەوہ.
وتم: "هەندى پرسىيارم هەيە".

بە هەمان پەقى وەلامى داىەوہ:
"پرسىيارى وەك چى؟"

وتم: "هين". چۆن دەست پێبكەم نەمتوانى قسەكە بپرم.
"مامۆستاكەمان سەبارەت بە ئىمان نكۆلى لە هەندى بابەت دەكەن،
ئەوانەم دەپرسى".

"بابزانم تۆ لە كۆى دەخوینيت؟".

"لە قوتابخانەى سەرەتايى".

نۆر بە پەقى و توپەيى لە چاوەكانى دەپوانى.

وتی: "سهیری من بکه پۆله، هاوڤڤکانیشته هاتنه لام. پرسپاری
 ناماقولیان کرد. تۆبه خواجه گیان تۆبه... خودا، پۆژی دوابی،
 فریشته هیچ بوونیان نییه... ئیوه هه مووتان بوونه ته بی دین.
 دووربکه وه ره وه لیم. ئیستا هه موو گیانت ده شکێنم بی ئیمانی
 نه گبهت...

قۆلمی گرت و پاست پالپپۆه نام بۆ گۆشه که. خۆیشی گه پایه وه
 و پۆیشت.

بۆچی نه متوانی سوود له سهردانه کهم ببینم، ئەم پهووداوه
 له ناخه وه منی هه ژاند.

واته وهك من هاوڤڤکانیشم هاتوون و، داوای یارمه تیان له
 مامۆستا که کردووه. به پرسپاره کانی نه وانیش تووڤه بووه، هه مان
 کاردانه وه به رامبه ر به منیش نیشان ده دات.

باشه پتویستی ده کرد ئیمامێک ئەم کاردانه وه یه بنوینیت؟
 نه یده توانی به تیگه یشتووییه وه پووبه پووم ببوایه ته وه گوئی له
 قسه کانم بگرتایه، ببوایه به یارمه تیده رم؟ باشه نه گه ر ئەم
 پرسپارانه مان له ئیمامه کان نه کردایه، له کێمان بکردایه؟

یاخود ئەم پرسپارانه وه لایمان نه بوو؟ مامۆستا کانمان پاست
 بوون؟

خوا بمانپارێزیت ته نانه ت نه مده ویست کاره که به مجۆره کۆتایی
 بێت.

ته‌واو چه‌س‌ابووم، نه‌مده‌زانی چی بکه‌م، به‌پێوه وه‌ستا‌بووم
چاوه‌پێم ده‌کرد.

که‌مێک له‌ به‌رده‌م قه‌ره‌بالتییه‌که‌دا ده‌نگیگ هات، وتی: "برا".
ئه‌م ده‌نگه‌ ده‌نگیگی شیرین، گه‌رم و ناسراو بوو.
پاست بۆ ئه‌و لایه‌ گه‌پامه‌وه‌ که‌ ده‌نگه‌که‌ی لێوه‌ هات.
ئۆو خوايه‌ گیان! شتی وا نابێت. ئه‌و پیاوه‌، ئه‌وه‌ ئه‌و پیاوه‌یه‌
که‌ له‌ خه‌ونه‌که‌مدا ئیشاره‌تی بۆ من ده‌کرد.
به‌لێ، ئه‌و پیاوه‌.

ئه‌و پیاوه‌ی له‌ خه‌ونه‌که‌مدا له‌ خنکان پزگاری کردم و پایکی‌شامه‌
حه‌وشه‌ی مزگه‌وته‌که‌وه‌ کت و مت خۆیه‌تی.
بالای، پووخساره‌ شیرین و نوورانییه‌که‌ی، هه‌لسوکه‌وتی جوان و
دلسۆزییه‌که‌ی، هه‌موو شتیکی... به‌لێ، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئیشاره‌تی
بۆ من کرد ئه‌و پیاوه‌ بوو.

نه‌مده‌زانی چیم به‌سه‌ره‌اتووه‌، ته‌واو شپه‌زه‌ بووم، به‌خۆم ده‌وت
تۆ بلێی ئه‌مه‌ خه‌یال بێت؟
نه‌خێر.. ئه‌مه‌ خه‌ون و خه‌یال نه‌بوو.

ئه‌و پیاوه‌ پاست بۆ لای من هه‌نگاوی ده‌نا، منیش پاست بۆ لای
ئه‌و..

به‌ ده‌ست ئیشاره‌تی بۆ کردم و به‌ده‌نگیگی له‌سه‌رخۆ ناخمی
شادمان کرد.

وتی: "برا، بهی ویست ناگاداری پووداوی نیوانتان بووم له گەل
نیمامی به پێژدا، له که موکوپێ ئه و ببووه. نیمامی به پێژ به ته مه نه،
باش له دونیای گه نجه کان تیناگات ده میکیش نیه هاوسه ره که ی
کچی دوا یی کردوه، له به رنه وه که میک تووپه و بیزاره."

ئه م دیداره منی زۆر دلشاد کرد، به هه لسوکه وت و ده رپینه کانی
ئه و پیاوه ته و او سه رسام بووم.

که زانی من که میک هاتومه ته وه سه رخۆ وتی:

— چه زده که م یه کتر بناسین.

خۆمان به یه کتر ناساند...

ناوی دۆغان بینێر بوو. له فه رمانگه ی دابه شکردنی ئاو فه رمانبه ر
بوو، تازه دامه زرابوو.

کاک دۆغان، به زمانیکی شیرین وتی:

— ماله که م لیتره وه زۆر نزیکه به هاوسه ره که مم وتوووه تا من

دیمه وه چا ئاماده بکات. نیستا چایه که ش ئاماده یه. هه م قسه ش

ده که ینو، زیاتر له نزیکه وه یه کتر ده ناسین. هه م چا ده خۆینه وه.

کاتی چا خواردنه وه ش ئه و پرسیارانه تاوتوی ده که ین که ده تویست

له نیمامه به پێژه که ی بپرسیت.

وه ک ئه وه ی ناخم بخوینیته وه ده یزانی گرنگی به چی ده ده م،

ده یویست ده ست بخاته سه ر ئه و خاله.

وتی: "ده زانیت کاتیک نه و پرسیارانه یان له منیش ده پرسى میښکم سهره وژیر ده بوو. که سیکی گه وره م هندی کتیبی پیدام. وه لامي هه موو نه و جوړه پرسیارانه ی تیدایه. به پاستی زور سوودم لیوه رگرتوون، هه م خوم ده یانخوینمه وه هه م ده یانده م به و که سانه ی که پیوستان پتیانه. هه رموو با بریون له و کتیبانه ده به خشم به توش".

چون ده متوانی بلیم نه خیر. چه ندین مانگ بوو له خودا ده پاپامه وه تا وه لامي نه و پرسیارانه م ده ست بکه ویت. له پاستیدا کاک دوغان وه وتی ماله که ی زوریش نریک نه بوو. چاییش ناماده نه بوو، به لام نه و که سیکی تیگه یشتووبوو، شیوازیکی جوانی به کارهینا بونه وه ی بمباته وه بۆ مال و به باشی یه کتر بناسین. گرنګ نییه، دهره نجام نه م هه لسوکه وته یشی جوان بوو. ماله که ی ساده و خاوین بوو. له کتیبخانه که یدا (په یامه کانی نوو) ی به دیعوززه مان سه عیدی نوورسی هه بوو.

نینجا له ژیر نه و تابلویانه ی که به دیواره که دا هه لواسرابوون، نووسراوی پر مانا هه بوو.

"کات نیشانی داوه که به هشت هه رزان نییه، جه هه نه میش زیاده نییه".

"هەرکە سىڭ بە باشى شتە كان بېيىت، هەلسوکه وت و
 بېروپۇچوونە کانیشى جوان دەبن، خۆ هەرکە سیش بېروپۇچوونە کانى
 جوان بوون، ئەوا تام و لەزەتى (ژيان) دەچىژىت".
 "ئىمان مۇڭ دەکاتە مۇڭ، پەنگە مۇڭ بکاتە پادشا. بەلام کوفر
 مۇڭ دەکاتە گيانلە بەرىكى لاواز".

"ئەگەر ئىمان نەبىت ياخود ئەو ئىمانە کاریگەرى نەبىت دژى
 ياخی بوون، ئەوا ژيان بە چىژىكى کەم و خۆشەیکى کەم پووکەش
 دەبىت و، بە هەزاران جار زیاتر لەو چىژ و خۆشیە ناخۆشى و،
 دلته نگى دەبەخشىت..."

لەگەل کاک دۇغان بەرامبەر یەکتى دانىشتىن.
 پرسى: "برا گيان، برسیت نیه؟ نان هەیه. ئەگەر دەخوازیت
 یەکە مجار سکمان تیر دەکەین، پاشانىش چاییە کەمان دەخۆینەوه".
 وتم: "نەخیر، من نانم خواردووه".

نۆر پىداگری کرد. پەسەندم نەکرد.
 بەردەوام چاوم لەسەر کتیبەکان و ئەو نووسراوه جوان و
 کاریگەرانه بوو که لە ژۆر تابلۆکاندا نووسرابوون.
 کە کاک دۇغان هەستى بەمە کرد، چەند کتیبىکى لەسەر
 مێزەکەى بەردەمى دانا.

پرسى: "ئەم کتیبانەت خویندووتەوه؟".
 وتم: "نەخیر نەمخویندوونەتەوه و یەکە مجارە دەیانبینم".

وتى: "ئەم كىتپانە تەفسىرى قورئان، ئىنجا ئەم تەفسىرە تاپىپە تەندىيە كەي ئەو يە كە تىايدا پاستىيە كانى ئىمان بە گونجاوترىن شىۋاز پوونكرائونە تەو، بە خوئىندەو، ئەم پە يامانە پە پاۋى بوونەوەر دە خوئىنئەو".

- ئەو مرقانەي ئەم سەردەمە كە مېشك و دلىان سەرقال دەكەن بە بابە تە كانى نكۆلىيەو، گونجاوترىن و قايلىكارتىن شىۋاز بە دەستدە ھىنئەت و، دەسەلمىنئەت. ئەوانەي ئەم كىتپانە دە خوئىنئەو، لە نكۆلىكارى و گومانە كان پزگارىان دەبىت.

زۆر خوشحال بووم، چونكە منىش سەدان پرسیارى لە و جۆرە لە مېشك و دالما ھەبوون. ئومىدە وار بووم، وتم: ئىشە لا وە لامە كانىيان دەدۆزمەو.

پېۋىست بوو ھەر لە و كاتەدا پرسیارە كانم لە كاك دۆغان بكم. جارىكى تر ئەو ھەلەم دەستە دەكەوتەو.

- مامۆستا كانمان پۆزانە كۆمەلەك بابەتى سەيرمان بۆ باس دەكەن كە مېشكان تىكدەدات. نكۆلى لە زۆرىك بابەتى ئىمانى و ئىسلامى دەكەن. دەلەين: بابە تە كانى وەك خودا، پۆڭى دوايى، لېپرسىنەو و قەدەر بوونىيان نىيە و باوھ پىيان پى مەكەن. پوونكرائونەو ئەم پرسیارانە لەم كىتپانەدا ھەيە؟

كاك دۆغان بە بى فېزى و دلىيايەو وتى:

- ههیه نیکه‌ران مه‌به. یه‌ک یه‌ک وه‌لامی نه‌مانه وه‌رده‌گریته. هه‌م
تۆ‌له‌و کیشانه‌ پزگارت ده‌بیته، هه‌م هاوپیگانت پزگار ده‌که‌یت،
چونکه‌ نه‌م بابه‌تانه‌ ته‌نها هی‌ من و تۆ‌نین. به‌لکو‌ بۆ‌ هه‌موو
که‌سیکه‌.

به‌ په‌له‌ ده‌ستم پیکردو وتم: "با له‌م بابه‌ته‌وه‌ ده‌ست پی‌
بکه‌ین".

- ئاخۆ‌ نه‌م بوونه‌وه‌ره‌ به‌دیته‌نه‌ریکی هه‌یه‌؟ یاخود هه‌موو
بوونه‌وه‌ران له‌خۆیانه‌وه‌ به‌بی‌ به‌دیته‌نه‌ر هاتونه‌ته‌ بوون؟
کاک دۆغان کتییی گرت به‌ ده‌ستییه‌وه‌، لاپه‌یه‌کی کرده‌وه‌و
وتی:

- با هه‌م بیخۆینینه‌وه‌و، قسه‌یشی له‌باره‌وه‌ بکه‌ین، باوه‌پم وایه
که‌ به‌شیوه‌یه‌کی زۆر ته‌واو و بی‌ که‌موکۆپی وه‌لامی نه‌م پرسیاره
بداته‌وه‌.

به‌بی‌ ئارامیییه‌کی زۆر و سه‌رنجیکی زۆره‌وه‌ ده‌ستم کرد به‌ گۆی
گرتن.

نه‌ویش ده‌ستی کرد به‌ خۆیندنه‌وه‌ی (په‌یامی سروشت)، که‌
به‌به‌لگه‌و نمونه‌ی ناوازه‌ نه‌و پاستییانه‌ ده‌سه‌لمیته‌یت که‌ بوونه‌وه‌ر
له‌خۆیه‌وه‌ دروست نه‌بووه‌و، هۆکاره‌کانی سروشتیش له‌خۆیانه‌وه‌
به‌دینه‌هیتراون و، نه‌و بوونه‌وه‌ره‌شی که‌ به‌و ته‌رازووه‌ ورده‌
به‌دیته‌نراوه‌ نه‌وه‌ ده‌رده‌خات که‌ ده‌ستکردی زاتیکی به‌تواناو خاوه‌ن

حیکمه ته که نهویش خوای گه ورده. ئەم کتێبه کاریگه ریه کی زۆری
هه بوو له سهرم. زیاتر له دوو کاتژمێر ئەم گفتوگۆیه بهردهوام بوو،
به لێکدانهوهی ئەم وتانه تهواو بوو.

"تو گومانته لهو راستیه دا نییه که: گوندی بێ کوێخا و.. ده رزیی
بێ وهستا و خاوهن و.. پیتی بێ نووسه ر نییه و نابێت. ئەهێ ئایا
چۆن نهوه به خۆت پهوا ده بینیت که پیت و ابیت ئەم ولاته پێکوپێک
و پهنگینه بێ پادشاه فرمان پهوابیت".^۱

چاییان هێنا، به لام هه موو ئەو راستییانه له میشکندا دهنگیان
دهدایه وه ده مۆت: "خۆزگه چاییان نه هێنایه و بهردهوام بووینایه".
وهک ئەوهی کاک دۆغان بیر کردنه وه که می خوێند بێته وه. هه م
دهستمان کرد به چایی خواردنه وه، هه م له شیکردنه وهی به شێک له
سه له میتراره و زانستییهکانی په یوه ست به باب ته که وه بهردهوام
بووین.

وتی: "مروڤ دهست پهنگینه کی نایابی خوای پهروه ر دگاره. به
دهر پڕینیکی تر مروڤ دونیایه کی سه رسو پ هێناره. هه موو خانه و
ئه ندامهکانی لاشه ی له چوارچێوهی سیستمیکی وردو پێک خراودا
کار ده که ن.

ئه گه ر هێنده بچووک ببووینایه وه که بچین به ناو مولولهکانی
خوێندا، ئه گه ر بهمان توانیایه به لاشه ی مروڤدا بگه رێین، ئەوا

۱- کتێبی (وتهکان) به زمانی کوردی/ نووسینی م. سه عیدی نوری / لاپه ره ۶۰.

پووبه پووی دونیایه کی هیئنده سه رسوپهینه ره ده بووینه وه که له تاو
حه په سان نه مانده توانی له کاری زمانه بچوکیش تیښکه یی.

لاشی مړوډ وه کو کارگه یه کی گه وره ی پڼکوپیکه که نامیره کانی
به رده وام له تازه بوونه وه دان. خانه کانی له ش به رده وام له کارو
کوشش دان. خاوه نی چه ندین شیوازو تایبه تمه ندی جیاوازن، به لام
سه ره پای نه رکه جیاوازه کانیشیان له گه ل په کتريدا له
هه ماهه نگییه کی ناوازه دان. هه موو نه مانه ش به لگن له سه ره نه وه ی
که هه موو خانه کانی له ش له لایه ن خاوه ندی به ده سه لاتی
نه زه لیه وه دروستکراون و گوپراه لن بق یاسانی خوا.

هر خانه یه کی له شی مړوډ ۲۳ جوت کرؤمؤسؤمی تیډایه جگه له
تؤو هیلکه، هه ر کرؤمؤسؤمیک هه زاران بؤهیلی تیډایه که پؤلی
گرنگیان هه یه له چؤنیه تی گه شه ی تاک و په ره سه ندنی و پابوون به
فرمانه کانی خؤی. هه ر کرؤمؤسؤمیک له دوو شریتی پیچ خواردووی
دریژ پڼکها توه که پئی ده وتریت ناوکه ترشی DNA .

هر خانه یه که له شی مړوډا ۲۵۰۰۰ گه ردی DNA ی تیډایه،
چالاکیه کانی ناو خانه پڼک ده خه ن، وه که گواستنه وه ی
تایبه تمه ندیه کانی دایک و باوک بق مندا له که یان. به یه کگرتنی خانه ی
هیلکه ی دایک له گه ل خانه ی سپیرمی باوک له ناو خانه ی نه و هیلکه
پیتراوه ی که دروست ده بیت؛ ناوکه ترشی DNA ده گوازیته وه
بق هر خانه یه که زیاد ده بیت.

خانه وهك كۆپبېه کی زۆر بچو ككراوه ی لاشه وایه، چونكه كاتى له جهسته و چه لاکييه کانی ورده بینه وه، له ناو خانه شدا زۆر يك له و چالاکیانه ده بېننن وهك هه رس کردن، هه ناسه دان، ده رهاویشن، كۆکردنه وه وه موو چالاکیيه کانی دیکه ی ژيان، له ناو خانه شدا نه و چالاکیانه له لایه ن كۆنه ندامه جۆراوجۆره كانه وه بى دواخستن جیبه جى ده كړیت.

خوای گه وه لاشه ی مړفى له وپه پى پڼكوپىكى و جوانیدا به ديهیئاوه وه له چوارچىوه ی كۆمه لىك سیستم و یاسادا كاره كانی به پړوه ده بات، هه ریه كه له خانه كانی لاشه ش به گویره ی نه و سیستمه كارد ه كن.

نه وانه ی به تلېسكۆبى گه ووه و ماىكړۆسكۆبى نه لىكترۆنى له نه تۆمه كانی نىو گه ردوون ورده بنه وه بۆیان ده رده كه ویت كه هه موو بوونه وه ران به ته رازوویه كى ورد به ديهیئراون و له ناو سیستمىكى ناوازه دا به پړوه ده برین، به ده رك کردن به م پاستیانه ش ته سلیمى خوای په روه ردگار ده بن."

پوونكردنه وه كانی كاك دۆغان زۆر ناوازه بوون. به تايبه تى كۆتا پسته كانی كه ده یوت: "بۆچى ئیعه ناتواننن نه م پاستیانه بېننن و بیریان لى بكهینه وه. ئاخه نه گه ر نه و زانستانه ی له خویندنگاكاندا ده خوینرین به شىوازىكى پاست و دروست پافه بكرانایه، نه و مړفى

بی‌یاوه‌ر له‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌ده‌ماو هه‌موو که‌سیک له‌ناخه‌وه هاوسه‌نگ ده‌بوو.

کات زۆر تیپه‌پی.

من نه له خه‌ونه‌که‌داو، نه له دونیاشدا به‌نیاز نه‌بووم ئه‌م پیاوه به‌جی بهیلم، به‌لام پیویست بوو بپۆم. بپیارمدا ئه‌م بابه‌تانه بۆ ئه‌و هاوپیانه‌م باس بکه‌مه‌وه که وه‌کو من له گه‌راندایه‌بوون و له کورتترین ماوه‌شدا بجینه‌وه سه‌ردانی کاک دۆغان.

کاک دۆغان کاتی له ده‌رگا‌که‌وه به‌پێی کردم، چاره‌کانی وه‌کو ناخی گه‌شاوه‌بوو.

پاش ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ کاک دۆغاندا یه‌ک‌ترمان ناسی ئه‌و گه‌فتوگۆیه‌ی کردممان و ئه‌وه‌ی گوێبیستی بووم له خۆپندنه‌وه‌ی کتێبه‌که‌دا، کاریگه‌رییه‌کی زۆریان له‌سه‌ر جیه‌ه‌شتم. ده‌ستمکرد به‌ باسکردنی ئه‌و بابه‌تانه بۆ ئه‌و هاوپیانه‌م که وه‌ک من له گوماندا‌بوون. هه‌مووشیان به‌ گرنگیه‌وه گوێیان لێ پاده‌گرت، زۆر به‌ په‌رۆش بوون بۆ ئه‌وه‌ی کاک دۆغان بناسن و دیمانه‌ی له‌گه‌ڵدا ساز بکه‌ن.

منیش سه‌دان بابه‌ت هه‌بوون که زیاتر پرسیاریان له‌باره‌وه بکه‌م و فێریان بيم.

پۆژیکێ یه‌ک شه‌مه‌ له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵی هاوپی‌دا به‌یه‌که‌وه بووینه میوانی مالی کاک دۆغان.

له نۆمواندا ھاوړپښه کی ناودار شمان هه ېو که له گه ل کومونښت و بڼ باوه په کاند ھاوړپړوا ېو و بڼ ډه وام قسه ی بڼ قوتابیه کانی دیکه ده کړد. نه میش حه زی به و بابته تانه ده کړد. پښاگری کړد و وتی: "با میش بڼم". وتم: "نه گه ر نه م ھاوړپښه مان بکه ویته ژیر کاریگری بیروپا کانی کاک دوغانه وه و بکه پښته وه، نه و له قوتابخانه کاریگری بیروپوچوونی کومونښتی و بڼ باوه پی به پاده یه کی زور کم ده کات".

کاک دوغان داواک هی په سهند کړدین، زور به گهرم و گوپییه وه پیشوازی لیکردین به ره و ژوورنکی خاکی مالک هی که زور پڼک و پڼک و ناماده ېو.

هر که ده چومه نه و مال وه هه ستم به ناسووده یی ده کړد. له گه لماندا یه که به یه ک خوی ناساندو، ده نگ و باسی پرسین. به شیک له ھاوړپڼکانم نه یانتوانی له وه زیاتر خویان پابگرن و چاوه پڼی ده ستنپکړدنې گفتوگو که بکه ن.

نایدن، پابه ری قوتابیان و ناسراوی قوتابخانه که مان (لایه نگری بیروپای کومونښتی) بابته که ی کړده وه و وتی: "منیان بانگپښت کړدوه بڼ ئیره، پڼیان وتوم لیره وه لامی هه موو پرسیارنک ده درپته وه. میش هه ندی پرسیارم هه یه".

کاک دوغان به وپه پی ساده ییه وه وتی:

— استغفرالله، بانگه‌شهی ئه‌وه‌مان نه‌کردووه که وه‌لامی هه‌موو پرسیارێک بده‌ینه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر بابه‌تێک بێت که بیزانین یارمه‌تیتان ده‌ده‌ین.

— به‌په‌مه‌زانی هاو‌پیمان و‌تووه: خۆی په‌روه‌ردگار به‌ده‌یه‌نهری بوونه‌وه‌ره، به‌لام زۆرێک له‌مامۆستا‌کانمان له‌سه‌ر هه‌مان بیروپا‌نین. من ته‌ماشای ده‌وروپه‌رم ده‌که‌م. ناتوانم به‌ده‌یه‌نهرێکی له‌و شیوه‌یه‌ ببینم. به‌پای من پتویست به‌وه‌ش ناکات بوونه‌وه‌ر و‌دو‌نیا خۆی له‌خۆیه‌وه‌ نه‌خشینه‌دراوه‌و به‌پتوه‌ ده‌چیت، گه‌ران به‌دوای به‌ده‌یه‌نهردا واتایه‌کی نییه‌.

کاک دۆغان ده‌ستی کرد به‌قه‌سو‌وتی:

— ئه‌مه‌ په‌یه‌وه‌سته‌ به‌وه‌ی که‌ چۆن ته‌ماشای ده‌که‌یت، هه‌رکه‌سه‌و به‌شیوازی‌ک له‌بوونه‌وه‌ر ده‌پوانیت، به‌لام پتویسته‌ بزانین زانست و‌ قورئان له‌باره‌ی ئه‌م بابه‌ته‌وه‌ چی ده‌لێن، چونکه‌ خاوه‌نی و‌ته‌ له‌م بابه‌ته‌دا ئه‌مانه‌ن.

دیسانه‌وه‌ یه‌کی‌ک له‌ (په‌یامه‌کانی نوور)ی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت‌وه‌.

ده‌ستی کرد به‌خویندنه‌وه‌ی به‌شێکی کتێبه‌که‌:

"کتێبی بێ‌ نووسه‌ر شتیکی گه‌لی‌ک مه‌حاله‌، به‌تایبه‌ت کتێبی‌کی وه‌ک ئه‌مه‌ی که‌ یه‌ک به‌یه‌کی وشه‌کانی کتێبی‌کی تری به‌خه‌تیکی وردو، له‌ ژێر هه‌موو یه‌کێ له‌ پیته‌کانیدا پارچه‌یه‌ک هه‌نراوه‌ی به‌قه‌له‌میکی باریک تیدا نووسرا‌یینه‌وه‌..

جا ههروهك نهبوونی نووسەر بۆ كۆتییى ئاوهها كاریكى مهحاله، بههمان جۆرو له ههموو مهحالتى مهحالتريش ئهويه كه ئهم گهردوونه داهینهريكى نهبيت بهدىي هيئابيت، چونكه ئهم گهردوونه -لهپاستيدا- كۆتییكى ئهوهنده مهزنه كه ههموو لاپهپهيهكى چندهها كۆتییى تيدايه، تهنانهت ههموو وشهيهكى كۆتییكه بۆ خۆى و، ههموو پيتيكيشى پارچهيهك هۆنراويه.. ئهوهتا ههه تهنها پووى زهوى لاپهپهيهكه له كۆتیهو بزانه چنده كۆتییى زۆرى تيدايه! .. درهخت وشهيهكه، پروانه چنده لاپهپهيه زۆرو زهبهندهى تيدا پيز كراوه! .. بهرى درهخت پيتهو.. تۆوهكهيشى نوختهيه! لهم نوختهيهدا پيپست و بهرنامهى كارى درهختيكي زهبهلاح بهپيكيپيكي دانراوه!

.... ههروهها وهك ناگونجى خانووى بى وهستا ههبيت. به تاييهت ئهم خانهيهى كه به ناوازهترين ئارايىش و، به قهشهنگترين و سهرسوپهينترين نهخش و نيگار پازينراوتهوهو، به تهريزيكى بى وینه بنيات نراوه، به پادهيهك كه ههموو يهكنى له بهردهكانى ئهم خانهيه هونهرى بنياتنانى ههموو كۆشكهكهى تيدا بهرجهسته بووه..^{١١}

١- كۆتییى (وتهكان) به زمانى كوردى / م. سهعيدى نورسى / ٧٨-٧٩.

كاك دوغان به هیواشی كتیبه‌كه‌ی داخست و ده‌ست‌یكرد به
پوونگردنه‌وه و نمونه هیتانه‌وه بۆ پوخته‌ی نه‌و خالانه‌ی كه باسی
كردن .

- ته‌ماشا ب‌كه‌ن هه‌موو ئیش‌تیک له‌چپوارچپوه‌ی سیستم و
یاسایه‌کی دیاری‌کراودا به‌پۆوه ده‌چیت. هه‌موو جووله‌یه‌ك هیتایه‌كه
بۆ حیکمه‌ت‌یک‌ی بالا. هه‌موو شت‌یک به‌پۆوانه‌یه‌یه‌کی هه‌ستیار
به‌دیده‌هینریت. هیچ شت‌یک بی‌سه‌روبه‌ر نییه هیچ دروست‌کراوت‌یک بی‌
هووده دروست نه‌کراوه .

ئپوه ده‌پرسن: ک‌ی هه‌موو نه‌م بوونه‌وه‌ره ناوازانه به‌دیده‌هینیت؟
نه‌م چالاکیانه به‌پۆوه ده‌بات، ک‌ی نه‌ستیره‌کان ده‌سوپرینیت‌وه بی‌
نه‌وه‌ی به‌یه‌کیاندا بدات، نه‌وه‌ی دونیای کردووه‌ته لانکه بۆ
گیانداران، نه‌وه‌ی پۆزی سات به‌سات ده‌به‌خشیته ملیاره‌ها
گیانداران، ک‌تیه؟ ک‌تیه نه‌و به‌دیهینه‌ره‌ی که مرۆڤ له هیلکه‌یه‌کی
پیتراوو سپیرم‌یک که به‌چاو نابینریت ده‌هینیته بوون.

هه‌ندی که‌س ده‌لین: "سروشته به‌دیوان ده‌هینیت" ... پ‌یویسته
له‌وانه بپرسین که به‌م شپوه‌یه قسه ده‌که‌ن، ئایا سروشته چیه؟ به
کورترترین پ‌یناسه ده‌لین: "سروشته بریتیه له هه‌موو گیاندار و بی‌
گیانه‌کان". له‌کات‌یکدا که ده‌لین سروشته بوونه‌وه‌رانی به‌دیهیتاوه،
واته نه‌وه‌ی ناوی به‌خشپووه به‌بوونه‌وه‌رانی گیاندار و بی‌گیان،
خ‌قی خاوه‌نی ژیری و، زانست و، هه‌ست و توانا نییه .

له کاتیځدا نه وه پاستیه کی حاشا هه لنه گره، که بی گیانه کان ناتوانن بق خویان هیچ شتیک بکن؟ له ژووریکدا چه کوشو، بزمارو، ته خته دابنن، یه ک ملیون سال چاوه پئی بکن، له و ماوه یه دا نه گهر وه ستایه کی خاوه ن زانست و ژیری نه مانه به کارنه هیئت، ته نانه ت یه ک سی پا دروست نابیت .

پتویسته نه وه ش له وانه بپرسریت که لافی نه وه ئی دده ن گوايه سروشت به دیهینه ر بیت: "کی یاساکانی بوونه وهر و سروشتی داهینا؟" بق وه لامی نه م پرسیاره به ناچاری ده لئین: "سروشت". نه گهر پرسیری دووه میان ئی بکریت: "سروشت بریتیه له چی؟" وه لام دده نه وه و ده لئین: "بریتیه له بوونه وهر و یاساکانی سروشت".

ئینجا له م بارودوخه دا نه وانه ی که لافی سروشتچیتی ئی دده ن، کاتیک که بانگه شه ی نه وه ده کن گوايه بوونه وهر له خویه وه به دیهاتووه ده که ونه بارودوخیکی پتکه نیناوییه وه، چونکه به قسه ی نه وان نه وه ی نووسینه که ده نووسیت نووسینه که یو، نه وه ی سی پا دروست ده کات سی پایه، واته به دیهینه رو به دیهینه راو هیچ جیاوازییه کیان نییه .

با واز له نقومبوونی سروشتچیه کان بهینن له زهنگاودا و پوومان به لای پاستیدا وه ربگتړین. به سه رنجه وه ته ماشابکه، سروشتیش نیشانه یه کی سه رسره پتیه ری هونه ره. خوی له نه بوونه وه هیتراره ته

بوونو، به هه زاره ها نه خش پازیتندراوه ته وه که نه خشه سازی به دیهینه ره که ی نیشان ده دات. سروشت، نه وه ی که له سه ره وه ی وینامان کرد له نیو دروستکراوه کاندایابلویه که هاوتای نییه، به زمانی حال هاوارد هکات و ده لیت به دیهینه رو نه خشه سازی من خوای په ره ردگار ه که خاوه نی زانستو، ده سه لات و توانای بی کوتایه، نه م پاستییه له ئاههنگی پر ئاوازی بوونه وه ردا بانگه شه ی بو ده کرت.

هاورپکه مان، ئایدن، به ره ره چی نه م لیکدانه وه جوانه ی کاک دوغانی دایه وه:

- دونیا، نه وه ی پپی ده لیتن هیلی مه جه ره پپن له کومه له نه ستیره. دونیای ئیمه ش سه ره به کومه له نه ستیره ی پرگای مه جه ره کانه. هه ره هیلیکی مه جه ره به هزی سیستمیکه وه ده سوپته وه. نه و یاسایانه ی کیش کردنی نه مانه به پرته ده بات. به دوا ی یه کدا هاتنی وه رزه کانو، شهو، پرژو سیستمی دونیاش به م سیستمی کیش کردنه به پرته ده چیت، واته هه رچونیک بیت نه مانه پپوستان به خوا نییه تا به پرته یان بیات...

کاک دوغان به هیمنی لاپه رکانی کتیه که ی دهستی کرده وه،

وتی:

- با نه و بابه ته ش لیته وه بخوینینه وه.

به هيمنى دهستى سه روشه كان و دهستى كرد به
خويندنه وهى.

"گولۆپى ئهم زه وييه كه خۆره، پيڭكاتهى جهستهى و
يه كگرتوويه كهى كه بۆ خۆر په نجه ريه كى دره وشاوه و نوورانييه.
به لى، ئه وهى پيى ده لىن كۆمه لى خۆر، له گه ل زه وييه كه ماندا
به يه كه وه دوانزده هه ساره ن : بارسته كانى، به قه بارهى گه و ره و
بچوك نۆر جۆرا و جۆر و پۆلدارن، به پيى دوورى و نزيكيان
له خۆره وه به خيرايسى جياواز ده سوپينه وه، به جو له و
ده و رانه كانيان به بى لى تىكچوون به ده و رى خۆردا به رده وامن، ئه و
دهسته وازه يهى پيى ده لىن ياساى كيش كردن و، به ستنه وه يان
له گه ل ياسا به كى خوابيدا، واته هينى ئه وان بۆ ئيمامه كه يان ، له
پيوانه يى كى گه و رده دا ده سه لاتى مه زنى په روهر دگار و تاك و ته نهايى
خودا نيشان ده دات، چونكه ئه وه ساره بى گيانانه ئه و كۆمه له بى
هه ستنه، سوپانه وه يان له ناو ئه و په پى سيستم و دانايى و
هاوسه نگيدا له شيوه جياواز ه كان و له مه ودا جياواز ه كان و له جو له
جياواز ه كاندا يه به بى پيكدادان، ئه مه سه لمينه رى چ ده سه لات و
داناييه كه بۆ ئهم كار ه قورس و مه زنه !! ئه گه ر به هينده ي گه ر ديك
تىكچوون په ويدا ت، ئه و ته قينه وه يه كى وه ها دروست ده كات كه
جيهان په رته وازه ده بيت"

كاك دوغان پاش ئەۋەى ئەم بەشەى خويندەۋە كىتپەكەى
داخست و، دەستى كرد بە پوونكرندنەۋەى بابەتەكە.

ھەموومان بەسەرنجەۋە گويمان بۆ قسەكانى كاك دوغان گرتىۋو،
چونكە ئەم بابەتانە زۆر گرنگ بوون. پىۋىست بوو لە دەستمان
نەچىت:

لەمەجەپپەكاندا ۲۰۰ مىليۇن ئەستىرە ھەن كە شاھىدن لەسەر
دەسەلات و تەنھايى بەدىھىنەرەكەيان.

خۆرەكەمان يەككىكە لە ئەستىرەى ناو مەجەپپەكان، مەجەپپەى
(درب التبانە) يەككىكە لە ۱۰۰ مىليار مەجەپپانەى ناو بۆشايى
ئاسمان، كە تانىستا توانراۋە بژمىردىن. (درب التبانە) لەجۆرى
مەجەپپەى پىچ خواردوۋە. چەقەكەى شىۋە بازىنەيىيە، لەھەردوۋ
لاى بازىنەكە كلكدارى پىچ خواردوۋى لى درىژ دەبىتەۋە.

ئەستوۋرى چەقەكەى ۱۰ ھەزار سالى تىشكىيە، تىرەى
مەجەپپەكەش ۱۰۰ ھەزار سالى تىشكىيە. ئەگەر پۆكىتتىك بەخىرايى
۱۰ ھەزار كەم لەكاتژمىرىكدا بىرۋات، لەسەرەتاۋە بۆ كۆتايى
مەجەپپەكە بە ۱۵ مىليار ۸۰۰ مىليۇن سال گەشتەكەى تەۋاۋ دەكات.

لەناو ئەم مەجەپپەيەدا كۆمەللىك ئەستىرە ھەن بەناۋى (ئەستىرە
سورەكان و ئەستىرە شىنەكان). ئەستىرە سورەكان زىاتر
لەچەقەكەيدا كۆدەبنەۋە، بەھۋى ھەۋرى چىپو گازو تۈزى زۆرەۋە

نابینرین، تهنه به هۆی خانه وینه کاره باییه کان و فلتهره کانی تیشکی
ژێر سورو تلسکۆبی پادیویی ده توانریت ئاشکرا بکړین.

سیستمی خۆره که مان له چه قی مه چه پره که وه ۲۶هزار سالی
تیشکی دووره، نهو ۲۰۰ ملیار نه سستیره یی که مه چه پره که
ده یگریته خو به به رده وامی له سوپانه وه دان، خیرایی نه
سوپانه وه یه ش له چه قه وه بو کۆتاییه که ی به ره به ره هیواش
ده بیته وه. کۆمه له ی خۆره که مان به خیرایی ۲۸۰کم/چه که یه کدا
به ده وری چه قی مه چه پره که دا ده سوپیته وه. گه شتی نه
سوپانه وه یه ش به ۲۵۰ ملیۆن سال ته واو ده بیته به مه ش ده لێن
(سائیکی گه ردوونی).

نه مه سیستمیکی یه کجار سه رسوپهینه ره، که نه سستیره یه که هم
به ده وری ته وه ره ی خۆیدا ده سوپیته وه و هم به ده وری ناوه ندیکی
تردا به خیرایی و پیک و پیک له گه پاندا یه. ته نانه ت مروف که
خاوه نی کۆمه لیک توانای عه قلی و جه سته یی به له هه مان کاتدا دوو
نیشی جیای به ئاسته نگ بو ده کریت. له کاتیکدا پیکای کاکیشانمان
به ملیاره ها نه سستیره ی له خوگرته وه و هه موویان له چوارچه یوه ی
سیستمیکی پیکوپیکدا به پێوه ده چن، بی نه وه ی هیچ هه له و
که موکوپیه که پویدات، هه موو نه و موعجیزه و حسابه ورو
هه ستیارانه جیکای تێپامان و بیرکردنه وه ن.

نکۆلی کردن له م ورده کاری و حسابانه، سه خترة له چاو نکۆلی کردن له هه بوونی دنیا. له هه ر گۆشه یه کی دنیا بپوانین بۆمان ده رده که ویت که به ته رازوویه کی ورد به دیهینراوه و له و په پی نه ندازه کاری و پیکوپیکیدایه و به ئاشکرا نه وه ده که یه نیت که به پیکه وت به دینه هاتوه، به لکو داخواری نه وه یه که ده سترکو به دیهینراوی ته نها یه ک که سی به تواناو دانا بیت.

له ئاسماندا موعجیزه گه لی زۆر ناوازه و سه سوپهینهر پووده ده ن. چاو پتویسته بۆ بینینی ئه و شتانه، زمان پتویسته بۆ خویندنه وه یان، مێشک پتویسته بۆ بیر لیکردنه وه یان. مڕۆڤ هم پتویسته پاشای دنیا بناسیت، هم بزانیته پتواری کوویه و تیگات له ژێر فرمانی چ لیپرسینه وه یه کدایه.

به ته وایوونی بابه ته که، له سه ره تاوه له ئایدنه وه چاوم به سه ر هاو پیکاندا گیرا، هه موویان له سه رسامی و بی ده نگیه کی قولدا بوون.

ئایدن پرسیارێکی تری پرسى، که له مێشکی منیشدا ده هات و ده چوو:

- گریمان خودا بوونی هه یه و به دیهینهری ئه م دنیا یه یه، مڕۆڤ ده توانیت له م باره یه وه بگات به چه ند راستیه ک، به لام نه وه ی که مڕۆڤ ناتوانیت به ئاسانی لیى تیگات زیندوو بونه وه ی دواى مردنه.

به بۆچوونی من مرقۇڭك كه پىزى بىت و بوويته خۆل، ناگونجىت
سەرله نوئ زىندووبىته وه. سه بارهت به م بابته چى ده لىن؟
وه لامى ئەم پرسىاره بۆ هه موومان گرنگ بوو.

كاك دۆغان، پىش ئەوهى به سەر وه لامى پرسىاره كه دا تىپه پىت
چاىي هىنا. به گرنگى پىدانىكى زۆر و ميوان دۆستيه وه
په رداخه كانى له بهرده ماندا دانا و شه كرى بۆ يه كه به يه كمان گرت.
به و هاوپپيه مانى وت كه ويستى كارى دابه شكردنى چايبه كان
بگريته نه ستۆ:

- نه خىر نابىت، ئيوه ميوان، پىويسته من خزمهتى ئيوه بكه م.
له م ماوه يه دا ئەو هاوپپيه نه شى جگه ره ده كىشن ده توانن
جگه ره كانيان داگرستىن. هىچ گرفتىكى بۆ من نىيه.
به لام هاوپپيهيان وه كه ئەوهى بلئى جگه ره كىشانيان ده بىته بى
پىزى جگه ره يان نه كىشا.

كه كاتى چاىي خواردنه وه ته و او بوو، كاك دۆغان سەرله نوئ
كتىبه كهى كرده وه و، ده ستى كرد به خويندنه وهى به شه كانى
په يوه ست به بابته كه وه. ئيمهش هىشتا به سه رنج وه گويمان بۆ
پاگرته بوو.

ئەو باسهى كه خويندیه وه، به شىكى كتيى "وته كان" بوو
به ناوى "په يامى حشر" كه پوونكه ره وهى ژيرانه و مه نتقيانهى
زىندووبوونه وهى پاش مردن بوو.

به شیوه یه کی زۆر جوان و ناوازه بابه ته که ی پوونکردبووه وه،
باوه پ بکه ن یه که مجار بوو نه وه نده هه ست به نزیک ی بکه م له
مردن و، حه شرو، به هه شت و جه هه نه مه وه.

به تایبه تی ئه و به شه ی که له کۆتاییدا خویندیه وه.

کاتی ئه و به شه ی ده خوینده وه ته ماشای ئایدم ده کرد. ئایدن
سه ری شوپ کردبووه وه بۆ زه وی. وه ک ئه وه ی بۆچی پیشتر
ئه و بابه تانه ی بۆ باس نه کراوه.

کاک دۆغان دیسانه وه کتێبه که ی داخسته وه و ده ستی کرد به ئه و
لێکدانه وه ی ئه و نمونه جوانانه.

گفتوگۆکه زۆر به ره مدار و کاریگه ر بوو.

بابه تی (زیندووبوونه وه ی پاش مردن) ئه وه نده به سوود و قایلیکه ر
بوو، ئه و ئایدنه ی که زۆر متمانه ی به خۆی و بیروبوچوونه کانی
هه بوو، به بی دهنگی دانیشتبوو. له راستیدا ئه وانه ی باس ده کران و
پوون ده کرانه وه زۆر سه رسوپه ئنه ر و ناوازه بوون.

منیش پرسیاریکم له کاک دۆغان کرد وتم:

- کاکه دۆغان، خودا ئیمه ی به دیه ئناوه. ناردوینی بۆ دونیا.

له م دونیا به دا چۆن ژیان و قه ده رمانی نووسیوه، خێر و شه پشی
نووسیوه. ئه و کاته ئیمه تاوانمان چییه؟ ئه گه ر قه ده ری باش
بنووسینایه به شتی باشه وه ژیاتمان ده برده سه ر، به لام له به ر
ئه وه ی خراپه ی نووسیوه به شتی خراپه وه ژیان ده به ینه سه ر و

دەبینه مرقۇسى خراپەکار؟ پاشانیش لەسەر خراپەکردن لێمان
 دەپرسیتەوه و سزیمان دەدات؟ ئایا ئەمە دادپەرورەرانەیه؟
 دیسانەوه کاک دۆغان بەخوێن ساردی و بەهەلسوکەوتە سەنگین
 و کاملەکەیهوه دەستی کردەوه بەقسەکردن. وتی:
 - بابەتی قەدەر زۆر کات بەهەلە باس دەکریت یان بەهەلە
 پووندەکریتەوه، بۆئەوهی بابەتەکە بەتەواوی و پوونی باس بکریت،
 پێویستە لەسەرەتاوه باسی بکەین.

کاک دۆغان پرسى:

١- بابەتەکە کەمێک دوورودریژە، کاتتان چۆنە؟
 کە ئێمە ئاماژەمان بە بەردەوام بوون دا، دەستی کرد بە
 دریژەدان بە پوونکردنەوه کانی:
 - ئەگەر بە وردی بیر لە بابەتەکە بکەینەوه، ئەوا پێویستە
 ئاماژە بە سێ چەمکی گەرم بکەین: قەدەر، قەزا، ئیرادە.
 قەدەر، زانستی نووسراوی خۆی پەرورەدگارە، واتە هەموو ئەو
 کارانەى مرقۇ لە زانیی دنیا دا ئەنجامیان دەدات لە (لوح المحفوظ) دا
 نووسراون.
 قەزا سەرەتای هاتنی قەدەری نووسراوه، واتە جێبەجێکردنی
 فەرمانێکی قەدەرە.
 ئیرادەش، توانای هەڵبژاردنە لە مرقۇدا.

ده توانين قه دهر بکهين به دوو به شه وه: قه دهری خوڼه ويستو،
 قه دهری خوڼيست. له قه دهری خوڼه ويستدا ئيمه هيچ
 کاریگريه کمان نيه، ته او له دهره وهی ويستمانه وه نووسراوه؛
 وهك شويني له دايك بوونمان، دايکمان، باوکمان، شيوه مان، خومان
 ناتوانين بريار له سر نه مانه بدهين، له هه مان کاتدا له بهرامبر نه م
 جوړه قه دهره به پرسيار نين. دووهم به شی قه دهریش به ستراره به
 ويست و توانای خوڼمانه وه؛ ئيمه بريار بوچی ددهين و چی ده کهين
 خوای په روه ردگار به زانستی نه زهلی زانیویتی، به و شيوه به
 نرخاندويه تی.

خوای په روه ردگار به زانستی نه زهلی زانستی به پووداوه کانی
 داهاتو هه بووه و تو مارکراون. نه مهش نامق نيه، چونکه خوای
 په روه ردگار کاتی به ديه پناوه و، زاناو ناگاداره به هه موو ساته کانی.
 زانستی بيسنوورو ناگوتای خوای گه وړه، کات و شويتيشی
 گرتووه ته وه. دوینی و نه مړی و سبهینی بق ئيمه يه. ئيمه له سنووری
 کاتدا ده ژين، چونکه خویشمان وه کو کات و هه موو به ديه پناوړيکی
 ديکه به نده و به ديه پناوړی خوای گه وړهين و خاوهنی زانستیکي
 شاراوهی داهاتووش نين. به ديه پنه ریش هه رگيز له به ديه پناوړه که ی
 ناچیت. نه وه نه و په پی نه فاميه که به کیک بلیت من داهاتو نازانم،
 که واته خوداش ناي زانیت؟

بابه ته کانی دهوله مەندی و هه ژاری، جوانی و ناشیرینی،
 له شسای و نه خۆشی، هه موویان قه ده ری خۆنه ویستن. ژۆرجار
 خه لکی به بی بیرکردنه وه ئه م جیاوازیانه به سته م له قه له م ده دن، له
 کاتیکدا سته م پێشیلکردنی مافیکه، به نده ش هه یج مافیکه به سه ر
 خوداوه نییه. خۆای گه وه به به زه یی و په حمه تی خۆی چه نده ها
 نیعمه تی جۆراوجۆری پێ به خشیوین بۆ ئه وه ی سوپاسگوزاریین
 له سه ر ئه و نیعمه تانه و، که کۆمه لێک نیعمه تیشی پێ نه به خشیوین بۆ
 ئه وه نیه که حه ز له یاخی بوون بکه یین، به لکو بۆ ئه وه یه که
 ئارامگیرین و له سه ر ئه وه ش پاداشتمان بداته وه. که موکوپییه کان بۆ
 تاقیکردنه وه ی به نده یه. ئه گه ر دنیا بشو به یئین به هۆلێکی
 تاقیکردنه وه، که موکوپییه کان یه کێکه له پرسیاره کانی
 تاقیکردنه وه که. ئایا به نده یاخی ده بیّت، یاخود سوپاسگوزاری
 له سه ر ئه و نیعمه تانه ده کات که پێی به خشراون و، ئارام ده گرێت
 له به رامبه ر بێ به شبوونی له کۆمه لێک نیعمه ت. با بیر له بازرگانێکی
 ده وله مه ند بکه ینه وه؛ ته نها له به ر به زه یی ده یه ویّت چاکه له گه لّ دوو
 هه ژاردا بکات که دێنه دوکانه که یه وه. کراس و پانتۆلێک به یه کێکیان
 ده به خشیّت، کراس و پانتۆل و چاکه تیکیش پێشکه ش به ی
 دیکه یان ده کات. ئایا ئه و پیاوه ی که ته نها کراس و پانتۆله که ی
 وه رگرتوه ده توانیّت به بازرگانه که بلیّت تۆ سته م له من کرد،
 زیاتر به پیاوه که ی دیکه به خشی؟ ئه گه ر بلیّت ئایا ئه م قسه یه ی

نابېته بې پېزى؟ نيمه مړوښ لېم هه ژارانه ده چين. خواى
 په روه رډگار له گه نجينه نه پراوه نيمه ته كانمان پې ده به خشيت.
 لاشه مان، ميشکمان، خه يالمان، نه وه وايه هلى ده مژين، نه وه
 ناوه ده يخپينه وه، نه وه خوراكي ده يخوين خواى په روه رډگار
 به ديهيتاون. نه گهر نه وه كه سانه بې به شكاون له ژماره يه ك نيمه ته
 نارام بگرن، نه وه نيمه تانيكي هه تاهه تايي به ده سنده هينن. دونه
 بريتيه له تاقيردنه وه يه كي كورت... نه گهر نه وه به نده يه ي نيمه ته
 كه مى پې به خشراوه، بې نه ده بې بكات و بليت سته م ليكراوه نه وه
 ده چيته پيزى ياخي بوانه وه، له نه نجامدا سزا ده دريت، چونكه له
 بنه مادا نه ركه كه ي نه وه يه كه سوپاسگوزار بيت له سر نه وه
 نيمه تانه ي پي به خشراون. خواى گهره له هه موو نيشيكي دا
 دادپه روه ره، هه رگيز سته م ناكات. پيوسته لېم گوشه يه وه
 ته ماشاي به لاو نارپه حه تيه كانيش بكريت؛ به لاو نارپه حه تي يان
 نه نجامي تاوانيكه كه نه نجامان داوه ياخود به ره مى
 تاقيردنه وه يه. نه وه كه سه ي مالى ده سوتينريت، پيش نه وه ي بلي
 نه وه له چاره م نووسراوه، ته نانه نه گهر هوكاريك نه بيت كه
 بيزانيت، با هيشتا له خويدا بو تاوانه كه بگه پيت. په ننگه دلى
 كه سيكي شكانديت! نه وه ي مالى ده سوتينيت تاوانتيكي
 نه نجامداوه، به لام قه ده ري خوداي دادپه روه رانه يه.

ئايا قەدەر دەگۆرپت؟ ئەلقەيەكى زنجىرەى پرسىيارەكانىش
 ئەمەيە. بىنيومە كاتىك كەسك كارىك دەكات بە وازەيتانى لە
 ناكاوى لەو كارەو دەستكردن بە ئەنجامدانى كارىكى تر، وتوويەتى
 ئەو تا قەدەرم گۆپى. لە ھەر جارنىكىدا پىكەنيوم و وتوومە كە:
 تۆ قەدەرت ناگۆرپت ئەو كارە دەگۆرپت كە كردووتە. وەك بەلەمىك
 وايت كە لە ئۇقيانوسى قەدەردا سەر ئاو كە وتوويت. ئەو كەسەى كە
 سەرەتا نووسەرە ئەگەر دواى ماوہيەك دەست بكات بە گۆرانى وتن
 ئەوا قەدەرى ناگۆرپت. تىدەگەين كە لە قەدەريدا پىشتر نووسين
 ھەيە، پاشانىش بليت ئەو تا قەدەرم دەگۆپم و گۆرانى دەلیم.
 كارەكان لە خۆى دەگۆرپت، بەلام نە وشەيەك لە قەدەر
 دەسپرتەو، نە وشەيەكى نوويش دەنووسيت. ئەوہى بە گۆرپنى
 شوينى ئاوينەيەك، دارىك نیشان بدات، ناتوانيت شوينى دارەكەش
 بگۆرپت.

خواى پەرەردگار ھەرەك چۆن خىرو باشىى و جوانىى
 بەدەيتاوە، لەھەمان كاتدا شەپو خراپىشى بەدەيتاوە. خەلكانىك
 ھەن دەلین: "بۆچى خودا شەپى بەدەيتاوە؟" گوايە بەلايانەو
 سەيرە كە خودا شەپ بەدەيتيت. با خىرا پەرسين: ئەگەر خوداى
 پەرەردگار بەدەيتەيت، كى بەدەيتەيت؟

بەدەيتان تايبەتە بە خواى پەرەردگارەو و كارەكەشى
 لىكچوو، يارمەتیدەرو، ھاوتای نىيە. ئەمە پوويەكى ئەم بابەتە.

له لایه کی دیکه شه وه نه گهر خوای په روه ردگار به تهنه خیری به دیهیتنایه، شه پ بوونی نه ده بوو، نه و کاته تاقیکردنه وه ش واتایه کی نه ده ما. که وتنه ناو حرام و، تاوان کردن و، نکولی کردن پوویان نه ده داو، هه موو که سی به ناچاری وه فریشته ده بوو. هه لبت نه مه خواستی خوای په روه ردگارمان نییه، خوای گه وره ویست و ئیراده ی به مړوؤ به خشيوه. نه و ده خوازیت ئاراسته ی بکات بؤ خیر. به م هویوه خواست چی هه لبریزیت نه وه به دیده هیئت، بؤ نمونه به پی بؤ مزگوت ده پوین، هه روه ها بؤ مه یخانه ش. یه که میان خیره، دووه میان خراپه یه. خوای په روه ردگار به پی خواستی به نده که ی به دیده هیئت. نه گهر نه و پیانه ی به ره و مه یخانه ئاراسته ده کرین بېرانا یه و، نه و چاوانه ی که مه یلیان بؤ حرامه کویر بوونایه و، نه وانه ی پرستش نه نجام ناده ن تووشی نه خوشیبه کی دیاری کړاو بوونایه، نه و ویست و ئیراده ی به نده مانایه کی نه ده ما. له و بارودوخه دا بؤ جیاکردنه وه ی چاکه کان له خراپه کان، خوای گه وره له ته ک چاکه دا خراپه شی به دیهیتناوه.

هیچ شتیک ناتوانیت وه کو باوه پرومتمان به به دیهیتنری بوونه وهر زه وق و شه وق به مړوؤ ببه خشیت.

پاش قسه کانی سه باره ت به قه ده ر، ئایدن دوویاره خو ی هاویشته وه مه یدان، وتی:

— ده توانم بلیم بابه ته کانت به سود بوون بؤ من.

کات زۆر درهنگه، به لام دهمه ویت سه بارهت به (پۆج) پرسیار بکه، که به چاو نابینریت و به دهست ناگیریت، بابه تیکه که زانستیش شتیکی له باره وه نه وتوه.

نایا پۆج بوونی هیه؟ هه موو گیانداریک خاوه نی پۆجه؟ نه و که سهی دهمریت دوباره پۆجی ده کریت وه به بهردا یان ده چیته لاشه یه کی تره وه؟ ده رباره ی نه و بابه تهش نه ندیشه و گومانمان هیه.

نه م پرسیاره ی له جیکای خۆیدا کرد. زۆر پتویستمان به مهش هه بوو. له و باوه په دام که نه و وه لامه ی دهیداته وه دیسان ئیمه دلخۆش ده کات، ته می نه و گومانه شمان ده په ویت وه.

کاک دۆغان دیسان به دهنگیکی ئارامه وه دهستی کرد به وه لامدانه وه:

— مرفۆ پۆجی هیه. بوونی پۆج به لگه ی زۆری له سه ره.

مرفۆ به پۆج و جهسته وه هاتۆته گۆر په پانه که وه. پۆج بوونیکى شاراو هیه، واته له گه ل نه وه شدا که ده زانین بوونی هیه، نازانین ماهیه تی چۆنه. نه وه تا خوای گه وه له قورئاندا به پیغه مبه ری فهرمووه: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإسراء: ۸۵).

واته: "پرسیارت لیده که ن سه بارهت به پۆج. پێیان بلێ: پۆج له و مه خلوقانه یه که به نه مرو فهرمانی خوای گه وه په یدابوون و، هه ر

خودا خۆی ده زانیّت چیه، ئێوه ئه ندازه یه کی که نه بیّت زانیاریتان
 پێ نه دراوه " که ئه مهش ئاماژه یه بۆ هه بوونی پۆح و شاراو هی پۆح.
 واته پۆح زیندووه خاوهنی ههسته، نوورانییه، لاشه یه کی
 پاسته قینه ی هیه، به توانایه، خه یالێک نییه و، پاستیه، توانای
 ته وای که سببیه تی هیه. هه رچی یاسا و فره مانیشیه تی له
 جهسته دا جیاوازییه کانی ئاشکرایه. له بهر ئه وه ی لاشه له جیهانی
 مادییدا یه. پۆحیش پاسته وخۆ له ژێر فره مانێ خوای
 پهروه ردگار دایه. سه رنج بدهن به دیهتنان و فره مانیشی له خوای
 پهروه ردگار وه یه ئایه تی (ئه عراف: ۵۴)، ئیشاره ت ده دات بۆ
 سه رچاوه ی جیاوازی جهسته و پۆح.

"لاشه نیشتمانی پۆحه. له م نیشتمانه دا پادشای پۆح
 فره مان په وایی ده کات. پۆح هه موو ئه ندام و ههسته کان
 به کار ده هێنێت. بۆ نمونه چا و ئه ندامیکه که پۆح به و په نجه ره یه
 سه یری ئه م جیهانه ده کات". (وته کان)

پۆح له مڕۆڤدا خاوهنی ژیا ن و ههسته. پێش ئه وه ی بیته ناو
 لاشه وه له جیهانی پۆحه کاندای چا وه پێ ده کات. پاش ئه وه ی جهسته
 پۆحی به به ردا کرا هه موو کارێکی به لاشه ده کات. به درێژایی
 ته مه نی دنیا له لاشه دا ده ست به سه ره. له ساته وه ختی مردندا له
 زیندانی لاشه پزگاری ده بیّت، لاشه وه ک جلی پۆح نییه، جۆره
 مالێکه. پاش مردن پتویستی به هیه هۆکارێکی ههستی بینین،

بیستن، تیگه‌یشتن، زانین، هست کردن نابیت. پۆحه‌کان تا پۆژی
 دوابی له جیهانی به‌رزه‌خدا چاوه‌پۆ ده‌که‌ن. پۆح له کاتی ئه‌و
 چاوه‌پوانیه‌دا یان له به‌خته‌وه‌رییدا ده‌ژی یاخود سزای گۆپ
 ده‌چیزیت. هه‌روه‌ک پیتغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (گۆپ یان باخچه‌یه‌که
 له باخچه‌کانی به‌هه‌شت، یاخود چالاییه‌که له چالاییه‌کانی
 جهه‌نم). به‌ دلنیااییه‌وه پۆژی دوابی له مه‌حشه‌ردا پۆح دیسانه‌وه
 ده‌گه‌پتیه‌وه بۆ ئه‌و لاشه‌یه‌ی که تیایدا به‌دییه‌تێرا بوو، مڕۆڤ له‌و دادگا
 گه‌وره‌یه‌دا لیپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کریت له‌سه‌ر ئه‌و کارانه‌ی له
 دنیا‌دا نه‌جامی داون.

نیحسانی هاو‌پیمان هاته‌ نێو ئه‌م گفتوگۆ شیرینه‌وه. وتی:

- بابه‌تیک هه‌یه که ده‌لێن: پۆح بانگ ده‌کریت. ئایا پۆحی مڕۆڤ
 به‌ بانگ کردن دیت؟.

کاک دۆغان له‌م پوانگه‌یه‌وه به‌رده‌وامی به‌ په‌وونکردنه‌وه‌که‌ی دا:
 نه‌وانه‌ی خه‌ریکن به‌ بانگ کردنی پۆحه‌وه، بۆ دانانی په‌یوه‌ندی
 له‌گه‌ڵ پۆحی مردوه‌کاندا، له‌و جۆره‌ بانگ کردنه‌دا باوه‌پ به‌ وه‌لامی
 ئه‌و پرسیارانه ده‌که‌ن که به‌ حساب پۆحه‌که وه‌لامیان ده‌داته‌وه.

هه‌رچه‌نده دانیشته‌کانی بانگکردنی پۆحه‌کان بۆ مه‌رامی
 جۆربه‌جۆر به‌کارده‌هێنریت، به‌لام راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که نه‌گه‌ر ئه‌و
 پۆحه‌ی که بانگ ده‌کریت پۆحی مڕۆڤکی کافر یان تاوانکار بیت ئه‌وا
 نایه‌ت، چونکه ئه‌و له‌به‌ر ئه‌و کرده‌وه هه‌لانه‌ی له‌ژیانی دنیا‌دا

نه نجاميداون، خهريكي چه شتنی سزای قورسی ناو گډړه. نازاد نيبه
 تا بچيت بؤ هر جينگايه كه ناره زووی ده كات. وهك له دونيادا هيچ
 بوونه وهرېك بئ سهرويه نيبه، پوځه كانيش بئ سهرويه نين. خو
 نه گهر نه و پوځه ي كه بانگ ده كړيت پوځي كه سينك بيت كه له
 دونيادا كرده وهی خيري كړد بيت و په زامه ندي خواي په روه ردگارو
 به خته وهري هه تا هه تايي به ده سته پنا بيت و، له جيهاني مه له كوتدا
 ژيانكي به هشت ناسا ژيا بيت نه و ديسان نايه. ثم پوځانه كه له
 ژياني دونيادا له گه مه قيزه ونه كاني شهيتان دووړيوون و، تامي
 به خته وهرييان له و دونيا چه شتوه، نه و به دووړن له وهی بينه ناو
 جهلسه ي بانگ كړدنې پوځه كان و بينه گه مه ي ده ستيان. به
 تاييه تيش ثم پوځانه ي كه خوري جيهاني مرقايه تين، نه وانه ي له
 پله ي پيغه مبه ركه كان يان له گه ل نه واند به ته بايي بلنديان به ده ست
 هينابيت و سهر به نه وليا كان بن هيچ گونجاو نيبه ؟

محمه د هر سه باره ت به م بابه ته پرسياړيكي ديكه شي پرسى

وتى:

- نايا دانانى ديدار و يه كتر بينين له گه ل پوځه كاندا گونجاوه ؟

په يوه ست به مه ش هه ندي قسه ده بيستين.

كاك دوغان وه لامكي كورتي بؤ نه مه ش دايه وه :

- ديدار له گه ل پوځه كاندا گونجاوه. نه ویش له پښگای نيمان و

په رستش له پله كاني واتايدا، نه و وهليانه ي به رزده بنه وه له گه ل

پۆخە پیرۆزه کاندای گف تو گۆ ده که نو، وانه وهرده گرن. نه گهر نه مه
 ده برپینیش بیت نه و له گهل نه وانه ی پۆخه کان بانگ ده که ن
 جیاوازن. نه وانه دووین له تاوانی بانگ کردنی پۆخه پیرۆزه کان. به
 پیچه وانه وه پۆخه پیرۆزه کان به بهرزبونه وه یان له گهل گیان
 له ده سندانیان ده چنه به رده م نه و پۆخانه ی کۆچیان کردوه بۆ
 به رزه خ. نه و پۆخانه ی سه ره به پیغه مبه ران، پیاوچاکان،
 موته کییه کان، دونیا ده گه رین، داخوازییه کانی ته مه سول ده که ن،
 به رچاو ده که ون، جار جار یارمه تی نه وانه ده دان که پیوستیان به
 یارمه تییه، به ره که ت دابه ش ده که ن به سه ر نه وانه ی ده یان بینن و
 شایسته بن. هه موو نه مانه به ئیزنی خوای په روهر دگار ده بن.
 بانگه یشت کردنی نه و پۆخه پیرۆزه بۆ مێزه کانی ئاماده خواری
 پۆخه کان چه نده په وشتیکی جیاوازه، پیوسته بیر بکریته وه!
 نه وانه ی ده یانه ویت له گهل پۆخه کاندای په یوه ندی بنیات بنین،
 پیوسته وه کو نه ستیره ی یه ک به یه کی وه لیتی ئیمامی په بان،
 مه ولانه جه لاله ددین، جه لاله ددینی سوپوتی و محیددینی عه ره بی
 واین. بێجگه له مانه گالته چیتیه.

ئیحسانی هاو پیمان له م به شه ی گف تو گۆ که دا به ده سته که وتنی
 بۆشاییه کی بچووک هه لی له ده ست نه داو پرسى: "ئایا جنۆکه ش
 هه ن؟".

كاك دۆغان وه لāmى نه م بابه ته شى دایه وه :

- جنۆكه به ديه پئناوای خوای گه ورنه، جيهان ئيكي ناديارو په نهانن له نيمه، به چاوی سر نابینرین. ههروهك له قورئانی پیرۆزدا ئاماژه ی پیکراوه جنۆكه له بلئسه ی ئاگر دروستکراوه. له قورئانی پیرۆزدا ئایه تی زۆر باس له جنۆكه دهکات، به تاييه تی سوره تی (الجن) تاييه ت کراوه به وانه وه. توانا و زیره کیان له گه ل ه ی مرفه کان له یهك ده چیت، هه ندی تاييه تمه ندی تریشیان هه یه. له دونیادا وهك چۆن مرفه کان تاقیده کرینه وه به هه مان شیوه جنۆكه کانیش له تاقیکردنه وه دان. بیجگه له ئیبلیسی نه فرین لیکراوو دارو دهسته که ی که به هۆی مل نه دانی بۆ فه رمانی خوای گه ورنه له به هه شت وه ده رنراو، بۆ هه تا هه تايه له په حمه تی خوا بی به ش کرا.

قورئانی پیرۆزیش کتیبی ئه وانیشه، پیغه مبه ری ئازیزمان ﷺ فه رمانی ئه وه ی پیکراوه که مرفه کان و جنۆكه کانیش ئاگادار بکاته وه. له سوره تی (الجن) دا ئاماژه به وه کراوه که کۆمه لێك جنۆكه گوئیان له قورئان خویندنی پیغه مبه ری ئازیزمان ﷺ ده بییت و ئیمان ده هیتن. جنۆکه ی کافر و تاوانکاریش هه ن که ناوی شه یتان له مان نراوه. باوکی ئه مانه ش ئیبلیسه. به هۆی ئه وه ی که کړنووشی پێزی بۆ هه زده تی ئاده م نه بریدو له خوای په روه ردگار یاخی بوو، بوو به دوژمن. کاره که ی ئه وه یه که تیده کۆشیت بۆ گو مپا کردنی مرفه کان و جنۆکه به باوه رداره کانی هاو په گه زی. جنۆکه شه یتانیه کانو، مرفه شه یتان ئاساکان ده ست له ناو ده ست کار

دەكەن ولە ھەموو كاريكدا يارمەتى يەكتەر دەدەن، پايۇژ بەيەكتەر دەكەن.

زەكى ھاپېشمان پرسیاریکی سەبارەت بە جۆرەکانی جنۆکە و تاییەتمەندیەکانیان کرد.

دیسانەوہ کاک دوغان بەباشی وەلامی ئەو پرسیارەشی دایەوہ و وتی:

- لە سەرچاوہ باوہ پیکراوہکاندا ھاتووہ کە جنۆکەکانیش وەک گیانلەبەرەن جۆراو جۆرن. ناوی عفریت نراوہ لە دڕندەکان، نشینگەى ئەمانە لە ژێر زەویدایە. جنۆکەکان لە ھەندى سیفەتدا لەمرووفەکان دەچن و، لە ھەندى لایەنیشەوہ زۆر جیاوازن. جنۆکەکان تەمەن درێژن، دەتوانن بە چەند شیوەیەک خۆیان نمایش بکەن. توانای لاسایی کردنەوہیان زۆرە. ھەندى لە زانایان دەلێن: جنۆکەکان نێرەو مێیەیان ھەیە. بەشیکی دیکەى زانایان دەلێن: جنۆکەکان خواوہنى پەگەزنین، بە کۆمەڵ دەژین. جنۆکە موسولمانەکان کاتى درێژە دەدەن بە ژيانى پەرستش و تاعەتیان، کافرەکان (شەیتان) لە نزیکیان نامێننەوہ .

ھەندى کەس پێیان وایە لە دانیشتنەکانى (ئامادەخوێنى پۆحدا) لەبرى پۆحى مردوو شەیتانەکان بانگ دەکەن، لەبەرئەوہى تواناو دەسەلاتى تاییەتیان ھەیە.

له کاتیکدا ئه و بۆچوونانه هیچ بنه مایه کی پاستیان نیه و،
جنۆکه کان هیچ ده سه لاتیکیان به سه ر جیهانی مرقفه کاندایه، ته نها
توانای شه یتانیش وه ک له قورئاندا ئاماژه ی پیکراوه بریتیه له
دروستکردنی وه سه وه سه بۆ مرقفه.

ئایدن به پرسیاریکی گرنه بر دینی وه سه ر بنچینه ی با سه که:
- لای ئیمه کاهینه کان هه بوون. ده لێن ئه مانه له گه ل جنۆکه کاندایه
به یه که وه بوون وه هندی جار ئیشیان پێ کردوون. ئایا ئه مه
گونجا وه؟

- نه گه ر بلێن مێژوی په یوه ندی له گه ل جنۆکه کاندایه، به
هینده ی مێژوی مرقفایه تی کونه، ئه و نابێته زیاده په وی. له
پا بردو دا ئه م جۆره که سانه پێیان ده و ترا کاهین یا خود ساحیر.
کاهینه کان و ساحیره کان، له گه ل یه ک جنۆکه یان چه ند جنۆکه یه کدا
په یوه ن دییان داده نا. هه واتیان لێ یانه وه وه رده گرت، ئه وه ی لێ یانه وه
فیر ده بوون بۆ که سه کانی تریان باس ده کرده وه. جنۆکه کان هه ر به
هینانی هه واته کانی پا بردو نه ده وه ستان، هه ندیکیان ده چوونه
ئاسمان و، بۆ وه رگرتنی زانیاری ده رباره ی داهاتو به دزییه وه
گوێیان له فریشته کان پا ده گرت، له پێگای ئه و کاهینه ی که
په یوه ندی له گه ل جنۆکه کاندایه دانا بو ئه و زانیاری یانه یان ده گواسته وه
بۆ مرقفه کان. له سه رده می نار دنی قورئاندا بۆ پێغه مبه ری ئازیزمان
پێگاکانی ئاسمان داخران. به و شیوه یه پێ له زیان گه یاندن به

پاستی وه حی گیرا. له قورئانی پیروژدا ئاماژە بەو کراوه که چه‌ندین فریشته کاریان ئه‌وه‌یه نه‌یزه‌که‌کان ده‌گرنه‌ ئه‌و شه‌یتانه‌ی ده‌یان‌ه‌وێت بۆ گویگرتن له‌ فریشته‌کان بچنه‌ ئاسمان. ئیستا ئه‌وه‌یشی که (بانگه‌یشتکارانی پۆج) ده‌یکه‌ن جیاوازی نیه‌ له‌وه‌ی که‌ کاهینه‌کان ده‌یان کرد. ته‌نها ئه‌وه‌ نه‌بی که، زۆریه‌ی کاهینه‌کان ئه‌و زانسته‌ی هه‌یان بوو هی ئه‌و جنۆکه‌یه‌ بوو که‌ په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ڵ دانابوو. ئه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی بانگکردنی پۆحه‌کان ده‌که‌ن له‌مانه‌ به‌ ئاگا نین. به‌م که‌موکوپیه‌وه، ترسی بارودۆخیان زیاتریش ده‌گوازنه‌وه. ده‌لێن سوود له‌ پۆحه‌کان وه‌رده‌گیرن، به‌لام ئه‌وه‌ی ده‌لالی بکات به‌ وته‌ پرپووچه‌کانی شه‌یتانه‌وه، ئه‌وه‌ به‌ هینده‌ی بوونی پێکه‌نیناوی باری ساحیره‌ هاوسه‌رده‌مه‌کان ناسۆره‌.

شه‌یتان ناتوانیته‌ له‌ خه‌ونه‌ پاسته‌کاندا خۆی بخاته‌ سه‌ر شیوه‌ی پێغه‌مبه‌ری ئازیزمان، به‌لام له‌ دانیشتنی ئاماده‌خوازی پۆحه‌کاندا ده‌توانیته‌ ناوی ئه‌و به‌کاربه‌یئیت و خۆی به‌ پێغه‌مبه‌ر بناسیئیت. هه‌رچه‌نده‌ ئه‌م جۆره‌ کارانه‌ بنه‌مایه‌کیان نیه‌، به‌لام هه‌ندێ جار کاریگه‌ری سلبیان هه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌و مێشکه‌ سادانه‌ی که‌ له‌ ده‌وری ئه‌و که‌سانه‌ کۆده‌بنه‌وه‌.

ئه‌وه‌هه‌والانه‌ی که‌ له‌و جۆره‌ دانیشتنانه‌دا ده‌درێن په‌نگه‌ هه‌ندیکێ پاست بن سه‌باره‌ت به‌ پابردوو، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ داماتوو هه‌رگیز پاست نین! چونکه‌ داماتوو غه‌یبه‌. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که‌

غەببە، تەنھا بە ئىزنى خىوای پەرۋەردگار كەسە پۈكۈپنكە
مەزنەكانى ئىسلام دەتوانن پېشېبنى ھەندىكى بكن. ھەرچى
شەيتانىشە، لەگەل ھەوالىكى راستى پابدودا نەودە درۆ و
دەلەسەش ھەلدەبەستىت، تا دەگات بە مەبەستەكى.

تايدن سەبارەت بە بابەتتىكى دىكە پرسىياري كرد كە مەزۇلە
ژيانى پۇژانەدا بىرى لى ناكاتەو ھەویش بابەتى تەناسخ بوو ... واتە
پۇخسى كەسىكى مردو بچىتە لاشەيەكى ترەو ە، دووبارە
بگەپتەو بۆ ژيان.

كاك دۇغان بەوپەپى خۇشحالپەو ەلامى ئەم پرسىيارەشى
داپەو ە:

– لە راستىدا ئەم بىرۆكەپە نۆر كۆنە. سەرەتاكەى دەگەپتەو ە
بۆ ھىندى و مىصرىيە كۆنەكان. مۇمىياكردنى لاشەى فىرەونەكانى
مىصرو، ناشتىشيان بەيەكەو ە لەگەل كەل و پەلەكانىاندا بەھۆى
ئەو باوہ پە پەوپوچەو ەپە كە گواپە پۇخ پاش ئەو ەى چوو ە ناو لاشە
جىاوازەكانەو ە دووبارە دپتەو ە بۆ لاشە كۆنەكەى، فىرەونىش
ھەلدەستىت و ئەو كەل و پەلانە بەكاردەھىتت كە لە تەنىشتى
نېژراون! بەلام لە راستىدا پۇخەكان ھەرگىز بەپىگای (تەناسخ) لە
لاشەيەكەو ە ناچنە لاشەيەكى تر، ئەم بىرۆكەپە بۆى بئەماپەو
دەماودەم گواستراو ەتەو ە تا ئەمەزۇ.

له قورئانی پیرۆزو فرموده کانی پیغه مبهردا زۆر به پوونی
 ئاماژه به وه کراوه که مرۆف له ژیانی دنیادا تاقیده کریته وه، پاش
 مردنیش پۆهی مرۆف له جیهانی بهرزه خدا چاوه پوانی پۆژی دواهی
 دهکات که لیپرسینه وه له گهڵ مرۆفه کاندای ده کریت و سه ره نجام
 به پیتی کرده وه کانی به ره و به ههشت یان دۆزه خ ده بریت. هه لیهت
 له سه ره تادا ژماره ی مرۆفه کان له سه ر زه وی زۆر که م بووه. هه ره ک
 په یامه ئاسمانیه کان و زانسته مرۆیه کانی به ئاماژه یان به م
 پاستیه کردوه. جا نه گه ر کۆچکردنی پۆحه کان له لاشه یه کی
 کۆنه وه بۆ لاشه یه کی تازه په سه ند بکریت، نه و نه مرۆ پتیوست بوو
 ملیاران مرۆف بی پۆج بوونایه، چونکه ژماره ی مرۆف له دنیادا له چاو
 سه ده کانی پشتر چه نده ها جار زیاد ی کردوه.

دوینا شانۆی تاقیکردنه وه یه، له لایه ک پیغه مبه ره کان و، کتیه
 ئاسمانیه کان و فریشته کان هه ن، له لاکه ی دیکه شه یتانه کان و،
 بی باوه پان که له ئیمپراتۆریه تی شه یتاندا سه ربازی ده که ن هه ن.
 له م لایه یاندا نه و که سانه ی به هۆی ئیمان و په رستشه وه، له و
 ته مه نه کورته دا ئاسووده یی هه تا هه تای به ده سته ده یتن
 به خته وه رن، له لاکه ی دیکه نه وانه ی به هۆی یاخی بوون و کوفره وه
 به ره و سزای هه میشه یی هه نگا و به هه نگا و نزیک ده بنه وه.
 هه ریه که یان ئا پاستیه کی پیچه وانه یان هه یه.

ئەم گەفتۇگۆيە زۆر بەسوود بوو بەجۆرىك نەمان دەويست وازى
 لىبھېنين، كۆتا پرسىياري ئەم گەفتۇگۆيە من پرسىم:
 - لە ھەرىمەكەمان بابەتەك ھەيە پىيى دەلەن جادوو. بەشىكى
 خەلكى گرنگىيەكى زۆر بۆ ئەم بابەتە نىشان دەدەن، تەنەت
 ھەندى لە مۇقە ھاقدەكان دەيانەوئەت لە پىنگاي جادوۋەو ھاۋاتە
 خراپەكانيان بھېننە دى. جادوو چىيە؟ ئايا شتىكى لەو جۆرە ھەيە؟
 كاك دۇغان كاتى لە لايەك خزمەتى دەكردين بە ھېنانى سىنييە
 ميوەو، لە لايەكىش بە گرنگىيەو گويى لە پرسىارەكە دەگرت
 وتى:

- با گرنگى بەو بابەتەش بدەين، سەبارەت بەو بابەتە
 سەلمىتراوى گرنگ ھەن.

ئىمەش لە لايەك ميوەمان دەخواردو، لە لايەكىش گويما بۆ
 پوونكردەوكانى كاك دۇغان دەگرت.

- جادوو زۆر بەشى ھەيە. جۆرىكى بەخىرايى دەست و بە
 ئامىرەكانى فېل كردن دەكرىت. ئەو تەماشاكارى ھۆكارەكەى
 نازانەت بە بىنينى ئەنجامەكە ھەلدەخەلەتەت و شەيداي دەبەت.

ھۆكارى پاستى جادوو زياتر شاراوەيە. دۆزىنەو ھاشاربوونى
 كېشەيە. بە گشتى لە جنۇكەكان و شەيتانەكانەو ھەردەگىرەين. لەم
 جۆرەدا شىۋازە جۆراو جۆرەكانى جادوو و نوشتە بەكار دەھىترەين.
 ئەوانەى ئەم كارە دەكەن بوونەتە دىلى شەيتان. بەرامبەر بەمە

شه‌یتانه‌کان یارمه‌تیا ن ده‌دهن. کاره‌کانیا ن مایه‌ی فیتنه‌نانه‌وه
خراپه‌کارییه. تۆوی پق و قین له‌ناو دله‌کاندا ده‌پوینن و، هه‌ول
ده‌دهن په‌یوه‌ندی نیوان تاکه‌کانی کۆمه‌لگا تیک بدهن.

به‌لام له‌پوانگه‌ی نایینی پیرۆزی نیسلامه‌وه جادوو بنه‌مایه‌کی
پاستی نیه‌و، نه‌رکی سه‌رشانی مرۆفی موسولمان نه‌وه‌یه که هه‌موو
کات په‌نا‌بگرت به‌خوا‌ی گه‌وره له‌شه‌پی جادوو‌بازنه‌کان. هه‌ردوو
سوره‌تی (الفلق) و (الناس) قه‌لفانی موسولمانن دژ به‌جادوو.
پتۆسته له‌ژیانی پۆژانه‌ماندا نه‌و دوعایانه بخوینن که پیغه‌مبه‌ری
نازیرمان خویندوونی.

پاسته که هه‌ندی له‌مامۆستا بی‌باوه‌په‌کانتان چه‌ند سالتیکه له
زۆربه‌ی وانه‌کاندا باسی بی‌باوه‌پی و نکولیکردنتان بۆ ده‌که‌ن و
گومانی زۆریان سه‌بارت به‌بنه‌ماکانی ئیمان بۆ دروست کردوون،
به‌لام هیوادارم که له‌م گفتوگۆ چه‌ند کاتژمێرییه‌دا ته‌مومژی زۆرێک له
گومانه‌کانتان په‌ویبێته‌وه.

کاک دۆغان تا لای ده‌رگا که ئیمه‌ی به‌پی کرد، یه‌ک به‌یه‌ک
ده‌ستی گوشین، به‌هه‌ر جۆرێک بیت به‌حه‌زی یه‌کتر بینینه‌وه به‌پی
کردین.

چاوانی هه‌موومان گه‌ش بوو، دله‌ خامۆشبووه‌کانیشمان ته‌واو
پۆشن بوو و هه‌ست به‌جوله‌جولێک ده‌کرا.

به تاييه تي ئايدنى ھاوپپان له گه ل ئه وهى كۆمۆنىست و بى بپوا
بوو، كاتى كه ته وهى له گه ل كاك دوغان كرد وته كانى زۆر دلپرفين
بوون. وتى:

- زۆر خوشحال بووم به ناسينت، به پاى من هيشتا له سه ره تاي
پيگا كه داين، به لام گوى بيستى زۆر راستى گرينگ بووم له ئيوه وه.
ئهمانه زۆر كاريان له من كرد. ئوميد هوارم كه له هه ر يه كتر
بينيني كماندا له گه ل تودا پاراى و گومانه كانيشمان چاره سه ر بين.
به شادمانى و خوشبويه چووين بۆ قوتابخانه، وه ك ئه وهى بللى
تازه كه پايينه ته وه بۆ زيان.

هه موو ئه و ھاوپپان: ئاماده ي گفتوگۆكه بوون له قوتابخانه
ده ستيان كرد به باسكردنى ئه و باب ته نه ي كه گوى بيستى بوو بوون و
كه سانى كى زۆريان بيدار كرده وه.

ئيتير هه موو پۆژى كى شه ممان و يه ك شه ممان سه ردانى كا
دوغانمان ده كرد، گويان له و گفتوگۆيه ي ده گرت كه لى تير
نه ده بووين و، هاوكات سوودمان له په يامه كانى نوور وه رده گرت.
ئهم خزمه ته، خيراى جولەى كۆمۆنىست و بىرى بى باوه پى له
قوتابخانه كه ماندا سست كرد.

بارودخى رابهرى يه كه مى قوتابى قوتابخانه كه ئايدن،
گۆپانكارى به كى گه وده ي هيشا به كايه وه. له بهر ئه وهى كاريگه بيه كى
زۆرى له سه ر قوتابيه كان هه بوو، به بى وه ستان راستى به كانى ئيمان

و قورئانی بۇ قوتابییه کان باس دەکردو، بوو ھۆکاری ئەوێ کە
زۆرێک لە قوتابییه کان دەست بکەن بە نوێژکردن و پەرستشەکان
ئەنجامبدەن.

ئیتەر لە پۆلدا ئەو مامۆستا بێ باوەرپانە وانیان دەوتەو
ئاسوودە نەبوون، وەلام بۆ بیروپا ماددیگەری و نکۆلیکارانەکانیان
هەبوو. ئەمەش مامۆستاکانی زۆر تووڕە دەکرد.

مامۆستایە کمان لە میانە وانی و تنەو دا دیسان گرنگی دەدا بە
بیروپا نکۆلیکارییه کان و زۆر دەیوتەو. ھاوڕێیە کیشمان پەوێ پەوێ
بووێو.

مامۆستا کە شمان بە ھاوارکردنەو دەیوت:

— ئەو خودایە پێی دەلێن (الله)، ئێوێ خوش ناوێت. ئەگەر
خوشی بویستنا، خراپە کاران، شەیتانەکانی بەدینە دەهێنا. بۆچی
ئەمانە بەدیهێناو؟ لەبەرئەوێ ئێو گومرا بکەن.

بەلێ، دەتوانی پەرسێت ئایا ئەو شەیتانەکانی کە مۆفەکان لە
پێگای پاست لادەدەن بۆچی بەدیهێنراون؟ خۆی پەرەدگار بە
بەزەییە، میهرەبانە و بەندە خوش دەوێت، ئەگەر بەو جۆرە
بۆچی ئەو شە زیان بەخشانی لەناو نەبردوو و هێشتا دەژیا نزیکی
و پێگەری لە مۆف ناکات لە چوونی بۆ پێگە هەلە؟

لە گفتوگۆیەکی تازەدا ئەو پرسیارەمان لە کاک دوغان پرسی
ئەویش وتی:

— وه لامي ئەم پرسىاره له كتيبه كه دا نۆز جوان پوونكراره ته وه .
با بيخوينينه وه .

ئەو به شەى پەيوه ندى به بابە ته كه هەبوو خيراً كردييه وه و
خويندييه وه ، كاتيكيش ده بخوينده وه ئەم پوونكروده وه و نرخانده
جوانەى بۆ ده كرد :

ده توانيت بپرسيت بۆچى خواى پەروەردگار ئەو شەيتانەى
به دهيتناوه كه هەول دەدات مرقه كان فريوبدات و تووشى لادانيان
بكات ؟

شەيتان شەپه ، خراپه و پيسه . ئايا به دهيتنانى شەيتانىش شەپ و
پيس نيه ؟ بۆچى خواى پەروەردگار پيگه دەدات ئەم شەپ و
خراپه به مرقه كان به ره وه له بيه ؟

له راستيدا به دهيتنانى شەپ وهك خودى شەپ نيه ، به دهيتنانى
ناشيرينش ناشيرين نيه . به واتاي راستيه كهى ئەوهى شەپ بيت ،
ئەنجامدانى شەپه . ئەوهى تاوانيش بيت ئەنجامدانى تاوان و
خراپه به ، چونكه خواى پەروەردگار وهك چۆن خيى به دهيتناوه ،
شەپيشى به دهيتناوه . ئەوهى كارى پيده كات و ئەنجامى دەدات
مرقه .

خواى گەرە به هوى ئەوه وه به نده كانى موخاسه به ده كات كه
شەپو خراپەيان پەسەند كړووه و ئەنجامداوه ، نهك له بهر ئەوهى كه
شەپو خراپه بوونيان هيه .

بۆ نموونە با بىر لە باران بکەينەو. وەك دەزانى باران ئەوئەندە
سوود و لايەنى جوانى نەژمىردراوى ھەيە، بە جۆرىك كە ئەگەر باران
نەبارىت زيان بەردەوام نابىت، چونكە ئا و زيانە و خواى پەرورەدگار
ھەموو شتىكى لە ئاوەو بەدبەتئاو.

باران نەبارىت نەبوونى و قات و قپى و بى ئاوى ژينگە تەسك
دەكاتەو و لەناوى دەبات. ھەموومان دەزانين كە سالانە ھەندى لە
ولاتانى ئەفريقا بەھۆى وشكە ساليبەو لە قات و قپيدا دەژين.

ئەمەندە سوودى باران و جوانيەكانى پەسەند دەكەين. ئينجا
پيش باران ياخود دواى باران ھەندى كەس لەبەر بى پى و شويى و
خەمساردىيەو ئەگەر بەھۆى بارانەو توشى زيان ببن، بۆ نموونە
ئەگەر تەپبين و نەخۆش بکەون، ئەگەر لە سەريانەكانيانەو ئا
بچۆرپتە خوارەو و مالاكانيان ئا داي ببۆشيت، دەتوانن بلين
ناردنى باران پەحمەت نيبە، بارينى باران شەپە؟ بى گومان ناتوانن
وا بلين، چونكە خويان بوونەتە ھۆكار بۆ ئەو خراپيە، ئەو شەپ و
نەگەتییە ناگەرپتەو بۆ بارينى بارانەكە، ئەگەر پى و شويى
بگرتايە بەر بارودۆخىكى بەم شىوہەي بەسەردا نەدەھات. واتە
يەكك لاڤا و بچپتە مالاكەيەو، ئەگەر ھەلسيت و بليت باران زيان
بەخشە، ھيچ كەس ناتوانيت بەو پريارەي پتەكەنيت، و پشكى
پەوايى پى بدات.

هه مان بیرکردنه وه سه بارهت به ئاگریش هه رپاسته. ئاگر زۆر سوودی نه ژمێردراوی ههیه. ئاگر به تهواوی باش و جوانه، چونکه بهکیکه له نیعمهتهکانی دهسته بهرکردنی بهردهوامی ژیان. هه ره وه ئیشانهی که له چیشتهخانهکاندا نه نجام ده درێن، تا ده گاته دهسته بهرکردنی گهرم بوونه وه له پێگهی ئاگره وه دێته دی. نه مێژ تهکنه لۆجیاو، پیشه سازی و به ره وپیش چوونی ماددی هه مووی له سایه ی وزه ی ئاگره وه به ره وپیش ده چن.

به لام نه وه که سه ی له کاتی خۆیدا پێ و شوینی پێویست ئاگریته بهر یاخود نه وه ی خه مساردی نیشان ده دات، نه گهر به هۆی سووتانه وه هه ندێ شتی له ده ست بدات، ئایا ده توانیت بلیت به دیهێنانی ئاگر شه په و بوونی ئاگر زیان به خشه ؟

نه وه مانای وایه به دیهێنانی ئاگر شه په و خراپی نییه، ته نها و ته نها نه وه که سه زیانی پێده گات که نازانیت ئاگر به کاریهێنیت. نه وه که سه ی که ده لیت ئاگر خراپ و زیان به خشه، قسه که ی هیچ بنه مایه کی پاستی نییه. له لایه کی تره وه نه گهر دوژمن په لاماری ولاته که مانی دا، ناچارین له پێناو پاراستنی گیان و مائی هاوالتیان جهنگی له دژ به رپا بکه ن، له کاتی که دا که به رپا بوونی جهنگ واته هه ندێ له ناو ده چن ژیا نی خه لکی ده شیویت و خه لکی زۆریش گیان له ده ست ده ده ن.

دهرکه وټنی ئهم گيان له دهست دان و له ناوچوونانه شه پو نه گبه تيبه، به لام ئهم جهنگ له کوتاييدا خيري گوره و نه نجامی جوان دهسته بهر دهکات. دين و ناموس و هاولاتيان له داگیرکاری هيزی سهر بازی دوزمن پزگاريان ده بېټ و جارژکی دی نيشتمان بنيات ده نړيټه وه، خو به پېچه وانه وه نه گره رکی پاراستن و بهرگری کردن له ولات نه گرینه نه ستون او هه موو شتیک له دهست ده دهن.

با ئیستا بېينه سهر بابتهی به ديهيتانی شهيټان: ئو شه پانه ی له بوونه وهردا بوونيان هه یو، به لاو نار هه تیه کان و به ديهيتانی شته زیان به خشه کان شه پ و نه شیاوی نین. نه مانه له گوشه ی نه نجامه کانه وه مایه ی هاتنه کایه ی خیر و باشه ن. له م پوانگه یه شه وه به ديهيتانی شهيټان شه پ و خراپه نییه، چونکه خوی په روه ردگار بق مه به سټیکی زور گرنه شهيټانی به ديهيتاوه.

مروغه کان به ناسینی شهيټان وه ک دوزمن ده توانن بېنه دوستی خودای په روه ردگار، ده توانن بېنه خو شه ویستترین بهنده ی خودا. ده توانن بگن به به هه شت و شادمانی هه تا هه تایی.

واته مروغه به دژایه تیکردنی شهيټان و پوه به پوه بوونه وه ی فریودانه کان ده چيټه نیو پېش پرکټیه کی واتاییه وه، تیده کوشیت و له کوتاييدا له پړوی پړحیه وه به ره وپیش ده چيټ و ده گات به پله یه کی به رن. ئینجا به م شپوه یه له بهر نه وه ی شهيټان بووه ته

هۆکار بۆ ئه نجامك، كه واته له م پوهوه به دهيهتانی په گه زی شه يتان
باشه .

كه واته به دهيهتانی شه يتانه كان بۆ ئه وه نيه كه مرقه كان به ره و
پښگای هه له پابگيشيت. ته واو به پيچه وانه وه، مرقه كان له پښگای
شه يتان هه لدین و پوهده كه نه پښگای راست. نه واته مرقه
سه ركه وتوو ده بپت له تاكردنه وهی دنيادا و شياوی ده سته وتی
به هه شت ده بپت.

قوتابيه كانی قوتابخانه گرنگی نۆريان به چالاكويه كانی ئه م
ئيمان و قورئانه نيشان ده دا. نۆر چه پ و ته نانه ت هه ندی ئاژاوه چی
كه هيمنی قوتابخانه يان تيكده دا گه پانه وه و له گه ل قوتابيه
ئيمانداره كاندا ده ستیان كرد به نويز كردن، هه ندی له
مامۆستاكانمان و چاوديرانی قوتابيه كان نۆر نۆر دلخۆش بوون. ئيتر
له قوتابخانه به كۆمه ل نويزمان ده كرد و بۆ ماوه يه كه له گفتوگۆكاندا
ئاماده ده بووين.

هه ندی له مامۆستاكان نه يانتوانی به رگه ی ئه م جووله يه بگرن و
به ئاشكرا هه ره شه يان ئی ده كردین و ده ستیان كرد به دانانی ياسا.
ماوه يه كه بارودێخه كه گرزبوو، لایه نگرانی بیری راست و چه پ له
قوتابخانه چوون به گزیه كدا.

ئەم بابەتەمان لە كاك دۆغان پرسى وتەمان: "لە لايەك پاست،
لە لايەك ديكە چەپ. ئەمانە پووبەپووبىنەو شەپ دەكەن و لە
يەكترى دەدەن، خوین دەپۆزن. ئايا ئیمە چى بكەين؟".

كاك دۆغان مەژگىكى دووربىن بوو ولات و مېللەتى خوش
دەويست، زۆر گرنگى بە ھەلسوكەوتى ئىجابى و ھىمانە دەدا.

لەم پووبەو ئەمۆزگارى كردىن و وتى:

– ھىچ ھېزىك ناتوانىت پى لە بەندايەتى كردەمان، لە پاراستنى
نىشتەمان و مېللەتەكەمان، لە پارىزگارى كردنى ئالا و كىتەبە
پىرۆزەكانمان بگريت.

لە ھەموو ھەل و مەرجەكاندا ئیمە موسولمانىن و ھاوئىشتەمانى
ئەم ولاتەين. ئىنجا ئەو بارودۆخەى ئىستا تىايدىن شەپى برايەتییە.
لەم ھالەتەدا پىويستە ھەلسوكەوتەن بەم شىوہە يەيت:

ھەرگىز مەچنە ناو شەپەكەو. ئەو لايەنانەى كە شەپ دەكەن
ماناى واىە ھاوسەنگىيان لە دەستداو. كاتى كە شەپ دەكرىت
ناتوانىت بپيارى دروست بدرىت. ماف و يەكسانى نامىنىت. ئىوہ
چەندە كەسانى راستىش بن كە تىلاتان بە دەستەو گرت، كەسى
بەرامبەر پاستىيەكەى ئىوہ نابىنىت و بە چاوى دوژمانەوہ
تەماشاتان دەكات. ئەگەر ھەرەس بەين و، تەنانەت ئەگەر بىترىن
دوژمانەيان بۆ ئىوہ تەواو نابىت، بە پىچەوانەوہ بۆ لاوازترىن
كاتتەن دەگەپۆن.

ئىۋە لە دەرەۋەى شەپەكە بىمىنەۋە . حكومت پۇلىس و
جەندرمەى ھەيە . ئىۋە ئەم كارە بۇ ئەوان جىبھىلن . واتە مەلئىن
ئىمە دژى كۆمۇنىستەكان تىدەكۆشىن . واز لەوانە بھىنن بۇ
ھىزەكانى بەندايەتى .

تىكۆشان بەرامبەر بى دىنى و كۆمۇنىستى بە شەپوتىلاۋ خويىن
رشتن نابىت ، بەلكو بەۋە دەبىت كە بىيىنە باشترىن نمونە بۇ
ئايىنەكەمان و بەجوانى پەفتارو مامەلە لەگەل كەسانى دەۋروبەرماندا
بكەين . ھىچ خەم مەخۇن ئەمانە تەۋاد دەبىت ، بى پھوایى و
كۆمۇنىستى پووبەپووى مېژوو دەبنەۋە . بىروپاكانى بەدىعوززەمان
(سەعیدى نورسېش) لەم ئاراستەيەدایە .

كاك دۆغان پىگای پاستى نىشانداين و ژيانمانى لە مەترسى
پاراست . نەچۋىنە شەپەكەۋە ، گيانى كەسمان نەخستە
مەترسىيەۋە و زيانمان بە مالى كەس نەگەياندا . ھەموو كات
يارمەتىدەرى خەلك و فەرمانبەرەكانى حكومت بووين . پاستىيەكەى
پىۋىستىش بوو يارمەتى دەريان بىين .

ئىستا بىردەكەمەۋە ئەگەر بەھۆى شەپى برايەتپەۋە خواستى
گەردەلوولى بى پھوایى و جوولەى كۆمۇنىستى و ئازاۋەچىتى خىرا
سەرى بگرتايە ، ئەگەر دۆغان بىنىر و ئەۋەكسانەى ۋەك ئەۋ
بىردەكەنەۋە يارمەتياىن نەداينايە ئەۋا ئىمەش سنوورمان دەبەزانداۋ

ده‌بووینه که سانی دوزمنی دین و ولات، یان له به‌ندیخانه‌کاندا
 ده‌بووین، یان به فیشه‌کټکی ویل ده‌پوښتین و تیا‌ده‌چووین.
 به‌ه‌رحال پټویست بوو شیوازیځ بق چاکسازی نه‌و که سانه‌ی
 ملیان به دین و حکومت و پټسا نه‌ده‌دا په‌پره‌ویکړت، نه‌و
 که سانه‌یشی که خزمه‌تیاں کردووه پټویست بوو خه‌لات بکړین،
 چونکه نټمه ژیا‌نمان قه‌رزدارۍ نه‌وان بوو.

خاوه‌نی نه‌م یاده‌وه‌ریبه‌ش ماموستایه‌ک بوو به ناوی په‌مه‌زان
 ده‌میر .

هه‌رکه‌سیک نه‌م ماموستا به‌پړزه‌ی ناسیبت و له‌گه‌لی ژیا‌بیت
 شایه‌تی نه‌وه‌ده‌دات که چه‌نده که‌سیکی به‌جه‌رگو‌نازا و چاو
 نه‌ترس بوو.

منیش شاهیدی به‌شیکی نه‌و پووداوانه‌بووم که باسی کرد،
 ناماده‌ی به‌شیکی پووداوه‌کانیش بووم.

په‌مه‌زان ده‌میر کاتۍ له پاریزگای (کاهتی ئادیبه‌مان) ماموستایی
 ده‌کرد، کوچی دواپی کرد .

په‌مه‌زان ده‌میر خوشه‌ویستی نیشتمان و میللت بوو، به‌سۆزی
 پر‌نیمان و قورئان له ژیا‌نی ماموستایه‌تیدا بی‌که‌موکورتی
 قوتا‌بییه‌کانی پینگه‌یاند. وه‌ک مرقفیکۍ نمونه‌یی ده‌ژیا.

پیش نه وهی کړچی دوايي بکات سهردانيم کرد. شه و تا به يانی
باسی بيره وه رييه کانمان کرد. به يه که وه گرياین و هه لسه نگاندمان
بو ژيان کرد .

درهنگ هه والی کړچی دواييم بيست. راسته شه دؤستان و
خؤشه ويستاني دونيای به جيهيشت، به لام مردنیشی وه ک ژيانی
دؤسته کانی تووشی سهرسورپمان کرد و پاپیچی نیو پهند و
سهرسورپمانی کردن، چونکه مرفیکی ناسایی نه بو. شه
خؤشه ويستی خودا و به ندایه تی و سؤزی نیشتمانه ی که له دلیدا
بوو، په مهران دهمیری له مرفه کانی دیکه جیاده کرده وه.

پیش وه فات کردنی به هاوړپیه کمی وتبوو:
- نیر شه شوینانه تنگه بوم، پیوېستم به شویننکی فراوانتر
هه یه.

هاوړپۍ نژیکه که شی پرسى بووې:
- خیره، یاخود ناماده کاری بو کوچ کردن بو شویننکی تر
ده که یت؟

- به لی، کوچ ده که م. که ساننیک هه ن بانگم ده که ن. له م نژیکانه دا
ده پؤم.

هاوړپکه شی وتبووې:
- ده چیت بو کام پاریزگایه؟
کاک په مهرانیش: وه لامی دابووه وه وتبووې: "خودا ده زانی".

هاوڤڼکەى نەيتوانى بوو له مه به سستى کاک پهمه زان تڭگات .
پهمه زان دهمير نه و شه وه تا به يانى قورئان و دوعاى جه وشه نى
خوڻدنبوو، له خودا پاراپووه وه .

نوڤڙى به يانيشى کردبوو، به بى خه و پڙى کردبووه . چووبووه
به رده مى ماله کهى، قاچى له ديوارىكى نزم خلیسکابوو، که وتبوو.
نه و پهمه زان دهميره ی که مال ناوايى له هه موو که سڼ کردبوو،
خۆى بۆ مردن ناماده کردبوو، کۆچى دوايى کرد .

ئيتير بۆخۆى پزگارى بووبوو له و دونيا زۆر بيزارکه ره، که يشتبوو
به و زاته ی که خۆيى بانگى کردبوو و په ناى بردبووه بهر باوه شه
ميه ره بانىيه کهى .

که سڼ که دل و دهر وونى پرپوو له ئيمان، ئايا ده يتوانى زيان
به خش بووايه بۆ نيشتمان و کۆمه لگا کهى؟ ئايا ده يتوانى ماف و
يه کسانى پشتگوڤ بخت له و کاره ی که ده يکرد؟ ئايا ده يتوانى
خه مسارى له په روه رده ی قوتابىيه کانيدا نيشان بدات؟

پهمه زان دهمير هه م ژيانى، هه ميش مردنه کهى پرپه له وانه .

خوای په روه ردگار به هه شت بکاته مه نزلئ .

خاليد ئيرتوغروڻ

له پيشدا قهرزى خودا و ميللهت

بدمرده



له شارۆچكەيهكى دلگيرى ئەنادۆلداو، له نێو خێزانیكى كه م
دهرامهتدا چارهكانم به دونيا ههڵهتينا.

بههۆى بى باوكى و ههژارييهوه نازارگهلىكى زۆرم چهشت.

پۆزانی مندالیم پر بوو له مهحرومى و دهستهوسانى و، شكست
ههتانا له گهيشتن به خواست و ئارهزووهكان.

بوونه خاوهنى جل و بهرگ و جانتای تازه بۆ من تهنها خهيال
بوو. كاتێك هاوڕێكانم دهبينى پۆشاكى نوێيان له بهرهكردو كهلوپهلى
تازهيان بهكاردههتينا بهخيليم پى دهبردن و به تاسهوه سهيرم
دهكردن. ههندى جاريش دهچوومه پهنايهكهوه دهگرىام، دهموت:
"بۆچى ئەوان ههيانه و من نيمه".

من و دايكم و كاكم له خانويهكى گلدا دهژيان، كه لهيهك ژوور
پێكهاتبوو.

به بی باوک گه وره بووین، دایکم به رده وام هه ولی ده داو تیده کوشا
 بۆ نه وهی چاودیریمان بکات و بژیوی ژیانمان بۆ پهیدا بکات، زۆر
 به وه فاو میهره بان بوو، هه میشه له خه می ئیمه دابوو، دلی نه ده هات
 تیر سکی نان بخوات، نانی ده رخواودی ئیمه ئیمه ده دا (ده یوت: با
 مندا له کانم تیرین). خۆی به برسیتی پۆزی ده کرده وه، دایکیکی زۆر
 نه فس به رزبوو، له پیناوا ئیمه دا ژيانی خۆی کردبووه قوریانی.

له ماله که ماندا ته نها چه سیریکمان هه بوو بۆ پاخستن که له
 قامیش دروستکراوو. زۆر پامان نه بوو، له تاو سه رما ده چووینه ژیر
 جیگاوه، وانه کانمان له سه ر جیگه ی خه وتن جیبه جی ده کرد.

ئه گه ر کتیب و ده فته ری کونمان هه بوایه، ئه وا زۆر دلخۆش
 ده بووم. بۆ نه وهی ده فته ره کانم زوو ته واو نه بن به بچوکی له سه رم
 ده نووسین. زۆر کاتیش نووسینه کانم ده کوژانده وه و سه رله نوی
 به کارم ده هینانه وه.

له نه بوونیه کی سه ختدا ده ژیاين، ته واو هه راسان بووین، بۆ
 نه وهی ته واو له ده ست ده رنه چین و نه بینه که سیکی یاخی بوو،
 هه موو پۆزی گویمان له ئامۆزگاری و ئاگادارییه کانی دایکی
 خوالیخۆشبوومان ده گرت. ده یوت:

— خه فته مه خۆن پۆله کانم. خوا ی په روه ردگار به ده سه لاته
 به سه ر هه موو شتی کدا. حا لی هه مووان ده بینیت، ئارام بگرن،
 تیبکۆشن، هه رچۆنیک بیت له م نا په چه تیه پرگارمان ده بیت.

دايكم دهويست هر له مندالييه وه دلّمان به خوداو، پوڅي
 دوايي، قورنات و ئيسلامييه تي شاد بکات. هه ولى ددها ئيمه فيري
 خوږاگري بکات، بۆ ئه وهى بهرگه ي ناپه حه تيه کاني ژيان بگريڼ.
 ده رچووم بۆ پوڅى دووه مى سه ره تايى، به رده وام له هه موو
 ناپه حه تيه کدا نه و برا گه وره يه م يارمه تي ددهام، هه رچه نده نه ويش
 له پوڅى پيڼجه مى سه ره تايى بوو.

پوڅيک به فرتيکى زۆر بارى له ماله وه به پي کوه تيڼ به ره و
 قوتا بخانه، به هه زار ناپه حه تي گه يشتينه نزيک قوتا بخانه،
 پيلاوه کانمان دپا بوو، له سه رمايا هه لده له رزين.

من هه موو لاشه م سږ بوو بوو، هه ستم به ده ست و پيکام
 نه ده کرد. برا گه وره که شم زۆر سه رمای بوو، هه ردو وکيشمان له
 به فره که دا چه قيبووين و ده گريان. ماموستانه کمان له په نجه ره ي
 پوله که وه ئيمه ي بينى به پاکردن هات بۆ لامان. هه ردو وکمانى له
 باوه ش گرت و له به فره که ده ري هينايڼ و بردينى بۆ پوله که.
 پيلاوه دپاوه کانمان له به فره که دا چه قيبوون به هوى بۆراني
 به فره که شه وه له نيويدا به جيمه. گۆره وييمان له پيدا نه بوو. له ژۆر
 به روانکه دپاوه که مه وه فانيه يه کم له به ردابوو، هه روه ها پانتۆليکم
 له پيدا بوو که پينه له سه ر پينه ي پتوه بوو. ماموستانه ئيمه ي
 له به رده م زۆپاي پوله که دا دانيشاند. له لايه ک زۆپاکه ي گږ ده داو

فرمیتسکی چاوه کانمانی دهسپی، له لایه کی دیکه شه وه بۆخوی به بی
دهنگی دهگریا.

به گهرمی زۆپاکه دهست و پیمان دهستی کرد به خاوبوونه وه. به
وتنی: "نای پۆله کانم"، نيمی له باوهش گرت. بۆ نه وهی نه و
فرمیتسکانه نیشان نه دات که به پوهه گهش و نورانییه که یدا
دهتکان، زوو زوو پوهی بۆ دواوه وهرده گپرا و ده موچاوی دهسپی.
وتی:

- خه ههت مه خۆن پۆله کانم په تی دنیا به دهست خوداوه یه. نه و
هه رگیز زۆلم له بهنده که کانی ناکات. ئارام بگرن، نه مهی دهیچه ژن له
داها توودا ده بیته ئاسوودهیی و به خته وهری ژیا ننان.

دووه م پۆژ مامۆستا که مان گۆره وی و چاکه تی بۆ کپی بووین.
له ژیا نندا نه وه یه که م جارم بوو جلی تازه له بهر بکه م.
وامده زانی هه موو دنیا هی منه، له خوشیدا دهفریم.
دایکی خوالیخۆشبووم دوعای زۆری بۆ مامۆستا که مان کرد.
به مه بهستی سوپاس کردنی له گه ل دایکدا سهردانمان کرد. دایکی
خوالیخۆشبووم وتی:

- مامۆستای بهرپێز خودا لیت پازی بیت. له پۆژگاری تهنگانه دا
به فریای مندا له کانم گه یشتوویت، به لام نيمه ناتوانین شتی بی
به رامبه رقبوول بکهین. پاره ی نه مانه چهند لیره بیت من له به هاردا
دهچم بۆ نیشی پۆژانه و دهیده مه وه.

وتی:

— چۆن شتی وا ده بیټ داده، نه مړو منداله کانی نیوه پټوستان
به مانه ههیه، له وانه یه سبه ینیش منداله کانی من پټوستان پټی
بیټ. من له بهر په زامه ندی خوی گوره یارمه تی که سانی موحناج
ده دهم، سا به لگو سبه ینیش خیرخوازیک یارمه تی منداله کانی من
بدات. نارام به تکایه من له م کاره خیره بی بهش مه که.

نه م هلوستانه چنده په ند ئامیزو سه رسو پهنه رن.
دایکم به وه دهرسمان داده دا که به بی بهرام بهر هیچ شتیک
له که س قبول نه که ین، ماموستا که شمان تامه زوریه کاری خیر
نه نجام بدات.

دوی سالتیک ماموستا که م فره مانى گواستنه وه ی دهرچوو و
پویش. ئیتر نه و که سه نه ما که هه موو ساتیک پشتگیری ده کردین و
راستییه کانی نیشان ده داین.

به لام نه و ئومید و خوپاگرییه ی که ماموستا که م پټی به خشین،
بوو به خالی پشت پټی به ستن و به ره نگار بوونه وه له ژيانماندا.
ده بیوت:

— زور هه ول بدنه پوله کانم، پیروزترین و به نرخترین کار کوشش
کردن و خویندنه. بیگومان خوی په روه ردگار کومه کتان ده کات و
ده تانگه یه نیت به ئامانج، نیگه ران مه بن و بلین هه ژارو بی که سین، له
پشت بی که سی و هه ژارییه وه به زه یی بی کوتایی خودا هه یه.

هه‌میشه متمانه‌تان به‌و زاته هه‌بیت. ئه‌و خاوه‌نی به‌زه‌بیه‌کی له‌ئه‌ندازه به‌ده‌ره که له ئیوه باشت‌ر بیر له خۆتان ده‌کاته‌وه و ده‌تان پارێزێت. با‌گه‌وره‌ترین دۆست‌تان خودا بیت، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌و بکه‌نه دۆستی خۆتان، ئه‌ویش هه‌موو که‌س ده‌کاته دۆست و یارمه‌تیده‌رتان، کۆسپه‌کانی به‌رده‌متان لاده‌بات. هه‌رگیز سازش مه‌که‌ن بۆ هه‌رام و کاری هه‌رام، وه‌ک کرمی ناو دره‌خت پاستیی و شه‌ره‌ف و نرخ‌ی ژیا‌نتان له‌نیۆ ده‌بات. له‌کۆمه‌لگادا سوک و ریسوا‌تان ده‌کات.

مامۆستا که‌مان که‌سیکی نۆر به‌پێز بوو. له‌هه‌موو وانه‌یه‌کدا زوو زوو قوتا‌ببیه‌کانی به‌م ئامۆزگاری‌بانه وریا ده‌کرده‌وه، یاسا گرنگه‌کانی ژیا‌نی پێشکه‌ش ده‌کردن.

قوتا‌بخانه‌مان ته‌واو کردبوو. خۆی په‌روه‌ردگار دوعا‌کانی دایکی خوالێخۆش‌بووم که له‌ناخه‌وه ده‌یکردن، ئاوات و خواسته‌کانی مامۆستا که‌مانی قبول کردو پێشه‌ی مامۆستایی کرده‌ قسه‌تم.

نهره‌یه‌کی به‌رزم به‌ده‌سته‌ئێنا. ئه‌و سا‌له‌ش ئه‌وانه‌ی که نهره‌ی به‌رزیان به‌ده‌سته‌ئێنا‌بوو له‌لایه‌ن حکومه‌ته‌وه بانگه‌ێشت کرابوون بۆ ئه‌نگه‌ره بۆنه‌وه‌ی خه‌لات بکری‌ن، که‌چووین به‌جۆره‌ها دیاری پێزیان لێنا‌ین. دواتر له‌گه‌شتێکدا بریانی‌ن بۆ بینینی شوێنه‌ می‌ژوویی و گه‌شتیاریه‌کان.

که چووين بۆ ئيزمير له باخێکدا خەريکی پياسە کردن بووين، ئەو
 مامۆستايەى که سەرپەرشتيارمان بوو، منى نارد بۆ دوکانىکى نزیک
 بۆ جگەرە کپین. چووم جگەرەم داواکردو کړیم. کاتى دووکاندارە که
 پارەکەى دەژمارد، دەنگى سەرنجى پراکیشا. ئەو دەنگە بۆ من نامۆ
 نەبوو، که سەرنجەم دا سەیریکی پووخساریم کرد، چاویلکە لە چاوە،
 قزى سپی بوو، پیاویکی بە پێزی دەموچاوە نوورانی بوو، که هەستی
 کرد من بە سەرنجەوه لێى ورد دەبمەوه وتی:

– ئەوه خێرە! من دەناسیت؟

که میك بە شەرمەوه وتم:

– دەنگت سەرنجى پراکیشام، وا هەست دەکەم.

که چاوەکانى برپە چاوم، بە میهرەبانىیەوه وتی:

– خەلکى کویت؟ ئادەى تۆ لە پێشدا بیلێ.

ناوى قەزاو شارۆچکەکانم پى وت.

بە وتنى: "ئای خوايە گیان"، باوەشى کردەوه.

– کهواتە تۆ خەلکى ئەو شوێنەیت که من مامۆستایەتیم تیا دا

کردووه، وا نییه؟

پەنا بە تۆ خوايە گیان، لە یەك ساتدا تەزوویەك هات بە لاشەمدا.

١٢ سال بوو یەكترمان نەبینیوو، مامۆستا کهم تەواو پیربوویوو

بە هۆی چاویلکە و قزە سپیە که یەوه نەمتوانی بیناسمەوه. پرسیم:

– تۆ ناوت سەعیدە؟

به هه مان گهرم و گوپییه وه وتی:
- به ئی.

تهنها توانیم بلّیم: "وهی مامۆستا گیان"... نوشتامه وه
دهستهکانی ماچ بکه، به دهنگیکی گهرم و گوپی سه رسوپهینهرو
پپ سۆزه وه تنها توانیم بلّیم:
- من خالیدم...

دهستمان کرده ملی یه کترو، دهستمان کرد به گریان.
- تو خالیدیت ها... ناخیه که ی تو گه وه بوویت و نه م
پۆژه یشم بینی که بوویته مامۆستا. به پاستی زۆر خوشحالم که
نمره ی به رزت به دهستهینه وه، واده زانم کوپه که ی خۆم نه و پله
به رزه ی به دهستهینه وه.

منیش له حزووری نه و مامۆستا وه فاداره ی که زۆر یارمه تیدام و
به دلّ و له ناخه وه زۆر دوعای بۆ ده کردم، له وهش گرنگتر فیتری
سه ره رزی و به پیزی کردم، قه رزداری چی نه بووم؟!
که وتم: "مامۆستا چون قه رزه که ی ئیوه بده مه وه"، یه کسه ر به
پاست وه ری گرت. وتی:

- نه خیر خالید گیان، هه رگیز قه رزداری من نیت، به لام
هه موومان قه رزداری قوتابییه کانو، کۆمه لگاو، نه م نیشتمانو، له
هه موو نه مانهش گرنگتر زۆر قه رزداری خوای پهروه رداگرین. نه گهر

ئەوقەرزانه بىدەيتەو، ئەوا گەردنت ئازاد بىت، ئەگىنا ئەگەر ئەوانە
نەدەيتەو، بە منىش گەردنتم ئازاد كىر بىت، هېچ كەلگى نابىت؟
مامۇستاكەمان زۆر پاستى وت، ھەرگىز ناتوانم ئەم پاستىيە لە
بىر بگەم، تەنانت پىويستە هېچ مامۇستاو ھاونىشتەمانىيە كىش ئەم
پاستىانە لە بىر نەكات.

خوای گەورە، ھەزاران قوتابى كىردە قىسمەتى منىش لە كاتىكدا
كە شايستەشى نەبووم. ئىشە لا ھەول دەدەم بىمە كە سىكى شايستە
بۆ خزمەتى كۆمەلگاو نىشتەمانە كەم و ھەم بۆ مامۇستاكەم، ئىتر ئەو
كاتە مافى گەردن ئازادى مامۇستاكەم بەدەست دىنم.
خوایە گيان! لە نىعمەتەكانت بىيە شەمان نەكەيت.

خالىد ئىرتوغروڭ

پیاو کوژیکی دل پهق چۆن گریا ؟ ...

له بهندیخانهی قهیسره هه موو کهس دهرباره ی ئه و قسه ی ده کرد .

به نازناوی (ئاده میزادی دپنده) به ناویانگ بوو، ئه و تاوانباره کۆمه لیک تاوانی زۆر قورسی ئه نجامدا بوو، له بهر ئه وه حوکمی زیندانیکردنی هه میشه یی به سه ردا درابوو .

چه ندین که سی کوشتبوو .. مالی چه نده ها که سی وێران کردبوو .. ئه و ته نها پیاو کوژیکی دل پهق نه بوو له هه مان کاتدا که سیکی بی بپوا بوو .

له و پۆژه وه ی که باوه پی به خودا نه ما بوو وه ک دپنده ی لیها تبوو . ئه وه ی ده هاته پنی پای ده مالی .

که سیك که باوه پی به خودا و پۆژی دوا ی و لیپرسینه وه نه بیته له کی ده ترسیته و شهرم له کی ده کات ؟ خوی له خویدا به دریازی

تەمەنى لە بەندىخانەدا حوكم درابوو، ئىتر شتېك نەمابوو كە لە دەستى بدات. لەبەرئەو دەلپەقەنە و بى شەرمانە ھەموو كارىكى نەشايوى ئەنجام دەدا.

ئەو بووبوو بە دېوەزمەى نۆو بەندىخانەكە.

بالا بەرزو، قەلەو، بۆركانى بەسەر چاوەكانىدا شۆپووبوونەو، پووخسارىكى درىژ و پووشاوى ھەبوو، كاتى تەماشاي دەكرد دووچاوى ترسناك زەق دەبوونەو... ئەم پياو دەلپەقە كە بە زىندانى ھەمىشەى حوكم درابوو، دەيوست بە پەلاماردانى كەسانى دەوروپەرى سەرى خۆى سووك بكات و لە ملھوپى و كېشەكانى ناخى پزگارى بىت، واى دەزانى بە لىدان و خوينرشتن ئاسوودە دەبىت.

ھەر كە دەردەكەوت ھەمووان لەسەر پىڭاكەى لادەچوون و بەپىزەو لە بەردەمىدا دەچەمىنەو. ئايا دەيانتوانى بە زەردەخەنەو سلاويان لى نەكردايە، يان نەيانوتايە: "ئەمرىكت ھەيە بەگم؟!"

فەرمانبەرەكانى بەندىخانە لە ئازاوەگىرپىيەكانى ئادەمىزادە دىندەكە بىزاربووبوون. بۆ ئەو ھەى دەنگى لىو نەيەت و ھۆكارىك نەدۆزىتەو پەلامارى پاست و چەپ بدات ئەو ھەى لە دەستيان دەھات دەيان كرد. دەيان وت با ئاسايشى بەندىخانەكە تىكەنەچىت، ھەموو داخوازيەكيان بۆ جىبەجى دەكرد .

کارگرتپی به نندیخانه که له پووداو و ئازاوه کانی پۆژانه ی بیزار بووبوو، بۆ بێدهنگ کردنی ئه رکی به پێوه بردنی حانوته که ی پى سپاردبوو، به لام هیچ به ندىکراوێک له ترساندا نهیده توانی بچیته حانوته که وه شت بکړیت، ئه گه ر به کیکیش بجوايه، نهیده وێرا داوای باقى پاره که ی بکاته وه .

(ئاده میزاده دپنده که) له ساڵی ۱۹۷۱ دا له به نندیخانه ی قه یسه ری له ترساندن و ئازاردانی به ندىکراوه کان به رده وامبوو. هه ر له و ساڵه دا دۆغان بینێرو چه ند هاوڕێیه کی بۆ به نندیخانه ی قه یسه ری برابوون، به تۆمه تی ئه وه ی ئیواره یه ک له مالتیک کۆبوو بوونه وه و ته فسیری قورئانیان خویندبوو.

له و ساڵانه دا خه لکی به هۆی پا به ندبوونیان به نه ریته ئابینییه کانه وه پاپیچی به نندیخانه ده کران، هه موو ئه و که سه نیشتمان په روه رو موسولمانانه له گه ل خه لکانێکی دزو پیاو کۆژدا پیکه وه به ند ده کران.

ئاده میزاده دپنده که که ناوه پاس ته قینه که ی مسته فا بوو، له گه ل دۆغان بینێردا له به نندیخانه له پووداوێکی زۆر سه یردا پووبه پووی به کتر بوو بوونه وه .

پۆژێک کاک دۆغان بینێر خۆی پاستی ئه و پووداوه ی بۆ گێڕامه وه و وتی:

- به ندرکراوه کانی به ندریخانه که به هاتنی ئیمه زۆر سه رسامیبوون، به جۆریك عه قلیان نهیده بهی که کۆمه له که سانیك له بهر خویندنی ته فسیری قورئان و زیانی ئیمانی بخڕینه به ندریخانه وه، له جیگایه کدا به ندرکڕین که دزو پیاو کوژو تیکده رانی ئاسایشی کۆمه لگای تیادا به ند ده کران.

له سه ره تادا بهوایان نه کرد که تاوانه که ی ئیمه ته نها (خویندنی ته فسیری قورئان) بێت. وتیان: "به هر شیوه یه ک بێت ئیوه تاوانیکی تریشتان هیه"، به لام دواتر که ئیمه یان له نزیکه وه ناسی له راستیه که تیگه یشتن.

هاو پیکانم که سانی دیندارو سه ر پاست و پا کوخاوین بوون. راستیه که ی کێ له که سیکی موسولمانه وه زیانی پیگه یشتووه؟ به م هۆیه شه وه به ندرکراوه کان له ماوه یه کی کورتدا ئیمه یان له ئامیز گرت، پێزیکی زۆریان لی گرتین.

له قاوشه کاندا گفتوگۆی ئایینی ده کرا، په یامه کانی نوور ده خوینران، بابه ته کانی باوه پبوون به خوای پهروه رداگاری، پۆزی دواپیو، لیپرسینه وه و ئامانجی مرۆف باسیان لێوه ده کرا، باس له نه نجامی خووه زیان به خشه کان ده کرا.

پاش ماوه یه کی کورت له قاوشه کاندا ده ستمان کرد به نه نجامدانی نوێزی به کۆمه ل و ده رسی قورئانمان به به ندرکراوه کان ده و ته وه.

به‌ندکراوه‌کان تا ئیواره سه‌بارەت به بابەتە ئیعمانیەکان
پرسیاریان دەکردو ئیمەش به خۆیندنه‌وه‌ی ته‌فسیری قورئانی
(په‌یامه‌کانی نوور) وه‌لامان ده‌دانه‌وه. به‌ندکراوه‌کان دوا‌ی ئه‌وه‌ی
گومانه‌کانیان ده‌په‌وه‌ینه‌وه، هه‌ولیان ده‌دا ئه‌رکه‌کانی به‌ندایه‌تی
به‌جێبه‌ێتن.

ئیمه له‌لایه‌ك سزا یه‌ك مانگیه‌كه‌مان له‌گه‌ڵ به‌ندکراوه‌کاندا وه‌کو
پۆزانی قوتابخانه ده‌گه‌زه‌راند، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه گوێبیستی ئه‌و
نه‌گه‌تییانه ده‌بووین که ئاده‌میزاده درنده‌که ده‌یکردن. ئه‌و ته‌نها
ئاغای به‌ندیخانه‌که نه‌بوو، به‌لکو به‌لای به‌ندیخانه‌که‌ش بوو.
به‌لام به‌جۆرێک چاره‌نووسی پوه‌به‌پوه‌بوونه‌وه نه‌بوو. له‌میان‌ه‌ی
هه‌موو گفتوگۆکاندا به‌ندکراوه‌کان ده‌یانوت:

— خۆزگه (ئاده‌میزاده درنده‌که‌ش) گوێی له‌م بابەتە ئیعمانیانه
بگرتایه‌و ئیعمانی به‌یئایه‌و به‌هۆش خۆیدا بهاتایه‌وه.

ئیمه‌ش به‌ته‌واوی خه‌فه‌تمان به‌م پیاوه‌وه ده‌خوارد، له‌هه‌موو
نوێژێکماندا له‌خوا ده‌پاراینه‌وه په‌حمی پێ بکات و بگه‌پێته‌وه.

له‌و پۆزانه‌دا پتویست بوو داواکارییه‌ك بۆ پارێزه‌ره‌که‌مان بنووسم
بۆ کرپنی کاغه‌ز چووم بۆ حانووته‌که. (ئاده‌میزاده درنده‌که‌ش
حانووته‌که‌ی به‌پێوه ده‌برد. راستیه‌که‌ی به‌ترسه‌وه که‌میکیش به
دوعا خۆیندنه‌وه پۆیشتم بۆ حانووته‌که.

تا بلتی به‌ ده‌نگێکی گه‌رم و له‌ ناخه‌وه وتم:

- به پړز مسته فا، ده توانیت کاغه زی بی خه تم بده یتي.

نو چاوه زلانه ی بۆ لای من وهرگړا. بۆ ماوه یه ك به شتوازيكي
په ق و مانادار سه یری کردم. پیاوړی ترسناك و به ھیژ بوو.

به دهنګيكي به رزوتی:

- کاغه زت بۆ چیه؟

وتم: نیمه تازه هاتوینه ته به نديخانه كوه و نامه یه ك بۆ

پاريزه ره كه مان دهنوسين.

وتی: ههم. وانا نیوه نه وانه؟

پرسیم: نه وانه کین به پړزم؟

- نه و كومه له نیسلامیه ...

كه مېك وه ستا. دووباره به دهنګيكي په ق به رده وامي به قسه كانی

دا:

- هیی كوپه نیوه كین؟ چیتان له م حكومه ته ده ویت؟

- نیمه شتيكمان نییه له حكومه تی داوا بكه ین. نه وانه ی خودا

ده ناسن بۆ دینه كیان ده ژین و نه رکی به ندایه تییان جیه جی

ده كهن، ئایا ده توانن چی له حكومت بخوانن؟! هه موو

موسولمانيك به نه رکی ده زانیت كه هاو نیشتمانیکي پاستگو بیت بۆ

حكومت و ولاته كی پاریژیت، نه مه نه رکیكي به ندایه تییه.

- باشه بۆچی نیوه یان ده ستگیر كردووه و خستویاننه ته

به نديخانه وه؟

— له بهرته وهی هه ندی دوزمنی دین و خه لکانی ناحه ز ده یانه ویت
حکومت پوویه پووی موسولمانان بکه نه وه و نارامی بشیوینن.
— باشه ئامانجی ئیوه چییه؟ بۆچی ته فسیری قورئان
ده خویننه وه؟ بۆچی کهسانی تر ده سنگیر ناکه ن ته نها ئیوه یان
گرتوه و به ندیان کردوون؟

دیسان به پیکه نینه وه و به شیوازیکه هیمنانه ده ستم کرده ناو
گیرفانه وه، په یامی (به ری دره ختی ئیمان) م ده رهینا. وتم:
— ته ماشا بکه به پرژم. با پیکه وه به خویندنه وهی به شیک له م
کتیبه نه وه به سه لمینین که ئیمه کین و ده مانه ویت چی بکه یان.
هه ستایه سه ر پی. وتی:

— هئی کوپه نه و کتیبه م بده ری. تو له گه نجیکی ساده ده چیت.
بمده ری ته ماشایه کی ده که م، بزانه کتیبه چی چون ده خویننه وه. ها
چه نه کاغه ز ده به یت بییه. من کتیبه که ده خویننه وه و، بۆت
ده هیمنه وه.

کتیبه که م به جیهیشت، کاغه زه کانم هه لگرت و گه پامه وه بۆ
قاوشه که. که پووداوه که م بۆ هاوړیکانم باس کرد، سه ریان سوپما،
وتیان: نیشه لا هیچ گرزییه ک پوونادات، ده ستیان کرد به دؤعا کردن.
به ره به یان له گه ل (ئاده میزاده دپه نه ده) که دا چاومان به یه کتر
که وت. ده مه و ئیواره ش هات بۆ قاوشه که مان. کاتی که هاته ناو

قاوشه كه وه هه موو به نكر اوه كان هه ستانه سه ر پى، نه و چوه جىگا
ناماده كراوه كه وه. ته نانه ت فززه له كه سه وه نه ده هات.

هاوارى كرد. خاوه نى نه م كتيبه له كوئيه ؟

وتم: لئره م.

- ها كتيبه كه ت بگره. كتيبيكى ديكه ت لايه ؟

وتم: به لئى.

- مادام وايه بده رى .

په يامى (رابه رى گه نجان و حه شر) م پيدا. له ده ستى وه رگرتم، بى
نه وهى باس له هيج شتيك بكات گه رايه وه، پويشت.

وتم: هيج نه بى چاييه كمان بخوره وه.

بى نه وهى ناوړ بداته وه وه لامى دايه وه:

- كاتيكي تر...

به نكر اوه كانى قاوشه كه هه ناسه يه كى قووليان هه لكيشا، چونكه
نه وه يه كه مين جار بوو كه به بى دروست كردنى نا زاوه له قاوش بچيته
ده ره وه .

به تيپه رپوونى كات هاوړپيه تيمان له گه ل (ئاده ميزاده دپه نده) كه
باشتر ده بوو. هه موو پوړيكي چه ند كاتر ميړيكي به يه كه وه بووين. يان
خوى ده هاته قاوشه كه مان و پرسى رى دهر باره رى نه و باب ته تانه ده كرد
كه له كتيبه كاندا خويند بوونيه وه و لئيان تينه گه يشتبوو، يان منى

بانگ ده کرد بۆ حانوته که و چند کاتژمیریک کتیبمان ده خوینده وه
و گفتوگومان ده کرد .

ژیانی له ناو خویننپێژی و شه پو ئاژاوه دا به سه ربردبوو. باوه پ و
نیمانی له ده ستدابوو. دلای ئه وه نده په ق بوو یوو خه فته تی به هیچ
نه ده خوارد.

به لام جاریکی تر به خویندنه وه ی (په یامه کانی نوور) و ئاشنا بوون
به بابه ته کانی ژیا نی به ندایه تی و زیندوو بوونه وه ی دوا ی مردن و
لیپرسینه وه ی پۆژی دوا یی ئاه ی به به ردا هاته وه و، سه رسام و
شادمان بوو.

زۆر حه زی له ئایین و ئه و بابه تانه ده کرد که په یوه ندییان به
ئایینه وه هه بوو. زۆر زیره ک و خێرا له بابه ته کان تێده گه یشته .

له ماوه ی (١٠) پۆژدا گۆپانکار ییه کی به رچاوی به سه ردا هات.
به پێوه به ری کارگێری به ندیخانه که له هه موومان شادومانتر بوو.

ئه و به پێوه به ره ی که هاو پێیه تی به که ی منی له گه ل (پیاوه
دپنده که) بیستبوو، هات بۆ قاوشه که مان. وتی:

— خودا لیتان پازی بیت، ئه م پیاوه هه موو پۆژیک کاره ساتی
ده قه وماند. ئیستا ته واو ئارام بووه ته وه. چیتان کردووه وا ئه م
پیاوه تان بی ده نگ کردووه ؟

منیش (په یامه کانی نوور) م نیشاندا و وتم:

— به تهنه نه مانه مان خویندوته وه، که باس له نامانچ و
نه رکه کانی مړوځ و بوونی پوځی لپرسینه وه ده کات، هر نه وه نده...
نهمه به سه بڼو.

به پټوه بهر به سه رسامیه وه وتی:

— نای خواجه! ناتوانم تېگه م. نایا نیوه نهم کتیبانه
ده خویننه وه، وهک بلایی نازاوه گټپي و کاره سات ناهیلن،
به ندرکراوه کانیش به خویندنه وهی نهم کتیبانه واز له خرابه کاری
ده هیتن و پزگاریان ده بیت. نازانم نایا نیگه ران بیم، یان دلخوش
بیم؟ (ناده میزاده دپنده) که له کوتاییدا نه و بپیاره ی دا که هه موومان
چاوه پیمان ده کرد، وتبوی:

— نیتر منیش دهمه ویت نویژ بکه م. فیری نویژ کردنم بکه ن.

چند پوځیکمان مابوو بڼو نازاد کردنمان که دهستی کرد به نویژ
کردن. به نديخانه که مزگه وتیکی بچووکي هه بوو. پوځیک درهنگ
وهخت چووم بڼو مزگه وته که، مسته فای برامان له سوجه دا بوو،
سه ری له سوجه دانابوو، به کول ده گریا. نه و دیمه نه ی زور کاری
تیکردم.

نه وه نده ی که دهنگی لیوه دهرده هات هاواری ده کردو ده یوت:

— خواجه گیان بمبوره، هه زار جار په شیمانم له وه لانه ی
نه نجام داوون.

چوومه لای. بانگم کرد:

— كاك مستهفا .

سەرى لە سوچدە بەرز كردهو. چاوەكانى تەواو سوور بووبوون،
فرمىسك پروخسارى تەپ كردهبوو.

باوەشى پيا كردم. وتى:

— دۆغانى بрам، تاوانم يەكجار نۆرە، چى بكەم بۆ ئەوێ خودا
لەم تاوانانەم خۆشبیست؟ بەلى (ئادەمیزادە دپندەكە)، پیاو كوژە
بەدئاوەكەى بەندیخانە، ئەو مرقفە خوینپرێژە، مال ويرانكەر و بى
بەزەبىيە سەرى لە سوچدەدا دانابوو وەك مندالىك دەپاراپەو.

ئەم يادەوهرىيەى كە لە (كاك دۆغان) هەو گويبيستى بووم نۆر
كارى تىكردم. بىگومان تەنها پێگە بۆ ئەوێ مرقفەكان بىنە
كەسانى چاكەخوازو تىگەيشتوو لەكۆمەلگادا، پتيويستە بەرچاوپوون
بن بەرامبەر بەوێ كە بۆچى دەژين و، بۆ كوێ دەچن و، چۆن
لپيرسينەوهمان لەتەكدا دەكرێت.

ئەو هەتا (ئادەمیزادە دپندەكە) چيتر دپندە نييە، هاوپتيەكى
گيانى بە گيانىيە، موسولمانىكى جوامير و دلسۆزە، بوو هە
كەسيكى كامل و سەراست.

ئەم چيڕۆكە نۆر وانەى بەسوود فيرى كۆمەلگا و بەپيۆهەرانى
كۆمەلگا دەكات.

خالىد ئىرتوغروڤ

دوو مروؤفی

فریشته ئاسا

له ئیسته نبول به بۆنه ی مانگی په مه زانه وه بانگهێشت کرابووم بۆ
پێشانگایه کی کتێب.

به ته ماشا کردنی نه و گه نجه خوین گه رمانه ی له ده ورم
کۆبوو بوونه وه زۆر خۆش حال بووم، له پووخساری بێگه ردر
مه ئسوکه وتی دلسۆزانه یاندا داماتووی گه شاوه ی ئیمان و ولاتم
ده بیینی.

به دلنیا ییه وه ئیمه گوێگری قسه خۆشه کانیان نین، نه وه ی له
به سه رهاته کانیاندا ده یان خویننه وه (پاستیه کانی ئیمان)ن.

له نێوان خوینه ره کانه ماندا ژن و میردێک سه رنجمیان پراکێشا. واته
ماوه یه کی زۆر له میشکم ده رنه چوون. تێگه یشتم له وه ی که
ده یانه ویت بابه تێکی زۆر گرنگم پێ بلێن.

له و قهره بالغیبه دا بواړی په کتر ناسین نه بوو. له بهر نه وهی کاتی به ربانگ نړیک بوو بووه وه پټویست بوو بهر نامه که ته واو بکهین. نه و هاوړ پیانه ی پېشانگه که یان پټکخستبوو ده یانویست بمانه بن بۆ نان خواردن. هر چو نیک بیت نه و ژن و میړدهش پېداگرییان ده کړد قسم له گال بکن. جگه له وهش له بهر نه وهی له دوا ی به ربانگ له شوینکی دیکهش بهر نامه هه بوو، پټویست بوو پېشانگای کتیبخانه ی سولتان نه حمده به جی بهیلین و بچین بۆ حه پهم.

هر چه نده زور بوارم نه بوو بریارمان دا له گال نه و ژن و میړده دا تا حه پهم به یه که وه برۆین. له م میانه یه دا به پټوه به ربانگیشمان ده کړده وه.

به لئ، نه و دوو که نجه ... تازه هاوسه رگرییان نه نجام دابوو، نه و دوو که سه خاوینه ... زور کاریان تیکردم وه کو پوحيك و ابوون له دوو جهسته دا، یه ک تیگه یشتن له دوو دلدا، یه ک بیرکړنه وه له دوو میشکدا و یه ک نامانچ له دوو ناخدا.

له دلی خؤمدا ده موت: خوايه گیان! باشتړین دوو مړؤفی دنیا چون به یه ک گه یشتوون ... نه مه به خشینکی زور گه وره و جوانه.

هه موو ساتیکی ژیانان پر بوو له خزمه تی نیمان ... نه خشه ی پوژه کانیا ن کیشابوو، له پیناو بلاو کړنه وهی ناوی خودا تیده کوشان، هه لپه یان بوو بۆ باسکردنی (راستیه کانی نیمان) بۆ نه و

که نجانەى که پێویستیان پێى بوو. نمونەى دڵسۆزیی و هەولدان
بوون، عاشقی خزمەتکردنی ئیمان و قورئان بوون..

ئەو ژن و مێردەى که دەیانویست وەلامى پرسىارگەلیک لە من
وەریگرن، هەستیان بەوە نەکردبوو که من چەندە سوودم لەوان
وەرگرتوو.

بەسەرھاتی ژانیان هێندە کاریگەر بوو که نەتوانی بەرگەبگرم،
پێنوو سەگەم دەرھێناو دەستم کرد بە نووسینی تێبینی.
بەتایبەتى ئەو خەونە سەیرانەى که ئەو خانمە لاوە باسى لێوە
دەکردن.

کچەگەمانم پازى کرد ئەگەر هیچ نەبێت بەشیکی ئەو خەونانەم بۆ
بنووسیت و بۆم بنێریت، بەلێنم پێدان که ناوەکانیان نەنووسم.
کچەگەمان سەلامەت بێت بەلێنەگەى بەجێھێنا و بەشیکی ئەو
خەونە سەر سۆرھێنەرانی نووسى و بۆى ناردم. منیش دەمەوێت
بەشیکی ئەو خەونانە بۆ خوێنەرە بەرێزەکانم بگێرمەو.

مامۆستای بەرپۆزم، پێشتر بەلێنم پێدا بویت نامەت بۆ بنووسم.
وتم ئیستا کاتییەتى و دەستم پێکرد. هیوادارم لە هەلەکانم
ببووویت.

من لە پیزە لە دایکبووم، پاشان لە ئیستەنبول نیشتهجێ بووین.
ناپەحەتى زۆرمان چەشت. مالهەمان زۆر بچوک بوو. هەندێ لە

خزمه کانی شمان لای ئیمه ده مانه وه . باو کم زۆر توو په بوو به لام
 زۆریش به به زهیی بوو . دایکم له ماله که دا کۆله که ی ئازامگری بوو .
 له ماله وه هه می شه فشاری خوشکه گه وره به تیم له سه ر بوو .
 هه رچه نده هیشتا مندا ئێکی هه له شه بووم ، به رده وام ده گریام ،
 نه مده توانی له پوودا وه کان تی بگه م . به زۆر له چکم کرد بوو . زۆر پێی
 بێزار ده بووم ، که باو کم له ماله وه نه ده بوو لام ده برد ، که ده هاته وه
 خێرا له چکه که م ده کرده وه . ئه و کات له ته مه نی نۆ سالی دا بووم .
 پۆژێک که هه رگیز ناتوانم بیرم بچێته وه باو کم له ماله وه نه بوو ،
 منیش ئه وه له م قۆسته وه به یی سه رپۆش و به کراسێکی نیو
 قۆله وه چووم بۆ لای هاو پێکه م . که چی ئه وه پۆژه باو کم زو
 پۆیشته وه بۆ ماله وه . منیش بێ ناگا له گه ل هاو پێکانم دا بوومان
 به پازی قسه دا ، زۆر جار هاو پێکانم لێیان ده پرسیم :

"خوات خوش ده ویت ؟" منیش ده موت : "به ئی" ، به لام له ناخمدا
 به خۆم ده وت : "بۆچی ده بێت خودامان خوش بویت" ، به لام
 نه مده توانی به ئاشکرا ئه مه بلێم ، چونکه ده موت ئاخۆ چۆن بیرم لی
 بکه نه وه . مێشکم شه پژه بوو بوو . زۆر بێزار بووم . هه موو ئه مانه منیان
 له و ناوه نده دا هیشته بوو . منیش چه نه باز بووم . زۆر زۆر قسه م
 ده کرد . پاشانی ش که ده گه رامه وه ماله وه سه رزه نشته ده کرام .

به هه رحال ، دوا ی ئه وه ی که ته مه نم گه یشته ١٥ - ١٦ سالی ، ئه وه
 کاته له دوانا وه ندی ئیمام خه تی ب بووم . خوش به ختانه گه را بوومه وه .

ئەم خويىندىنگەيە زۆر شىتى دەست خستىم. ئىنجا لە و ئۆيەندەدا
 كەنالى (TGRT) تازە كراپۋە. ھەموو ئىۋارەيكە فلىمىكى ئايىنى
 پەخش دەكرد. يەكەم فىلم كە تەماشام كرد، ژيانى بەرپز (عەزىز
 مەحمود حودەي) بوو. زۆر كارى تىكردىم. دۇنيايەكى تەۋاۋ جىاۋازم
 بىنىيەۋە، بەلام بەجۆرىك پىرسىارەكان ھەر لە مېشكەدا دەھاتن و
 دەچوون؛ من بۆچى ھەم؟ كۆتايىم چى دەيىت؟ (حاشا) ئايا خودا
 بوونى ھەيە؟ ئەگەر ھەيە چۆن بىناسم؟

دەمويست نوپۇز بىكەم، بەلام نەمدەتۋانى بزانم بۆچى دەكرىت.
 نەمدەتۋانى لەمەدا سەرگەوتوۋىم. كەس نەبوو لە دەۋىم پىگام
 نىشان بدات. داۋاي چارەم لەۋانە دەكرد كە دەھاتنە بەردەم.
 دەرمانى دەردم لاي كەس نەبوو، لە ئەنجامدا خۋاي گەۋرە
 نىشانەيەكى نىشاندام، وتىم با دەست بىكەم بە نوپۇز. لە پاستىدا من
 ھەلە بووم، چونكە ھەموو شىتەك پوون و ئاشكرا بوو بەلام من
 نەمتۋانى خۇم بدۆزمەۋە. خودا ئەۋەندە بەبەزەيە كە ھەمدىسانەۋە
 دوعاكەمى قىبۇل كىرد.

بەپاستى نەدارى ئەمە بووم. دەمويست پەشىمان بىمەۋە و تەۋبە
 بىكەم، پاشان بە وتنى با بە دەستىنۆپۇزگرتەۋە دەست پىبىكەم،
 چووم بى گەرماۋەكە. پەنا بە تۇ خوا گيان! چىم بىنى، مالاكەمان
 ھەلماۋى بوو و زەرۋو بەسەر دىۋارەكانى گەرماۋەكەدا پۇشتىتۋو
 نىشانەي تىادا جىيەشتىتۋو، ناۋى منى نوۋسى بوو. پاستىر بلتىم

پټيان نووسيږو. وتم: "له وانه يه من به هه له دا چوږم". دايكم بانگ
 كرد، كه هات وتی: "ايا هيچ نيشته نيبه ناوت له سر ديواره كه
 دنووسيت؟"، وتم: "من نه منووسيوه". كه دره وشاوه يی
 نووسينه كه ی بڼی نه ویش پټكه نى و بى نه وهى هيچ شت ك بليت
 به جټى هيشتم.

خوای په روه ردگار له کاتى فيتره تدا منى ته نها به جټى نه هيشتم.
 به خونه سرسوپه ټنه ره كان وه لامي فرميسكه كانى دامه وه چندين
 جار پټغه مبهري نازيزم ﷺ له خونمدا بڼی. به تايپه تى له يه كك له
 خونه كاندا شادبوون به ديدارى نه و زاته، بوو به گه وره ترين
 دل دانه وه بڼ من. له سالى ۱۹۹۳ دا خالم له سهربازيدا شهيد بوو.
 شه وټك قورئانم بڼ پڅى نه و خوټندبوو. شه هيدبوونى خالم زور
 كارى ټيكردبووم. له خونمدا پټغه مبهرم ﷺ بڼی، كه پووخسارى
 موباره كى وه كو مانگ د دره وشايه وه، به هر دوو ده ستنى پيروزى
 ده سته كانى منى گرت و به ره و ناسمان به رزى كرده وه. دايكى
 دايكم و باپيريشم كه كوپه كانيان شه هيد بوو بوون قاچه كانيان گرت و
 هه موو به يه كه وه به ناو هه وره كاندا ده ستمان كرد به به رزبوونه وه بڼ
 سره وه. كاتى سه يري خواره وه م كرد، له بڅشايى گه ردوون بووین،
 سه يري دونيام كرد. سر ناسمانى نه وروپا به ته واوى به نور
 داپو شرابوو. له و پڅه وه پشكويه ك له ناخمدا ده سوتيت. نه ی
 خودايه ! وهك نه وهى بليتى منى له نيتوان كه سانينكى زوى

موسولماندا به رابه ره لېږارد بښت. هرچونك بښت له خه ونه كه به خه به رها تم دواى نه وهى كه چاوه كانم داده خست هيشتا جوانيى نه و پووخساره قه شهنگه ي به رامبه رم بوو، به لام ترسم لى نيشتبوو و هه لده له رزيم.

دواى نه و خه ونه به رده وام له خوا ده پاپامه وه كه ناشنام بكات به و نووره و ژيانم پووناك بكات ه وه، له ناخه وه دلنيا بووم كه خواى گه وړه داواك هم پړت ناكاته وه. پوژانه له گه ل هاورپكانمدا له خوښندنكاوه ده چووين بى چهند شوښنيك، په كيكيان سهرنجى پاكيشابووم. به هاورپكانم وت چهنده كه سايه تيبه كي جياوازي هه يه. خوى له وه پيشتر ناشناى په يامه كانى نور بوو. نه و به منى وت: "نورچى".

وت: "نورچى واتاى چيبه؟" پيى وت: "به و كه سانه ده لښ كه كتيبه كانى هه زړه تى به ديعوززه مان (سه عيدي نورسى) ده خوښنه وه". په كه م جاربوو نه و ناوه ببيستم. دواى ماوه يه ك چووم بى پيشانكاپه كي كتيب، له وي پوسست كارته كان سهرنجيان پاكيشام. له ناوياندا په كيكيان له واني تر جياواز بوو. نه مانه ي له سهر نوسرابوو:

"له كاتيكا كه گونديك بى نه نجومه ن نابيتو، ده رزيه ك به بى وه ستا دروست نابيتو، پيتيك به بى نوسهر نانوسريت. كه واته چون ده گونجيت كه نه م دونيا ريك و پيكه بى حاكم بيت".

وتم: ئای ئەو پیاویدی ئەمەیی نووسیووە چەندە ژیریوووە. ئەوکات
نەمزانی کە وتەیی مامۆستا نوورسییە، چونکە بە ھەڵە ناویکی
دیكەیی لەسەر نووسرابوو. ئەو کارتەم کپیی و دام لە دەفتەرەکەم.
تەنھا زانیارییم دەربارەیی پەيامی نوور ئەوەندەبوو.

شەویك ھەستم بە باریکی مەترسیدار کرد. وەك ئەوھیی یەكێك لە
تەنیشتمەوھ بێت و بەھێواشی بلیت، خودا بوونی نییە. (حاشا)،
ھەناسەم تەنگ بوو. نەمدەتوانی ھەناسە بدەم، کە من دەموت خودا
ھەییە، زۆر زیاتر دەنگی بەرز دەکردەووە. ھاوارم لە دایکم دەکرد. بۆ
ئەوھیی بێتە لام و پرگارم بکات، چونکە نەمدەتوانی ئەو دەنگە بێ
دەنگ بکەم. لەوکاتەدا وتەیی سەر ئەو پۆست کارتە گەیشتە فریام.
"گوندێك بەبێ ئەنجومەن نابێت..." ئیتەر ئەو دەنگە بێ دەنگ بوو.
وتم: "خودا ھەییە. خودا ھەییە و بەرامبەر بەندەکانی زۆر بە بەزەیی و
بەخشندەیی"، لەو پۆژەووە تا ئەمڕۆ پێگاکانم لەگەڵ پەيامەکانی
نووردا یەکیان گرتوووە.

بەھۆیانەووە ھەموو ئەو گومانانەیی لە مێشکەدا ھەبوون بەتەواوی
پەوینەووە، وەلامی پرسسیارەکانم دەستکەوت. سالتیک پێش
ھاوسەرگیریم لەگەڵ ئەندامانی خێزانەکەمدا چووم بۆ عەمرە. ئەو
چەند پۆژە لە کەشیککی ئیمانی و ئارامدا ژیاين و ھەستمان بە
ئاسوودەییەکی زۆر دەکرد، ئەو عەمرەییە بووبوووە بەدیلی تەمەنیکی
دوووردیژ.

به هۆی عه‌مره‌كه‌وه دايك و باوكم زۆر گۆڤان. له‌گه‌ڵ باوكمدا نيتوانمان زۆر باش بوو. هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ دايكيشمدا. باوكم پيش نه‌وه‌ی كۆچى دواى بكات به‌ مامىكمى وتبوو كه‌ لاى ئيشى ده‌كرد "له‌گه‌ڵ كچه‌كه‌مدا هه‌ست به‌ دلخۆشى ده‌كه‌م". هه‌لبه‌ت باوكم يه‌ك سال و نيو دواى نه‌وه‌ی له‌ عه‌مره‌ گه‌پاينه‌وه له‌ جه‌ژنى قورباندا كاتى قوربانى سهرده‌به‌رى كۆچى دواى كرد. ده‌ست به‌ ده‌ست نوێژ و پوى كردبوو قىبله‌، ده‌سته‌كانى به‌ره‌و ئاسمان به‌رز كردبوو، به‌هۆى جه‌لده‌ی دله‌وه‌ كۆچى دواى كردبوو. من نه‌وكاته تازە شووم كردبوو.

زۆر جار له‌ خه‌وندا باوكم ده‌بينم، كه‌ ده‌بينم ده‌لێم: "باوكه‌! زۆر بى‌رت ده‌كه‌م. تۆم زۆر خۆش ده‌وێت. هه‌ر بژیت، نه‌مردوویت". نه‌ویش ده‌لێت: "گيانه‌كه‌م كچه‌كه‌ی خۆم. منیش بى‌رى تۆ ده‌كه‌م. زۆرم خۆش ده‌وێت". به‌خه‌به‌ردێم. ته‌ماشای ده‌رویه‌رم ده‌كه‌م. بۆنه‌وه‌ی باوكم ببینم، به‌لام ئێتر نه‌و لێره‌ نیه‌. پاهاتن به‌ نه‌بوونی باوك بۆ من زۆر قورسه‌، به‌لام هه‌ركاتێك قورئان ده‌گرم به‌ ده‌ستمه‌وه‌ ده‌زانم كه‌ يه‌كتر ده‌بينينه‌وه و هه‌ست به‌ دلنایى ده‌كه‌م.

مامۆستا گيان، به‌پاستى ئاشنا‌بوون به‌ قورئان و تیگه‌یشتن له‌ واتاكانى له‌پێگه‌ی په‌يامه‌كانى نووره‌وه‌ سه‌رله‌نوێ ژيانم پووناك كرده‌وه‌، بووه‌ هۆكارى ناسینی نه‌فسم. هه‌ندىكجار نه‌فسم زۆرم

لَیْدَه کات بۆ ئه نجامدانی کاریکی هه لئه، ده لئیت: "هه رچۆنێک بێت
 ئه نجامی بده". ده لئیم: "نه خێر ناتوانم ئه نجامی بدهم و نایکه م".
 کاتێک که نه قسم فه رامۆش ده که م هه ست ده که م شه یتان خه ریکه
 له داخا شه ق ده بات و خه مبار ده بێت. منیش شایه تمان ده هێنم و
 هه ست به ئاسوده یی ده که م.

به لام کاتی خۆراکی واتایی وه رناگرم شه یتان ده یه ویت تۆله
 بسه نیتته وه. ئه م جاره ش پێی ده لئیم که ئایا من ئه وه نده بێ می شکم
 خۆم به تۆوه خه ریک بکه م. تۆ ده سپێرم به خودای په ره وردگار.
 چاوه پوانی یارمه تی له خوا ده که م.

مامۆستا گیان، ههستم به وه کردووه مرۆف یان خۆی خۆی
 په ره ورده ده کات یان خوای گه وره چاودێری ده کات، ئیمه ی مرۆف له
 ژياندا پتوایستمان به زانست و کرده وه یه، به لام له پیش
 هه موایانه وه زۆر پتوایستمان به پاکیتی و دلسۆزییه.

"اللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الْمُخْلِصِينَ" آمین

دوعام بۆ بکه ن. به خواتان ده سپێرم.

٢٦ کانونی دووه م ٢٠٠١

خوشک و خوێنه رتان له ئیسته نبوله وه

بیزار بووم له فرمیسه‌کان

...

من له ئیسکی شه‌هر خویندکاری زانکۆی نه‌نادۆلم له کۆلیژی
په‌روه‌رده ده‌خوینم، خویندکاری پۆلی سی‌هه‌م .

یه‌که‌مجار ئیوه‌م له‌پښه‌ی خویندنه‌وه‌ی کتێبه‌که‌تانه‌وه به‌ناوی
(خۆم دۆزییه‌وه) ناسی. ئه‌م کتێبه‌ دیاری برا‌گه‌وره‌که‌م بوو بۆ من.
کتێبه‌که‌تان زۆر کاری تیکردم. چه‌ند به‌شیکی کتێبه‌که‌م به‌ده‌م
گریانه‌وه خوینده‌وه، به‌پیتی نه‌وه‌ی که ئه‌م کتێبه‌ نه‌وه‌نده
کاریگه‌ری هه‌بوو له‌سه‌رم، وتم ناخۆ کتیبی (نه‌و پیاوه‌ی له‌ دووی
خۆی ده‌گه‌ریت) چه‌نده کاریگه‌ر بیت؟!!

چه‌ند مانگی‌که ئه‌م پرسیا‌ره له‌ می‌شک‌دا دیت و ده‌چیت.
له‌ کۆتاییدا ئه‌م‌ڕۆ کتێبه‌که‌تانم کړی به‌ ناوی (نه‌و پیاوه‌ی له‌ دووی
خۆی ده‌گه‌ریت)، پاشانیش کتیبی (ژیان‌یک‌ی نو‌ی)م کړی. دل‌نیام
کاکیشم به‌م نیازه‌وه کتیبی (خۆم دۆزییه‌وه)ی پێشکه‌ش کردم.

نزیکه‌ی دوو هه‌فته‌یه له ئێسکی شه‌هرم. لێره له به‌شی ناوڤۆیی ده‌مێنمه‌وه، هێشتا به ته‌واوی ده‌ستم به خۆیندنی وانەکان نه‌کردوه، هه‌ست به بی‌زاری ده‌که‌م. دوو سال پێش ئێستا که هاتم بۆ ئێره به‌هۆی هه‌ستکردنم به‌ته‌نهایی ده‌ستم کرد به نوێژ کردن، به‌لام نه‌متوانی به پێک و پێکی نه‌نجامی بده‌م.

ئه‌م هاوینه وازم له نوێژ کردن هێنا و هێشتا نه‌متوانیوه ده‌ست پێیکه‌مه‌وه. له‌بارودۆخیکی خراپدا بووم.

نۆر بی‌زارو شه‌په‌زه‌ بووم، چوومه جێگای نووستنه‌وه. له ژووره‌که‌مدا ته‌نها بووم. کتیی (ژیانیکی نوێ) م گرت به ده‌ستمه‌وه و ده‌ستمکرد به خۆیندنه‌وه‌ی. هێشتا له یه‌که‌م به‌شدا بووم که باس له (مه‌مه‌دی دوزجیه‌ی) ده‌که‌ن، خۆم بۆ پانه‌گیراو ده‌ستم کرد به گریان، نۆر خه‌مبار بووم، بیرم له نه‌زموونی خۆم کرده‌وه.

له پاستیشدا پۆزانی تال و ناخۆشم تێپه‌پاند. سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی ئاگاداری ئه‌رکه به‌ندایه‌تییه‌کانم بووم، به‌لام به‌جێم نه‌ده‌گه‌یاندن، نه‌مه‌توانی بیانکه‌م. له‌لایه‌ک له خۆم توو‌په‌بووم و هه‌ستم به شه‌رمه‌زاری ده‌کرد، له‌لایه‌کیش دلفۆش بووم به‌وه‌ی که ده‌متوانی له‌ناخه‌وه بگه‌رم بۆ نه‌وه‌ی که‌مێک ئاسووده بێم.

کۆ ده‌زانیت له‌وانه‌شه‌ پاش ماوه‌یه‌کی کورت هه‌م‌دیسان بتوانم شادی و اتایی بدۆزمه‌وه‌و ده‌ست به ژیانیکی نوێ بکه‌م.

تکایه له که موکوپیم بیورن مامۆستا گیان، که میڤک بابه ته که م
 شیواند، پاش خویندنه وهی بهشی یه که می کتیبه که و پاش که میڤک
 گریان نه وه هات به میڤکمد که نه م نامه یه تان بۆ بنووسم.
 نامه ویت زیاتر درێژه به قسه کانم بدهم.

مامۆستا گیان ده مه ویت زۆر سوپاست بکه م و ده ستخۆشیت ئی
 بکه م که وا کتیبی ئاوها جوان و کاریگه ر ده نووسیت، له بهر نه وهی
 نه و راستیانه ی ئیمه نه مانده ویست بیبینین تۆ نیشانته داین.
 داواکاریم له خودا نه وه یه که بهرده وامیت پی بیه خشیته له نووسینی
 نه م کتیبه سوود بهخش و ناوازانهدا و، ئیمه ش سوودمه ندیبین له
 زانیاری و نه زمونه فراوانه که ت. به هیوای بهرده وامی به خته وهری و
 سه رکه و تننان.

پێزم هه یه بۆتان.

نه زمیه یه گیوزیل

دهستم کرد به نوځکردن



ماموستا گيان، نه مه دوهم نامه يه بۆتان ده نووسم. په ننگه نه توانن نه نامه يه تان له نيوان ده يان نامه ي خوښه ران و خوښه ويستاندا بير بکه وږته وه. به م هؤيه وه ده مه وږت له پيشدا خرم بناسيتم.

ناوم (نه زمييه گيوزيل) ه. خوښدکارم له نيسکي شه هر. له يه که م نامه دا ويستوومه باسي بارودوخي پوحي خومتان بؤ بکه م بؤته وه ي يارمه تيم بدهن تا ئاسووده يي واتايي به ده ست به ږتم.

نه مړو که هاتمه وه بؤ به شي ناوخوايي هاوړيکه م کتبيبيکي نيوه ي پيدام زور سر سام بووم. که کتبه بکه م کرده وه و ناوه که تانم بيني زور دلخوش بووم. نامه که تان له نيو کتبه بکه م زور کاريگر بوو. هه ولده دم پاسپارده کانتان جيبه جي بکه م. سرله نوي نه نيواره يه

دهستم كرده وه به نويژ كردن، ناخم پړيوو له ئاسودده يي. له
نزيكترين مه لدا كتيبه كاني ديكه شتان به دهست دهخم.

له گهل هاوړي نزيكه كاندا كتيب و نامه كانتان ده خوښمه وه. بړوا
بكه نه وانش به هينده ي من تامه زيو ي بينيني ئيوه. له دلوه
دهمه ویت له گهل ئيوه دا به كتر بناسينو، بگم به خزمهت،
دهمه ویت له دهره تيكداسه ردانتان بگم، هيوادارم په سنده ي
بكه.

ماموستا گيان، نه گهر پړوداوه كاني ژيانم همووي بنووسم
په پره كان پر ده بڼه وه، به لام نامه ویت زياتر دريژه به قه سه كانم بدهم،
نامه ویت بيزارتان بگم، كاته به نرخه كانتان به هه در بدهم.
ناوه پړكي وته كم نه وه به كه دهمه ویت له پړگه ي نه م نامه به وه
سو پاست بگم. سو پاسي خوي په روه ردگار ده كم كه كه سيكي
پړزداري وه كه ئيوه ي به خشيوه به ئيمه وه كه پړگا نيشانده رمان. پړز
وسلاومت پيشكهش ده كم، به پړزه وه دهسته كانت ماچ ده كم.
خودا ناگادارتان بيت.

نهمزيه گيوزيل

ناخم ئاسوودەيە



لە دايكبووی سالی (۱۹۸۰) ی (ئادانا) م. ناوم سیتفدایە. لە زانکۆی غازى کرشهەر، لە کۆلیژی پەرەردە خویندکاری پۆلى یەكەم.

کاتیک بیستم لە زانکو وەرگیراوم، لەلایەك هەستم بە شادمانی دەکردو، لەلایەکی تریشەو دلتەنگ بووم. شادمان بووم بەوێ کە دەچم بۆ زانکو بۆ خویندن. هەستیشم بە دلتەنگی دەکرد کە لە خیزان و خۆشەویستانم دوور دەکەوتمەوێ و، دەچوومە شارێکی تەواو جیاواز، ناوەندیکی زۆر جیاواز، هاوڕێیانی زۆر جیاواز.

مانگی یەكەم کە هاتم بۆ کرشهەر بەردەوام دەگیرام، چونکە نەمدەتوانی لەگەڵ ئەو بارودۆخە تازەییەدا رابێم، بیری خیزانەکەم دەکردو ناخم بەخەم داپۆشرا بوو. بووبووم بە کچیکی تووپی و ستمکار، هیچ شتێک ئاسوودەى نەدەکردم، خۆشیم لە ژيان نەدەبینی. دەمویست بگەم بە ئارامیی و ئاسوودەیی. لە کۆتاییدا

نه وکاته هات. شه ویکیان (دیله ک) ی هاورپم کتیبه که ی خالید
 ئیرتوغرولی ده خوینده وه به ناوی (ژیانکی نوی). به خوینده وه ی
 زور خۆشحال بوو، زور زوو له بهر خۆیه وه ده یوت: "به پراستی
 کتیبکی نایابه". هه ر که دیله ک کتیبه که ی ته واکرد لیم وه رگرت،
 له شوینی خۆم هه لئه سام، له ماوه ی ۱ - ۲ کاتژمێردا کتیبه که م
 خوینده وه. کتیبه که پووداوگه لیک ی په ند ئامیزی تیا بوو، زور سوودم
 لێوه رگرت، هه ستم به شادمانی ده کرد.

۱۵ - ۲۰ پۆز به سه ر خوینده وه ی کتیبه که دا تپه پی. شه ویک
 پاش ئه وه ی نوێزه که م کرد چوومه جینگای نوسته که مه وه خه وتم.
 ئه و شه وه خه ونیکی سه یرم بینی، له خه ونه که مدا له گه ل سه دان
 که سدا ده ستمان کرد به گه پان به شوین مه زاری هه زه تی
 (سه عیدی نوورسی) که ناوی له م کتیبه دا هاتوو. له م ماوه یه دا
 به شیک له و که سانه م بینی که به ئاراسته ی هه لئه دا ده پویشن، به
 هاوړیکانم وت که ئه وان به ینینه وه سه ر پښکا که ی خۆمان.

له ئه نجامی گه پانکی زۆردا مه زاری هه زه تی (سه عیدی
 نوورسی) م بینی که له ئارامگه یه کدا له ناو تابوتیکی سه وزدا بوو.
 به سه ر تابوته که دا چه میمه وه و له ئاوی خاوینی دیواره که م
 خوارد وه. (له گه ل ئه وه شدا که له پێشه وه دا به لوعه ی لی بوو). به
 هاوړیکانم وت: "له ئاوی دیواره که بخۆنه وه". پاش ئه وه ی دوامان

خویند چوینە دەرەو، پیللوه کانم ون بووبوو. له پیتی خاتوونیکدا
بینیم. دواتر ئەویش ونی کردبوو.

کە بەخەبەرھاتم ههستم بهخۆشی و ئاسوودەییەکی بەکجار زۆر
دەکرد ئیستاش هەر بهو شتیهیه...

زانپاری کتیبەکەی خالید ئیرتوغول بە ناوی (ژیانیکێ نوی) و
کتیبەکانی دیکەیم بە هاوڕێکانم راگەیاند، ئەوانیش خویندیانهو
سوودمەند بوون. زۆر سوپاسی مامۆستام خالید ئیرتوغول دەکەم و
دوعای بۆ دەکەم.

سێلدا تۆك گۆز

کتیبی (محهمه دی دوزجه یی)

وه ربگیرنه سهر زمانی نه لمانی



مامۆستای به پێزمان:

پاش خۆپندنه وهی کتیبه که تان به ناوی (محهمه دی دوزجه یی)
بریارماندا نه م نامهیه تان بۆ بنووسین. ئیمه دوو کچی گنجی ته مه ن
۱۴ و ۱۵ سالتین، له شاری کره فیلد ده ژین.

هه رچه نده له ولاتیکی گاور ده ژین، هه یچ کات نوینه رایه تی کردنی
دینی ئیسلامی خۆمان له بیر نه کردوووه، ئیشه لا له بیریشی
ناکه یین. به لام پێویسته له گه ل به ره و پێشچوونی کات ئیمه ش
به ره و پێش بچین و زانیاری نوێ به ده ست به ینین. نه وه ش له پێگای
کتیبه وه ده بیّت. کتیبی (محهمه دی دوزجه یی) زۆر یارمه تیده رمان
بوو له م پێگایه دا.

ئیمه لێره له پێگای خۆپندنه وهی کتیبه که تانه وه به پرسیاره کانی
(محهمه دی دوزجه یی) خوالیخۆشبووی برامان و وه لامه کانی ئێوه ی

به پږز ناشنابووين و سووډيكي زورمان ليوه رگرت و فيربووين
 به شيوازيكي جوان و شياو وه لامي كه ساني ده وروبه رمان بدهينه وه،
 به لام ليړه دا ده مانه ويټ پيرسين: "ايا ناتوانن نه م كتيه، واته
 (محه مدي دوزجه يي) وه ريگيړنه سه ر زماي نه لمانې؟" چاوه پواني
 وه لام ده كه ين بؤ نه م پرسياره مان.

له بهر نه وه ي كه نامانه ويټ زياتر دريژه به نامه كه مان بدهين،
 داواي ليږووردن ده كه ين بؤ نه وه ي كه نووسيومانه و دهسته كانت
 ماچ ده كه ين.

هه لېه ته چاوه پواني دوعاكانيشتان ده كه ين.
 له گه ل پږز ماندا.

كوبرا كاشكچي و نامينه نالكان

پیرست

- پیشه کی ۵
- مهله ک فاتمه ۷
- کوږم خهفت مه خو، پوژنک ده بېته ماموستا ۱۳
- ده چمه بووکښنی ۲۲
- شهرمه زارم مه که ۲۹
- ماموستا که م ژيانی پی به خشم ۳۵
- نه خوښی شپږ په نجه خیزانیکي پرگار کرد ۴۸
- کوټا ساته کانی کاک سالم ۵۶
- بابه، من سبه ینی ده مرم ۶۵
- زافه ری سه رفراز ۷۶
- چیروکی ژيانی قوریانییه کی دهستی هیروین: ۸۸
- فیداکاری ماموستایه کی زانکو ۹۸
- گاتس و قاوښی به کاریه ری ماده دی هوشبه ر ۱۰۲
- واته ئیوه نه و پیاوه ن؟ ۱۱۲
- مهله مان کرد ۱۱۸
- فرمیټسکه ترسیټنه ره کانی فارووق ۱۲۲
- ژیان بؤ من پابواردن و خهوتن بوو ۱۲۹
- نافره تیکی گه پراوه له خو کوشتن ۱۳۶
- ته نانه ت بیرم له خو کوشتن کرده وه ۱۴۰

۱۴۳	خۆم دەكۆشت
۱۶۲	مامۇستا پەمەزان
۲۲۸	لە پېشدا قەرزى خودا و مىللەت بدەرەوہ
۲۳۷	پىاوگوزىكى دل پەق چۆن گريا ؟
۲۴۸	دوو مرقى فرىشتە ئاسا
۲۵۸	بىزاربووم لە فرمىسكەكان
۲۶۱	دەستم كرد بە نوپۇز كردن
۲۶۳	ناخم ئاسوودەيە
۲۶۶...	كتىبى (مەمەدى دوزجەيى) وەرىگىپنە سەر زمانى ئەلمانى

UÇURUMDAN DÖNÜŞ

HALİT ERTUĞRUL

ئەم پەرتوكە چەند چىرۆكىكى راستەقىنەو بەسەرھاتى
زىندوى ھەست ھەژنى لەخۆ گرتووھ.

ئەم چىرۆكانە، پىن لە ناسۆرىي و كىشەى دەروونى ئەو
مرۆفانەى كە دواچار ھەتوانى برىنەكانيان دەستدەكەوئ.

لەم بەرھەمەدا پرسىارە پەنگ خواردووھەكانى وىژدان و ئەشكە
پژىتراوھەكان و خەمە قوولەكانى ناو دەروون، بە گەرانەوھى
ھەمىشەى سارپژ دەبن.

بۆ نىرخاندنى ژياننتان و رىكخستىن و راستكردنەوھى
ھەلەكانتان، خۆتان بدەتە دەست ئەم بەسەرھاتە زىندووھە.
ئاسوودەى نەچىژراوى گەرانەوھى راستەقىنە ھەست پى
دەكەن، تاقى بكەنەوھ.



ISBN 127-000-000-4



9 781270 000006

ناوەندى راگياندن ئارا

ARA Media Center

ara.m@hotmail.com

